ANALELE
ACADEMIEI ROMÂNE

DESBATERILE

TOMUL LX

1939—1940

MONITORUL OFICIAL ŞI IMPRIMERIILE STATULUI
IMPRIMERIA NAŢIONALĂ, BUCUREŞTI 1941

PARTEA I

ŞEDINŢELE ORDINARE
2 IUNIE 1939 — 10 MAI 1940

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 2 IUNIE 1939

Preşedinţia d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l Prof. GEORGE OPRESCU, membru corespondent, ceteşte o comunicare despre «*Probleme româneşti de artă ţărănească*».

ŞEDINŢA DELA 9 IUNIE 1939

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU, deschizând şedinţa, semnalează prezenţa d-lui Prof. Vintilă Mihăilescu ales membru corespondent la Secţiunea istorică în recenta sesiune generală, îl salută şi îi urează bună venire printre membrii Academiei Române.

D-l Vintilă Mihăilescu mulţumeşte.

La propunerea d-lui Secretar general Alex. Lăpĕdatu, se decide ca din delegaţiunea care reprezintă Academia Română la Uniunea Academică Internaţională dela Bruxelles (d-nii C. Rădulescu-Motru şi Andrei Rădulescu) să facă parte şi d-l N. Iorga.

ŞEDINŢA PUBLICĂ SOLEMNĂ
DELA 16 IUNIE 1939

Preşedinţia Majestăţii Sale Regelui CAROL II.

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU zice:

«*Sire,*

«Sub înalta preşedinţie a M. Voastre, de care Academia Vă este adânc recunoscătoare, comemorăm astăzi 50 ani dela moartea poetului Mihai Eminescu.

« In aceşti 50 de ani, care ne despart de ultimul an al vieţii sale, gloria lui Mihai Eminescu a mers înălţându-se. Pentru cunoscătorii în ale literaturii, mare poet a fost Eminescu, încă după primele sale poezii, publicate în revista *Convorbiri Literare;* şi mai ales, după preţuirea pe care aceste poezii o găsesc în scrierea lui Titu Maiorescu, din 1872, intitulată *Direcţia nouă în poezia şi proza română.* La un cult eminescian, — căci de un adevărat cult se bucură astăzi Eminescu, — s'a ridicat apoi, an după an opera lui Eminescu în ochii publicului românesc. In această ridicare a fost o continuitate perfectă. Nicio influenţă de modă trecătoare. Cultul eminescian a fost produsul firesc al adâncirii conştiinţei literare în lumea noastră românească. In Mihai Eminescu, noi am ajuns a recunoaşte pe cel mai reprezentativ maiestru al nostru. El este pentru noi aceea ce este Goethe pentru Germani; Shakespeare, pentru Englezi; Dante pentru Italieni. Este geniul, în care s'au întâlnit, deopotrivă de ridicate, puterea de invenţiune cu aceea de reflexiune critică. In poezia şi proza lui, simţirile cele mai caracteristice ale vieţii noastre naţionale, şi-au găsit o expresiune artistică şi neperitoare. El a fost maiestrul care a ştiut alege metalul pur şi nobil din minereul brut al sufletului nostru.

« Academia Română are mândria să constate că, prin membrii şi prin posibilităţile pe care i-le dă organizarea sa, ea a contribuit, încă dela început la cunoaşterea cât mai largă şi mai bună o operei lui Eminescu. Intr'o bună măsură, opera marelui nostru poet, poate fi chiar socotită ca înfiată Academiei, prin grija părintească, pe care unul dintre membrii acesteia, Titu Maiorescu, a purtat-o manuscriselor, corespondenţei, precum şi la tot ce a rămas scris de mâna lui Eminescu. Pe baza acestor manuscrise, încredinţate Academiei de Titu Maiorescu, au început de îndată, după moartea poetului, primele cercetări bibliografice, care au dat la lumină numeroase variante în alegerea motivelor şi formelor de inspiraţie, şi care au înlesnit o mai adâncă cunoaştere a operei întregi.

« Intre primii cercetători ai manuscriselor lui Eminescu, o spunem iarăşi cu mândrie, au fost doi dintre funcţionarii Academiei: Ilarie Chendi şi Nerva Hodoş, cari munceau modest sub direcţiunea lui Ion Bianu.

« Pe baza corespondenţei rămase dela Eminescu, un membru al Academiei apoi, G. Bogdan-Duică, a întreprins o vastă reconstituire a condiţiunilor în care Eminescu şi-a desfăşurat activitatea sa publicistică. După dânsul mulţi alţii, iarăşi membri ai Academiei, i-au urmat pilda. Prin studii de reviste, prin conferinţe publice, prin discursuri ocazionale la serbările publice, aproape toţi membrii Academiei, din secţia literară şi istorică, au luat parte la răspândirea operei lui Eminescu şi la interpretarea ei din toate punctele de vedere. Semnalăm în deosebi, contribuţiile d-lor N. Iorga şi A. C. Cuza, cari au reuşit să popularizeze, până în cele mai îndepărtate unghere ale ţării, principiile naţionalismului, arătând cât de mult aceste principii sunt sprijinite pe concepţiile lui Eminescu.

« In sfârşit, în anii din urmă, studiul operei lui Eminescu a devenit una din principalele preocupări ale Academiei, secţia literară, datorită

prezenţei aci, mai ales, a d-lui profesor D. Caracostea, care de mai mulţi ani, în Institutul de pe lângă catedra sa de literatura română modernă, face din Eminescu un obiect de cercetare ştiinţifică persistentă. După recomandarea sa, unul dintre cercetătorii literari formaţi în acest Institut, d-l D. Mazilu ne prezintă astăzi un volum intitulat *M Eminescu, Poezii şi Variante*, editat de către Academia Română, în condiţii excelente de tehnică tipografică.

« Adăugăm încă partea pe care o are Academia la susţinerea actualităţii lui Eminescu, prin instituirea de premii anuale. Premiile « C. Hamangiu » pentru cele mai bune traduceri, îl limba germană, limba franceză şi limba engleză, dacă n'au avut ca rezultat traduceri perfecte, din punct de vedere artistic, au îmbogăţit totuşi bibliografia Eminescu cu traduceri meritoase, care vor înlesni în viitor pe cele perfecte.

« Astfel şedinţa devenită solemnă fiind prezidată de M. V., pe care Academia Română o închină astăzi marelui poet, nu este hotărîtă de sentimentul unei îndatoriri protocolare, ce se cuvine să-l aibă fiecare instituţie culturală faţă de personalităţile reprezentative ale neamului, ci este hotărîtă de voinţa Academiei de a fi consecventă cu sine însăşi, aş putea zice chiar de tradiţia Academiei faţă de opera lui Eminescu. Negreşit, Academia nu-l revendică pe Mihai Eminescu exclusiv pentru sine — personalitatea acestuia este prea mare, pentru ca să poată încăpea în sânul unei singure instituţii, — dar Academia ţine totuşi să se ştie, că în sânul ei şi-a găsit genialul poet primii săi preţuitori, iar că moştenirea sa de manuscrise, nicăieri aiurea nu şi-ar fi putut afla un loc de păstrare, încunjurat de o pietate mai sinceră, ca aici, în patrimoniul Academiei ».

MAJESTATEA SA REGELE CAROL II binevoieşte a zice:

« *Pentru mine a fost o datorie de a veni astăzi în mijlocul Domniilor-Voastre la comemorarea lui Mihail Eminescu.*

« *S'a vorbit mult despre el şi se va mai vorbi.*

« *Importanţa lui în istoria culturii româneşti este aceea că a fost primul care a dat ţării o absolută încredere în forţele ei intelectuale.*

« *După încercările atât de frumoase şi atât de lăudabile, ale lui Vasile Alecsandri, ale cărui poezii însă aveau un substrat de civilizare, aş putea zice, a poeziei populare, a venit acest mare poet, care ne-a dat pentru prima dată, o producţie intelectuală românească, a cărei valoare i-a dat putinţa, fără greutate, să treacă peste hotarele ţării.*

« *In cursul ascendent al culturii româneşti Eminescu înseamnă deci una din pietrele de hotar cele mai importante.*

« *De aceea am venit şi de aceea mulţumesc şi Academiei pentru comemorarea pe care o face astăzi, — comemorare care o cinsteşte, — cinstind pe cel mai mare poet al ţării româneşti* ».

D-l DIM. CARACOSTEA rostește o comunicare despre *Simbolurile lui Eminescu*.

Ședința se suspendă.

La redeschiderea ședinței, d-l G. MURNU face o comunicare comemorativă despre Mihail Eminescu și cetește o «*Inchinare*», în versuri.

Ședința intimă.

D-l Președinte C. RĂDULESCU-MOTRU omagiază memoria regretatului N. Condiescu pe care Academia îl chemase printre membrii săi de onoare în anul trecut, pentru meritele sale literare.

D-l Președinte C. RĂDULESCU-MOTRU semnalează prezența la ședință a d-lui Gr. Tăușan, noul membru de onoare al Academiei. A face elogiul meritelor d-lui Tăușan — zice D-sa — este inutil, întrucât cu toții cunoaștem pe scriitorul de talent, pe gânditorul distins și pe ziaristul plin de tact și de demnitate care este d-l Tăușan. Fiind chemat la alte îndeletniciri d-sa n'a avut fericirea să stea prea multă vreme în cariera profesorală. Alegerea sa ca membru de onoare al instituțiunii noastre îl rugăm să o primească ca compensație, pentru o camaraderie de care a fost lipsit atâta vreme.

D-l GR. TĂUȘAN, răspunzând, zice:

«Imi dați voie în aceste momente unice pentru cel care are cinstea a rosti aceste câteva cuvinte, să caut a găsi explicația gestului D-voastre față de mine. Și analizându-mă sufletește constat că dacă am putut fi vrednic de alegerea d-voastre, este că am avut fericirea de a fi fost format printr'o hotărîtă autodeterminare la școala unuia dintre d-voastră și la școala unui profesor care a fost pentru mine imaginea cea mai desăvârșită a maestrului, făuritor și conducător de suflete.

«Grație lui am putut fi vrednic de a sta în mijlocul D-voastre și cercând să evoc imaginea acestui mare profesor a cărui vieață a fost atât de strâns legată de gloria Academiei Române, cred că sunt în conformitate cu climatul cultural al acestei Inalte Instituții, care știe atât de strălucit să susțină cultul înaintașilor și al celor ce au contribuit prin vieața lor la propășirea culturii românești.

«Profesorul la care gândurile și inima mi se duc, cu același respect pe care bătrânul de azi, îl are neclintit același, cum îl avea cu mulți ani înapoi tânărul școlar de altădată, este Titu Maiorescu. Lui îi datorez puținul bun ce am putut să-l dau culturii noastre; iar acum când fac o revizuire a inventarului meu intelectual, observ că deși am ascultat și urmat lecțiile multor eminenți profesori dela noi și din țări de mai veche cultură, și deși într'o lungă vieață, — mânat de dorul de a mă informa — nu puține cărți am cetit și studiat, toate aceste mijloace externe de îmbogățire a minții, îmi apar ca flori țesute pe un gherghef, — substanțialitatea ființei mele interne rămânând profund formată și influențată de

metoda de gândire şi de atitudinea senină a profesorului şi a academicianului de altădată.

« Recunosc însă că mărturisirea acestor sentimente de recunoştinţă faţă de profesorul venerat, are un caracter mai general decât sentimentul de eliberare duhovnicească şi anume: lecţia morală care mi se impune arătându-mi că acel ce caută să modeleze sufletul altora cu toată convingerea şi întreaga tenacitate, ştie să învingă graniţele mărginite ale vieţii cucerind nemurirea prin continuitatea fiinţei sale în cei ce îl urmează şi cari s'au resimţit de puterea magică a spiritului său. Este un mijloc acesta de a cuceri nemurirea, pe care am ţinut să-l subliniez aci, în acest înalt for cultural unde problema perpetuării numelor glorioase dincolo de moarte, face parte din o veche şi venerabilă tradiţie.

« Şi cum marile onoruri creiază şi obligaţii, vă fac mărturisirea că voiu continua încurajat prin cinstea ce mi-aţi făcut-o, de a continua cu puteri sporite, să muncesc, în marginile posibilităţilor mele, pentru propăşirea scumpului nostru ideal: « Progresul cultural al ţării noastre ».

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 23 IUNIE 1939

Preşedinţia d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l N. IORGA face două comunicări: 1. *O descoperire privitoare la biserica Sf. Nicolae din Scheii Braşovului* şi 2. *Incă o formaţiune romanică: Luxemburgul.*

D-l I. NISTOR face o comunicare despre *Primele încercări de restaurare a oştirilor pământene.*

Şedinţa intimă.

Dela d-l N. Dănăilă se primeşte următoarea scrisoare:

« Cu adresa D-voastre Nr. 2343 din 14 Iunie 1939, aţi binevoit a-mi comunica, că Academia română având în vedere activitatea mea ştiinţifică, m'a ales « *membru de onoare* » al ei.

« Mulţumesc cu recunoştinţă Academiei Române pentru înalta ei apreciere şi pentru consacrarea unei activităţi, care dacă n'a fost poate destul de norocoasă, a fost totuşi folositoare atât economiei cât şi apărării naţionale.

Dela d-l Const. Lacea se primeşte următoarea scrisoare:

« Răspunzând la adresa D-voastre Nr. 2348 din 14 Octomvrie, vă rog să primiţi călduroasele mele mulţumiri, atât D-voastră cât şi ceilalţi membri ai înaltei Instituţii, pentru cinstea cu care m'aţi învrednicit, alegându-mă membru de onoare al Academiei Române.

« Această înaltă distincție mă va îndemna să pun și de aici înainte toată dragostea mea de muncă în serviciul operei lexicografice, căreia i-am dedicat cea mai mare parte a vieții mele ».

Dela d-l E. G. Kolbenheyer se primește următoarea scrisoare:

« Die hohe Auszeichnung, deren mich die *Academia Română* fur wurdig befunden hat, erfüllt mich mit herzlichem und verehrungsvollem Dank.

« Ich würde mich glucklich schatzen, wenn ich mit meinen bescheidenen Kräften dazu beitragen konnte, die segenverheissende, freundschaftliche Annaherung unserer Volker zu fordern.

« Seien Sie, hochverehrter Herr Prasident, gebeten den Dank an die Akademie und meinen Ausdruck besonderer Verehrung entgegen zu nehmen! ».

ȘEDINȚA DELA 30 IUNIE 1939

Președinția d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

Dela d-l Ch. Ripert, Decanul Facultății de Drept din Paris și membru al Institutului Franței, se primește următoarea scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca membru de onoare al Academiei Române:

« L'honneur que veut bien me faire l'Académie Roumaine est un de ceux qui peuvent m'être le plus sensibles. Pour un homme qui a consacré sa vie à la recherche désintéressée de la science, le seul témoignage qui compte est celui des hommes de science. Je sais quels sont les illustres savants et littérateurs de votre Académie qu'ils aient bien voulu retenir mon nom est pour moi un titre d'honneur.

« Je le dois à la place qui j'occupe actuellement à la tête de la Faculté de Paris. Tant de jeunes Roumains sont venus dans notre Faculté recevoir un supplément d'instruction juridique que des liens d'étroite affection unissent notre Faculté et la Roumanie. Je ferai mon possible pour mair tenir et développer ces liens.

« Votre Compagnie avait bien voulu à mon passage à Bucarest m'inviter à l'une de ses séances. J'eprouve une grande joie à penser que s'il m'est donné de revenir dans votre grand pays je siégerai comme votre confrère à l'une de vos séances.

« Vous voudrez bien dire à l'Académie Roumaine mes sentiments de reconnaissace émue et je vous prie de recevoir, Monsieur le Président, l'assurance de ma haute considération.

Dela d-l *C. Jaberg* din Berna, ales membru corespondent al Academiei Române la Secțiunea literară, se primește următoarea scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa:

« Permettez-moi de vous remercier très vivement du grand honneur que vous m'avez fait en me nommant membre honoraire de l'Académie roumaine. C'est pour moi un plaisir tout particulier de me sentir associé au travail scientifique d'un pays qui, dans tous les domaines, a pris un

essor extraordinaire. Le séjour, trop court, il est vrai, que j'ai pu faire dans votre pays, m'a laissé un souvenir inoubliable. J'ai admiré l'énergie et l'intelligence avec lesquelles les Universités et l'Académie travaillent à la conservation des monuments admirables de l'art, dela littérature et de la langue et quels puissants foyers d'étude elles constituent.

« Depuis j'ai suivi avec un intérêt passionné avant tout les entreprises linguistiques de la Roumanie, qui témoigent d'un esprit d'initiative admirable et d'une connaissance approfondie des méthodes les plus modernes de la linguistique européenne. La qualité de membre honoraire de l'Académie Roumaine que vous venez de me décerner est pour moi une invitation à maintenir et à approfondir le contact avec un pays auquel me lient une sympathie sincère et des amitiés anciennes et nouvelles.

Se citeşte de asemenea scrisoarea prin care d-l Prof. Mihai Costăchescu, din Iaşi, mulţumeşte pentru alegerea sa ca membru corespondent al Academiei Române.

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU semnalează prezenţa la şedinţa a d-lui G. G. Mironescu, Decanul Facultăţii de Drept din Capitală şi Consilier Regal, care se găseşte pentru întâia oară în mijlocul nostru după alegerea sa ca membru de onoare al Academiei Române. Motivele care au hotărît această alegere sunt prea cunoscute ca să mai trebuiască a fi amintite. D-sa este o figură proeminentă a vieţii noastre publice şi culturale ca fost Prim Ministru şi Preşedinte al Institutului de Ştiinţe Sociale. Ne simţim onoraţi că-l avem printre noi şi îi dorim sănătate spre a putea desfăşura mai departe activitatea sa fecundă, spre folosul institutiunii noastre şi al ţării.

D-l G. G. MIRONESCU, mulţumeşte d-lui Preşedinte pentru cuvintele de întâmpinare şi tuturor domnilor colegi pentru votul dat la alegerea sa. Arată că, admirator al activităţii Academiei, a contribuit pe cât i-a stat în putinţă la sporirea acestei activităţi şi că, în urma alegerii sale ca membru de onoare, va lucra mai de aproape pentru împlinirea scopurilor Academiei In acest sens anunţă o comunicare publică pentru şedinţa viitoare.

D-sa a prezentat şi dăruit Academiei apoi cele două volume de *Cuvântări* ale sale şi *Analele Facultăţii de Drept din Bucureşti*, (Anul I, No. 1).

D-l Vicepreşedinte I. PETROVICI arată că şi-a îndeplinit mandatul de a reprezenta Academia la solemnitatea desvelirii monumentului ridicat la Focşani regretatului Duiliu Zamfirescu, rostind următoarea cuvântare:

« Academia Română nu putea să lipsească dela această cinstire meritată pe care o aduce memoriei lui Duiliu Zamfirescu, oraşul copilăriei sale şi păstrătorul osemintelor lui. Figura care învie astăzi înaintea ochilor noştri, a fost, în vremea fiinţării sale pământeşti, una din strălucirile cele mai pure, în constelaţia de talente a generaţiei de după Eminescu,

rămasă cu sarcina strivitoare să acopere golul prematur al soarelui stins, — e vorba de constelația care s'a putut achita cu destulă onoare, cuprinzând câteva lumini autentice, ca Delavrancea, Coșbuc, Vlahuță și Duiliu Zamfirescu.

« Poet cu versuri șlefuite și armonioase — un Benvenuto Cellini care lucra cu materialul amestecat al limbii, dar pe care a izbutit să-l toarne în tiparele unor fine bijuterii — prozator cu fraza îngrijită, dar fără a lăsa nicăierea urme de sforțare și fără a căuta cu ostentație întorsături inedite ce întunecă sensul și transformă frazele în ghicitori, Duiliu Zamfirescu s'a fixat mai presus de toate în literatura română, ca autor de romane izbutite, fiind aproape ctitor al romanului românesc.

« Ca unul a cărui memorie se întinde pe mai multe decenii, pot să certific, cu aduceri aminte proprii, că a fost o vreme când buna societate românească, amatoare zeloasă de romane străine, nici nu voia să audă de roman românesc, pe care aproape nu-l socotea posibil. Se admitea la urma urmei poezia românească, mici piese de teatru autohtone și cel mult schițe sau nuvele, dar fără gând să se avânte cineva la roman.

« Este meritul lui Duiliu Zamfirescu, nu de a fi scris cele dintâi romane românești, (căci nu pot uita între altele minunata încercare a lui Filimon), dar de-a fi scris la noi cele dintâi romane realmente cetite, care au reușit să spargă vraja ucigătoare a scepticismului în puterile noastre de creație, cel puțin față de acest gen literar, pe care mulți îl socotesc rezervat țărilor de cultură mai veche.

« Câteva din operele sale epice, ca romanele « Vieața la țară » și « Tănase Scatiu », au avut numeroase ediții, provocând uimirea autorului însuși, care ne confirma cu o mirare aproape încremenită, scriind acum un sfert de veac, într'o prefață ocazională, că s'au « tipărit și s'au vândut 37.000 de exemplare din « Vieața la țară », iar fericitul d-l Alcalay vrea să tipărească alte 7 mii ».

« Că d-l editor a fost mulțumit, de aceasta nu se îndoiește nimeni. Dar mai ales se poate socoti fericită istoria noastră literară, care înregistrează o adevărată revoluție în mentalitatea publicului nostru, convertit prin romanele lui Duiliu Zamfirescu, la încrederea durabilă în romanul românesc. Acest rol de întemeietor și deschizător de eră nouă, face ca opera de romancier a scriitorului astăzi comemorat, să predomine în multipla sa activitate literară celelalte ogoare pe care le-a cultivat, nefiind de altfel nicăierea mediocru sau banal, ci pretutindeni subțire și interesant, chiar în piesele sale de teatru, unde succesul său — totdeauna onorabil — n'a atins totuși entuziasmul care asvârle cu flori în autor — așa precum își închipuia dânsul, în poezia inspirată « Către Cleobul », că ar fi procedat față de Sofocle, dacă ar fi avut norocul să trăiască în Atena antică și să asiste la tragediile lui geniale, de pe treptele de marmoră ale teatrului neacoperit.

« Nu este acum momentul să stăruesc asupra paralelei dintre structura operei și înfățișarea omului, pe care am avut cândva bucuria de a-l cunoaște personal.

« Voiu spune totuşi, că o însuşire pururea prezentă în opera literară a lui Duiliu Zamfirescu — poezie sau proză — o regăseam statornică şi impresionantă în toată ţinuta şi comportarea lui zilnică. Toţi acei care au avut norocul să-l apropie pe Duiliu Zamfirescu, vor recunoaşte fără greutate că această însuşire dominantă era *eleganţa.* O eleganţă naturală, combinată cu un orgoliu bărbătesc, care nu se ascunde şi nu se reneagă, îi dădeau aere superbe, şi adeseori te gândeai fără voie cât de bine ar fi îmbrăcat un costum de secol această mândreţe de om, şi îl vedeam succesiv apărând — şi deopotrivă de bine — fie în zalele cavalerului, fie cu cisma răsfrântă a muşchetarului, fie în danteluţele şi panglicele oamenilor de curte din al XVII-lea şi al XVIII-lea veac.

« Fără să aibă la spatele lui o veche nobilime, un lung şirag de strămoşi aristocraţi, omul acesta a izbutit printr'o norocoasă alcătuire naturală şi printr'un simţ estetic neadormit, să realizeze în persoana lui o supremă eleganţă de atitudini şi de prezentare, dar o eleganţă virilă, care echilibrează galanteria prin orgoliu şi care îl făcea să deteste manierele efeminate ale altor eleganţi mai celebri, ca scriitorii Pierre Loti sau Gabriel d'Annunzio pe care îi cunoscuse de aproape în cariera lui diplomatică şi de care nu se putuse sufleteşte alipi.

« Preocuparea de armonie estetică stăpânea suveran sufletul lui Duiliu Zamfirescu şi pe ea o vedem strecurându-se în toate împrejurările, colorând cu nuanţe proprii, chiar sentimente eterogene, cum a fost de pildă patriotismul, foarte puternic în sufletul acestui adevărat român, care şi-a iubit ţara cu pasiune şi care în mijlocul splendorilor străinătăţii îi ducea dorul nepotolit, şi în parte, pentru a o simţi mai aproape de sine, a început să scrie pe meleaguri depărtate, seria de romane în care îi evoca înduioşat peisagiile, îi zugrăvea societatea şi îi ridica încrezător flamura idealurilor ei veşnice...

« Descriind societatea românească, era natural, în clipa când îşi arăta preferinţele sale, ca omul îndrăgostit de armonie estetică, să-şi exprime simpatia sa întreagă pentru clasele armonice, şi cu un echilibru stabilit: clasa veche boierească şi clasa ţărănească, ambele cu configuraţia lor specifică, şi să deteste exemplarele de transiţie, cu desechilibru şi fără unitate lăuntrică, aşa cum sunt parveniţii, caricaturi hidoase şi respingătoare, de felul acelui Tănase Scatiu, fixat pentru totdeauna în fresca tipurilor noastre, de talentul lui Duiliu Zamfirescu.

« De sigur şi între cele două clase armonice, scriitorul nostru face distincţiuni, simţindu-se mai depărtat de ţărănime, pe care de sigur o apreciază şi a cărei importanţă o recunoaşte, subestimându-i însă unele creaţii sufleteşti, cum a fost cazul cu « Poezia Populară », în care a observat prea mult simplicitatea şi stângăciile sale închizând ochii prea lesne asupra altor valori.

« Oamenii mari pot greşi şi dânşii, dar umbra greşelilor nu pot să întunece focarul de lumină, pe care, la Duiliu Zamfirescu îl alcătueşte preţioasa sa moştenire literară de o nobilă ţinută şi de o admirabilă acurateţă.

«Poate această moștenire ar fi fost și mai întinsă, dacă vieața lui s'ar mai fi prelungit, fiindcă fără să fi murit tânăr, s'a stins totuși pe neașteptate și în deplina întregime a forțelor intelectuale. Sunt contemporani de ai lui, care trăiesc și astăzi, ajunși ce e dreptul la vârsta patriarhilor, în jurul a optzeci de ani, etate pe care nu știu dacă trebue să regretăm că n'a ajuns-o și Duiliu Zamfirescu, de teamă ca splendida lui icoană de cavaler să nu se fi alterat cu tonuri obosite și cu inevitabile scăderi, mai puțin supărătoare de sigur la aceia care n'au fost falnici niciodată.

«Oricum, îmi amintesc de jalea tuturor prietenilor și a cercurilor noastre intelectuale, când s'a aflat într'o zi de vară — acum șaisprezece ani — de moartea venită ca un trăsnet a eminentului scriitor, aflat într'o excursie de plăcere la mânăstirea Agapia, unde într'o seară, clopotele turlei obișnuite să cheme la reculegere și la rugă, înștiințau acuma triste sfârșitul unui om de elită, fulgerat fără veste și prăbușit în neființă.

«Primisem atunci din partea unei asociații politice, însărcinarea să vorbesc în ziua și la locul înmormântării, omagiind pe scriitorul și prietenul dispărut. A trebuit să trec altuia delegația din cauza unor împiedecări pe care nu le-am putut înlătura. Cu toată realitatea obstacolelor care mi se puseseră în cale, am rămas totuși cu un fel de căință. De data aceasta, Academia Română, îmi dă prilejul să rostesc, tot aicea pe Milcov, în numele ei, închinarea sinceră a sufletului meu față de meritele deosebite ale ilustrului fiu al țării, trecut de mult din rândurile celor vii. Și dacă n'am putut odinioară să întovărășesc la groapa locuinței veșnice rămășițele lui Duiliu Zamfirescu, cel puțin iau parte astăzi la solemnitatea învierii sale, sau mai exact la confirmarea faptului indiscutabil că Duiliu Zamfirescu n'a pierit întreg și că Eternitatea a așezat în firidele sale cea mai largă parte din frământarea și opera lui pământească».

ȘEDINȚA PUBLICĂ

DELA 7 IULIE 1939

Președinția d-lui I. PETROVICI.

D-l G. G. MIRONESCU, membru de onoare al Academiei, face o comunicare cu titlul: *Contribuțiuni la biografia lui Constantin Negri (din corespondența dintre C. Negri și Mihail Kogălniceanu).*

D-l Vicepreședinte I. PETROVICI, semnalând prezența la ședință a d-lui Horia Hulubei care se află în mijlocul nostru pentru întâia oară după alegerea sa de acum doi ani ca membru corespondent al Academiei Române, îl salută, arătând că, deși tânăr, și-a câștigat în lumea științifică europeană un mare renume de savant. Meritele sale l-au învrednicit de a i se da o catedră universitară la Iași. D-sa își arată satisfacția că în timpul ministeriatului său la Departamentul Educației Naționale a putut înlesni intrarea

în învăţământul superior a d-lui Hulubei. Speră că noul coleg va aprecia chemarea sa printre noi, sporindu-şi şi promovându-şi activitatea ştiinţifică şi prin Academia Română. Ii urează bun venit în mijlocul nostru.

D-l HORIA HULUBEI, mulţumeşte d-lui Preşedinte pentru călduroasele cuvinte cu care l-a întâmpinat.

Şedinţa intimă.

Dela d-l Hans Uebersberger se primeşte următoarea scrisoare de mulţumire pentru alegerea sa ca membru de onoare al Academiei Române:

«Pentru marea cinste ce mi s'a făcut alegându-mă membru onorar al Academiei Române ţin să vă exprim D-v., şi înaltei instituţiuni ce prezidaţi adâncile mele mulţumiri.

«Pot să vă încredinţez că arareori o distincţie şi recunoaştere a activităţii mele ştiinţifice m'a bucurat atât de mult ca cea hărăzită de D-v.,

«Sunt mândru că pot acum să aparţin Academiei Române, a cărei faimă ştiinţifică e atât de netăgăduită în lumea întreagă».

Dela d-l F. Dolger se primeşte următoarea scrisoare de mulţumire pentru alegerea sa ca membru de onoare al Academiei Române:

«Sie waren so gütig mir mitzuteilen, dass die Rumänische Akademie mir den Titel eines Ehrenmitgliedes verliehen hat. Ich danke Ihnen, hochgeehrter Herr Praesident, sowie den ubrigen Mitgliedern der Rumänischen Akademie fur diese hohe Auszeichnung. Sie wird mir in meiner weiteren Arbeit Ansporn und Verpflichtung sein fur eine wissenschaftliche Leistung, welche sich des Vertrauens so zahlreicher hervorragender rumanischer Gelehrten würdig erweisen soll.

«Ich bitte dieses Schreiben vorlaufig als den Ausdruck meiner Freude und meines Dankes entgegennehmen zu wollen. Die formelle Annahme der Ehrung kann ich erst aussprechen, wenn ich hiezu die durch Gesetz vorgeschriebene, in diesem Falle nicht zweifelhafte Genehmigung unseres Reichswissenschaftsministeriums erhalten habe».

Dela d-l Pierre Mesnard se primeşte următoarea scrisoare de mulţumire pentru alegerea sa ca membru corespondent al Academiei Române:

«Je suis profondément touché par le geste combien délicat de l'Académie Roumaine, qui a bien voulu m'élire membre correspondant. Et je suis particulièrement flatté de recevoir notification de cet honneur par la plume de deux personnalités aussi éminentes que l'actuel président et le secrétaire en exercice de votre illustre compagnie.

«Vous savez mieux que personne, monsieur le Président, combien le philosophe a besoin, pour poursuivre son œuvre, d'effort caché et de labeur désintéressé: mais il n'en est que plus sensible aux encouragements qui lui prouvent le rayonnement de sa pensée et surtout la sympathie des compétences les plus authentiques dans le domaine périlleux qu'il a choisi.

« Mais dans votre lettre d'envoi, vous avez bien voulu ajouter qu'en dehors de mes titres philosophiques, l'Académie Roumaine a voulu consacrer l'activité qui j'ai pu déployer dans les échanges intellectuels entre nos deux pays. Vous avouerai-je que cette addition fait pour moi le prix principal de l'honneur qui m'est conféré. Voici en effet bientôt vingt années que j'ai entrepris de servir l'amitié franco-roumaine, et je suis heureux de voir que mes études sur la question de Bessarabie, sur les Églises Roumaines, sur les grandes figures politiques, philosophiques ou littéraires de votre chère et noble patrie, ont pu paraître à des juges sévères et bien informés dignes d'une approbation manifeste, encore que certainement indulgente.

« Croyez en tout cas, Monsieur le Président, que peu de vos compatriotes peuvent aimer leur pays autant que l'étranger qui vous écrit ces mots de remerciement. Puisque vous avez bien voulu m'appeler dans vos rangs c'est pour moi désormais une raison de plus de m'efforcer à servir à vos côtés la cause qui nous est commune, celle d'une culture latine vivante, accueillante à tous et sans cesse renouvelée. J'espère avoir l'occasion d'offrir prochainement à l'Académie Roumaine quelque preuve plus manifeste de l'intérêt que je porte non seulement à votre philosophie mais même à vos littérateurs les plus divers.

ŞEDINŢA DELA 14 IULIE 1939

D-l I. PETROVICI, Vicepreşedinte, deschizând şedinţa, zice:

A fost dat ca această şedinţă din preajma vacanţei academice să fie învăluită în zăbranic de doliu, pentru că am primit vestea încetării din vieaţă a doi membri ai Academiei, unul de onoare, Profesorul N. Costăchescu, altul corespondent, istoricul englez Harold Temperley.

N. Costăchescu, profesorul dela Universitatea din Iaşi, era nu numai un chimist de valoare, dar mai avea şi caracteristica de a fi fost produsul şcolilor româneşti, regretatul coleg fiind cel dintâi doctor în ştiinţe al Universităţii noastre. Om de ştiinţă tot pe atât pe cât era om de caracter, N. Costăchescu făcea parte din Academia Română de acum trei ani şi din tinereţea sa ca fost bursier al ei. Această instituţie ia astăzi parte vie la doliul suferit de ştiinţa română prin pierderea lui N. Costăchescu.

D-l Vicepreşedinte I. PETROVICI arată apoi că simultan cu vestea încetării din vieaţă a lui N. Costăchescu, ne-a venit şi vestea morţii lui Harold Temperley.

Cunoscut şi prieten al oamenilor noştri de specialitate, marele istoric englez Harold Temperley avea nu numai pasiunea cercetării trecutului, dar mărturisea şi o sinceră prietenie pentru popoarele mici. Această simpatie l-a făcut să scrie o «*Istorie a Serbiei*» şi să fie un sprijinitor cald şi sincer în străinătate al năzuinţelor şi intereselor noastre naţionale Să cuprindem în tăcuta noastră reculegere şi pe acest scump coleg.

D-l General R. ROSETTI ţine să adauge la cuvintele d-lui Preşedinte despre Harold Temperley că D-sa a cunoscut pe acest celebru istoric în 1918 în Londra. A putut vedea că la Ministerul de Propagandă din acea metropolă doi buni prieteni ai ţării noastre duceau lupta pentru noi, Harold Temperley şi Seton Watson. Lui Temperley îi revine în deosebi meritul de a fi reprezentat cu dârzenie şi cu succes punctul de vedere românesc în ce priveşte frontiera Banatului.

D-l I. LUPAŞ asociindu-se la cuvintele omagiale rostite despre Temperley, arată că în comunicarea sa ţinută la Congresul Istoricilor în anul trecut la Zurich, Temperley a afirmat că numai pentru simpatia ei pentru România, Anglia a renunţat la politica sa în chestiunea orientală, care era condusă de dogma integrităţii imperiului otoman.

D-l DIM. GUSTI a făcut o dare de seamă despre modul cum şi-a îndeplinit misiunea de a organiza pavilionul României la New-York, despre realizările Românilor din America pe teren cultural, despre nevoile pe care le-a putut constata în vizitele făcute lor şi despre ceea ce s'a putut realiza pentru dânşii la stăruinţa D-sale.

D-l I. LUPAŞ arată că a primit o scrisoare personală de mulţumire dela d-l Hans Uebersberger pentru alegerea sa ca membru de onoare al Academiei Române, în care între altele scrie:

« Inainte de toate aş dori să vă mărturisesc că distincţia, de care m'a împărtăşit Academia Română, al cărei înalt prestigiu ştiinţific îl cunosc de o vieaţă întreagă, mă umple de sinceră mândrie. Şi fără exagerare pot spune că în toată desfăşurarea vieţii mele rareori s'a întâmplat să-mi fi trezit vreo distincţie atâta bucurie senină, ca aceasta venită din partea Academiei Române ».

ŞEDINŢA DELA 22 SEPTEMVRIE 1939

D-l I. PETROVICI, Vicepreşedinte, deschizând şedinţa, zice:

Domnilor Colegi,

« Conform dispoziţiilor noastre statutare, vacanţa de vară a şedinţelor academice este terminată şi activitatea noastră săptămânală reîncepe de azi.

« Aş fi fost fericit să vă pot întâmpina — într'o atare circumstanţă — numai şi numai cu salutul tradiţional de bună venire. Dar vitregia stăruitoare a vremurilor, impune, de cât va timp, cu o sinistră regularitate, aceluia care prezidează şedinţa academică, altfel de consideraţii şi alt gen de cuvântări ».

Continuând, d-l Vicepreşedinte Petrovici, vorbeşte despre asasinarea Primului ministru A r m a n d   C ă l i n e s c u, eveniment care n'a putut decât să turbure liniştea publică, expusă şi fără asta la destule

și legitime îngrijorări. Amintește de solicitudinea pe care Armand Călinescu a avut-o față de Academia Română și de deferența pe care i-a arătat-o în felurite ocaziuni. Cere să se păstreze de către Adunare un minut de reculegere și tăcere.

Apoi d-l Vicepreședinte I PETROVICI zice:

Domnilor Colegi,

« Osebit de evenimentul tragic l-a care s'au referit cuvintele anterioare, sunt nevoit să subliniez că redeschiderea ședințelor noastre, după cele două luni de întrerupere statutară, are loc în pâcla unor timpuri aprige și grele, a căror vijelie a suflat până în nemijlocita noastră vecinătate. O judecare a celor petrecute ar fi și prematură și deplasată. De aceea eu nu pot face alta decât să-mi exprim o sfielnică nădejde, urând ca asprimea vremurilor să îngădue, totuși, mai departe desfășurarea nestânjenită a îndeletnicirilor noastre spirituale, mai ales atunci când împrejurările crunte au trebuit să stingă ori să micșoreze pe aiurea focare de lumină intelectuală, — în așteptarea zilelor senine, orice focar, fie dânsul cât de modest, care-și poate prelungi neîntrerupt scânteierea sa, aduce pe lângă serviciul său local, un serviciu înseși omenirii, menținând firicelul continuității în domeniul spiritualității desinteresate.

« Cu aceste gânduri și cu aceste speranțe reluăm activitatea noastră academică, cerând concursul tuturor colegilor pentru o cât mai activă și mai prosperă sesiune ».

D-l Vicepreședinte I. PETROVICI, adresându-se plenului, atrage atențiunea că raza mâhnirii noastre este și mai întinsă. In plină vacanță, la 24 Iulie trecut, a murit Oscar Niculescu, un înalt reprezentant al magistraturii noastre, profesor la Școala Superioară de Războiu, care a fost o figură destul de proeminentă pentru ca Academia să-l aleagă, aproape cu unanimitatea voturilor sale, membru de onoare al ei. Să păstrăm o clipă de reculegere în amintirea regretatului coleg.

D-l General R. ROSETTI face 1-a dare de seamă despre « *Invățăminte din războiul în curs* ».

ȘEDINȚA PUBLICĂ

DELA 29 SEPTEMVRIE 1939

Președinția d-lui I. PETROVICI.

D-l N. IORGA face o comunicare despre « *Observații și probleme bănățene* ».

Ședința intimă

D-l General R. ROSETTI face a 2-a dare de seamă despre « *Invățăminte din războiul în curs* ».

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 6 OCTOMVRIE 1939

Preşedinţia d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l I. NISTOR face o comunicare cu titlul « *Un proiect de organizare a oştirilor pământene din 1812* ».

Şedinţa intimă

Dela d-l Carlo Anti, Rectorul Universităţii din Padova, se primeşte o scrisoare, arătând că, prin colegul nostru de onoare d-l Ramiro Ortiz, a luat cunoştinţă de intenţiunea Academiei Române de a oferi Universităţii din Padova bustul Stolnicului Constantin Cantacuzino, fostul student al acelei Universităţi în secolul al XVII-lea. D-l Carlo Anti îşi exprimă mulţumirea că Academia Română a ales, dintre Românii care au studiat la Padova, pe Stolnicul Cantacuzino, pentrucă acesta a fost inspiratorul întemeierii Academiei greceşti din Bucureşti în 1680 şi pentrucă, prin personalitatea şi acţiunea sa culturală, s'a stabilit o legătură directă între Universitatea din Padova şi cea din Bucureşti. Arată că instalarea bustului se va face cu solemnitatea pe care o merită gestul Academiei Române.

— Se ia act şi se vor lua măsuri pentru trimiterea bustului când împrejurări mai favorabile o vor permite.

D-l General R. ROSETTI, face 3-a dare de seamă despre « *Invăţăminte din războiul în curs* ».

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 13 OCTOMVRIE 1939

Preşedinţia d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l N. BĂNESCU face o comunicare despre « *Mauro-Castrum—Mo(n)-castro—Cetatea Albă* ».

Şedinţa intimă.

După propunerea d-lui Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU, se decide a se adresa *Majestăţii Sale Regelui* următoarea telegramă cu ocazia aniversării a 46-a a Majestăţii Sale:

« Binevoiţi a primi, Sire, respectuoasele şi devotatele urări de bine şi sănătate pe care membrii Academiei Române le trimit Inaltului şi Augustului Protector şi Preşedinte Onoare al lor cu prilejul celei de a 46-a aniversară a Majestăţii Voastre ».

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU aduce la cunoştinţă că Universitatea din Alger, cu aprobarea ulterioară a guvernului francez, a procla-

mat doctori «*honoris causa*» ai acelei Universităţi pe d-nii N. Iorga şi Ion Petrovici.

D-l General R. ROSETTI face a 4-a dare de seamă despre «*Invăţăminte din războiul în curs*».

ŞEDINŢA PUBLICĂ

DELA 20 OCTOMVRIE 1939

D-l I. PETROVICI, Vicepreşedinte, deschizând şedinţa, zice:

Această şedinţă este destinată unei comunicări cu un subiect privitor le filiaţia vechilor noastre dinastii naţionale, comunicare pe care o va face membrul corespondent al Academiei, d-l O. Gorka, savant istoric polon, care s'a ocupat adeseori cu probleme din domeniul istoriei noastre.

D-l O. GORKA, membru corespondent al Academiei Române, ceteşte o comunicare în limba franceză despre «*Ştefan cel Mare, coborîtor direct din Dragoş, întemeietor al Moldovei*» (după o inscripţie necunoscută dela Putna).

D-l Vice-preşedinte I. PETROVICI mulţumeşte d-lui O. Gorka pentru comunicarea ţinută, arătând că nu are competenţa de a judeca concluziile la care ajunge d-l O. Gorka. In domeniul controversat al istoriei, adaugă D-sa, ceea ce poate un istoric să spere pentru soarta construcţiilor sale, e să fie socotite de specialişti ca o ipoteză posibilă.

Acesta este şi rezultatul net al comunicării de astăzi.

Şedinţa intimă

D-l Secretar general ALEX. LĂPĔDATU comunică următoarea telegramă prin care Majestatea Sa Regele a binevoit a răspunde la telegrama omagială a Academiei: «Mulţumesc călduros Academiei Române pentru urările sale».

D-l General R. ROSETTI face a 5-a dare de seamă despre «*Invăţăminte din războiul în curs*».

ŞEDINŢA PUBLICĂ

DELA 27 OCTOMVRIE 1939

Preşedinţia d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

Fiind întâia şedinţă după serbarea majoratului Măriei Sale Marelui Voievod Mihai, d-l Preşedinte C. Rădulescu-Motru rosteşte o călduroasă cuvântare omagială, dând expresie urărilor pe care Academia Română le aduce Măriei Sale cu această împrejurare.

Academia a adresat apoi următoarea telegramă de felicitare Măriei Sale:

« In numele Academiei Române, întrunită astăzi în şedinţă săptămânală, rog pe Măria Ta să binevoiască a primi viile şi devotatele felicitări şi urări, pe care colegii mei mă însărcinează a vi le exprima cu ocazia majoratului Măriei Tale ».

D-l General R. ROSETTI, face a 6-a dare de seamă despre « *Invăţăminte din războiul în curs* ».

D-l I. IONESCU-DOLJ, membru corespondent, face, la Secţiunea istorică, o comunicare despre « *Contribuţiuni la istoria luptei duse de Domnitorii români contra introducerii şi aplicării regimului capitulaţiunilor în Principate* ».

SESIUNEA GENERALĂ EXTRAORDINARĂ

3—5 NOEMVRIE 1939

ŞEDINŢA DELA 3 NOEMVRIE 1939

Preşedinţia d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l Secretar general ALEX. LĂPĔDATU comunică următorul răspuns trimis din Inaltul Ordin al Măriei Sale Marelui Voievod Mihai la telegrama omagială pe care Academia I-a adresat-o cu ocazia împlinirii vârstei de 18 ani:

« Am onoare a vă transmite Inalte mulţumiri pentru devotatele urări ce aţi binevoit a exprima *Măriei Sale Marelui Voievod de Alba Iulia*, în numele D-voastre personal şi al membrilor Academiei Române.

« Adjutantul Măriei Sale Marelui Voievod Mihai de Alba Iulia, Lt - Colonel, *D. Dămăceanu* ».

Dela d-l A. Sacerdoţeanu, Directorul Arhivelor Statului, se primeşte înştiinţarea că la 12 Noemvrie a. c., funcţionarii Arhivelor Statului vor prezenta d-lui Const. Moisil un volum omagial, după care va urma o masă colegială. D-sa invită Academia la această sărbătorire a conducătorului Cabinetului nostru numismatic.

— D-l N. Bănescu este rugat să reprezinte Academia la această festivitate.

D-l Secretar general ALEX. LĂPĔDATU aduce la cunoştinţa Academiei că d-l General Paul Teodorescu Ministrul Aerului şi Marinei, a remis personal, un cec în valoare de 300 000 lei, sumă pe care D-sa o dărueşte pentru preîntâmpinarea cheltuelilor de ordin cultural ale Academiei.

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU exprimă călduroase mulţumiri d-lui Coleg Paul Teodorescu pentru acest dar.

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU zice:

« Charles Bémont ilustrul fost profesor de la Hautes Études şi membru al Academiei de inscripţii din Paris, s'a stins zilele trecute în vârsta de 90 ani trecuţi. Dânsul era membru al nostru de onoare din

anul 1926, ales cu unanimitate de voturi în urma propunerii regretatului secretar general Vasile Pârvan.

« Charles Bémont a scris lucrări importante asupra istoriei poporului englez, între care *Simon de Montfort* (1885). A editat pentru o mai adâncă cunoaștere a acestei istorii: *Chartes des libertés anglaises* 1892, și *Rôles gascons* între anii 1896—1906. Ca director al răspânditei reviste de specialitate *Revue historique*, și ca profesor la *Hautes Études* a avut o mare influență asupra școalei istorice franceze din ultimul timp. A arătat de asemeni o mare simpatie pentru poporul român și pentru istoricii români în special. Cartea scrisă în 1918 de colegul nostru d-l N. Iorga, în scopul de a face cunoscute vechile relațiuni dintre Franța și Români a fost prefațată de Charles Bémont cu cuvinte calde de prietenie.

« Pentru marea sa însemnătate culturală și pentru deosebită simpatie arătată poporului nostru, Academia Română își exprimă profunde regrete pentru pierderea sa, și îi va păstra o pioasă amintire ».

Trecându-se la ordinea de zi pentru care a fost convocată această sesiune generală extraordinară, d-l ANDREI RĂDULESCU prezintă următoarele legate, asupra acceptării cărora Academia are a se pronunța:

1. Legatul lăsat de defunctul Emil I. V. Socec. Prin testamentul acestuia cu data de 26 Aprilie 1938 Academia este instituită legatară universală, lăsându-i-se, în plină proprietate, averea mobiliară consistând din efecte de orice natură și numerar, iar în nudă proprietate jumătate din imobilele situate în Bucureșți, în Splaiul Independenței 54 și străzile Berzei 2 și Aleea Socec 2—4, imobile pe care testatorul le-a stăpânit în indiviziune cu soția sa. Testatorul impune Academiei drept sarcini să acorde din trei în trei ani un premiu « Ion V. Socec » celei mai bune lucrări de morală socială și educație civică și să distribue sub denumirea « donația Maria I. V. Socec » subvențiuni anuale la instituțiuni de binefacere, pe care le va aprecia Academia.

— După discuțiune, legatul se primește cu unanimitate de voturi, sub beneficiu de inventar și în condițiunile prevăzute de Statutele Academiei.

2. D-na Josefina Stoicescu, prin actul de donație autentic Nr. 35508/939, donează Academiei un milion lei în valoare nominală în rentă de împroprietărire, pentru instituirea unui fond purtând numele mamei sale « Elena G. San-Marin ». Veniturile fondului vor servi la scopurile culturale ale Academiei Române, care își ia obligația de a întreținea cavoul său dela cimitirul Bellu.

D-l ANDREI RĂDULESCU face propunere ca donația să se primească în conformitate cu Statutele Academiei.

— Propunerea se aprobă.

3. D-l ANDREI RĂDULESCU arată că regretatul Inginer Matei Drăghiceanu, fost membru de onoare al nostru, a testat Academiei un legat de 500 000 lei în rentă, din venitul căruia să se acorde o bursă prin concurs pentru studiul hidrologiei sau un ajutor la studii speciale în materia geologiei.

— Legatul se primeşte cu unanimitate de voturi şi în conformitate cu Statutele Academiei.

4. Prin actul de donaţie autentificat de Trib. Ilfov sub Nr. 37.008/939, d-l Dr. Al. Steopoe donează Academiei Române suma de lei 50.000 nominal în rentă, în numele promoţiei din 1921 a Facultăţii de Ştiinţe din Bucureşti, Secţia de Chimie, pentru a perpetua memoria unuia din cei mai meritoşi colegi, Victor Georgescu, decedat în plină activitate creatoare în domeniul chimiei aplicate. Din venitul fondului Academia este rugată să acorde, din trei în trei ani, un premiu cu numele «Victor Georgescu», pentru cea mai bună lucrare de chimie făcută în România.

D-l ANDREI RĂDULESCU propune să se accepte donaţia, în conformitate cu Statutele Academiei.

— Propunerea se aprobă.

5. Defuncta Amelia Aprihăneanu a testat Academiei un legat în valoare de 400.000 lei spre a institui «Bursa Inginer Ion Aprihăneanu», şi cu obligaţia ca Academia să întreţină mormântul copiilor testatoarei dela cimitirul Bellu.

— După propunerea d-lui ANDREI RĂDULESCU se votează în unanimitate acceptarea acestui legat, în condiţiunile prevăzute în Statutele Academiei.

La ordinea de zi fiind *Regulamentul General pentru lucrările Academiei*, d-l Secretar general ALEX. LAPĔDATU aminteşte că în sesiunea generală din Mai trecut s'a prezentat plenului un anteproiect de regulament întocmit de o Comisiune. Când s'a luat în discuţiune acel anteproiect, s'a văzut că este nevoie a i se aduce esenţiale modificări şi de aceea s'a propus şi s'a admis ca votarea regulamentului să se amâne pentru o sesiune generală extraordinară în cursul lunii Noemvrie. I s'a dat însărcinarea atunci ca, întemeiat pe acel anteproiect şi mai ales pe notele şi observaţiunile pe care urma să le primească în cursul vacanţei dela domnii colegi, să întocmească proiectul de regulament pentru această sesiune extraordinară. D-sa şi-a îndeplinit această însărcinare, arătând că în lucrarea ce prezintă a folosit notele primite dela un restrâns număr de colegi. Proiectul de regulament astfel întocmit urmează să fie discutat şi votat în actuala sesiune extraordinară, anume convocată în acest scop.

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU MOTRU pune în discuţie proiectul de regulament articol cu articol, rugând pe d-l coleg Dr. Gr. Antipa să fie raportorul proiectului.

D-l I. NISTOR observă că regulamentul nu este însoţit de o expunere de motive şi roagă să fie lămurit asupra principiilor sau ideilor nouă care au prezidat la întocmirea proiectului, înainte de votarea pe articole.

D-l Secretar general ALEX. LĂPĔDATU spune că n'a socotit necesar să facă o expunere de motive a proiectului, întru cât în sesiunea generală tre-

cută s'au arătat pe larg principiile generale şi consideraţiile care au fost avute în vedere la redactarea anteproiectului atunci prezentat. D-sa arată că a avut în deosebi în vedere prevederile Statutelor a căror desvoltare se cuprinde în proiectul de faţă.

S'a împărţit lucrarea în trei părţi: partea I-a privind organizarea, partea a II-a conducerea şi partea a III-a serviciile administrative ale Academiei.

In capitolul despre organizare, după enunţarea scopului Academiei, se arată prin cine se îndeplineşte activitatea academică şi anume prin Corpul academic, Secţiuni, Comisiuni şi persoane însărcinate cu misiuni speciale. Se dau apoi norme cu privire la şedinţele ordinare, la sesiunile generale şi atribuţiunile lor, la alegerea membrilor, la Secţiuni şi conducerea lor, la publicaţiunile Academiei, la diferitele Comisiuni şi în fine, la Bibliotecă şi colecţiile sale.

Partea II-a tratează despre organele de conducere: Delegaţiunea, Secretarul general, Birourile Secţiunilor cu atribuţiile şi modul de lucru al fiecăruia.

In fine, partea a III-a priveşte serviciile administrative: Cancelaria Secretariatului, Serviciul Contabilităţii, Casieriei şi Inventarelor (în cadrul reorganizării pe care a dat-o acestui serviciu d-l coleg Victor Slăvescu), Serviciul de Contencios şi Serviciul pentru tipărirea, păstrarea şi expedierea publicaţiunilor Academiei, care deşi nu este prevăzut în Statute, trebue să fie întrodus în regulament, arătându-se atribuţiile sale.

Acestea au fost principiile călăuzitoare la întocmirea proiectului de faţă. D-l Secretar general roagă pe d-nii colegi să nu se ocupe prea mult de redacţia proiectului, căci ea va fi revăzută după votare, pe îndelete. Arată că D-sa a urmărit de aproape textul vechiu şi roagă să nu se înnoiască prea mult acest text şi mai ales să nu se renunţe la anumite forme păstrate dela predecesorii noştri.

D-l I. NISTOR mulţumeşte d-lui Secretar general pentru lămuririle date şi face unele observaţiuni.

Se procede la discuţia pe articole a proiectului de regulament.

D-l Dr. GR. ANTIPA, ca raportor, dă cetire art. 1 din regulament.

După amendamentele şi îndreptările propuse de d-nii Alex. Lăpědatu şi N. Bănescu se adoptă art. 1 în următorul text:

Regulament General pentru lucrările Academiei Române

Partea I-a

Organizarea

« *Art. 1.* — Activitatea Academiei Române se desfăşură în cercu, prescris ei de lege şi în conformitate cu normele prevăzute în Statutel atât prin acte provenite din propria-i iniţiativă, cât şi prin însărcinări acceptate benevol dela Stat, dela instituţiuni sau dela particulari.

« Această activitate se îndeplineşte după natura actelor:

« de întregul Corp academic;

« de fiecare din Secțiunile ei în parte;

« de Comisiuni alese din sânul Academiei ori al Secțiunilor, spre a executa anumite lucrări;

« în fine, de persoane, însărcinate cu misiuni speciale ».

Se aprobă și art. 2 în următorul text:

« *Art. 2.* — Corpul academic hotărăște, în ședințele sale, lucrările științifice, de administrație și de organizare ale Academiei și stabilește măsurile ce urmează a fi luate pentru executarea lor prin organele academice de conducere și prin serviciile sale administrative ».

Art. 3, după îndreptările propuse de d-nii Alex. Lăpědatu, Victor Slăvescu, I. Nistor și I. Al. Brătescu-Voinești, se aprobă în următoarea cuprindere:

Ședințele

« *Art. 3.* — Ședințele Academiei Române se țin la sediul său din București. Ele sunt de două feluri:

« *a)* ședințe plenare,

« *b)* ședințe ordinare,

« Ședințele plenare se țin numai în sesiunile generale anuale sau extraordinare, cu majoritarea absolută a membrilor activi ai Academiei și au ca obiect chestiunile rezervate lor prin art. 7 al Statutelor.

« Ședințele ordinare se țin săptămânal, tot cu numărul de membri prezenți oricare ar fi el și au ca obiect comunicări științifice, prezentarea de publicațiuni, precum și expedierea lucrărilor curente de competența Corpului academic, în limitele stabilite de plen în sesiunile sale generale ».

La art. 4 d-l Andrei Rădulescu propune și se aprobă ca ultimul alineat al proiectului să se alăture de primul, după care să se adauge cuvintele « vacanțele Academiei sunt următoarele », astfel ca articolul să aibă următoarea redacție:

« *Art. 4.* — Ședințele ordinare ale Academiei se țin Vinerea, la ora 15, cu excepția vacanțelor.

« In mod excepțional Delegațiunea poate fixa ședințele — de ambele categorii — la altă oră decât acea prescrisă la alineatul 1 al acestui articol ».

« Vacanțele academice sunt următoarele:

« Vacanța Paștilor, de două săptămâni, începând dela Dumineca Floriilor.

« Vacanța Crăciunului, de două săptămâni, începând din ajunul serbării Nașterii Domnului.

« Vacanța de vară, dela 15 Iulie până la 15 Septemvrie.

La art. 5 d-l General R. Rosetti propune și se aprobă ca după cuvintele din alineatul 2 « eveniment cultural » să se adauge « istoric sau național »; D-l coleg I. Petrovici propune și se aprobă să se adauge la același alineat după cuvintele « ... pentru amintirea » cuvintele « vreunei personalități însemnate ». La alineatul 3, d-l Dr. Gr. Antipa propune și se aprobă ca termenul « Patronul » să fie înlocuit cu « Inaltul Protector ». După primirea și

a altor propuneri făcute de d-nii N. Bănescu și Em. Racoviță, se aprobă următorul text pentru art. 5:

« *Art. 5.* — Ședințele, plenare și ordinare, sunt intime sau publice, după cum prescrie regulamentul sau decide Delegațiunea în cazurile neprevăzute de regulament.

« Ședințele publice pot fi: *solemne*, pentru recepțiunea noilor membri aleși ai Academiei; *comemorative* sau *festive*, pentru amintirea sau sărbătorirea vreunei personalități însemnate, vreunui însemnat eveniment cultural, istoric sau național; *obișnuite*, pentru comunicări literare, istorice și științifice.

« Acest caracter al ședințelor publice va fi hotărît de Delegațiune, la cererea sau recomandarea Corpului academic sau a Secțiunilor.

« Ședințele de deschidere, de închidere și de acordarea premiilor în sesiunile generale anuale vor fi totdeauna publice.

« Academia invită pe *Majestatea Sa Regele*, Inaltul Protector și Președintele ei de Onoare, la ședințele solemne și la cele comemorative și festive.

La art. 6, d-l Andrei Rădulescu propune să se suprime din textul proiectului următoarele cuvinte din alineatul întâiu « în ordinea vechimii lor ca membri ai Academiei ». Cu acest amendament și cu alte mici corectări, se votează următorul text al art. 6:

Conducerea ședințelor

« *Art. 6.* — Ședințele se deschid de Președinte sau, în lipsa lui, de unul dintre Vicepreședinți.

« La aceste ședințe trebue să fie de față Secretarul general sau, în caz de împiedecare, unul din Secretarii de Secțiuni ».

Art. 7, 8 și 9 se aprobă în următoarea cuprindere:

« *Art. 7.* — Inainte de deschiderea oricărei ședințe, membrii semnează în registrul de prezență, iar Directorul Cancelariei constată la sfârșitul ședinței numărul celor prezenți.

« Membrii prezenți la ședințe au dreptul la diurna stabilită de plen pentru membrii din Capitală și cei din provincie

« *Art. 8.* — Ședința începe prin cetirea procesului-verbal al ședinței precedente, care, aprobându-se de membrii prezenți, se semnează de Președinte și de Secretarul general și se conservă în arhiva Academiei.

« In caz de urgență, procesul-verbal se poate redacta și aproba chiar în aceeași ședință. El poate fi însă și amânat, motivat, dela o ședință la alta, dar nu mai târziu decât până la a doua ședință în ordine cronologică.

« *Art. 9.* — Dacă vreun membru al Academiei ar avea de făcut obiecțiuni sau propuneri de îndreptare cu privire la redactarea procesului-verbal, Secretarul general va da explicațiunile necesare. Iar dacă membrul respectiv nu ar fi satisfăcut, are dreptul să propună o altă redactare, pe care Președintele o supune adunării, chemată să aleagă între cele două

redactări. In orice caz membrii au dreptul de a cere să se consemneze în procesul-verbal cuvintele lor astfel cum au fost rostite în ședință.

« Discuțiunile pentru corectarea unui proces-verbal nu se înregistrează ».

La art. 10, alin. 2, d-l General R. Rosetti propune și se aprobă să se adauge după cuvintele « de asemenea se prezintă » următoarele cuvinte: « cele mai importante ». Mai fac propuneri d-nii I. Nistor și Andrei Rădulescu, după care se adoptă următorul text pentru art. 10:

« *Art. 10.* — După cetirea și aprobarea procesului-verbal, Președintele sau Secretarul general aduce la cunoștința adunării scrisorile și comunicările de orice natură adresate Academiei, Secțiunilor sau Comisiunilor, asupra cărora se decide.

« De asemenea se prezintă cele mai importante cărți, reviste, publicațiuni și obiecte dăruite sau cumpărate de Academie și se fac comunicări cu privire la activitatea Academiei sau a membrilor ei.

« După aceea se trece la ordinea zilei.

La art. 11 se votează fără modificări textul proiectului.

Art. 12 se votează în următoarea cuprindere:

« *Art. 12.* — Niciun membru nu poate vorbi decât după ce i s'a acordat cuvântul de Președinte.

« Membrii își pot ceda unul altuia cuvântul.

« Ei nu pot vorbi mai mult de două ori în chestiunile administrative, fără permisiunea adunării și numai pentru rectificări de fapte sau propuneri nouă.

« Restricțiunea aceasta nu se aplică în desbaterile cu caracter științific și nici la explicările pe care un raportor trebue să le dea asupra raportului său ».

La art. 13, după o discuțiune la care iau parte d-nii General R. Rosetti, Alex. Lăpědatu și Andrei Rădulescu se aprobă următorul text:

« *Art. 13.* — Oratorul se adresează Președintelui sau adunării. Jignirile, violențele și chestiunile personale nu sunt permise. Asemenea întreruperile făcute fără învoirea celui ce vorbește.

« Președintele are sarcina aplicării acestor interziceri. El este în drept să intervină ori de câte ori vorbitorul se abate dela chestiunea ce se discută sau să cheme la ordine pe oricine ar face întreruperi repetate, care ar împiedeca o discuțiune obiectivă.

« Dacă vorbitorul persistă în abaterea sa, Președintele îl oprește de a mai vorbi în aceeași chestiune, iar dacă și la alt obiect cade în asemenea vină, Președintele, cu încuviințarea adunării, nu-i mai acordă cuvântul în cursul ședinței ».

Art. 15 și 16, după amendamentele aprobate ale d-lui Secretar general Alex. Lăpědatu, se fixează în următoarea cuprindere:

« *Art. 15.* — Membrii Academiei au dreptul a-și manifesta liber opiniunea asupra chestiunilor aduse în desbateri.

« Membrii corespondenți și de onoare pot lua cuvântul numai în discuțiuni științifice, iar în alte chestiuni numai dacă sunt invitați de Președinte a-și exprima părerea.

Propunerile

« *Art. 16.* — Orice membru al Academiei are dreptul a face propuneri pentru a fi discutate și votate.

« Academia poate însărcina pe unul sau pe mai mulți membri să refere asupra propunerilor prezentate.

« Când cel puțin 3 membri cer închiderea discuțiunii sau amânarea ei pentru altă ședință, Președintele consultă imediat adunarea, care decide cu majoritatea membrilor prezenți ».

Art. 17, 18 și 19 sunt votate în următoarele texte:

« *Art. 17.* — Propunerile, amendamentele și concluziunile trebuesc formulate în scris, spre a putea fi puse la vot.

« Numai propunerile simple, pentru trecerea la ordinea zilei, pentru amânare, pentru respingere, pentru avizare sau recomandare la Delegațiune, la vreo Secțiune sau Comisiune și altele asemănătoare se pot pune la vot fără să fie formulate în scris.

« *Art. 18.* — Amendamentele se pun la vot înaintea propunerii principale.

« Dintre amendamente se pune la vot întâi cel care-i mai departe de propunerea principală.

« *Art. 19.* — In caz de paritate a voturilor, propunerea se consideră respinsă și nu mai poate fi discutată în cursul aceleiași ședințe, ci numai după un răstimp de 3 zile, dacă este cerută de 5 membri în ședințele plenare și în săptămâna următoare, dacă e cerută de 3 membri în ședințele ordinare ».

D-l General R. ROSETTI face a 7-a dare de seamă despre « *Invățăminte din războiul în curs* ».

ȘEDINȚA DELA 4 NOEMVRIE 1939

Președinția d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

Intrându-se în ordinea de zi, d-l Dr. GR. ANTIPA, raportor la Regulament, cetește art. 20.

— După o discuție la care iau parte d-nii I Nistor, Alex. Lăpědatu și Dr. Gr. Antipa, se votează art. 20 în textul neschimbat al proiectului.

Art. 21 și art. 22 se adoptă de asemenea în textele proiectului.

La art. 23 d-l I. NISTOR, referindu-se la cuprinsul alin. 5 al articolului, observă că pentru membrii cari lipsesc nemotivat dela sesiunile generale nu se prevede nicio sancțiune din partea plenului. Propune deci să fie înlăturat alineatul 5 din textul proiectului.

— Pusă la vot propunerea se aprobă, după o discuțiune la care iau parte d-nii Em. Racoviță, M. Sadoveanu, Alex. Lăpědatu și Andrei Rădulescu.

D-l General R. ROSETTI, în referire la alin. 1, observă că durata sesiunii generale anuale, de 15 zile, s'a dovedit prea scurtă față de lucrările Academiei; dă exemple care se amână din sesiune în sesiune dela 1936 până astăzi. Este de părere ca să se fixeze o durată mai lungă pentru sesiune.

D-l ALEX. LĂPĔDATU, Secretar general, arată că sesiunea generală poate fi prelungită pentru împlinirea lucrărilor ei și că aceasta se prevede în alineatul penultim al articolului în discuțiune.

Se pune la vot textul articolului 23 și se aprobă în următoarea cuprindere, care ține seama de amendamentul votat al d-lui I. Nistor și de alte observări mai mărunte:

Sesiunile generale

« *Art. 23.* — Sesiunea generală anuală începe la 15 Mai și ține 15 zile.

« Când ziua de 15 Mai cade Dumineca, sesiunea se va deschide în ziua următoare.

« Invitațiunile pentru sesiunea generală anuală se fac de Președinte și Secretarul general și se trimit membrilor împreună cu programul lucrărilor în timp util.

« Participarea membrilor la ședințele sesiunii generale este obligatorie. Numai în caz de boală sau de forță majoră ei pot lipsi, anunțând aceasta însă Președintelui.

« Membrii cari lipsesc fără motive întemeiate dela două sesiuni generale anuale, consecutiv, vor fi întrebați, la începutul sesiunii a treia, dacă voiesc sau nu să se folosească de drepturile și să îndeplinească datoriile legate de demnitatea ce au primit formal în sânul Academiei.

« Când membrii prezenți la ședințele sesiunii generale nu sunt în numărul cerut de art. 3 pentru ședințele plenare, ei se vor ocupa în Secțiuni sau Comisiuni cu pregătirea lucrărilor ce urmează a fi desbătute în ședințele plenare, după ce numărul membrilor se va fi completat.

« Sesiunea generală anuală poate fi prelungită, prin deciziunea majorității membrilor prezenți, cu zilele necesare pentru terminarea lucrărilor.

« In acest caz Academia va vota și fondul necesar pentru plata diurnelor suplimentare ».

Art. 24 se votează în textul neschimbat al proiectului.

La art. 25 d-l DIM. GUSTI propune și se aprobă ca cuvântul de « antropogeografie » din cuprinsul alineatului 2 să se înlocuiască cu termenul « geografie ».

D-l N. VASILESCU KARPEN propune și se aprobă ca termenul de « științele pure » din cuprinsul aceluiași alineat (3. Secțiunea Științifică) să se înlocuiască prin termenii « științele teoretice ».

— Cu aceste îndreptări art. 25 se votează în următoarea cuprindere:

Secţiunile

« *Art. 25.* — Academia formează un corp unic care se compune din trei Secţiuni, fiecare având autonomia ei în ce priveşte lucrările sale speciale, stabilirea planurilor pentru organizarea şi îndrumarea mişcării ştiinţifice din domeniul său şi administrarea fondurilor ce i s'au pus la dispoziţiune de plen sau îi sunt afectate prin acte de fundaţiuni ori donaţiuni.

« Secţiunile Academiei sunt:
« 1. *Secţiunea literară* (literatură, artă, filologie, filosofie);
« 2. *Secţiunea istorică* (istorie, geografie şi ştiinţe sociale);
« 3. *Secţiunea ştiinţifică* (toate ştiinţele teoretice şi aplicate).

La art. 26 d-l DIM. GUSTI propune şi se aprobă ca la punctul *b*, alin. 3, după cuvintele « privitoare la istoria Românilor » să se adauge cuvintele « şi face publicaţiuni »; asemenea în cuprinsul aceluiaşi alineat să se înlocuiască cuvântul « antropogeografică » prin cuvântul « geografică ».

— Cu aceste corectări şi altele care se mai propun de d-nii N. Bănescu şi Dim. Gusti, articolul 26 se votează în următoarea cuprindere:

« *Art. 26.* — Atribuţiunile şi îndatoririle Secţiunilor se specifică în modul următor:

« *a)* Secţiunea literară se ocupă de cultivarea şi punerea în valoare a creaţiunilor spirituale, care îmbogăţesc literatura, arta, filologia română şi filosofia, etc. Ea publică şi recomandă pentru premiere opere, care se disting prin merite şi originalitate; organizează misiuni lexicografice şi cercetări asupra limbii române; se îngrijeşte permanent de compunerea Dicţionarului limbii române, ca şi de menţinerea unei ortografii şi ortoepii unitare.

« *b)* Secţiunea istorică se ocupă de ştiinţele istorice, geografice şi sociale (juridice economice şi financiare, sociologice); culege documente importante, mai ales privitoare la istoria Românilor şi face publicaţiuni; organizează misiuni pentru asemenea lucrări; ia iniţiativa pentru explorarea arheologică, geografică şi socială a ţărilor române; încurajează şi recomandă spre premiere în primul rând opere meritorii de istorie, geografie şi ştiinţă socială românească, etc.

« *c)* Secţiunea ştiinţifică se ocupă cu desvoltarea în ţară a activităţii ştiinţifice în toate ramurile ştiinţelor teoretice şi aplicate şi îndrumează cercetările în acest scop; ia iniţativa pentru explorarea ţării române din punctul de vedere antropologic, geologic, fiziografic, biologic, agricol, medical, tehnic şi economic, cât şi pentru încurajarea cercetărilor ştiinţifice de orice fel; organizează misiuni pentru asemenea lucrări şi face publicaţiuni; încurajează şi recomandă spre publicare opere meritorii relative la cunoaşterea ştiinţifică a ţării şi a poporului român, etc.

D-l N. BĂNESCU face observarea că în genere forma proiectului de regulament este defectuoasă.

D-l Secretar general ALEX. LĂPĔDATU propune să se numească o comisiune compusă din d-nii Th. Capidan, M. Sadoveanu, N. Bănescu și D-sa, care să se ocupe cu punerea la punct a regulamentului sub raport stilistic, înainte de a fi dat la tipar. Roagă deci ca discuțiile să se facă numai asupra cuprinsului proiectului și nu și asupra formei. Odată cu stilizarea, această comisiune va stabili și noua numerotare a articolelor.

Propunerea se aprobă.

D-l Vice-președinte I. PETROVICI, arătând că, potrivit articolului votat mai sus, cade în atribuția Secțiunii literare punerea în valoare a creațiunilor de filosofie, observă că este o nepotrivire între această prevedere regulamentară și starea de fapt. Căci, în adevăr, în fapt premierea lucrărilor de filosofie s'a făcut și se face de către Secțiunea istorică. Ar trebui deci să punem în armonie starea de fapt cu cea de drept.

D-l Secretar general ALEX. LĂPĔDATU zice că chestiunea ridicată de d-l coleg Petrovici se va soluționa la votarea Regulamentului Premiilor Academiei.

Art. 27 se votează în textul neschimbat al proiectului.

Se pune la vot și art. 28 și se aprobă în redacția neschimbată a proiectului.

De asemenea se votează art. 29 în textul neschimbat din proiect.

Art. 30 și 31 se votează în redacția proiectului.

La art. 32 d-l Dr. GR. ANTIPA propune următoarea redactare a articolului în deosebire de textul proiectului:

« Secțiunile, prin procese-verbale motivate, decid asupra publicării lucrărilor ce li se prezintă și asupra misiunilor ce li se par necesare, cu condițiunea ca costul niciuneia din acestea (chiar dacă se face din fondurile Secțiunilor) să nu treacă de 100.000 lei.

« Asupra propunerilor care cer cheltueli peste 100.000 lei, decide votul plenului. De asemenea, în cazul când Delegațiunea s'ar opune punerii în execuție a unei deciziuni a Secțiunilor, chestiunea va fi supusă plenului, care va decide ».

— După o discuțiune la care iau parte d-nii I. Simionescu, Andrei Rădulescu și Em. Racoviță, se votează art. 32 în redacția propusă de d-l Dr. Gr. Antipa.

La art. 33 d-l I. AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI propune să se suprime din cuprinsul textului din proiect cuvintele « administrativă, la care participă numai membri activi și în care se discută » și să se adauge la finele articolului următoarele cuvinte: « La aceste ședințe nu participă decât membrii activi ».

— Propunerea se aprobă și se votează art. 33 în următoarea redacțiune:

« *Art. 33.* — Fiecare Secțiune ține în mod obligatoriu, cel puțin odată pe lună, o ședință în care se discută și se iau hotărîri asupra afacerilor administrative ale acelei Secțiuni. La această ședință nu iau parte decât membrii activi ».

La art 34 d-l EM. RACOVIȚĂ e de părere ca la ședințele de Secțiunii în cari se fac comunicări fie intime fie publice, de specialitate, să fie invitați

nu numai membrii corespondenţi şi de onoare, dar şi specialiştii din afară pe care îi interesează chestiunea ştiinţifică pusă la ordinea de zi a şedinţei respective.

D-l I. SIMIONESCU crede că propunerea, deşi bună, în practică va deveni neaplicabilă, întrucât nu la toţi specialiştii se vor putea trimite invitaţii şi deci se vor creea nemulţumiri. D-sa este chiar de părere să se suprime din această cauză ultimul alineat din textul proiectului.

— Propunerea se aprobă.

D-l Vicepreşedinte I. PETROVICI propune şi se aprobă să se înlocuiască cuvintele din alineatul 1 « după şedinţa ordinară » prin cuvintele « când nu se vor ţine şedinţe publice » şi să se suprime cuvântul « ştiinţifică » dela finele alineatului.

— Cu aceste modificări şi cu altele propuse de d-nii Andrei Rădulescu, Dr. Gr. Antipa şi I. Simionescu, se votează art. 34 în următoarea redacţie:

« *Art. 34.* — In afară de aceste şedinţe administrative, Secţiunile mai pot ţinea, în ultima Vineri a fiecărei luni, când nu se vor ţinea şedinţe publice, câte o şedinţă.

« Şedinţele acestea pot fi intime sau publice. In ele se fac şi se discută comunicări privitoare la chestiuni speciale din domeniul Secţiunilor respective; se organizează lucrări colective pentru îndrumarea şi promovarea activităţii lor respective ».

D-l N. VASILESCU KARPEN zice că este dela sine înţeles că în aceste şedinţe de secţiuni când se vor face comunicări, vom putea anunţa prin ziare acele comunicări şi că dacă vor fi şedinţe de discuţie, ne vom limita numai la invitarea membrilor corespondenţi şi de onoare.

Se votează în unanimitate prelungirea actualei sesiuni generale extraordinare.

Continuându-se lucrarea Regulamentului General, se votează art. 35 în redacţia neschimbată a proiectului.

Se votează şi art. 36 în următoarea redacţie a proiectului din care s'au înlăturat cuvintele « şi de onoare »:

Alegerea membrilor

« *Art. 36.* — Membrii activi şi corespondenţi ai Academiei se propun de Secţiuni şi se aleg de plen în sesiunea generală anuală.

La discuţia art. 37 d-l Vicepreşedinte I. PETROVICI observă că alineatul ultim al textului, potrivit căruia dacă « după trei votări consecutive, candidatul nu obţine 2/3 din voturi, completarea locului vacant se amână pentru anul viitor » este în contradicţie cu art. 10 alin. 2 din Statute, care prevede că la al treilea scrutin candidatul poate fi ales cu votul majorităţii absolute. D-sa propune deci să se pună în concordanţă textul articolului cu cel al Statutelor.

— Propunerea se aprobă.

Se pune la vot art. 37 și se aprobă în următoarea redacție:

« *Art. 37.* — Fiecare Secțiune, cu majoritatea voturilor membrilor săi activi, propune, cel mai târziu până într'a opta zi a sesiunii, candidații pentru locurile vacante.

« Dacă Secțiunea nu prezintă propunerea în termenul arătat, membrii Delegațiunii Academiei, dimpreună cu membrii Secțiunii respective, se vor întruni și vor forma Colegiul extraordinar de candidare, care — cu majoritate de voturi — va hotărî asupra candidatului de propus.

« Votul pentru propunerea de candidare va fi făcut prin buletine și deodată pentru toate persoanele recomandate de membrii Secțiunii.

« El va fi repetat până când unul dintre candidați va întruni majoritatea membrilor prezenți.

« Dacă în Colegiul extraordinar de candidare nu se va putea întruni această majoritate — după 5 votări — locul rămâne vacant până la sesiunea următoare.

« Votarea membrilor se face de către Corpul întreg al Academiei, cu 2/3 din membrii prezenți în sesiunea generală.

« Această votare va avea loc după 2 zile libere dela prezentarea candidaților propuși de Secțiuni.

« Dacă după 2 votări consecutive candidatul nu obține 2/3 din voturi, la al treilea scrutin va fi deajuns votul majorității absolute.

La art. 38 d-l General R. ROSETTI propune și se admite ca după cuvintele « a căror colaborare » din alineatul 1) să se adauge termenul « culturală ».

D-l N. VASILESCU KARPEN e de părere să se determine și să se limiteze numărul membrilor corespondenți străini, căci numai așa alegerile noastre vor căpăta valoare. D-sa propune în acest scop ca numărul de membri corespondenți străini să fie tot de 25 de Secțiune, ca și cei români. Firește nu este obligator pentru Academie ca să completeze numărul de 25 membri corespondenți străini, când aceștia sunt mai puțini.

— Propunerea se ia în considerare și se votează în unanimitate.

Cu acest amendament, art. 38 se votează în următoarea redacție:

« *Art. 38.* — Membrii corespondenți se aleg în același mod și după aceeași procedură ca și membrii activi, dintre personalitățile distinse, atât române cât și străine, a căror colaborare culturală poate servi la scopurile Academiei.

« Numărul membrilor corespondenți atât români cât și străini este de câte 25 pentru fiecare Secțiune ».

Se votează și art. 39, fără discuție, în următorul cuprins:

« *Art. 39.* — Nu se poate vota pentru un candidat, membru activ sau corespondent român, dacă consimțimântul său în scris n'a fost remis Președintelui Academiei »

La art. 40 d-l N. VASILESCU KARPEN zice că dacă nu se opun Statutele D-sa propune ca membrii de onoare să fie propuși de Secțiuni.

— Constatându-se că Statutele se opun, propunerea nu se ia în considerare.

D-l N. VASILESCU KARPEN face propunere ca să se limiteze numărul membrilor de onoare pentru acelaşi motiv pentru care s'a limitat numărul membrilor corespondenţi străini.

D-l I. PETROVICI se alătură la părerea d-lui coleg N. Vasilescu Karpen şi propune ca numărul membrilor de onoare să nu depăşească de trei ori numărul membrilor activi.

— După o discuţiune la care iau parte d-nii M. Sadoveanu, Andrei Rădulescu şi N. Bănescu, se aprobă propunerea d-lui I. Petrovici şi se votează art. 40 în următoarea cuprindere:

« *Art. 40.* — Membrii de onoare se aleg de Academie după propunerea a 5 membri, atât dintre Români cât şi dintre străini. Numărul lor este cel mult de trei ori mai mare decât numărul membrilor activi.

« Şi anume: bărbaţi de litere sau de ştiinţe, cari s'au distins prin operele şi activitatea lor în favoarea naţiunii române; persoane care vor fi înlesnit desvoltarea activităţii ştiinţifice şi literare a Academiei prin donaţiuni de o valoare însemnată.

« Propunerea se va depune la Birou cu 3 zile înaintea votării.

« Membrii de onoare ca şi cei corespondenţi pot face comunicări sau conferinţe în şedinţele publice ale Academiei, cu condiţia ca textul lor scris să fie prezentat şi aprobat în prealabil de Secţiunile respective ».

Se pune la vot şi art. 41 care se adoptă în redacţia neschimbată a proiectului.

ŞEDINŢA DELA 5 NOEMVRIE 1939

Presedinţia d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

Se continuă lucrarea Regulamentului General.

La art 42, după propunerea d-lui Secretar general ALEX. LĂPĔDATU se suprimă din textul proiectului cuvintele « pentru cazul când acesta n'ar putea forma obiectul întreg al Discursului » şi se adaugă după cuvintele « Ei vor putea trata » cuvintele « în acelaşi discurs ». Cu aceste modificări se votează articolul în următoarea redacţie:

« *Art. 42.* — Membrii activi ai Academiei, nou aleşi, sunt obligaţi să ţie un discurs de recepţiune consacrat biografiei şi activităţii ştiinţifice a predecesorului lor. Ei vor putea trata în acelaşi discurs orice chestiune literară, istorică sau ştiinţifică, pe care ar socoti-o potrivită pentru un asemenea discurs ».

Art. 43 se votează în redacţia neschimbată a proiectului, adăugindu-i-se ca ultim alineat cuprinsul alin. 3) al art. 27 din Statute.

Din art. 44, după propunerea d-lui I. NISTOR se suprimă alin. 7, iar după propunerea d-lui Secretar general ALEX. LĂPĔDATU, la alin. 9 se

adaugă cuvintele « eventual manta sau pelerină neagră » și se suprimă întreg art. 45. Cu aceste modificări se votează art. 44 în următoarea redacțiune:

« *Art. 44.* — Potrivit hotărîrii luată în sesiunea generală din Mai 1939, membrii activi ai Academiei vor purta uniformă, în împrejurările mai jos arătate la art. 48.

« Uniforma aceasta se compune din:

« Frac de coloare verde, cu gulerul și manșetele brodate, așa cum sunt arătate în schițele aprobate de Delegațiune.

« Vestă albă.

« Pantalon de aceeași stofă și coloare ca și fracul.

« Bicorn de modelul aprobat de Academie.

« Spadă tot de modelul aprobat de Academie.

« Mănuși glacé și cravată (papillon), albe sau negre, după împrejurare.

« Ghete de lac negru; eventual manta sau pelerină neagră.

La art. 46, după propunerea d-lui ANDREI RĂDULESCU, se suprimă cuvintele cuprinse în parantez « galonul de rănit, etc. ».

« *Art. 46.* — Decorațiunile, medaliile și alte semne distinctive se vor purta în conformitate cu prescripțiunile legilor și regulamentelor respective.

Restul articolelor 47 și 48 se votează neschimbate în redacția proiectului.

« *Art. 47.* — Nu au dreptul și îndatorirea să poarte uniforma, în împrejurările mai jos arătate, decât membrii activi ai Academiei.

« *Art. 48.* — Portul uniformei este obligatoriu în următoarele împrejurări:

« *a)* La ședințele solemne pentru recepțiunea noilor membri.

« *b)* La ședințele festive sau comemorative pentru care Delegațiunea va decide îmbrăcarea uniformei.

« *c)* La ceremonii și serbări oficiale, naționale și culturale, la care membrii Academiei vor fi invitați sau vor fi delegați a participa ca atare.

« *d)* La servicii divine (Vinerea Paștilor, Invierea Domnului, Te-Deumuri, etc.) și funerare (înmormântări, parastase, etc.) la care membrii Academiei vor fi invitați oficial sau obligați a lua parte în această calitate a lor.

La art. 44, d-l N. IORGA, referindu-se la alineatul care prevede ca să nu se tipărească în *Anale* rapoartele nefavorabile, crede că aceasta este o greșeală, întru cât raportul nefavorabil folosește autorului pentru îndreptarea lipsurilor lucrării, apreciate ca atare, la o nouă edițiune.

D-l Secretar general ALEX. LĂPĔDATU arată că înainte de războiu se publicau în *Anale* toate rapoartele. Pe atunci era o datorie pentru toți d-nii raportori să facă rapoartele cu care erau însărcinați despre diferitele lucrări prezentate la premii. După războiu însă s'a zis și s'a adoptat de Secțiuni, că, dacă o lucrare nu merită să fie premiată, este inutil a se depune raport în scris despre ea. A rămas deci ca să se facă rapoarte numai despre publicațiile meritorii.

D-sa socotește că acest sistem este greșit, pentru că opinia Academiei asupra cărților puse în circulație este o sancțiune. Soarta cărților trebue

hotărîtă de aici. Va trebui să revenim la sistemul anterior de a face şi publica rapoarte chiar defavorabile. D-sa propune însă ca chestiunea aceasta să rămână a fi discutată şi hotărîtă la modificarea Regulamentului pentru premiile Academiei, acolo fiind locul ei.

D-l N. VASILESCU KARPEN e de părere că nu trebue să se publice rapoartele nefavorabile, deoarece multe din cărţile care ni se prezintă la concursul premiilor sunt cu totul slabe.

D-l ANDREI RĂDULESCU zice că dacă nu publicăm rapoartele nefavorabile, să publicăm cel puţin rapoartele favorabile despre lucrările care n'au obţinut votul pentru a fi premiate.

— Discuţia se închide şi se decide a se suprima alin. 4 din articolul în discuţie şi a se trece ultimul alineat la capitolul privind atribuţiile Directorului Cancelariei. Articolul se votează în următoarea cuprindere:

Publicaţiunile

« *Art. 44.* — Academia publică anual, în format 4°, cu litere cicero şi garmond, « Analele Academiei Române ».

« Analele cuprind două părţi:

« 1. Partea administrativă, sub titlul de « Desbateri » în care se tipăresc procesele-verbale ale şedinţelor de Corp şi de Secţiuni, cu lucrările şi actele anexe; rapoartele asupra operelor prezentate la premiile Academiei şi acele privitoare la scrieri înaintate spre a fi cetite în şedinţă publică sau numai publicate de Academie.

« Tot în « Desbateri » se vor tipări cuvântările ocazionale sau lucrările membrilor şi ale altor persoane străine, prezentate în şedinţele Academiei şi a căror publicare se va fi decis de plen sau de Secţiuni.

« 2. Partea ştiinţifică, sub titlul de « Memorii » ale Secţiunilor — în trei serii, câte una pentru fiecare Secţiune — în care se tipăresc comunicările cetite în şedinţe publice sau recomandate de Secţiuni a fi publicate în « Memorii ».

« Aceste « Memorii » se vor tipări de Secţiuni prin Birourile lor, din sumele alocate în acest scop în bugetul fiecărei Secţiuni, cu restricţia prevăzută la art. 32 din acest regulament.

« Comunicările imprimate în « Memorii », Buletinele Secţiunilor şi celelalte publicaţiuni ale Academiei nu pot avea o întindere mai mare de 10 coale de tipar (160 pagini). Ele trebuesc făcute în scris şi prezentate în prealabil Biroului şi nu pot fi tipărite mai înainte în altă parte. Dacă vor fi publicate aiurea, nu mai pot fi reproduse în publicaţiile arătate ale Academiei. Lucrările mai mari de 10 coale de tipar pot fi publicate în colecţia de « Studii şi Cercetări ».

« Biroul va publica în ziare rezumatele comunicărilor făcute în şedinţele publice ale Academiei, aşa după cum vor fi redactate sau revăzute de autorii lor ».

Art. 45 se votează cu următoarea adăugire, ca alineat final: « Memoriile vor fi publicate și separat într'un număr de exemplare, pe care-l va decide, după avizul Comisiunii Culturale, Delegațiunea ».

La art. 46 d-l N. VASILESCU KARPEN propune să se adauge un alineat din care să rezulte că lucrările publicate în Buletinul francez al Secțiunii științifice pot fi publicate în străinătate, în forma în care au apărut în Buletin sau într'o formă schimbată.

D-l Dr. GR. ANTIPA se opune propunerii, arătând că Buletinul nostru a ajuns să fie foarte cetit în străinătate

— Pus la vot articolul se votează neschimbat.

Se votează de asemenea în redacția neschimbată a proiectului și articolele 47, 48 și 49.

La art. 50, după propunerea d-lui I. NISTOR de a se pune un termen la alegerea membrilor în Comisiuni, se adaugă la alin. 1 după cuvintele « Comisiuni alese » cuvintele « în fiecare an » și se votează articolul cu această modificare.

La art 51, d-l I. NISTOR propune și se aprobă să se adauge la alin. 3 după « Hotăririle acestei Comisiuni » cuvintele « se supun aprobării Academiei ».

D-l I. NISTOR, de altă parte, nu vede de ce anual Secretarii de Secție să formeze împreună cu Conservatorul Comisiunea Bibliotecii și de ce nu alți delegați aleși în fiecare an din partea Secțiunilor.

D-l Dr. GR. ANTIPA arată că de zeci de ani Secretarii de Secție au intrat în compunerea Comisiunii Bibliotecii și este bine să nu schimbăm tradiția.

D-l Președinte C. RĂDULESCU-MOTRU e de părere că Secretarii de Secții pot intra în compunerea Comisiunii; nu însă Secretarul de Secție care ar fi în același timp și Conservatorul Bibliotecii.

— După discuție, se pune la vot propunerea d-lui I. Nistor ca Comisiunea Bibliotecii să se compună din câte un delegat pe un an al fiecărei Secțiuni și din Conservatorul Bibliotecii.

Propunerea se votează cu majoritate de voturi.

Cu modificările arătate se votează art. 51 în următoarea cuprindere:

« *Art. 51.* — Comisiunile permanente sunt:

« *Comisiunea Bibliotecii*, compusă din trei membri delegați de fiecare Secțiune în parte, împreună cu Conservatorul Bibliotecii și al Colecțiunilor, cu însărcinarea de a examina toate chestiunile ce i s'ar deferi de către Delegațiune sau de Conservator în legătură cu organizarea și administrarea Bibliotecii și Colecțiunilor, a cărților de cumpărat și de legat, a împrumutării de cărți sau retragerii dreptului de a împrumuta, conform art. 30 din regulamentul Bibliotecii etc.

« Deciziunile acestei Comisiuni se supun aprobării Academiei și se execută de Conservator în limita mijloacelor disponibile.

« *Comisiunea financiară*, cu însărcinarea de a controla şi verifica executarea bugetului în curs, de a cerceta şi examina darea de seamă a gestiunii anului precedent în vederea descărcării şi de a întocmi proiectul de buget pe anul următor. Asemenea de a studia întreaga situaţiune materială a Academiei, avizând asupra eventualelor măsuri ce ar trebui luate pentru consolidarea şi bunul mers al ei.

« Lucrările şi propunerile sale se supun aprobării plenului în sesiunea generală anuală.

« *Comisiunea bunurilor mobiliare şi imobiliare*, cu însărcinarea de a se ocupa de aproape de exploatarea sistematică şi raţională a acestor bunuri şi de păstrarea şi întreţinerea lor în cea mai bună stare, astfel ca să fie modele de gospodărie pentru toţi cei ce se interesează de fundaţiunile sau donaţiunile încredinţate Academiei şi deplin mulţumitoare pentru urmaşii fondatorilor şi donatorilor că dispoziţiunile şi dorinţele acestora au fost îndeplinite şi că veniturile au acoperit trebuinţele pentru care au fost destinate.

« Lucrările şi propunerile sale se supun aprobării plenului şi se execută prin Delegaţiunea Academiei.

« *Comisiunea şcoalelor*, întreţinute de Academie sau aflate sun patronajul ei, în ţară sau în străinătate (la Roma, Paris etc.), cu însărcinarea de a supraveghia şi controla bunul lor mers şi progres, în condiţiunile cerute de fondatori sau de necesităţile culturale ale ţării.

« Lucrările şi propunerile sale se supun aprobării plenului şi se execută prin Delegaţiunea Academiei.

« *Comisiunea coordonării activităţii culturale şi a publicaţiunilor*, compusă din: Preşedintele Academiei, cei trei Vicepreşedinţi, Secretarul general, Preşedinţii şi Secretarii de Secţiuni, Conservatorul Bibliotecii şi al Colecţiunilor, cu însărcinarea de a se îngriji de:

« *a)* publicaţiile Academiei Române, — altele decât cele editate de Secţiuni (vezi art. 47);

« *b)* acordarea de subvenţiuni, misiuni ştiinţifice;

« *c)* organizarea Muzeului culturii naţionale;

« *d)* activitatea culturală generală.

« Comisiunea activităţii culturale va fi împărţită în subcomisiuni formate din câte 3 membri, ce vor lucra după programul stabilit în plenul ei.

« Comisiunea activităţii culturale va lua deciziuni în plenul ei pe baza rapoartelor întocmite de subcomisiuni.

« Aceste deciziuni vor fi aduse la cunoştinţa Academiei în sesiunea generală anuală, prin raportul pe care Secretarul General îl prezintă în conformitate cu Statutele ».

Se votează neschimbate art. 52, 53, 54 şi 55 şi se suprimă art 56.

De asemenea se votează neschimbate art. 57, 58 şi 59.

Se trece la partea a II-a a proiectului, privitoare la Conducerea Academiei şi se ceteşte art. 60. Primindu-se observaţiile d-lor N. Iorga şi Dr. Gr. Antipa, în fruntea articolului se va pune titlul « Preşedintele de Onoare »; se suprimă din cuprinsul articolului cuvintele « Majestatea Sa » şi se adaugă

înainte de cuvântul «Protector» calificativul «Inaltul», articolul votându-se astfel în următoarea redactare:

Partea II-a

Conducerea

Preşedintele de Onoare

«*Art. 60. — Regele României*, Inaltul Protector al Academiei Române, este Preşedintele ei de Onoare».

La art. 61, privitor la Conducerea Academiei, d-l N. IORGA zice că Academia are în fruntea ei un Preşedinte şi un Secretar general, Delegaţiunea fiind numai un organ de administrare. Propune să se treacă, deci, în Regulament, că Academia este condusă de Preşedintele ei asistat de Secretarul general și de organele care formează Delegaţiunea.

D-l I. NISTOR zice că Preşedintele este conducătorul Academiei. La noi însă lucrurile s'au inversat. Secretarul general nu poate fi însă o autoritate de sine stătătoare. Această autoritate o are numai Preşedintele.

D-l N. VASILESCU KARPEN zice că în toate Academiile conducătorul de fapt este Secretarul perpetuu. De aceea Academiile îşi aleg ca Secretari generali personalităţile de cel mai mare prestigiu. Preşedintele este un organ numai reprezentativ al Instituţiei.

D-l N. IORGA exprimă o părere contrară. Dă exemplu Academia de Inscripţii din Franţa, unde Preşedintele este resortul principal.

D-l Vicepreşedinte I. PETROVICI zice că în formularea noastră să nu începem cu o entitate, care este Delegaţia, ci cu Preşedintele. Propune a se formula astfel organele de Conducere: Preşedintele, Vicepreşedinţii şi Secretarul general.

D-l Dr. GR. ANTIPA observă însă că în Statute se pune în fruntea organelor de conducere Delegaţiunea.

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU este de părere să se păstreze diferenţa că Preşedintele este numai reprezentativ, — toată răspunderea conducerii rămânând în sarcina Secretarului general. Făcând aşa, se respectă litera Statutelor.

D-l I. NISTOR propune formularea: Organele de conducere ale Academiei sunt Preşedintele, Vicepreşedinţii şi Secretarul general, care constituesc Delegaţiunea.

D-l ANDREI RĂDULESCU propune următoarea redactare, care, arată D-sa, este conformă şi cu art. 19 din Statute:

« Organele de conducere sunt:
« *a)* Președintele,
« *b)* Vicepreședinții,
« *c)* Secretarul general.
« Aceștia formează Delegațiunea Academiei ».
— Punându-se la vot, se admite propunerea și se votează art. 61 în următorul cuprins:

Organele de Conducere

« *Art. 61.* — Organele de conducere ale Academiei sunt:
« *a)* Președintele,
« *b)* Vicepreședinții,
« *c)* Secretarul general.
« Aceștia formează Delegațiunea Academiei ».

La art. 62 d-l Secretar general ALEX. LĂPĚDATU propune și se aprobă a se adăuga un alineat nou astfel formulat: « Președintele și Vicepreședinții nu pot fi realeși consecutiv decât de două ori ».

Art. 63 se votează în următoarea redacție:

« *Art. 63.* — Delegațiunea ia toate rezoluțiunile sale în ședințe deliberative.

« Ședințele Delegațiunii se țin cel puțin odată pe săptămână și sunt convocate de Președinte sau, în absența acestuia, de Secretarul general ».

Art. 64 și 65 se votează în redacția neschimbată a proiectului.

După propunerea d-lui Secretar general ALEX. LĂPĚDATU, după art. 66, se introduce un nou articol, în următoarea cuprindere:

«*Art.* ... — Delegațiunea administrează averea Academiei și membrii ei sunt solidar răspunzători de gestiunea acestei averi ».

Art. 67, 68 și 69 se votează neschimbate.

La propunerea d-lui Secretar general ALEX. LĂPĚDATU, se introduce după art. 69 un articol în următoarea cuprindere: « *Art.*... — Delegațiunea fixează datele pentru comunicările publice solicitate de membrii activi sau recomandate de Secțiuni pentru membrii corespondenți și de onoare ».

Art. 70 și 71 se votează neschimbate.

La art. 72 d-l Dr. GR. ANTIPA propune să se adauge un ultim alineat în următoarea cuprindere: « La expirarea acestui termen el poate fi reales ».

D-l I. NISTOR se declară în contra propunerii.

D-l M. SADOVEANU opinează pentru propunerea d-lui coleg Antipa.

D-l N. IORGA zice că noi trebue să tindem a avea un Secretar general perpetuu ca aiurea și deci declară că va vota amendamentul propus de d-l Dr. Gr. Antipa.

— Pus la vot articolul se aprobă cu amendamentul propus de d-l Dr. Gr. Antipa.

Se votează în redacția neschimbată a proiectului articolele 73, 74 și 75.

La art. 76 după propunerea d-lui Secretar general ALEX. LĂPEDATU, se înlocuește ultima frază prin următoarele: « Bunul de imprimat se va da de Secretarii de Secțiuni și se va transmite Serviciului tipăriturilor Academiei spre ultima revizuire ».

Se votează neschimbate articolele proiectului 77, 78, 79, 80 și 81.

Se trece la Partea III-a a Proiectului de Regulament, privitoare la Serviciile Academiei.

D-l Dr. GR. ANTIPA cetește art. 82 și face observarea că printre Serviciile cuprinse în textul articolului, nu se vede și Biblioteca, care este un serviciu ca toate celelalte ale Academiei.

D-l I. NISTOR se alătură la propunerea d-lui coleg Antipa, motivând că Secretarul general este șeful întregului personal al Academiei.

D-l General R. ROSETTI arată, din contră, că în conformitate cu art. 18 din Statute, Conservatorul este acel care are direcțiunea serviciilor Bibliotecii și Colecțiilor.

D-l I. NISTOR, reluând cuvântul, propune să se treacă în cuprinsul acestui articol Serviciile Bibliotecii.

D-l General R. ROSETTI amintește că Biblioteca are un Regulament special de funcționare, în care sunt trecute în amănunte serviciile Bibliotecii, cu atribuțiile fiecăruia. Nu vede deci rațiunea de a mai fi repetate în cuprinsul Regulamentului General.

— După o discuție la care mai iau parte d-nii Andrei Rădulescu, General R. Rosetti, și Dr. Gr. Antipa, se aprobă propunerea d-lui Dr. Gr. Antipa și se votează art. 82 în următoarea cuprindere:

Partea III-a

Serviciile

« *Art. 82.* — Serviciile Academiei sunt:

« I. Biblioteca și colecțiunile;

« II. Serviciile Administrative ».

Se votează neschimbate în redacția proiectului articolele 83 și 84.

La art. 85 se introduce, după cuvintele « funcționari și oameni de serviciu » următorul text: « publică în ziare rezumatele comunicărilor făcute în ședințele publice ale Academiei, așa după cum vor fi redactate sau revăzute de autorii lor ». Se suprimă cuvintele dela primul alineat în « timp de pace și de campanie ».

La art. 86 și următoarele, privind organizarea Serviciului Contabilității, d-l I. NISTOR prezintă din partea d-lui coleg Victor Slăvescu o serie de propuneri scrise, de care se decide să țină seama Comisiunea însărcinată cu revizuirea și redactarea definitivă a proiectului de regulament. Art. 86 se votează cu aceste rezerve în redacția proiectului.

De asemenea se votează neschimbate articolele 88, 89, 90 și 91.

La art. 92 d-l Secretar general ALEX. LĂPĔDATU propune următoarea redactare a alineatului 1): « Academia va întocmi în sesiunea generală anuală proiectul bugetului său general, care cuprinde două părți: una a fondurilor speciale, alta a fondurilor generale ».

Tot D-sa propune și se aprobă ca alineatul al 2-lea să devină ultimul și să se înlocuiască în cuprinsul alineatului al 3-lea termenul « special » cu termenul « general », după cuvântul « bugetul... ».

— Propunerile se aprobă și se votează articolul în următoarea redacție:

Bugetul Academiei

« *Art. 92.* — Academia Română va întocmi în sesiunea generală anuală proiectul bugetului său general care cuprinde două părți: una a fondurilor speciale, alta a fondurilor generale.

« Partea din urmă va cuprinde veniturile și cheltuelile fondurilor generale.

« Atât subvențiunile dela autorități publice cât și dela particulari vor fi trecute în bugetul general.

« Sumele repartizate drept cheltueli Bibliotecii, Dicționarului și Secțiunilor se vor înscrie în bugetul general la cheltueli în capitole separate.

« Anul bugetar începe la 1 Iulie și se sfârșește la 30 Iunie următor ».

Se votează neschimbate, în redacția proiectului art. 93 și 94. La art. 94 d-l ANDREI RĂDULESCU observă că în Statute se prevede că Academia își păstrează fondurile permanente numai la Casa de Depuneri sau la Banca Națională a României. Va fi nevoie să modificăm deci în viitoarea sesiune generală Statutele, pentru a ne crea libertatea de depunere și la alte instituțiuni de Stat, hotărîte de plen, care dau procente mai însemnate.

Se votează în redacția neschimbată a proiectului articolele 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103 și 104.

La art. 105 d-l I. NISTOR depune textul câtorva propuneri ale d-lui Coleg Victor Slăvescu, de care se vor ținea seama de către Comisiunea de redactare definitivă a Regulamentului.

Se votează fără modificări articolele 105, 106 și 107.

D-l Președinte C. RĂDULESCU-MOTRU mulțumește tuturor d-lor Colegi care și-au dat concursul pentru ducerea la capăt a lucrării Regulamentului General al Academiei și pune la vot Proiectul în total,

— Proiectul de Regulament general se votează în unanimitate.

ȘEDINȚA PUBLICĂ
DELA 10 NOEMVRIE 1939

Președinția d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l TH. CAPIDAN face o comunicare despre « *Limba noastră națională* ».

Ședința intimă.

In altă ordine de idei d-l General R. ROSETTI face a 8-a dare de seamă despre « *Invățăminte din războiul în curs* ».

ȘEDINȚA PUBLICĂ
DELA 17 NOEMVRIE 1939

Președinția d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU

D-l N. IORGA face o comunicare cu titlul « *Eminescu în și din cea mai nouă ediție* ».

Ședința intimă.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU semnalează prezența la ședință a noului membru corespondent al Academiei Române, d-l Basil Munteanu, unul din cei mai valoroși tineri ai noștri în străinătate, unde a făcut și continuă să facă o mare operă de propagandă în favoarea țării și culturii românești. D-sa arată studiile și cercetările literare pe care d-l Basil Munteanu le-a publicat în revistele literare franceze, adăugând știrea că în prezent lucrarea de Istorie a literaturii românești, publicată de d-l Basil Munteanu în limba franceză, se traduce în limba engleză. D-l C. Rădulescu-Motru își exprimă bucuria de a-l vedea printre noi și îi urează spor la lucru în viitor.

D-l BASIL MUNTEANU mulțumește.

D-l General R. ROSETTI cetește a 9-a dare de seamă despre « *Invățăminte din războiul în curs* ».

ȘEDINȚA PUBLICĂ
DELA 24 NOEMVRIE 1939

Președinția d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l I. LUPAȘ face o comunicare despre « *Descendența transilvană a lui Gheorghe Magheru și relațiunile lui cu țărani sălișteni, în deosebi cu familia lui Dumitru Răcuciu* ».

Şedinţa intimă.

In şedinţa Secţiunii istorice d-l CONST. MOISIL, membru corespondent, a cetit comunicarea sa « *Probleme de numismatică românească* ».

ŞEDINŢA PUBLICĂ SOLEMNĂ

DELA 1 DECEMVRIE 1939

Preşedinţia d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU, deschizând şedinţa, zice:

« *Domnilor Colegi,*

« Astăzi, se sărbătoreşte de întreagă ţara, a 21 aniversară a datei de 1 Decemvrie 1918, la care s'a ţinut Adunarea Naţională dela Alba Iulia, în care reprezentanţii împuterniciţi ai Românilor din Transilvania, Banat, Crişana şi Maramureş au declarat unirea ţinuturilor româneşti de peste Carpaţi cu Regatul Român, pe baza drepturilor etnice şi istorice, drepturi care fuseseră de-a-pururi revendicate de sufletul neamului românesc, dar care nu-şi dobândiseră o fiinţă legală, decât în urmă războiului victorios purtat de armatele române, sub conducerea Marelui Rege Ferdinand I.

« Academia Română, care a simbolizat încă dela înfiinţarea sa unirea tuturor Românilor, alegându-şi pe membrii săi, dintre reprezentanţii culturii româneşti, din toate ţinuturile locuite de Români, fără deosebire, simte o deosebită bucurie asociindu-se la sărbătorirea de astăzi. In rândurile acelora cari au pregătit actul Unirii din 1918, precum şi în rândurile acelora cari au organizat Statul Român întregit dela 1918 până astăzi, ea recunoaşte cu mândrie cărturari şi caractere de elită, dintre cari unii au făcut şi fac parte din Academie fie ca membri de onoare, fie ca membri titulari, fie ca membri corespondenţi.

« Ca o rugă ce se cuvine a fi înălţată către cer, în această zi sfântă de sărbătoare naţională, daţi-mi voie să citesc din răspunsul dat de neuitatul nostru Mare Rege F e r d i n a n d I, la telegrama ce i-a fost adresată de către reprezentanţi neamului românesc adunaţi acum 21 ani la Alba Iulia, următoarele cuvinte:

« Din lacrimile celor cari au plâns şi au suferit, cari au luptat fără preget, din sângele celor cari au muncit pentru înfăptuirea idealului naţional, lăsând, ca moştenire sfântă, credinţa lor nestrămutată, a răsărit sămânţa ale cărei roade azi le culegem, ca un dar din Cer. Mulţumesc Atotputernicului că Mi-a îngăduit ca prin vitejia ostaţilor Mei, să pot contribui la această măreaţă faptă şi ca împreună cu poporul Meu iubit să pot trăi aceste clipe înălţătoare. Cum am fost părtaşul suferinţelor şi durerilor voastre, aşa iau din adâncul inimii Mele parte la bucuria voastră, care este aceea a tuturor

Românilor şi unind glasul Meu cu glasul vostru, zic plin de nădejde într'un viitor frumos: Trăiască România Mare, una şi nedespărţită! ».

D-l C. BUDEANU, membru corespondent, ceteşte o comunicare despre « *Metrologia în serviciul ştiinţei* ».

Şedinţa intimă.

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU aduce la cunoştinţa Academiei că d-l Prof. I. Ciurea membru corespondent al Academiei a fost de curând ales cu unanimitate de voturi membru titular al Academiei Imperiale Leopold Carolina a Naturaliştilor din Halle, pentru lucrările sale în domeniul patologiei peştilor.

D-l General R. ROSETTI ceteşte a 10-a dare de seamă despre « *Invăţăminte din războiul în curs* ».

ŞEDINŢA PUBLICĂ

DELA 8 DECEMVRIE 1939

Preşedinţia d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l General R. ROSETTI face o comunicare despre « *Ambulanţa Doamnelor din Iaşi în Războiul din 1877—1878* ».

Şedinţa intimă

D-l General R. ROSETTI face a 11-a dare de seamă despre « *Invăţăminte din războiul în curs* ».

ŞEDINŢA DELA 15 DECEMVRIE 1939

Preşedinţia d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU aduce la cunoştinţă că Comisiunea Internaţională pentru exploraţia ştiinţifică a Mării Mediterane a trimis o medalie de bronz şi mulţumiri călduroase Colegului Dr. Gr. Antipa pentri colaboraţia preţioasă dată până acum de dânsul societăţii. D-l Preşedinte exprimă călduroase felicitări în numele Academiei d-lui Dr. Gr. Antipa.

D-l Preşedinte arată apoi că d-l Sextil Puşcariu a fost ales membru corespondent al Academiei de Ştiinţe din Berlin. D-l Coleg Puşcariu este întâiul Român dela Principele Cantemir încoace căruia i s'a dat această distincţie.

D-l General R. ROSETTI face a 12-a dare de seamă despre «*Invăţăminte din războiul în curs*».

ŞEDINŢA DELA 22 DECEMVRIE 1939

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU zice:

«*Domnilor Colegi*,

«In cursul săptămânii acesteia am avut durerea să pierdem pe unul dintre cei mai eminenţi colegi ai noştri, pe eruditul filolog şi istoric în ale literaturii române vechi, pe Nicolae Drăganu. La înmormântarea sa care a avut loc alaltăieri, 20 Decemvrie, Academia Română a fost reprezentantă prin secretarul său general, colegul Alexandru Lăpědatu.

«Nicolae Drăganu făcea parte din Academia Română, ca membru corespondent din Iunie 1923, iar dela ultima sesiune generală, din Mai 1939, era membru titular In tot acest timp, dacă prezenţa sa fizică în mijlocul nostru a fost intermitentă, în schimb, în activitatea ştiinţifică a Academiei, el a fost în cursul ultimilor 20 de ani un factor nelipsit, şi care cu foarte mare greutate va putea fi înlocuit. Nicolae Drăganu era unul dintre principalii colaboratori la redactarea Dicţionarului Limbii Române

«In afară de colaborarea sa dela Dicţionarul Limbii Române, Nicolae Drăganu lasă în urma sa, în colecţia publicaţiilor noastre, un însemnat număr de lucrări în domeniul literaturii vechi româneşti şi în domeniul filologiei Aceste lucrări privesc trecutul istoric şi cultural al neamului nostru, şi pot fi socotite, ca tot atâtea faruri luminoase pentru orientarea acelor cari vor cerceta şi de acum înainte acest trecut. Amintesc dintre ele lucrările publicate în editura Academiei Române: *Două manuscripte vechi, Codicele Todorescu şi codicele Marţian ; Cea mai veche carte Rákoczyană ; Un fragment din cel mai vechiu molitvelnic românesc ; Manuscrisul liceului G. Coşbuc din Năsăud ; Codicele pribeagului Gheorghe Ştefan, Voevodul Moldovei ; Studiul despre Mihail Halici*, şi în special marea sa lucrare *Românii în veacurile IX—XIV pe baza toponimiei şi onomasticei*, un respectabil document de erudiţie, întocmit cu un aparat ştiinţific de o bogăţie puţin obişnuită. Pe baza rezultatelor obţinute de Nicolae Drăganu se lămuresc multe fapte din epocile întunecate ale trecutului nostru, şi cu deosebire se confirmă în mod incontestabil preexistenţa populaţiei româneşti în regiunile în care mai târziu au venit Ungurii.

«Deodată cu participarea reprezentantului nostru la înmormântare, s'a trimis din partea Academiei Române, o telegramă de condoleanţe

către familia colegului decedat și o altă telegramă către Universitatea din Cluj, care pierde, ca și noi, cu moartea lui Nicolae Drăganu pe unul dintre cei mai valoroși profesori ai săi.

«Să păstrăm două minute de reculegere».

D-l Secretar general ALEX. LĂPĔDATU face o dare de seamă asupra împlinirii însărcinării ce i s'a dat de Academie de a o reprezenta la funeraliile mult regretatului coleg N. Drăganu și depune următoarea cuvântare rostită de D-sa la ceremonia înmormântării:

«Academia Română a îmbrăcat iarăși zăbranic de doliu, de data aceasta însă — cine ar fi crezut? — pentru cel din urmă ales și deci mai nou membru al ei — pentru Nicolae Drăganu. De treizeci de ani, dela moartea lui Augustin Bunea, nu s'a mai înregistrat un asemenea trist și dureros eveniment în analele instituțiunii noastre.

«Ca și atunci, printr'una din acele deconcertante fatalități ale sorții, toate speranțele puse în rolul pe care Nicolae Drăganu avea să-l îndeplinească în sânul Academiei Române s'au spulberat într'o clipă, șase luni numai dela intrarea sa în mijlocul nostru, ca membru activ.

«Căci el n'a fost chemat aci pentru vreo dorință sau ambițiune personală, oricât de îndreptățită și legitimă ar fi fost ea, ci pentru necesități de ordin științific și tradițional ale republicei noastre culturale: să aducă, cu bogata sa erudițiune, cu extraordinara sa putere de muncă, cu neasămănata sa pasiune pentru știință, cu reputația și prestigiul pe care și le-a asigurat prin opera sa de istorie literară și filologie românească, așa de temeinică și valoroasă, așa de meritat și elogios apreciată, în țară și în afară, să aducă, zic, întregul aport de care are trebuință instituțiunea noastră pentru susținerea și continuarea unor lucrări ce stau la baza însăși a ființei și desvoltării ei — studiile de limbă și literatură română.

«In legături cu Academia Română încă de pe vremea regimului maghiar, de când, ca tânăr profesor la Liceul din Năsăud, începu, cu rară pricepere și exemplară stăruință, publicațiile pe cari nu le-a întrerupt de fel, asupra vechilor noastre texte, Nicolae Drăganu fu ales membru corespondent al ei câțiva ani numai după Unire. Din acel moment, el deveni al nostru. Opera sa capitală, acel neperitor monument științific pentru problema continuității, preexistenței elementului daco-roman pe teritoriul dela Nordul Dunării până la marginile lui celei mai extreme, a apărut sub auspiciile Academiei.

«Așa se face că atunci când locul pe care l-a ilustrat Ovid Densusianu deveni vacant, privirile tuturora se îndreptară asupra lui Nicolae Drăganu, spre a îndeplini aci misiunea marilor filologi ai neamului, începută de Timoteiu Cipariu și continuată — pe linia ascendentă a evoluției noastre culturale — de Bogdan-Petriceicu Hasdeu, de Alexandru Philippide, de Ovid Densusianu, și de el, de Nicolae Drăganu, ca să nu enumer decât pe cei trecuți în eternitate.

«Dar nu numai cu marea încredere, întemeiată pe opera-i anterioară și pe nădejdile ce se puneau, cum am spus, în viitoarea sa activitate academică,

ci și cu deosebită simpatie personală fu primit Nicolae Drăganu în sânul Academiei Române. Căci sub acest din urmă raport, pare că ființa lui fizică, morală și spirituală sintetiza, în chipul cel mai armonios și deplin, toate calitățile și virtuțile alese ale neamului.

« Ieșit din mijlocul acelei mândre Grănicerimi năsăudene, care se prevala cu atâta orgoliu de originea sa romană — *virtus romana rediviva* era doar deviza ei! — Nicolae Drăganu aducea, în lumea intelectualității românești, o fire de o rară distincțiune și nobleță sufletească.

« Cu temperamentul lui liniștit și senin, cu înfățișarea lui blândă și modestă, dar demnă și serioasă, cu simțul său înnăscut pentru dreptate și legalitate, corectitudine și onestitate și cu conștiința datoriei pururea împlinită, el câștigă, în vieața publică, privată și profesională, prin aceasta admirabilă ținută, stima și respectul tuturor celor ce veneau în atingere cu dânsul.

« Dacă la toate acestea mai adăugăm lealitatea și afabilitatea sa, cu acel ușor surâs melancolic, ce reflecta parcă o suferință lăuntrică, înțelegem de ce se bucura pretutindene și fu primit de colegii dela Academie cu atâta încredere, simpatie și afecțiune. Nu numai ca învățat deci, ci și ca om, pierderea lui este adânc resimțită și regretată de întreaga intelectualitate română, în deosebi de dincoace de Carpați, care a avut prilejul să-l cunoască mai de aproape și să-l aprecieze mai bine.

« Intre instituțiunile care deplâng azi moartea lui prematură și neașteptată, pe lângă Universitatea din Cluj, pe care a servit-o ca nimeni altul, este deci în primul loc și Academia Română, în ale cărei anale numele său va rămânea înscris de-a-pururea alăturea cu acele ale marilor cărturari ai neamului. Căci, deși el s'a dus, opera lui spirituală rămâne să-i perpetueze amintirea din generație în generație și să ilustreze, pentru cei viitori, străduințele încununate de izbândă ale unuia din cei mai străluciți reprezentanți ai culturii române post-belice.

« Plecându-mă cu pietate în fața rămășițelor pământești ale celui ce a fost Nicolae Drăganu, depun la marginea sicriului său omagiile de iubire și admirațiune ale Academiei Române, exprimând îndureratei și neconsolatei familii respectuoase și afectuoase sentimente de condoleanțe ale membrilor ei ».

D-l Președinte C RĂDULESCU-MOTRU arată că Dumineca trecută — la 17 Decemvrie a c. — Academia, potrivit dispozițiilor testamentare ale generosului testator Alex. Mavroyeni, a decernat « *Premiul de Virtute Mavroyeni în București* », predând valoarea de 100.000 lei a premiului Societății « Leagănul Sf. Ecaterina », conform cu deciziunea luată de Academie în ședința de sesiune generală dela 22 Mai 1939.

Solemnitatea a avut loc la ora 12 a.m., în sala de ședințe a Academiei și a fost deschisă prin următoarele cuvinte rostite de d-l Președinte C. RĂDULESCU-MOTRU ·

Domnilor Miniştri,
Domnilor Colegi,
Doamnelor şi Domnilor,

« Instituţia Academiei Române, prin Statutul său şi prin tradiţia sa, este o instituţie culturală cu un caracter de universalitate. Ea nu se restrânge anume la intensificarea producţiei literare şi ştiinţifice, prin colaborarea pe care o depun membrii săi, precum şi prin premierea operelor literare şi ştiinţifice de valoare, ci cu numărul anilor săi de vechime, ea tinde să îmbrăţişeze întreg câmpul de muncă spirituală românească, în care se urmăreşte realizarea adevărului, frumosului şi binelui. Deviza sa s'ar putea zice este realizarea umanităţii în etnicul românesc.

« Prima sa grijă în cele dintâi decenii după înfiinţare, a fost îndreptată spre cunoaşterea în mod ştiinţific a limbii, a folklorului, a istoriei şi a bogăţiilor materiale, în care trăieşte poporul românesc. O bogată bibliotecă, pusă la dispoziţia publicului, susţine urmărirea cu spor a acestei cunoaşteri. Apoi, în deceniile apropiate de noi, grija ei s'a extins pentru a cuprinde în ea producţia artistică şi filosofică. Anul trecut, Academia Română a reuşit să aibă un început de pinacotecă

« Generozitatea defunctului Alexandru Mavroyeni, a înlesnit în sfârşit, o nouă extindere. Dela 1933 Academia Română acordă un premiu de virtute.

« Astfel rolul său cultural îşi accentuează caracterul de umanism integral După punerea în valoare a operelor dedicate adevărului şi frumosului, a venit rândul punerii în valoare a faptelor dedicate binelui.

Domnilor Miniştri,
Domnilor Colegi,
Doamnelor şi Domnilor,

« Defunctul Alexandru Mavroyeni, cetăţean grec din Atena, a decedat în 1929. Prin testament el a lăsat Academiei Române, sarcina de a acorda în Bucureşti un Premiu de Virtute în valoare de 150 lire sterline. Premiul se înfiinţează de către testator în memoria fostului Domn al Ţării Româneşti Nicolae-Vodă Mavrogheni.

« Fondul din venitul căruia urmează să se dea acest premiu a fost depus la Banca Naţională a Greciei.

« După prevederile testamentare, premiul se acordă din doi în doi ani sau chiar în fiecare an, dacă veniturile îngădue.

« Academia primind în 1930 această sarcină, a statuat conform literei şi spiritului testamentului că premiul să fie acordat, fără distincţiune de rasă şi de religiune, unei persoane sau unei familii onorabile, sărace adică una care îşi câştigă existenţa prin muncă încordată şi care s'a distins prin acte de devotament, de abnegaţie şi de jertfă, fie către aproapele său (rudă ori nu), fie către societate.

« Această persoană sau această familie trebue să locuiască în raza Municipiului Bucureşti.

« Academia a mai hotărît că premiul poate fi acordat, în mod excepţional, în parte sau în întregime, odată la şase ani, instituţiunilor sau aso-

ciațiunilor de binefacere de o serioasă importanță și de un mare folos social, când unii dintre membrii lor, deși se află într'o situație materială bună, contribuesc la realizarea scopului acestor instituții sau asociații printr'o muncă personală făcută cu mare devotament, abnegație și jertfă.

« Academia Română a acordat pentru întâia oară acest premiu în anul 1933 d-rei Artemisa Nicolau.

« De atunci Academia nu a mai putut, până în prezent, să acorde acest premiu, deoarece veniturile fondului n'au mai putut fi încasate dela Banca Națională a Greciei, unde au stat blocate prin efectele unei legi de restricție decretată de guvernul grec încă din anul 1932.

« Academiei i-a fost din nou în putință să acorde pentru a doua oară acest premiu abia în 1939, după ce ea a ajuns să încaseze veniturile pe trecut ale fondului

« S'a fixat valoarea premiului din acest an la suma de 100.000 lei.

« Acesta este premiul pe care îl decernem astăzi și pe care l-a meritat Societatea « Leagănul Sf. Ecaterina », pentru nobila activitate de asistență socială, depusă de comitetul și personalul său administrativ. Colegul meu, Părintele Nicolae Popescu, vă arăta, prin cetirea raportului său, actele de devotament și de jertfă care au îndreptățit acordarea premiului.

« Suma de 100 000 lei de sigur nu este o răsplată corespunzătoare acestor acte. Ea nu înlătură pentru o durată lungă, nevoia de noi sacrificii și de noi jertfe pentru comitetul Societății. Ea este însă un simbol de încurajare și o ocazie pentru noi care reprezentăm cea mai înaltă instituție culturală, de a ne arăta recunoștința și de a aduce cele mai calde urări pentru viitorul Societății « Leagănul Sf. Ecaterina ».

Pr. N. M. POPESCU a cetit raportul S. Sale publicat în cuprinsul menționatei ședințe dela 22 Mai 1939 și pe baza propunerilor cărora s'a acordat premiul Societății « Leagănul Sf. Ecaterina ». [1]).

D-na ALEXANDRINA B. CATARGI, Președinta Societății premiate, a rostit următoarea cuvântare la primirea premiului:

Domnule Președinte,
Doamnelor, Domnilor,

« In anul 1896 o copilă fu răpită îngrijirii și dragostei unei mame.

« Copleșită de durere, crescută sub înrâurirea poruncilor religiei și ale carității, ajunsă la cruda convingere că orice urmă a fetiței a dispărut, mama și-a căutat mângâierea în alinarea suferințelor mamelor și copiilor despărțiți și ei de o nemiloasă soartă. Așa s'a născut Leagănul Sf. Ecaterina, căruia mulțumită mărinimiei generosului donator Mavroyeni unită cu luminata judecată a celui mai înalt așezământ cultural al României i se înmânează astăzi premiul de virtute Mavroyeni.

« Dacă gândul înființării precum și întemeierea Leagănului Sf Ecaterina aparține unei mame și unei bunici îndurerate, propășirea lui de-

[1]) v. Anale-Desbateri, LIX, p. 189.

plină se datorește și tuturor acelora mari și mici care credincioși datinelor de bunătate sufletească ale poporului nostru au răspuns cu căldură, cu munca și banul acestei chemări. Suntem deci datori noi supraviețuitorii intemeietoarelor precum și toți aceia care fie ca donatori fie ca colaboratori sunt astăzi cinstiți cu cea mai frumoasă, cea mai măgulitoare podoabă, aceea care poartă numele răsunător al virtuții să pomenim cu emoție și recunoștință pe toți aceia care de-a-lungul acestui lung răstimp de 42 de ani au resimțit și alinat durerile mamelor și ale copiilor.

« Și dacă ziua de astăzi este pentru noi o zi de mare bucurie, această bucurie crește prin faptul că premianta de astăzi este o operă a inițiativei private. Aș dori deci să asociez la firescul nostru sentiment de mândrie și atâtea alte așezăminte de binefacere care și ele sunt opera inițiativei private. Astfel cinstea ce ni se face nouă ar căpăta înțelesul unui gest simbolic care s'ar răsfrânge asupra atâtor alții.

« Dați-mi voie asemenea să nu trec sub tăcere, socotindu-l drept cea mai frumoasă și dreaptă răsplată, faptul că copila răpită odinioară ascultând porunca mamei sale este astăzi cea mai vrednică slujitoare al Leagănului ce poartă numele ei.

« Cum a fost Leagănul Sf. Ecaterina acum 42 de ani și cum este astăzi, cu numeroasele sale ramificații, se oglindește în amănunțitul și atât de măgulitorul raport al Domnului raportor.

« In numele Instituției ce o prezidez, rog pe Preotul Nicolae Popescu să primească cele mai vii și recunoscătoare mulțumiri și să-mi îngădue să zic că hotărîrea luată de înaltul așezământ ce este Academia Română nu este străină nici de distinsa personalitate a raportorului nici de luminata expunere ce a făcut-o despre scopul și activitatea premiantei de astăzi ».

Domnule Președinte,

« Leagănul Sf. Ecaterina să găsește astăzi în fața celui mai înalt Institut de cultură al României și la sentimentul de respect ce resimte oricine, care calcă pragul acestui locaș, se adaugă adânca emoțiune ce ne cuprinde pe noi, când un asemenea arbitru ne-a socotit vrednice a merita un premiu care cuprinde cea mai nobilă noțiune a virtuții, aceea a abnegației.

« Suntem adânc recunoscători, recunoscători cu gândul, cu inima.

« Suntem mândri a fi premianții Academiei Române această păzitoare luminată a legilor eterne ale științei, ale artei, ale moralei ».

D-l Președinte C. RĂDULESCU-MOTRU salută pe d-l Prof. Mihail Costăchescu, care ia parte pentru întâia oară la ședințele Academiei după alegerea D-sale ca membru corespondent al Academiei la Secțiunea Istorică în trecuta sesiune generală.

D-l MIHAIL COSTĂCHESCU mulțumește.

D-l General R. ROSETTI face a 13-a dare de seamă despre « *Invățăminte din războiul în curs* ».

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 12 IANUARIE 1940

Preşedinţia d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l M. SADOVEANU rosteşte o comunicare comemorativă intitulată « *Cincizeci de ani dela moartea lui Ion Creangă* ».

D-l I. TOROUŢIU, membru corespondent, ceteşte o comunicare despre « *Teodor Şerbănescu, la 100 de ani dela naşterea lui* ».

Şedinţa intimă.

D-l General R. ROSETTI, face a 14-a dare de seamă despre « *Invăţăminte din războiul în curs* ».

D-l General R. ROSETTI prezintă următoarea listă a concurenţilor înscrişi în termen la concursul premiilor Academiei, care urmează a se acorda în viitoarea sesiune generală din Mai:

I. PREMII GENERALE — PRIN COMISIUNI SPECIALE
1. — *Premiul Năsturel, de 4.000 lei*

5 scrieri cu conţinut de orice natură:

Costea (Preotul Erast), Ctitoria Voevodului Ştefan Tomşa al II-lea dela Solca (1613—1785—1938). Cernăuţi, 1939.

Hasnaş (Spiru), Decebal. Dramă în 4 acte. Brăila, f. a.

Petrescu-Zoiţa (N. D.) şi *Constantinescu-Dâmbeanu* (Elena), România pentru clasa I-a a Gimnaziilor şi Liceelor Industriale secundare şi pentru cl. I-a a tuturor cursurilor profesionale. Ediţia I-a. Bucureşti, 1938—1939.

Pop (Licu), Priviri în actualitate. Eseuri. Sibiu, 1939.

Racoviţă (George), Monografia şcoalei primare din Gilău. Cluj, 1939.

2. — *Premiul Anastase Stolojanu, de 3.000 lei*

8 scrieri cu cuprins de orice natură:

Andronic (Al.) şi *Dumitrescu* (Gh.), Aritmetică pentru clasa I-a Gimnazii, Licee, Şcoli Normale, Seminarii. Ediţia I-a. Bucureşti 1939.

Andronic (Al.) şi *Dumitrescu* (Gh.), Aritmetică pentru clasa II-a, Gimnazii, Licee, Şcoli Normale, Seminarii. Ediţia I-a. Bucureşti, 1939.

Andronic (Al.) şi *Dumitrescu* (Gh.), Geometrie pentru clasa III-a, Gimnazii, Licee, Şcoli Normale, Seminarii. Ediţia I-a. Bucureşti, 1939.

Andronic (Al.) şi *Dumitrescu* (Gh.), Algebra pentru clasa IV-a Gimnazii, Licee, Şcoli Normale, Seminarii. Ediţia I-a. Bucureşti, 1939.

Cicio Pop (Al.), *Puşcariu* (V.) şi *Bădăutză* (Al.), Guide de la Roumanie. Sibiu, f. a.

Gâlcă (Inginer Th. I.), Cum trebuesc înfăptuite silozurile în România. Clasificarea, warantarea şi asigurarea cerealelor. Bucureşti, 1938.

Longinescu (I. N.), Pe cărările Ştiinţei. Bucureşti, 1939.

Longinescu (I. N.), Invăţământul fizico-chimic în Liceu. Studiu asupra programei analitice dela cursul superior. Bucureşti, 1939.

II. PREMIILE SECȚIUNII LITERARE

1. — Marele Premiu C. Hamangiu, de 100 000 lei (indivizibil) pentru roman

3 romane:

Băgulescu (Gh.), Suflet Japonez — roman, vol. I, vol. II partea I-II București, 1938—1939.

Dinu (Cluceru), Suflete noi — roman. București, f. a.

Pallade (Maria S), Suzana — roman. București, 1938.

2. — Premiul Elena și Gheorghe M. Vlasto, de 50.000 lei pentru opere de pictură

3 candidați:

a) *Eleutheriade* (Micaela);

b) *Mirea* (Ioan I.);

c) *Teclu* (Liviu).

3. — Premiul Elena și Gheorghe M. Vlasto, de 50.000 lei pentru opere de sculptură

1 candidat:

Mereanu (Emil)

4. — Premiul Statului, Eliade Rădulescu, de 50.000 lei

15 scrieri literare sau de filologie:

Angelescu (Preotul Paraschiv), Slavă și Mărire — Studiu de documentare liturgică. Fascicola întâia. București 1939.

Ave Caesar, Incercări de etimologie și Adaus. București, 1939.

Banea (G.), Zile de lazaret — Jurnal de captivitate și spital. București, 1938.

v *Crevedia* (N), Maria — Poesii. București, 1938.

Dragomirescu (Gh. N), Sintaxa propozițiunilor independente cu privire specială asupra coordonatelor adversative comparate cu subordonata concesivă. Brașov, 1939.

v *Lungianu* (Mihail), A-Tot-Puternicul pe lume. Legende. București, 1937.

» Bucoavne și Izvoade. București, 1939

» Răncurele. București, f. a.

» Din țara lui Alb Impărat. Basme. Ediția II-a. București, 1938.

v *Manolache* (C), Scânteetoarea vieață a Juliei Hasdeu. București, 1939.

v *Miller-Verghy* (Marguerite), Mihail Eminesco — Poésies. Traduites par .... București, 1938.

v *Moroianu* (George). Chipuri din Săcele. București, 1938.

Petrescu (Dragomir), Antologia Bugeacului. București, 1938.

v *Popescu-Piperescu* (Adina), Grigore Ghica — Poem istoric în trei acte. București, 1939.

Tulbure (Gh), Mitropolitul Șaguna. Opera literară, scrisori pastorale, circulări școlare, diverse. Sibiu, 1938.

5. — Premiul Dr. Cornel Nicoară, de 12 000 lei

16 scrieri literare sau de filologie:

Bănuț (A. P.), Oameni de ispravă. Sibiu, 1939.

Bartoș (Dr. Petru), Considerațiuni asupra folklorului medical. Târgu-Mureș, 1939.

Colorian (Alexandru), Stampe italice. Cernica, 1939.

Drăgan (Gabriel), Trofee de Aur — Poezii (1923—1936). București, 1937.

Furtună (Dumitru), Izvodiri din bătrâni. București, 1939.

Gherghel (Ion), Viața muzicală în Ardealul de după Unire. Partea I-a: Activitatea Operei Române din Cluj în decurs de 16 stagiuni (1919—1935). Cluj, 1939.

Ghiacioiu (V.), Costache Negruzzi — Păcatele Tinerețelor. Ediție comentată de.... Craiova, 1937

Iacobescu (Al.), Ursul cu laba'ntoarsă. București, 1939.

«*Izvorașul*» — Revistă de muzică, artă națională, folklor și teatru sătesc, de sub conducerea Preotului Gh. N. Dumitrescu-Bistrița. Colecția pe anii 1937—1938 și 1939. Bistrița-Năsăud.

Lazeanu (Alexandru), Nelinişti — Poezii. Craiova, 1938.

Martas (Theodor), Vieața amoroasă și genială a lui d'Annunzio. București, 1938.

Martas (Theodor), Confucius, Buda, Mahomed — Vieața și învățătura lor. Ediția II-a amplificată. București, 1939.

Naum (Jean), Din volbura vremii. Insăilări. București, 1939.

Nicolau-Stroești (C.), Țițica — Romanul unei pisicuțe. București, 1939.

Pavelin (Marta), Cealaltă Marie — roman. Craiova, f. a.

Potra (George), Contribuțiuni la istoricul Țiganilor din România. București, 1939

6. — Premiul Gh. Chițu, de 3 000 lei

5 scrieri de literatură sau de filologie:

Căruntu (Florea), Podarul dela Olt. București, 1939.

Ciorotu (Mircea Ștefan), O vieață de prestigiu: Alexandru Averescu, Mareșal al României. București 1938.

Constantinescu (Iancu), Octavian Goga — Monografie literară. Craiova, f. a.

Oprescu (Maria), Din însemnările condeiului. Legende, schițe, nuvele, basme, povești și anecdote București, 1939.

Vitănescu (Pavel T), Monografia comunei Bălănești din județul Olt. Dela întemeiere până la 1 Ianuarie 1936. Cu 3 planșe, 14 clișee și numeroase tablouri statistice și comparative. Craiova, 1937.

7. — «Subvenția trienală C Chiru», de 22.500 lei

12 candidați:

a) *Bârleanu* (Neculai I);

b) *Constante* (C.);

c) *Crețu* (dr. Nicolae);
d) *Dragomirescu* (Gh. N.);
e) *Ilovici* (Mihail);
f) *Nicolaiasa* (Mihai);
g) *Oprescu* (Petre N.);
h) *Papadopol* (N.);
i) *Petre* (Dr. Ioan St.);
j) *Prună* (St. N.);
k) *Vătășianu* (Virgil);
l) *Vereș Roșescu* (Ion A.).

8. — Premiul Ecaterina I. C. Bolintineanu, de 2.000 lei

2 scrieri asupra educațiunii:

Epureanu (Lt. Paul), La muncă de folos obștesc — piesă pentru premilitari.

Vasilescu (Iconomul Stavrofor Coman), Călăuza educativă și instructivă cu privire la formarea caracterului copilului. București, 1939.

III. PREMIILE SECȚIUNII ISTORICE

1. — Premiul Leon Gh. Pallade de 80.000 lei (indivizibil)

9 lucrări cu caracter economic:

Berariu (Pavel), Ioan Piuariu Molnar — Studiu economic, 1794—1815. Cluj, 1939

Claudian (Dr. Ioan), Alimentația Poporului Român în cadrul antropogeografiei și istoriei economice. București, 1939.

Frunzănescu (Al.), Evoluția chestiunii agrare în România. Privire istorică, aspecte actuale, tendințe. București, 1939.

Mironescu (Adrian I.), Structura economică a orașului și județului Iași, 1932—1938. Câmpulung-Mold., 1939.

Pavlescu (Eugen), Economia breslelor în Moldova. București, 1939.

Popescu (D.) și *Mihuț* (V.), Economia de războiu și războiul economic. Considerațiuni, principii, economia de războiu în diferite State. București, 1939.

Rusu-Abrudeanu (Inginer Dumitru), Raționalizarea contabilității. Contabilitatea în industrie. București, 1939.

Rusu Abrudeanu (Inginer Dumitru), Aspecte contabile. Comunicări prezentate la congresul inginerilor și technicienilor din industria minieră București, 1939

Zane (G.), Chestiuni de economie politică, Iași, 1939.

2. — Premiul Elena și Gheorghe M. Vlasto, de 50.000 lei (indivizibil)

2 lucrări juridice:

Drăganu (Tudor), Puterea discreționară a judecătorului în lumina codurilor penal și de procedură penală « Regele Carol II ». Cluj, 1939.

Prună (Şt. N.), Evoluţia istorică a Dreptului internaţional public. Caracal, 1938.

3. — Premiul Elena şi Gheorghe M. Vlasto, de 50.000 lei (divizibil)

3 lucrări juridice:

Boroş (Dr. Ioan), Posesiunea şi apărarea posesiunei. Tratarea documentată a posesiunei. Principiile doctrinare şi aplicaţiunea lor. Oradea, 1935.

Constantinescu (M. G.), Contractele judiciare — Studiu de procedură civilă. Bucureşti, 1939.

Munteanu (Theodor), Scurte observaţii şi precizări asupra factorului intenţional în Dreptul penal. Galaţi, 1938.

4. — Premiul C. G. Vernescu, de 50.000 lei

3 lucrări juridice:

Gaftoescu (Vintilă I.), Poziţii juridice în Dreptul internaţional. Problema minorităţilor. Bucureşti, 1939.

Ionaşcu (Aurelian R.), Actele de stare civilă în Dreptul român. După codul civil Carol al II-lea din 7 Noemvrie 1939 şi legea din 25 Februarie 1928. Avec un résumé en français. Cluj, 1939.

Neven (Eugen), Cartea inventatorului. Lămuriri şi îndrumări practice privitor la apărarea proprietăţii industriale. Bucureşti, 1939.

5. — Premiul Inginer Constantin şi Elena Fundăţeanu, de 5.000 lei

3 lucrări juridice:

Agapie (Bogdan Gh.), Problema jurătorilor români. Studiu critic de drept vechi românesc. Iaşi, 1939.

Zotta (Const. Gr C.), Dreptul de autor literar şi artistic. Bucureşti, 1939.

» Dreptul de autor ştiinţific. Bucureşti, 1938

6 — Premiul V. Adamachi, de 5.000 lei (divizibil)

9 scrieri istorice, juridice, economice:

Ardeleanu Senior (Ioan), Oameni din Sălaj Momente din luptele naţionale ale Românilor sălăjeni. Zalău, 1938.

Arghirescu (V.), Tutunurile româneşti. Cultura, tratamentele tehnice, descrierea varietăţilor. Bucureşti, 1939.

Muşlea (Candid C.), O dinastie de preoţi şi protopopi: Radu Tempea. Şase generaţii de preoţi şi protopopi din aceeaşi familie. Braşov, 1939.

Palade (T.), Radu dela Afumaţi. Bucureşti, 1939.

Răuţescu (Preot Ioan), Topoloveni. Monografie istorică. Bucureşti, 1939.

Ramniceano-Frassine (Const.), L'unanimité absolue de voix, condition indispensable pour la révision des traités dans le cadre dela S. d. N. Genève, 1937.

Stavrescu (Doctor General P.), Duh de vieaţă nouă. Vol. I. Supremul Adevăr.

Stavrescu (Doctor General P.), Suprema iubire. Vol. II din « Duh de vieață nouă ». București, 1938.

Turtureanu (Constantin), In vâltoarea războiului (1914—1919). Cernăuți, 1938.

PREMII CU SUBIECTE DATE:

7. — La *Marele Premiu Regele Ferdinand I*, de 10.000 lei, cu subiectul: *Vieața și faptele lui Tudor Vladimirescu și starea socială și culturală din timpul său*, s'a prezentat un manuscirs (547 pag.) cu motto « Ad patres ».

8. — La *Premiul Episcopiei Hușilor*, de 20 000 lei, cu subiectul: *Istoria Episcopiei Hușilor*, s'a prezentat un manuscris (194 pag.) cu motto: « Virtutea celor cari au făcut izbânzi atâta este prețuită cât au putut-o înălța prin vorbe talentele ilustre » (Salustiu).

9. — La *Premiul Statului Gh. Asachi*, de 100,000 lei, cu subiectul: *Așezările românești în Ungaria și Transilvania în secolul XIV și XV* — studiu istorico-geografic, s'a prezentat un manuscris (274 pag.), cu motto: « O istorie de sate și de preoți e istoria Ardealului românesc. Ea trebue să fie scrisă de noi, însă e mai greu a o scrie decât istoria unui stat. Sătenii nu fac letopisețe pentru faptele juzilor și nu sapă pisanii în lespezi de piatră întru amintirea acelor dintre dânșii cari se întorc în pământul strămoșilor. Vieața modestă de acolo nu lasă alte urme decât durata și îmbogățirea neamului ». N. Iorga, Sate și preoți din Ardeal. Bucureșt, 1902, pag 8—9.

10. — La *Premiul Năsturel*, de 5 000 lei, cu subiectul: *Date precise cu privire la vechimea Românilor în Secuime*, s'a prezentat un manuscris (140 pag) cu motto: « Tăria popoarelor e acea strânsă legătură națională, pe care nimeni nu poate s'o distrugă despărțind pe cei de un graiu și un sânge ».

11. — La *Premiul Basarabiei în memoria lui I. C Brătianu*, în efecte val. nominală lei 6 500 și 4.004 lei în numerar, cu subiectul: *Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei și rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă*, s'a prezentat un manuscris (84 pag.) cu motto: « Ceea ce este românesc nu se poate da, ceea ce este românesc se va apăra ». M. S. Regele Carol II.

12. — La *Premiul Alexandru Ioan Cuza*, de 20.000 lei, cu subiectul: *Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor*, s'a prezentat un manuscris (21 pag) semnat de d-l Lévai Lajos.

IV. PREMIILE SECȚIUNII ȘTIINȚIFICE

1. — Premiul I. Oroveanu, de 70.000 lei

5 lucrări sau descoperiri în știința medicală:

Băltăceanu (Prof. G.), *Vasiliu* (Doctor C.) și *Constantinescu* (S.), Metabolismul salicilaților în organism. Cercetări de farmacodinamie clinică și experimentală. București, 1939.

Benetato (Dr. Grigore), Problema alimentației pentru individ și colectivitate, Cluj, 1939.

Glăvan (Dr. I.), Istoricul Oftalmologiei și al învățământului oftalmologic din România Brăila, 1939

Rădulescu (Al. D.), Tratat de ortopedie chirurgicală. Cu 813 figuri în text. Cluj, 1939.

Râmneanțu (Dr. O), Elemente de Biometrie medicală și statistică vitală. București, 1939.

2. — Premiul Ştefan Demetrescu-Vergu, de 10.000 lei

4 scrieri de natură silvică:

Dinu (Ing. Valeriu), Politica forestieră națională. Doctrina modernă și realizările epocii 1918—1938. București, 1939

Dinu (Ing. Valeriu), Elemente de politică și administrație forestieră. București, 1939.

Ivanovici (Inginer C), Statistica producțiunii pe anul forestier 1938—1938 Statistica delictelor și contravențiunilor silvice 1925—1938. București, 1939.

Stinghe (V. N), Amenajarea pădurilor. București, 1939.

3. — Premiul Adina și Colonel Paul Străjescu, de 8 800 lei

1 lucrare medicală:

Halița (Dr Mircea) și *Popescu* (Drd. Constantin), Asupra acțiunei apelor minerale în tulburările de metabolism al glucidelor. Cercetări cu apa minerală din Sângeorz-Băi. Partea I experimentală. Partea II clinică Cluj, 1939.

4. — Premiul Dr. Em. Riegler, de 6.000 lei

1 lucrare din clinica terapeutică·

Teodorescu-Broşteni (I), Oftica se lecuiește și poate fi ocolită sau înlăturată din capul locului. București, 1939.

5. — Premiul Statului, Lazăr, de 50 000 lei

9 scrieri cu conținut științific și 2 invențiuni științifice:

Alaci (Valeriu), Trigonometria patratică. Timișoara, 1939.

Diamant (Dr. S), Igiena alimentației în decursul vieții. București, 1938.

Domnica (Gh I.), Prepararea cauciucului din plantele ce cresc în România. *Invențiune.*

Ioan (Lt. C-dor Ing. Andrei), Apărarea antiaeriană. București, 1939.

Marinescu (Ing. Matei G.), Micro-difuzorul. *Invențiune.*

Minovici (Prof. Dr. N) și *Stănescu* (Dr. I.), Etica responsabilității medicale. București, 1939.

Muster (Dr. Dumitru) și *Chiappella* (Lt Al.), Elemente de statistică aplicată. Biometrie, psihologie, pedagogie, sociologie, antropometrie, sport. București, 1938.

Poenaru Căplescu (Prof. Agregat), Cartea patronului, a meseriașului și a funcționarului. Cu sfaturi și obligațiuni pentru igiena industrială, securitatea muncii, prevenirea accidentelor și a boalelor profesionale. București, f. a.

Ricman (Aureliu), Philosophia muzicei. București, 1938.

Vintilă (Doctor George D.), Istoricul Obstetricei și Gynecologiei românești. București, 1938.

Zaharescu (Căpitan Ing. Tr.), Navigația Aeriană și aterisajul prin procedee radio-electrice. București, f. a.

6. — *Premiul Demostene Constantinide, de 3.000 lei (divizibil)*

5 scrieri cu conținut științific:

Bardan (Lt. Colonel D.), Războiul aero-chimic și apărarea pasivă. București, 1939.

Dimitriu (N)., Sfaturi de sănătate. Cum ne vindecăm prin plante. Recoltarea, uscarea și păstrarea plantelor. Peste 700 formule la îndemână tuturor. Ed. II. București, f. a.

Konteschweller (Ing. Mihai), Telemecanică. București, f. a.

Pizanty (Mihail), La vitalité de l'industrie pétrolifère roumaine. București, 1939.

Vătămanu (Dr. N.), Sfaturile Medicului. Vol. I—II. București, 1939.

7. — *Premiul Neuschotz de 3.500 lei*

4 scrieri cu conținut științific:

Gănescu (Locot. Gheorghe), Broșura de propagandă pentru apărarea populației civile contra gazelor otrăvitoare. București, f. a.

Murea (P.), Istoricul timbrelor poștale românești 1858—1938. Valoarea și importanța lor culturală și filatelică. Timișoara, 1938.

Radu (Dr. I. F.), Tehnica înnălbirii și condiționării nucilor. București, 1939.

» Industrializarea fructelor prin tratare cu bioxid de sulf și uscare. București, 1939.

Se procede la distribuirea cărților intrate la concursul premiilor pe Secțiuni și pe Comisiuni speciale.

ȘEDINȚA DELA 19 IANUARIE 1940

Președinția d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l DIM. GUSTI face o comunicare cu titlul: « *Considerații asupra unui sistem de Sociologie, etică și politică* ».

Ședința intimă.

D-l General R. ROSETTI face a 15-a dare de seamă despre « *Invățăminte din războiul în curs* ».

ȘEDINȚA DELA 26 IANUARIE 1940

Președinția d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l Președinte, semnalând prezența pentru întâia oară la ședințele Academiei a d-lui Dr. Vasile Gheorghiu, profesor onorar la Facultatea de Teologie din Cernăuți, îi aduce salutul Academiei și îi elogiază meritele științifice și didactice care l-au învrednicit de chemarea sa în Academie ca membru de onoare.

D-l Dr. VASILE GHEORGHIU, răspunzând d-lui Președinte, zice:

« Pentru cuvintele pline de dragoste, cu care am fost salutat în mijlocul D-voastre acum, când mă prezint pentru prima dată în calitatea mea ca « membru de onoare al Academiei Române » mă simt plăcut îndatorat, să vă exprim mulțumirile mele cele mai adânc simțite.

« Cu această ocaziune dați-mi voie să vă fac o mărturisire.

« Vă asigur pe toți, că știrea, că Academia Română, cel mai înalt for de cultură din Țară, a ținut în ședința sa din 31 Mai 1938 să mă numească membru de onoare al ei, mi-a umplut inima de nespusă bucurie.

« Bucuria aceasta a mea a fost împărtășită și de întreg corpul profesoral al *Facultății de Teologie din Cernăuți*, la care am activat ca profesor activ dela 1901—1938, fiind acum profesorul ei onorar. Facultatea de Teologie din Cernăuți s'a simțit mult onorată prin numirea mea. Ea este urmașa școalei teologice de odinioară din Sf. Mânăstire Putna, la care își făcuse educația pe vremuri încă fostul Mitropolit al Moldovii și Sucevei Iacob pe la anul 1750. Prin străduințele neobosite ale profesorilor ei, ea s'a avântat până la rangul de cea mai înaltă școală de Teologie ortodoxă, la rangul de Facultate de Teologie, care la anul 1875 a fost încorporată nou createi Universități din Cernăuți. Mulți tineri veniți din Ardeal, din Vechiul Regat, din Bulgaria, Serbia veche, Croația și Slavonia, din Bosnia și Dalmația și-au făcut la Facultatea de Teologie din Cernăuți studiile lor teologice. Neuitat a rămas încă până astăzi numele marelui profesor *Eusebie Popovici.* Acesta este socotit întemeietorul istoriei noastre bisericești. Profesorul Eusebie Popovici este primul bărbat dela noi, din Bucovina, care a fost învrednicit de a i-se conferi din partea Academiei Române demnitatea înaltă de membru de onoare al ei.

« Al doilea membru al Facultății de Teologie din Cernăuți, care a fost învrednicit de aceeași înaltă considerațiune din partea Academiei Române sunt eu, cel ce am ținut să mă prezint azi, personal, în fața D-voastre.

« Adaug că marea onoare, care mi s'a făcut mie a umplut de bucurie și inimele colegilor mei dela celelalte Facultăți ale *Universității noastre « Caroline »* din Cernăuți, focarul de știință, care ține făclia științei aprinsă în partea de Nord a scumpei noastre Patrii.

« Numirea mea ca membru de onoare al Academiei Române a fost salutată cu multă bucurie și din partea *Clerului ortodox* din Bucovina, în fruntea căruia am stat pe vremuri ca « Președinte al Asociației clerului ». Și nu mai puțin și din partea intelectualilor și *poporului român* din Buco-

vina, cari sunt grupaţi în «Societatea pentru cultura şi literatura poporului Român din Bucovina», al cărei Preşedinte am fost între anii 1923—28.

«In scrisoarea mea de răspuns din 25 Iunie 1938 vă scriam că primesc cu multă bucurie înalta demnitate de membru de onoare al Academiei Române, care mi s'a conferit, că vă sunt adânc recunoscător pentru binevoitoarea apreciere a modestelor mele lucrări literare de până acum şi făgăduiam, că pe viitor mă voiu strădui, ajutând Domnul, să mă arăt vrednic de înalta distincţiune, pe care aţi binevoit a mi-o conferi.

«Mă bucură mult faptul că până acum am putut să mă ţin în câtva de cuvânt.

«In decursul anului trecut am prezintat Academiei Române lucrarea mea asupra Codicelui argenteu din Upsala («Codex argenteus Upsaliensis») şi am avut bucuria a o vedea peste curând tipărită între «Studiile şi Cercetările» Academiei Române în condiţiuni tehnice atât de superioare.

«Incurajat prin acest gest nobil al Academiei Române, încă înainte de finea anului trecut am înaintat altă lucrare de mai mare interes pentru noi Românii. Am dat adică o descriere mai amănunţită a «*Lecţionarului evangelic grecesc, manuscriptul nr. 194, din Biblioteca Universităţii din Iaşi*».

«Codicele argenteu Upsaliens a fost scris la ordinul şi cu cheltuiala regelui Visigoţilor Teodoric c. M., care a domnit în Ravenna pe la anul 500. Pătruns de un adânc sentiment de evlavie faţă de Domnul Iisus Hristos, el a dispus, ca evangeliile cari cuprind cuvântul Domnului, să fie îmbrăcate în haina cea mai strălucitoare. Textul evangeliilor, tradus în limba gotică, a fost scris cu litere de argint şi aur pe cel mai fin pergament, imbibat în coloarea împărătească de purpură.

«Lecţionarul evangelic grecesc, manuscriptul nr. 194, din Biblioteca Universităţii din Iaşi este scris, de asemeni, pe un pergament fin şi alb ca laptele, cu litere mari unciale, cu iniţiale de aur, împodobite cu frumoase şi totuşi discrete ornamente în colorile de predilecţie ale Bizanţului (roşu, aur, verde şi albastru). Un număr de 17 foi sunt ilustrate cu figuri geometrice şi flori, desemnate cu multă măestrie şi colorate cu un ales gust artistic. Şi totuşi în zădar vom căuta să aflăm pictat chipul Maicii Domnului, al Domnului Iisus Hristos, al vreunui Evangelist sau Sfânt. Faptul acesta este cea mai bună dovadă, că manuscriptul datează încă din vremurile iconoclaştilor, şi anume de pe la anul 800. Cine l-a scris nu putem şti. Există însă, întemeiată bănuială, că manuscriptul a fost scris la ordinul, dacă nu chiar de mâna nenorocitei Impărătese *Maria*, soţia Impăratului *Constantin VI Porfirogenitul*, în surghiunul ei din mânăstirea, unde şi-a petrecut restul zilelor sale. Singura ei mângâiere era copierea cărţilor sfinte, între cari, în primul rând, sf Evangelii. Dacă este aşa, atunci lecţionarul nostru evangelic are acum vârsta de mai bine de 1100 ani. Este, după părerea mea, cel mai vechiu manuscript din ţară şi cel mai scump odor al Bibliotecii din Iaşi. Merită să fie cunoscut în cercuri mai largi. Mulţumesc în deosebi membrilor din Comisiunea secţiei de

Studii și cercetări, cari au avut indulgența să cetească această lucrare și să o afle bună pentru a fi tipărită între «Studiile» Academiei Române.

«Pentru toate aceste dovezi de considerațiune și apreciere a lucrărilor mele, primiți, vă rog, încă odată mulțumirile mele cele mai adânc simțite».

D-l Secretar general ALEX. LĂPĔDATU arată că, întrebând pe d-l General Paul Teodorescu, Ministrul Aerului și Marinei, asupra întrebuințării sumei de 300.000 lei pe care a pus-o de curând la dispoziția Academiei din fondurile Departamentului D-sale, ne-a răspuns, prin adresă, că, în dorința de a face o apropiere spirituală cât mai mare între Aviație și Marină de o parte și Academia Română de altă parte, a hotărît ca acea sumă să fie trecută în viitor în bugetul Ministerului Aerului și Marinei ca subvenție permanentă pentru Instituțiunea noastră. Din suma de 300.000 lei, 200.000 lei vor fi rezervați de Academie pentru publicațiile sale de natură științifică, iar 100.000 lei se vor distribui în trei premii anuale, unul pentru Aviație, unul pentru Marină și unul pentru Artileria antiaeriană.

— Se ia act cu deosebită mulțumire și se va înainta Secțiunii științifice.

D-l Secretar general ALEX. LĂPĔDATU aduce apoi la cunoștința Academiei ca defuncta Fotinia Anastasie Gusti a testat Academiei Române întreaga sa avere, constând din imobile în București, în Predeal și în Județul Cahul, din 400.000 lei în numerar și din rentă de Stat. Din această avere Academia este obligată să întemeieze un fond cu numele «*Fondul Anastasie și Fotinia Gusti*», din venitul căruia să se acorde burse pentru studiul științelor economice și sociale.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

DELA 2 FEBRUARIE 1940

D-l Președinte C. RĂDULESCU-MOTRU, deschizând ședința, zice:

«Célestin Bouglé, sociologul francez cu renume mondial, profesor la Sorbona și în ultimii ani, directorul Școalei Normale superioare din Paris, s'a stins din vieață în ziua de 25 Ianuarie trecut. El a fost ales de noi ca membru de onoare în cursul sesiunii generale din anul 1938. S'a născut în 1870 la Saint-Brieuc, unde a funcționat apoi, ca profesor de filosofie, după ce a terminat Școala normală superioară, și a reușit primul pe lista agregaților. După prima sa publicație *Les sciences sociales en Allemagne*, el a fost numit conferențiar la Facultatea de litere din Montpellier, unde trecu și doctoratul în 1898, cu teza intitulată *Les idées égalitaires*, după care urmară lucrările care l-au făcut cunoscut: *La démocratie devant la science ; La solidarisme ; Qu'est-ce que la sociologie?* La 1901 a fost numit profesor la Sorbona, după un scurt timp petrecut la Facultatea din Toulouse. La 1920, ajunse directorul centrului de documentație socială, la Școala Normală superioară, al cărei director fu numit curând după aceea.

« Atât ca profesor la Sorbona, cât și ca director la Școala Normală superioară, Célestin Bouglé a depus o activitate excepțional de meritoasă, pe urma căreia studiul sociologiei a dobândit în Franța, și după Franța apoi în lumea întreagă o importanță deosebită. Discipolii lui sunt răspândiți în școalele superioare de specialitate ale multor țări, între care și în Universtățiile noastre.

« Célestin Bouglé a vizitat Bucureștii în cursul anilor următori războiului mondial trecut, pentru a se documenta asupra vieții noastre sociale și pentru a ținea conferințe. Era un sincer apostol al democrației și al culturei franceze; în același timp un pasionat îndrumător al tineretului studios de pretutindeni. Metoda sa de lucru, care decurgea din ideea organizării centrelor de documentare, va găsi încă multă vreme continuatori entusiaști printre cercetătorii sociologi.

« Academia Română, indurerată de pierderea ilustrului său membru de onoare, trimete familiei lui Célestin Bouglé și instituției Școalei Normale din Paris, cu care decedatul aproape că se identificase sufletește, cele mai sincere condoleanțe ».

D-l HORIA HULUBEI, Membru corespondent, face o comunicare « *Asupra elementului de număr atomic 87* ».

Ședința intimă.

D-l N. IORGA cere iertare că trebue să vie cu un lucru puțin cam jenant pentru D-sa. Este vorba de unele pasagii din lucrarea postumă — de altfel foarte importantă — a răposatului membru corespondent Dem. Russo « *Studii greco-române* » și pe care credeam — zice d-l N. Iorga — că colegul nostru d-l General Rosetti o va prezenta Academiei, pasagii care merită să fie semnalate spre a se vedea procedeul folosit de autor față de mine. Se știe de altfel că regretatul coleg a fost inspiratorul campaniei care se duce de vreo zece ani în contra mea. Este însă în aceste pagini ceva care cere neapărate rectificări, ca să nu rămân vinovat în fața acestei Instituții cu tipărirea unei lucrări de o valoare contestată de Dem. Russo.

Și aduc aceasta în fața Academiei nu numai pentru motivul principal că dânsa mi-a tipărit lucrarea de care va fi vorba, dar și pentrucă aceste rectificări nu interesează numai cercul restrâns al D-voastre, iar, publicate într'una din revistele mele, aceste rectificări ar rămânea să fie cetite de un număr redus numai la câteva persoane.

Expunând obiectul rectificărilor în chestiune, d-l N. Iorga amintește că Academia a tipărit acum unsprezece ani, în « Études et recherches » un manuscris datorit lui Nicolae Milescu, aflat de D-sa în biblioteca Episcopiei de Roman. Manuscrisul a fost întovărășit și de o prefață. Nimeni n'a îndreptat vreo mustrare în contra acestei publicațiuni, nici chiar catolicii dela « *Échos d'Orient* », care puteau ceti atacuri în contra Bisericei catolice în cuprinsul operei. Răposatul Russo a observat însă că în unele cataloage de manuscrise se înseamnă aceeași lucrare sub numele lui Atanasie Gordios, deci manuscrisul publicat de d-l N. Iorga nu ar fi al lui Nicolae Milescu, ci al acelui

Atanasie Gordios și aceasta cu atât mai vârtos, cu cât în cuprinsul manuscrisului sunt expresii vulgare, care nu pot fi atribuite lui Nicolae Milescu.

D-l N. Iorga e învinuit că nu a căutat prin cataloagele de manuscrise grecești, care i-ar fi arătat eroarea. In orice caz, D-sa nu vede de unde ar ieși obligația pe care i-o impune regretatul Russo ca să fi consultat toate cataloagele de acest fel, atunci când atribuția pe manuscriptul din 1788 e limpede. Se poate întâmpla să nu afle cineva ce există cu privire la o lucrare pe care o publică. Dar aceasta nu înseamnă o lipsă de probitate, cum o crede răposatul Russo. In această ordine de idei d-l N. Iorga arată că atunci când, nu de mult, D-sa a tipărit o cronică a lui Vatatzes despre Persia după un manuscris găsit în țară, cineva, profesorul Lascaris din Salonic, i-a atras atențiunea că o a doua lucrare a aceluiași a mai fost tipărită, dar nu mi se face o critică — zice d-l Iorga — din faptul că eu n'am știut de ea la publicarea manuscrisului găsit de mine.

Procedeul răposatului Dem. Russo de a înfățișa altfel lucrurile nu poate fi deci primit. Dar el nu poate fi primit și pentru că este posibil ca acel Atanasie Gordios, sub numele căruia apare manuscrisul lui Milescu, se poate să fi fost chiar numai copistul lui Nicolae Milescu, precum însuși criticul spune la pagina 61 din volumul V, că se proceda adesea.

D-l N. Iorga conchide, față de cele arătate, că D-sa n'a procedat ușuratic față de Academie, când a tipărit în publicațiile ei manuscrisul în chestiune.

Dar Dem. Russo a mai ridicat și o altă chestie, aceea a *Invățăturilor* lui Neagoe. Eu am arătat și am adus argumente — zice d-l N. Iorga — că Domnul Țării Românești este autorul lor, — firește fără a afirma că toată culegerea *Invățăturilor* s'ar datori Domnului, ci numai că el a fost inițiatorul, că bucăți chiar din compilație se datoresc de fapt lui, iar culegerea s'a făcut cu ajutorul cărturarilor sub îndemnul și după indicațiile Domnului, așa de altfel cum se obișnuește: a se vedea cazul lui Constantin Porfirogenitul. Răposatul Russo credea însă că autorul *Invățăturilor* este vreun călugăr din secolul al XVII-lea, iar nu Neagoe. Răspunzând la întâmpinările mele, caută să arate că afirmația mea e fără vreun sprijin.

Eu am arătat că Neagoe putea fi autorul *Invățăturilor* deoarece: *a)* din ele se vede că autorul lor avea cunoașterea perfectă a familiei domnești, cunoaștere pe care n'o putea avea în astfel de măsură un călugăr, și încă din secolul al XVII-lea;

b) Că în ele este descrisă societatea dela Curtea Munteană din secolul al XVI-lea, lucruri pe care nu le putea inventa călugărul din secolul al XVII-lea;

c) Că în ele avem descrierea relațiilor țării cu Turcii din acel timp, relații care numai Domnului contemporan îi puteau fi cunoscute;

d) Că la Petru Schiopul mort în secolul al XVI-lea (la 1594) s'au aflat părți din aceste *învățături*, care, logic, nu puteau să existe în secolul al XVI-lea, dacă ele ar fi fost scrise în secolul următor.

Procedeul urmat de răposatul Russo nu este așa dar din cele mai recomandabile. In orice caz, prin forma pe care a întrebuințat-o față de un coleg al său mai vechiu și titular în Academie, nu este potrivit nici cu ierarhia

pe care o observăm în această Instituţie şi nici cu bunele moravuri ştiinţifice.

Aiurea sunt prezintat ca inconsecvent pentrucă într'un caz de identificare a unei persoane îndrept şi totuşi revin în a doua ediţie a primei lucrări. E uşor de văzut că acolo nu e o descriere, ci simpla reproducere a primului text. Cineva — mai observă d-l N. Iorga — neavând tot materialul existent pentru o problemă pe care o urmăreşte, se poate întâmpla ca, în lucrul său, să fie incomplet şi să n'aibă chiar dreptate. Mai târziu, după noi descoperiri, se restabileşte chiar de el însuşi adevărul pe care anterior nu l-a putut afla. A i se imputa însă că a căzut în contrazicere numai pentrucă într'o nouă ediţie n'a introdus schimbarea, este a da dovadă de abatere dela acele bune moravuri ştiinţifice. Răposatul Russo a căzut în acest păcat. Cu o largă informaţie şi un spirit filologic ascuţit, el a unit deci la aceste calităţi şi reaua credinţă pe care am căutat s'o învederez.

D-l General R. ROSETTI arată că în numerele pe Octomvrie—Decemvrie 1939 ale « Convorbirilor Literare » d-l Vasile Grecu membru corespondent al nostru publică un articol despre manuscrisul « *Invăţăturilor* » lui Neagoe Basarab, care confirmă părerile d-lui Coleg N. Iorga. D-l Vasile Grecu ne-ar putea da chiar acum o relaţie asupra chestiunii.

D-l VASILE GRECU, membru corespondent, cu privire la « *Invăţăturile* » lui Neagoe, spune că manuscrisul, pretins pierdut, se găseşte în Biblioteca Centrală din Blaj sub cota 115 şi că nu este din 1654, ci de pe la 1700. Tot odată mai adaugă că, asemănând versiunea românească a Invăţăturilor cu versiunea grecească din mânăstirea Dionisiu-Athos, cod. grec. nr. 221, a constatat că această versiune nu cuprinde atâtea contraziceri care au făcut să se pună în discuţie dacă Neagoe poate fi autorul acestor Invăţături. Acest fapt, ca şi faptul că a descoperit în biblioteca aceleiaşi mânăstiri în cod. gr. 610 o prelucrare în limba grecească vorbită a uneia din Invăţăturile lui Neagoe din versiunea grecească, prelucrare făcută poate chiar pe la 1550 sau în jumătatea a doua a secolului XVI-lea de către un Gheorghie, ritor al mitropoliei Enos-ului, îl întăresc şi mai mult în credinţa că aceste Invăţături au fost alcătuite de Neagoe Voevod, aşa precum ni s'a şi transmis prin manuscrisele ce ni le păstrează ».

D-l General R. ROSETTI face a 16-a dare de seamă despre « *Invăţăminte din războiul în curs* ».

ŞEDINŢA PUBLICĂ

DELA 9 FEBRUARIE 1940

Preşedinţia d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l DIM. CARACOSTEA face o comunicare despre «*Preromantismul lui Gh. Asachi*».

D-l TRAIAN SĂVULESCU face o comunicare cu titlul: «*Ştiinţele biologice, locul şi rostul lor în învăţământ*».

Şedinţa intimă.

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU aminteşte că şedinţa dela 16 Februarie curent va fi consacrată comemorării lui Titu Maiorescu, cu ocazia împlinirii a 100 de ani dela naşterea sa. Delegaţiunea Academiei a înaintat, prin d-l Mareşal al Palatului, rugămintea Academiei ca Majestatea Sa Regele să prezideze această şedinţă. D-l Mareşal al Palatului a răspuns că Majestatea Sa Regele, va onora cu înalta Sa prezenţă şedinţa solemnă. Majestatea Sa a fost informat de dorinţa noastră de a inaugura cu această ocaziune noile costume de academicieni. In consecinţă d-l Preşedinte stabileşte ca ţinută pentru d-nii membri activi fracul verde, iar pentru d-nii membri de onoare şi corespondenţi uniforma Frontului Renaşterii Naţionale sau jachetă. Ca decoraţii, «Meritul Cultural».

In altă ordine de idei d-l Preşedinte salută prezenţa d-lui Prof. Mihail Guşuleac, membru corespondent, botanist de seamă al generaţiunii actuale, care s'a ilustrat prin sudii de fitogenie urmărite cu metodele moderne de cercetare; a întreprins studii de geobotanică asupra Nordului Moldovei şi a iniţiat o serie de lucrări importante creând un centru de lucru împrejurul catedrei pe care a deţinut-o la Cernăuţi. D-sa a fost chemat să-şi dea obolul său la catedra de Botanică din Bucureşti, unde are de îndeplinit o operă şi grea şi frumoasă.

D-l MIHAIL GUŞULEAC mulţumeşte pentru bunele cuvinte cu care a fost întâmpinat ca şi pentru alegerea D-sale ca membru corespondent al Academiei Române; arată cauzele care l-au împiedecat până în prezent să ia parte la activitatea săptămânală a Academiei şi promite ca de aci înainte să-şi îndeplinească această îndatorire, mai ales că a fost transferat dela Universitatea din Cernăuţi la Universitatea din Bucureşti.

D-l General R ROSETTI face a 17-a dare de seamă despre «*Invăţăminte din războiul în curs*».

ȘEDINȚA PUBLICĂ SOLEMNĂ
DELA 16 FEBRUARIE 1940

Președința MAJESTĂȚII SALE REGELUI.
D-l Președinte C. RĂDULESCU-MOTRU zice:

Sire,

« Academia Română și-a rezervat ședința de astăzi pentru a comemora în mod solemn vieața și opera lui Titu Maiorescu, cu prilejul împlinirii a una sută de ani dela nașterea lui.

« Titu Maiorescu, prin rodnica sa activitate, desfășurată între anii 1863 și 1915, adică în timpul domniei Regelui Carol I Cel Ințelept, al cărui sfetnic el a fost în repetate rânduri, aparține istoriei culturale a neamului nostru întreg. Scrierile sale de critică literară și filosofică, lecțiunile ca profesor; discursurile ca orator parlamentar; precum și înfăptuirile sale ca om de Stat, vor constitui pentru totdeauna un titlu de mândrie pentru cultura noastră națională, și în același timp un îndemn la muncă pentru generațiunile viitoare.

« Titu Maiorescu a fost membru al Academiei Române dela 1867 până la 1917. In acest interval de timp contribuția sa la lucrările Academiei a fost dintre cele mai prețioase. Dați-mi voie, Sire, ca înainte de a se vorbi de opera lui în total, să amintesc, așa cum cred că se cuvine, în casa aceasta a Academiei Române, care a fost și casa lui 50 de ani împliniți, de contribuția depusă de el aci, în calitate de academician.

« Titu Maiorescu a făcut parte din Delegația Academiei între anii 1880 și 1887, iar ca președinte al secției literare a fost dela 1889 la 1909. In acești ani, participarea sa la lucrările Academiei, în primul rând, la stabilirea ortografiei și la organizarea Dicționarului limbii române, a fost foarte activă. Impreună cu V. Alecsandri și B. P. Hasdeu a făcut parte din prima comisiune a Dicționarului, în 1884, și a continuat tot timpul a face parte din această comisiune, fiind raportorul ei în sesiunile generale din 1905, și 1907.

« Membru, de asemenea, al comisiunii ortografiei, a luat parte la discuțiile din 1880—1885, 1894—1896 și 1902.

« Insărcinat cu facerea rapoartelor de premiere a profitat de ocazie pentru a insista în mod repetat asupra principiilor de estetică, afirmate mai înainte prin criticile sale. Menționăm, dintre aceste rapoarte: pe acela pentru premierea « *Poeziilor* » lui Octavian Goga; pe acela pentru premierea « *Povestirilor* » lui Mihail Sadoveanu, precum și pentru premierea volumului « *În lumea dreptății* » a lui I. A. Brătescu-Voinești. A răspuns din partea Academiei la două discursuri de recepțiune: la acela al lui A. Naum în 1894 și la acela al lui Duiliu Zamfirescu, în 1909. Acesta din urmă a avut, cu deosebire, un mare răsunet.

« Pe lângă contribuția sa la lucrările literare ale Academiei, Titu Maiorescu nu a stat la o parte, atunci când a fost nevoie de dânsul în afacerile

administrative. Din rândul acesta a arătat un deosebit interes localului Academiei din a cărui comisiune a şi făcut parte.

« Mare înţelegere a avut, în sfârşit, Titu Maiorescu pentru însemnătatea funcţiunii pe care o are Academia Română, ca depozitară a documentelor istorice şi literare. Ca o urmare a acestei înţelegeri îl vedem pe el figurând pe lista generoşilor noştri donatori. In afară de reproducerea de pe două picturi murale (Isus şi Ion Botezătorul) din biserica episcopală de Argeş, de hrisovul scris slavoneşte dela Radul Voevod din 1609, de multe scrisori scrise de părintele său, Ion Maiorescu, către Bariţiu, Gavril Munteanu, Episcopul Şaguna, toate de un mare interes istoric, precum şi de multe alte manuscrise, volume şi diplome, mai avem, dela Titu Maiorescu, manuscrisele rămase dela Mihail Eminescu şi în care se cuprind încercările, fragmentele şi variantele de poezii nepublicate, care constituesc un adevăr tezaur pentru cercetătorii noştri literari. Adăugăm la acestea, că tot lui se datorează intrarea Academiei în posesiunea documentelor culese de Eudoxiu Hurmuzachi din arhivele din Viena, pe baza cărora a fost începută importanta publicaţie « *Colecţia Eudoxiu Hurmuzaki, Documente privitoare la istoria Românilor* » şi care se continuă dela 1876 până astăzi.

« Aceasta a fost contribuţia dată de Titu Maiorescu instituţiei noastre. Ea este de sigur redusă faţă de opera lui, luată în întregime, este însă destul de importantă, ca să merite recunoştinţa noastră.

Sire,

« Academia Română Vă mulţumeşte, cu cel mai adânc respect, pentru cinstea ce-i faceţi de a prezida şedinţa de comemorare a unuia dintre cei mai iluştri membri ai săi.

« Să trăiţi Sire, încă mulţi ani, pentru gloria şi desăvârşirea culturei noastre ».

MAJESTATEA SA REGELE binevoieşte a zice:

Domnilor,

« *Cu o deosebită bucurie am venit astăzi, în mijlocul D-voastre, pentru această şedinţă solemnă în care se comemorează Titu Maiorescu.*

« *In activitatea lui imensă, atât literară, cât şi academică şi politică, cred că în acest cenaclu va trebui desprinsă în deosebi, nu atât opera sa, cât influenţa covârşitoare pe care a avut-o acest om asupra desvoltării culturale a ţării sale.*

« *Titu Maiorescu ca critic şi pricepând critica într'un mod foarte clasic, — fiindcă Titu Maiorescu era un clasic, — adică pricepând critica ca un element covârşitor de îndrumare a culturii naţionale, rămâne prin acest fapt, în istoria desvoltării noastre culturale un mare îndrumător.*

«Dar Titu Maiorescu nu a fost numai un îndrumător, — și aci cred că rezidă în mare parte meritul său.

«In acele vremuri, în care așa de puțini aveau încredere în puterea de creațiune a intelectualității românești, Maiorescu a fost unul dintre puținii cari au crezut și au văzut.

«Incurajările pe care le-a dat primelor noastre eforturi serioase de literatură, — în deosebi acea încurajare, pe care unii astăzi o critică fiindcă era prea strictă, dată lui Mihail Eminescu — sunt semne că Titu Maiorescu a văzut departe. A văzut că în viitor cultura românească se va putea desvolta cu pași uriași și își va putea lua un loc de frunte în cultura mondială.

«La prinosul pe care astăzi Academia i-l aduce, este o plăcere pentru Mine să viu și să adaug aceste câteva cuvinte.

«La aceasta încă țin să mulțumesc pentru cuvintele pe care Mi le-a rostit d-l Președinte și să reafirm toată bucuria pe care o simt de fiecare dată când am prilejul să mă găsesc în mijlocul D-voastre».

D-l I. PETROVICI rostește cuvântarea comemorativă: *La centenarul lui Titu Maiorescu.*

După comunicarea d-lui Coleg I. Petrovici, Majestatea Sa Regele coboară în incintă și se întreține mai mult timp cu membrii prezenți, cari au îmbrăcat, acum pentru întâia oară, costumele de academicieni.

Majestatea Sa Regele se retrage condus apoi, de membrii Delegațiunii Academiei.

ȘEDINȚA PUBLICĂ
DELA 23 FEBRUARIE 1940

Președința d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l N. IORGA face o comunicare: «*Două pagini din istoria Fanarioților*».

D-l GR. TĂUȘAN, membru de onoare, face o comunicare: «*Câteva sisteme metafizice românești*».

Ședința intimă.

D-l General R. ROSETTI face a 18-a dare de seamă despre «*Invățăminte din războiul în curs*».

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 1 MARTIE 1940

Preşedinţia d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

La şedinţă asistă d-l P. Ghigi, Ministrul Italiei, însoţit de personalul Legaţiunii Italiei şi d-l B. Manzone, Directorul Institutului de Cultură Italiană din Capitală.

D-l ANDREI RĂDULESCU face o comunicare despre «*Influenţa italiană asupra Dreptului român*».

In şedinţa intimă, D-l General R. ROSETTI face a 19-a dare de seamă despre «*Invăţăminte din războiul în curs*».

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 8 MARTIE 1940

Preşedinţia d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

La şedinţă asistă d-l S. Hoare, Ministrul Plenipotenţiar al Angliei.

D-l I. RĂDUCANU, membru corespondent, ceteşte o comunicare cu titlul: «*Adam Smith — o comemorare*».

In şedinţă intimă d-l General R. ROSETTI face a 20-a dare de seamă despre «*Invăţăminte din războiul în curs*».

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 15 MARTIE 1940

Preşedinţia d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l DIM. GUSTI face o comunicare despre «*Planul de lucru al Monografiei sociologice*».

Şedinţa intimă.

D-l General R. ROSETTI face a 21-a dare de seamă despre «*Invăţăminte din războiul în curs*».

Se dau delegaţii D-lor N. Iorga, Alex. Lăpědatu şi G. Oprescu, membru corespondent, să reprezinte Academia la festivităţile din Iulie viitor pentru al VIII-lea centenar al fundării Portugaliei ca naţiune şi celui de al III-lea centenar dela restabilirea independenţei acestei ţări.

SESIUNEA GENERALĂ EXTRAORDINARĂ
DELA 16 MARTIE 1940

Preşedinţia d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l I. NISTOR ia cuvântul spre a face o propunere care — arată D-sa — interesează de aproape problema noastră naţională.

In toate ţările s'au instituit Comitete însărcinate cu adunarea şi pregătirea materialului de care se va servi viitoarea conferinţă de pace. Asociaţii vechi şi altele închegate ad-hoc muncesc pentru strângerea acelor materiale pe care se vor întemeia viitoarele prefaceri de ordin politic internaţional.

D-sa socoteşte că Academia are datoria să nu rămână indiferentă faţă de această nevoie şi propune ca Instituţia noastră să ia iniţiativa de a face o bibliografie completă a chestiunilor privitoare la nouăle provincii, precum şi la Românii de peste hotare, cumpărându-se tot ce nu avem în biblioteca noastră pentru această lucrare.

— După o discuţie la care iau parte d-nii Preşedinte C. Rădulescu-Motru, I. Inculeţ, I. Lupaş, Andrei Rădulescu, General R. Rosetti, la propunerea d-lui Secretar general Alex. Lăpědatu se desemnează o comisiune formată sub preşedinţia d-lui Preşedinte al Academiei, din d-nii Preşedinţi şi Secretari ai Secţiunilor, cu însărcinarea să pregătească un program sumar de lucru. Acest program să fie discutat şi amplificat de Secţiuni şi după aceea chestiunea în întregimea ei să vină în plen.

Intrându-se în ordinea de zi a sesiunii, d-l ANDREI RĂDULESCU raportează asupra succesiunilor şi donaţiunilor ce urmează a fi acceptate sau respinse de Academie în această sesiune generală extraordinară pe baza raportului D-sale:

1. Se acceptă succesiunea F o t i n i a G u s t i sub beneficiu de inventar, autorizându-se Delegaţiunea să facă vânzarea imobilului din Parcul Delavrancea în condiţiunile cele mai avantajoase, în cazul că ea nu va putea fi făcută de executorul testamentar.

2. Se autoriză Delegaţiunea Academiei să vândă imobilul C h i r i a c e s c u din Comuna Baciu (Braşov), iar în privinţa modalităţilor de vânzare să se lase Delegaţiunii latitudine de apreciere şi de alegere.

3. Se primesc cu unanimitate de voturi donaţiile de 70.000 şi 30.000 lei, în titluri de rentă, făcute prin acte autentice Academiei de d-l C o n s t. O r g h i d a n.

4. Se votează cu unanimitate acceptarea donaţiunii de 100.000 lei făcută prin act autentic de d-na E l e n a G e n e r a l P e r t i c a r i - D a v i l l a.

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU aminteşte că prin dispoziţiile art. 57 din Regulamentul General s'a stabilit onorariul pe care membrii activi îl primesc pentru lucrările tipărite în « Anale », în « Buletine » şi în celelalte publicaţiuni ale Academiei. Nu s'a prevăzut însă niciun onorariu pentru membrii din celelalte categorii sau pentru autori în genere. D-sa e

de părere că această lacună trebue completată, dându-se latitudine Secţiunilor să onoreze munca autorilor care nu sunt membri activi dela caz la caz şi după a lor apreciere. Un număr de 13 domni colegi au şi semnat o propunere de completare a art. 57 amintit, pe care o supunem discuţiei şi votului D-voastre:

După o discuţiune la care iau parte d-nii I. Lupaş, Dr. Gr. Antipa, General R. Rosetti, I. Petrovici, I. Nistor, d-l Andrei Rădulescu, formulează următoarea propunere:

« Secţiunile sunt autorizate să-şi plătească colaboratorii până la viitoarea sesiune generală din Mai 1940, cu remunerări pe coală, care în orice caz, nu vor întrece sumele fixate ca remunerare de autor pentru membrii activi, lăsându-li-se în privinţa cuantumului remunerărilor dela caz la caz deplina libertate de apreciere ».

— Pusă la vot, propunerea întruneşte unanimitatea, mai puţin 1 vot.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

DELA 22 MARTIE 1940

Preşedinţia Părintelui N. M. POPESCU.

D-l DIM. GUSTI face o comunicare cu titlul: « *Metoda de lucru a Monografiei Sociologice* ».

In şedinţa intimă d-l General R. ROSETTI face a 22-a dare de seamă despre « *Invăţăminte din războiul în curs* ».

ŞEDINŢA PUBLICĂ

DELA 29 MARTIE 1940

Preşedinţia d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l Dr. D. DANIELOPOLU, membru de onoare, face o comunicare cu titlul: « *Asupra unei metode de reanimare a inimei. Utilitatea sa în cursul războiului* ».

Şedinţa intimă.

D-l Secretar general ALEX. LĂPĔDATU prezintă colecţia pe anii 1814 şi 1821 a revistei germane « *Allgemeine Musikalische Zeitung* » apărută în Leipzig, cuprinzând dări de seamă despre muzica populară românească din Ardeal şi din Moldova, cu reproduceri de melodii româneşti din acea epocă. Colecţia acestei reviste a fost dăruită Academiei de d-l Prof. G. Breazul cu următoarea scrisoare:

« Privit ca izvor de motive pentru creaţia muzicală, ca domeniu de cercetare ştiinţifică ori ca material pentru educaţie, cântecul popular românesc se bucură azi de viu interes. Dar activitatea, fie a compozitorului muzical, fie a cercetătorului, fie a educatorului, pentru a fi întreprinsă şi săvârşită, pretinde adunarea materialului de melodii populare. Pentru aceasta, colecţiile publicate de Academia Română ca şi iniţiativele luate şi sprijinul acordat de ea formează temeinice, dar nu îndestulătoare realizări. Spre a înlesni culegerea folklorului muzical şi, mai ales, spre a asigura obiectivitatea şi autenticitatea în fixarea melodiilor precum şi rapiditatea colectării, am izbutit să fundăm « Arhiva fonogramică » a Ministerului Cultelor şi Artelor. Cu ajutorul aparatelor de înregistrare fonografică şi prin notarea, nu întotdeauna sigură, după auz, se lucrează astăzi mai intens şi cu spor.

« Inregistrările fonografice ca şi notările directe după auz înfăţişează situaţia actuală a melodiilor populare, melodiile care se cântă acum, aşa cum se cântă în momentul înregistrării sau al notării. Evoluţia cântecului popular, aspectele lui din trecutul mai îndepărtat sau mai apropiat, diferitele transformări ale lui în decursul vremii, nu ar putea forma obiect de studiu care să conducă la rezultate mulţumitoare, decât pe baza documentelor şi, în primul rând, pe baza materialului muzical obţinut în faze deosebite de desvoltare a cântecelor. Oricât de nesigure, aproximative şi imperfecte ar fi notările de melodii, ele sunt, în certe condiţii, cu aplicarea criticii de rigoare, utilizabile ca material de studiu; cu atât mai de preţ sunt ele, când căpătăm convingerea că notările au fost făcute cu suficiente garanţii de corectitudine. De aceea, toate notările mai vechi, tipărituri sau manuscrise, sunt neapărat necesare — pentru arta, ştiinţa şi educaţia muzicală românească.

« Cele mai vechi notări de melodii le aflăm în Transilvania. Din acestea, datorăm transcrierea a zece melodii româneşti călugărului Ioan Caioni; ele apar în studiul prof. Marţian Negrea. In afară de aceste manuscrise, de manuscrisele Academiei Române — cele mai vechi şi mai de preţ, în notaţie psaltică — şi de cele din biblioteca mea particulară, nu cunosc alte notări de melodii populare culese mai de multă vreme şi păstrate în manuscrise. Rămâne deci, să ne oprim privirea, cel puţin deocamdată, asupra tipăriturilor.

« Prima tipăritură de melodii populare româneşti, o datorăm lui Franz Joseph Sulzer, care, în volumul al II-lea al lucrării sale « Geschichte des transalpinischen Daciens » (1781), publică Tabela I, conţinând « Walachische Tanze und Lieder » (10 piese). In « Sammelbande der internationalen Musikgesellschaft » (Jg. IV, pag. 297), Otto Heilig publică « nach einem Manuskript », « Walachiche Tanze und Lieder ». Acestea nu sunt însă decât cele tipărite în cartea lui Sulzer, păstrate în manuscris şi datate « 1837, Braschow und Bukwuscht ». Legătura lui Sulzer cu Braşovul este cunoscută; nicio mirare deci, că un manuscris cu jocurile şi cântecele româneşti culese de el, a putut fi aflat în oraşul socrului lui, senatorul braşovean Iosif de Drauth.

« O jumătate de veac trece dela culegerea lui Sulzer, până când mai apare muzică populară românească tipărită. De astădată un român, E f t i m i e M u r g u, publică în anul 1830, în lucrarea sa « Widerlegung der Abhandlung... », 5 piese (3 Romanische Tanze și 2 Schafer Arien). Nimic altceva nu se cunoaște din cântecul popular, în acești cincizeci de ani, dela Sulzer la Eftimie Murgu, în afară de mențiunile scriitorilor, mai ales ale călătorilor străini.

« Când începi să cunoști cântecul nostru popular și să-ți dai seama de nebănuita lui originalitate și bogăție, nu te poți resemna cu ideea că o jumătate de veac și într'o epocă așa de însemnată a culturii românești, cântecul popular să rămână scufundat în întunerec. Pe de altă parte, nu poate fi înlăturată nici presupunerea că ar mai exista culegeri, manuscrise și tipărituri, chiar din această vreme. Pornind dela această presupunere, am întreprins răsfoirea diferitelor scrieri de specialitate, mai vechi. Atracție deosebită și interes prezintă pentru scopul acesta vechile reviste muzicale. Prin bibliotecile străine, pe unde am avut prilejul să găsesc și cărți și colecții de reviste rare, totdeauna am căutat să aflu, dacă nu muzică, cel puțin mențiuni despre cântecul popular românesc. Și culegeri și mențiuni necunoscute am mai găsit; și de sigur, mai sunt și altele.

« In ceea ce privește jumătatea de veac — 1781—1830, — care este cea mai lipsită de culegeri de melodii românești, de asemenea am găsit tipărituri. Și anume: din anii *1822*, *1821* și *1814*. Le-am găsit în « *Allgemeine musikalische Zeitung* »:

« I. Nr. 31 din 31 Iulie 1822 (Beilage)
« II. Nr. 30 din 25 Iulie 1821, pag. 525—526
« III. Nr. 47 din 23 Noemvrie 1814 (Beylage).

« I. conține:
« Moldauisches Lied
« Moldauische Tänze:
« Nr. 1
« Nr. 2
« Nr. 3;

« II. conține:
« Moldauische Hochzeit-Musik, ohne Worte
« Moldauisches Lied
« Moldauisches Lied
« Moldauischer Tanz
« Griechisches Lied, welches in der Moldau gesungen wird;

« III. conține:
« Wallachische Lieder:
« Nr. 1
« Nr. 2
« Nr. 3
« Nr. 4
« Wallachischer Tanz.

« In Nr. 30 din 25 Iulie se găsește și un mic studiu (pp. 523—524), întitulat « *Zustand der Musik in der Moldau* », datat: « Jassy im Juny ».

« In Nr. 46 din 16 Noembre 1814, în cadrul unui studiu ceva mai extins, întitulat « *Geschichte der Musik in Siebenburgen* », la pag. 765 și urm., se tratează muzica românească. Această parte începe cum urmează: « Siebenburgen ist, wie bekannt, ein Theil des alten Daciens. Die dermaligen altesten, doch uncultivirtesten Bewohner sind die Wallachen, die mehrere Geschichtsschreiber fur Abkommlinge romischer Colonisten aus Trajans Zeiten halten, die sich selbst Rumani nennen, ziemlich romisch kleiden, und eine, der lateinischen und italienischen viel verwandte, singbare Sprache reden ».

« Aceste două studii le-am găsit menționate și în « *Dizionario e bibliografia della Musica* » del dottore Pietro Lichtenthal, volume secondo, Milano, per Antonio Fontana, MDCCCXXVI, pag. 178. Ultima melodie din II, « Griechisches Lied, welches in der Moldau gesungen wird », este menționată și retipărită și în cartea lui C. F. Weitzmann: *Geschichte der griechischen Musik*, Berlin, 1855.

« Pentrucă am socotit aceste culegeri de muzică populară românească precum și discuțiile care le însoțesc, de mare însemnătate pentru cunoașterea cântecului popular, mai ales în vremea din care ne lipsesc alte izvoare, m'am silit ca să-mi procur exemplarele originale ale menționatelor numere din « Allgemeine musikalische Zeitung ». Și am izbutit. Cum, pe de altă parte, pot fi învățați cari vor să studieze aceste lucruri, îmi iau voia ca să dăruesc bibliotecii Academiei Române :

« I. *Allgemeine musikalische Zeitung*, Drei und zwanzigster Jahrgang, vom 3. Januar 1821 bis 26. Dezember 1821, complet;

« II. *Allgemeine musikalische Zeitung*, Sechzehnter Jahrgang, vom 5. Januar 1814 bis 28. December 1814 complet.

« In aceste două colecții ale revistei, anii compleți, sunt cuprinse culegerile și cele două studii din 1814 și 1821. Culegerile din 1822, le-am dat în facsimil, în studiul meu din « Muzica românească de azi », pag. 348.

« Am de gând ca asupra acestor culegeri și studii să fac o dare de seamă mai amănunțită. Dăruindu-le bibliotecii Academiei Române, înțeleg ca să se folosească și alți cetitori și oameni de știință, un moment mai de vreme de ele ».

D-l General R. ROSETTI face a 23-a dare de seamă despre « *Invățăminte din războiul în curs* ».

ȘEDINȚA PUBLICĂ

DELA 5 APRILIE 1940

Președinția d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l Dr. GR. ANTIPA face o comunicare cu titlul: « *Rolul Academiei Române în combaterea campaniilor de ponegrire a poporului și Statului român* ».

In ședința intimă, d-l General R. ROSETTI face a 24-a dare de seamă despre « *Invățăminte din războiul în curs* ».

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 12 APRILIE 1940

Preşedinţia d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l GH. SPACU face o comunicare pentru comemorarea centenarului naşterii lui N. Teclu, fost membru al Academiei Române, intitulată: «*Din vieaţa şi opera ştiinţifică a savantului ardelean Nicolae Teclu*».

D-l N. IORGA face o comunicare despre «*Proiecte austriece de anexare a ţărilor noastre între 1782—1789*».

In şedinţa intimă D-l General R. ROSETTI face a 25-a dare de seamă despre «*Invăţăminte din războiul în curs*».

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 19 APRILIE 1940

Preşedinţia d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l I. NISTOR face o comunicare despre «*Tudor Vladimirescu şi Sfânta Alianţă*».

D-l Dr. N. IONESCU-ŞIŞEŞTI, membru corespondent, ceteşte o comunicare despre «*Encefalite cu germeni vizibili*».

Şedinţa intimă

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU zice:

«La 5 Aprilie s'a stins din vieaţă, la Dornwald lângă Gallspach, aproape de Linz, profesorul Mathias Friedwagner, dela Universitatea din Frankfurt pe Main. Deşi în vârstă înaintată, de 80 ani, moartea l-a surprins în plină activitate. Titular al catedrei de romanistică, profesorul Friedwagner primise chemarea onorifică dela Universitatea din Cernăuţi, la 1911, când era rectorul acestei Universităţi. Trăind între anii 1900—1911 în mijlocul Românilor din Bucovina, se stabiliseră asemenea legături sufleteşti, încât romanistica lui M. Friedwagner avea ca punct de greutate preocupările de limba şi literatura română. Când la 1906 în Ministerul Instrucţiei Publice din Viena se lua hotărîrea sa se dea o mare atenţiune folklorului diferitelor popoare din imperiul habsburgic, sarcina de a se ocupa cu adunarea cântecului popular românesc, text şi melodie o ia asupra-şi Friedwagner. Patru ani de-a-rândul a organizat şi indrumat culegătorii acestor bogăţii spirituale.

«In 1912, plecând la Frankfurt pe Main, Friedwagner ducea cu dânsul, o comoară de aproximativ *zece mii cântece populare din Bucovina texte şi două mii cinci sute arii* populare româneşti, prinse pe note. Aci, la Frankfurt, pe cât de onorifică îi era chemarea, pe atât de grea sarcina de a or-

ganiza catedra la care fusese chemat. Friedwagner, pe atunci în plină maturitate, trebui să pregătească transformarea Academiei de Inalte studii Comerciale și Sociale în Universitate. Friedwagner a creat imediat cu ocazia acestei transformări *lectorate* pentru *limba franceză*, *italiană*, *spaniolă și pentru limba și literatura românească*. A înzestrat biblioteca seminariilor cu lucrări de specialitate, iar pe masa seminarului de limbă și literatură română nu lipseau periodicele românești din acea vreme.

« La al XV-lea congres internațional de romanistică din 1912, ținut în Frankfurt pe Main, profesorul Friedwagner a încălzit inimele congresiștilor și le-a deșteptat interesul pentru poporul românesc, vorbind despre opera prozatorului nostru Mihail Sadoveanu.

« Paralel cu activitatea didactică, munca la trierea, traducerea și interpretarea materialului folkloristic n'a încetat, până când s'a deslănțuit războiul dela 1914, al cărui sfârșit părea că-i ia orice nădejde de a-și vedea tipărit rodul muncii sale și a unei generații de cărturari Bucovineni. Crizele economice și sociale din ultimii ani sporeau încă această temere. Intre timp vieața se scurgea și bătrânul profesor cu adâncă tristețe urca spre optzeci de ani. In momentele acestea de un dramatism tragic pentru soarta averii lui spirituale adunată în timpul unei vieți întregi de muncă *se produce gestul mărinimos al Suveranului nostru, Majestatea Sa Regele Carol al II-lea, care dă fondurile trebuitoare pentru imprimarea primului volum de texte și melodii*, din cântecele populare din Bucovina. Săptămâna trecută a dat bătrânul bun de tipar la ultima pagină a volumului și a închis ochii pentru vecie. « Ce trist este că lucrarea apare abia după moartea tatălui meu, cărui însă soarta i-a îngăduit s'o revadă la corecturi până la ultima pagină » scrie fiica profesorului Friedwagner, d-na Irmingard von Frauendorfer.

« Profesorul Friedwagner a făcut țării noastre și servicii de valoare istorică. A răspuns multor detractori în ceea ce privește originea și așezările noastre străvechi prin cartea « Zur Frage der Urheimat der Rumanen ».

« Academia Română apreciindu-i încă la 1911 meritele sale atât în domeniul romanisticei în general cât și în acel al intereselor noastre naționale l-a ales membru corespondent în ședința din 18 Mai 1911.

« Pentru memoria sa, vom păstra veșnic cele mai respectuoase sentimente ».

D-l General R. ROSETTI face a 26-a dare de seamă despre « *Invățăminte din războiul în curs* ».

ȘEDINȚA DELA 10 MAI 1940

D-l Președinte C. RĂDULESCU-MOTRU, deschizând ședința, zice:

Domnilor Colegi,

« Inainte de a deschide ședința, dați-mi voie, ca în câteva cuvinte, să asociez Academia Română la sărbătorirea de astăzi. Ziua de 10 Mai este pentru noi simbolul cel sfânt al legăturii pe care Dumnezeu a orânduit-o

pe veci între dinastia Regelui Carol I şi soarta neamului nostru. Acestei legături datorăm întărirea şi înălţarea Statului român Preşedintele împreună cu mai mulţi dintre D-voastre, au asistat, astăzi de dimineaţă, la serviciul divin oficiat cu ocazia defilării trupelor şi şi-au făcut datoria de a exprima omagii Suveranului semnând în registrul Palatului.

« Da , deodată cu sărbătorirea zilei de astăzi, veştile venite de pe teatrul de războiu din Apusul Europei ne-au sguduit sufletul. Suntem vestiţi, că în aceste clipe, se petrec evenimente de o importanţă covârşitoare pentru viitorul lumii întregi. Coincidenţa serbării noastre cu aceste evenimente nu poate fi trecută sub tăcere. Tradiţia instituţiei noastre impune, că în asemenea ocazii, preşedintele să-şi spună cuvântul. Voiu spune dar, d-lor colegi, cuvântul care este în gândul nostru al tuturor Aici între pereţii acestei zidiri, a rodit din belşug o muncă susţinută pe o neţărmurită încredere în viitorul neamului românesc. Această neţărmurită încredere va susţine munca noastră şi de aci înainte, oricât de sguduitoare vor fi evenimentele zilei, căci nimic nu îndreptăţeşte a o părăsi. Avem la conducerea Statului mintea luminată a M. S. Regelui Carol II şi spre paza hotarelor erosimul iubitei noastre armate. Ziua de astăzi dă un prilej mai mult să ne exprimăm încrederea neţărmurită în viitorul neamului nostru ».

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU comunică o scrisoare primită dela d-l Mihai Măgureanu, fost Subsecretar de Stat la Preşedinţia Consiliului de Miniştri, prin care se aduce la cunoştinţa Academiei că defunctul profesor german Mathias Friedwagner, fost membru corespondent al Academiei Române, şi-a exprimat printr'o scrisoare adresată la 26 Octomvrie 1938 Patriarhului Miron Cristea, pe atunci Preşedintele Consiliului de Miniştri, voinţa ca întreg materialul folkloristic adunat de dânsul pentru lucrarea « *Rumanische Volkslieder aus der Bukovina* », şi din care o parte se află sub tipar la o editură din Wurzburg, să rămână Academiei Române. D-l Măgureanu trimite în anexă scrisoarea în original a lui Friedwagner, cuprinzând această dispoziţiune a sa. D-sa ne trimite şi o scrisoare ce i-a fost adresată personal de Friedwagner, la 23 Noemvrie 1939.

D-l General R. ROSETTI face a 27-a dare de seamă despre « *Invăţăminte din războiul în curs* ».

PARTEA II

SESIUNEA GENERALĂ

15 MAI — 1 IUNIE 1940

ŞEDINŢA PUBLICĂ

DELA 15 MAI 1940

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU, deschizând şedinţa, zice:

Domnilor Colegi,
Onorat auditoriu,

« Anul acesta este al 74-lea din vieaţa Academiei Române. Anul viitor vom serba jubileul de 75 ani. Intre instituţiile culturale ale ţării, Academia Română este una dintre cele mai vechi. Dar mândria noastră, a acelora care-i aparţinem, nu stă în bogăţia anilor de vechime, pe care ea i-a acumulat, cât în bogăţia înfăptuirilor. Academia Română este astăzi instituţia care prezintă bilanţul celei mai rodnice activităţi în câmpul culturii naţionale. Acest frumos succes se datorează simţului de răspundere, pe care membrii Academiei l-au avut dela început şi l-au păstrat tot timpul, faţă de îndatoririle, pe care le impunea menirea instituţiei lor. Academia Română, a fost creată cu menirea de a ajuta la realizarea unităţii culturii româneşti. Ea a ajutat la această realizare, nu numai cu entuziasm, aceea ce era de înţeles într'o epocă de renaştere naţională, dar şi cu o rară pricepere în alegerea mijloacelor. Adeseori entuziasmul nu este un bun sfătuitor în aceea ce priveşte alegerea mijloacelor. El face să se prefere iluzia strălucitoare judecăţii cumpănite. Academia Română a fost condusă însă după o judecată cumpănită. Ea şi-a asigurat, în primul rând, sprijinul moral al Suveranului. Din primul moment conducătorii Academiei şi-au dat seamă că realizarea unităţii naţionale nu se poate face decât sub patronajul Suveranului. In al doilea rând, conducătorii Academiei şi-au dat seamă, că o instituţie culturală nu poate avea succes într'o ţară, care îşi reînnoia întreaga sa vieaţă publică, decât pe baza unei bune şi cinstite administraţii a averii sale proprii. In consecinţă, ei s'au silit să dea exemplu de aceea ce trebue să fie o administraţie bună şi cinstită. Cu simţul răspunderii pe care îl aveau, au reuşit. Consecinţa

a fost că încrederea publicului nu s'a lăsat să fie aşteptată. An după an, persoanele generoase şi doritoare de a contribui la fondul de ajutorare a culturii naţionale, i-au donat economiile strânse în cursul vieţii lor. Alături de aceştia, Statul s'a grăbit să-i dea subvenţii anuale, încredinţându-i în acelaşi timp şi biblioteca sa, pentru a fi adăugită la aceea strânsă de Academie.

«Pe temelia aceasta sigură, noi continuăm mai departe. Vom face tot ce ne stă în putinţă ca să ne arătăm vrednici de înaintaşii noştri.

«D-l Secretar general va ceti activitatea noastră din timpul anului trecut, iar programa lucrărilor din sesiunea actuală arată în ce direcţie continuăm.

«Vom avea de împlinit încă multe din ceea ce ar fi menirea Academiei pentru cultura română. Va trebui să avem un local potrivit instituţiei noastre. Va trebui de asemenea ca activitatea diferitelor secţii, să fie asigurată. Socotim că vom ajunge în curând şi să avem şi aceste realizări».

D-l Secretar general ALEX. LĂPĔDATU ceteşte următorul *Raport despre activitatea Academiei Române în anul 1939—1940:*

I. *Membrii*

Anul pe care-l încheiem a fost mai cruţător cu instituţiunea noastră decât cel precedent. Totuşi şi în anul acesta — al 74-lea din vieaţa Academiei Române—o serie întreagă de distinşi şi valoroşi colegi au plătit tributul firesc datorit morţii: *Nic. Drăganu*, dintre membrii activi, *Nic. Condiescu*, *Nic. Costăchescu* şi *Oscar Niculescu* dintre membrii onorari români, *Charles Bémont* şi *Célestin Bouglé* dintre membrii onorari străini, *Harold Temperley* şi *Math. Friedwagner*, dintre membrii corespondenţi străini.

Decesul lor a fost înregistrat în şedinţele în care li s'au omagiat amintirea şi în care s'a arătat, prin cuvintele de pietate şi recunoştinţă ale Preşedintelui nostru, ceea ce fiecare a reprezentat pentru vieaţa culturală în genere, pentru Academia Română în deosebi.

Cu moartea lui *Nic. Drăganu*, întâmplată în Cluj, la 18 Decemvrie, în vârstă numai de 55 ani, s'a rupt firul unei bogate şi rodnice activităţi publicistice în domeniul filologiei române şi a vechii noastre literaturi. Vastele sale cunoştinţe în aceste domenii, cum şi calităţile spiritului său ştiinţific îndreptăţeau marile speranţe pe care cu toţii le pusesem în rezultatele acestei activităţi şi în lucrările de sinteză ce trebuiau să completeze o vieaţă de muncă neobosită, închinată cu pasiune şi devotament numai ştiinţei.

Cu o pregătire filologică de mâna întâi, cu o riguroasă metodă de cercetare şi cu un aparat ştiinţific puţin obişnuit, Nic. Drăganu ajungea în investigaţiunile sale la rezultate admise şi recunoscute mai totdeauna de specialiştii obiectivi şi imparţiali. Preocupat, din anii tinereţii sale

încă, în egală măsură, de problemele sintaxei române, de studiul vechilor monumente literare şi de originea cuvintelor noastre, el a dat la iveală o serie întreagă de temeinice lucrări în aceste domenii.

Dela ele, mult regretatul nostru coleg a trecut la cercetarea toponimiei, stăruind în deosebi asupra numirilor de aşezări vechi româneşti, pe care, urmărindu-le în documente, le descoperă nu numai în cuprinsul hotarelor noastre etnice, dar şi dincolo de ele, în Ungaria Nord-Estică şi mai departe. In monumentala sa operă: *Toponimia şi onomastica la Români în veacurile IX—XIV*, a dovedit, în chip neîndoios, preexistenţa Românilor în acele regiuni din Transilvania şi Panonia, în care abia mai târziu aveau să se aşeze Maghiarii.

Apreciat dela primele sale lucrări ştiinţifice, Nic. Drăganu s'a abilitat docent la Universitatea din Cluj încă pe vremea stăpânirii ungureşti. La aceeaşi Universitate, intrată curând după aceea în patrimoniul nostru naţional, el avea să ilustreze, ca profesor titular, catedra de istoria literaturii române vechi şi să ocupe, în diferite rânduri, demnităţile de decan al Facultăţii de Litere şi rector al acelei Universităţi.

Preţuirea de care activitatea sa se bucura în cercul Academiei noastre, ca şi competenta şi devotata sa colaborare la marea lucrare a *Dicţionarului limbii române*, i-au adus alegerea ca membru corespondent al Secţiunii literare, în 1923. Chemându-l în anul trecut printre membrii activi, Academia Română nu-şi asocia numai un om de ştiinţă, de care avea trebuinţă pentru continuarea lucrărilor ce stau la baza însăşi a fiinţei şi desvoltării sale — studiile de limbă şi literatură română — ci şi un coleg, care, prin însuşirile sale, spirituale şi morale, se bucura de stima şi afecţiunea noastră a tuturor.

Pierderea sa prematură şi neaşteptată a îndoliat profund intelectualitatea românească de pretutindenea, în deosebi din Transilvania, unde era mai de aproape cunoscut şi înaltele instituţiuni culturale pe care le slujea, între care, în primul loc Academia noastră. Numele său va rămânea înscris de-a-pururea în analele ei alăturea cu acelea ale marilor cărturari ai neamului. Căci dacă el a dispărut, opera lui a rămas să ilustreze pentru cei viitori străduinţele încoronate de izbândă ale unuia din cei mai distinşi şi meritoşi reprezentanţi ai culturii române post-belice.

Generalul Nic. Condiescu s'a stins în noaptea de 11 Iunie, răpus de boala de inimă de care suferea şi pe care şi-o ştia fără remediu de mai îndelungată vreme.

Ofiţer distins, ridicat prin calităţile şi meritele sale la demnitatea de adjutant al tânărului Principe moştenitor de acum 20 de ani — Majestatea Sa Regele Carol II, — Generalul Condiescu mărturisea a fi însă, înainte de orice, scriitor, simţindu-se ales a spori, prin arta scrisului, patrimoniul literar al neamului.

Nuvelele sale, cele două volume dintr'un vast roman pe care moartea nu i-a îngăduit să-l termine şi mai ales impresiile din călătoria făcută în jurul pământului, însoţind, ca adjutant, pe Suveranul nostru de azi,

-au mpus atenţiunii publicului cetitor şi iubitor de literatură bună şi um oasă.

Cu profunde simţiminte de iubire pentru breasla scriitorilor, de care se simţea solidar legat, Generalul Condiescu şi-a consacrat în ultimii ani mai toate silinţele sale, pentru a promova interesele profesionale ale scriitorilor, în fruntea cărora fusese chemat ca preşedinte al societăţii lor.

Pentru toate aceste cuvinte memoria sa trăieşte în mijlocul tuturor celor ce l-au cunoscut şi apreciat, ca om şi ca scriitor, printre care şi membrii Academiei noastre, care l-au ales acum trei ani membru de onoare.

Stingerea din vieaţă a profesorului dela Universitatea din Iaşi *Nicolae Costăchescu*, în Iulie trecut, n'a fost o surprindere pentru acei ce-l ştiau bolnav de câţiva ani încoace. Totuşi ea ne-a îndurerat profund, pentrucă a venit mult înainte de vreme şi pentrucă pierdem pe unul din cei mai valoroşi membri ai învăţământului superior, ca şi pe unul din cei mai aleşi cetăţeni ai ţării.

Chimist de valoare, format în şcoala lui Petru Poni, Nic. Costăchescu s'a consacrat de tânăr şi cu toată râvna studiului specialităţii sale, dând la iveală un însemnat număr de cercetări de laborator, publicate unele în colaborare cu neuitatul său magistru şi îndrumător Petru Poni. Profesor el însuşi la aceeaşi Universitate, a ţinut să continue şcoala la care se formase, pregătind o serie întreagă de tineri chimişti, atât ca profesori pentru învăţământul secundar, cât şi ca investigatori pe terenul ştiinţific.

Dar, în afară de profesiunea sa, Nic. Costăchescu a urcat, în vieaţa publică, prin felul serios, onest, corect şi totdeauna devotat intereselor obşteşti, cele mai înalte trepte ale ierarhiei de Stat—ca Ministru al Instrucţiunii şi Preşedinte al Senatului, demnităţi în care s'a impus prin spiritul său de ordine şi disciplină, ca şi prin felul său chibzuit şi luminat de a privi şi rezolvi lucrările ce cădeau în atribuţiunile sale.

Printre membrii noştri de onoare era chemat numai de patru ani. Dar legătura sa sufletească cu Academia Română durează din anii tinereţei, de când instituţiunea noastră i-a înlesnit desăvârşirea studiilor în străinătate printr'o bursă din Fondul Adamachi. Şi niciodată fostul bursier n'a uitat că înaltele situaţiuni profesionale şi publice, la care s'a ridicat prin propria sa vrednicie, s'au datorit în parte şi acestui sprijin modest, poate, dar la timp dat.

Astfel, ca ministru al Instrucţiunii, într'o vreme, când, din lipsa mijloacelor financiare, Academia era pe punctul de a-şi închide Biblioteca ei publică, mult regretatul coleg a venit cu grabă şi înţelegere în sprijinul nostru, oferind suma necesară pentru funcţionarea ei, — sumă care s'a menţinut şi se menţine până astăzi în bugetul acelui Departament. Iar atunci când din patimi şi interese ascunse, s'a încercat, acum 15 ani, o lovitură odioasă împotriva Academiei pe o chestiune de administraţie, Nic. Costăchescu a apărat, împreună cu Ministrul

Justiţiei de atunci Gh. Gh. Mârzescu şi cu fostul Rector al Universităţii bucureştene E. A. Pangratti, cu atâta căldură şi convingere autoritatea şi prestigiul Academiei, încât a determinat respingerea pe loc a intervenţiei protivnice instituţiei noastre.

In 24 Iulie ne-a părăsit la o vârstă înaintată membrul nostru de onoare *Oscar Niculescu*, fost Prim-Preşedinte al Inaltei Curţi de Casaţie. In cei cinci ani de când fusese chemat între noi, mult regretatul ne-a urmărit permanent şi cu viu interes lucrările, colaborând cu toată bunăvoinţa la ele, ori de câte ori i se solicita o atare colaborare, fie pentru rapoarte despre cărţi prezentate la premii, fie în Comisiuni pentru acordarea de burse, fie în sfârşit pentru avize juridice în chestiuni legate de administraţia bunurilor instituţiunii noastre. Prin moartea lui Oscar Niculescu, ţara pierde o figură proeminentă a magistraturii, învăţământul un eminent profesor de drept internaţional la Şcoala superioară de Războiu, iar Academia Română pe unul din cei mai calzi iubitori şi sprijinitori ai scopurilor sale culturale şi naţionale.

Charles Bémont, ilustrul istoric francez, s'a stins din vieaţă în ultimele zile ale lunii Octomvrie, în vârstă de aproape 90 de ani — vârstă care nu-i micşorase însă câtuşi de puţin nici limpezimea spiritului şi nici marea putere de muncă.

Profesor la Hautes Etudes şi îndrumător, la această înaltă şcoală, a atâtor istorici, francezi şi străini, ajunşi ei înşişi renumiţi, printre care şi unii Români de-ai noştri, marele învăţat a condus multă vreme cunoscuta publicaţie de specialitate « Revue Historique », în jurul căreia a ştiut să adune distinşi colaboratori din toate ţările şi în care istoriografia românească şi-a avut regulat buletinul său critic şi bibliografic.

Afară de aceasta Charles Bémont a arătat poporului român şi trecutului său un mare interes şi o sinceră simpatie. La fel istoricilor noştri şi în special d-lui Nic. Iorga, a cărui carte despre relaţiunile dintre Franţa şi România, publicată în 1918, în scop de propagandă, a fost reeditată de Bémont la Paris, cu o introducere de înaltă preţuire şi caldă prietenie pentru autorul ei. Pentru marea sa personalitate culturală ca şi pentru iubirea ce a arătat-o ţării noatre, pe care a vizitat-o în diferite rânduri, Academia Română, al cărei membru de onoare a fost, îi va păstra o recunoscătoare amintire.

Aceeaşi pioasă amintire pentru sociologul francez, tot aşa de ilustru, *Célestin Bouglé*, decedat la 25 Ianuarie trecut. Profesor la Sorbona şi Director al Şcoalei Normale Superioare, unde avea şi conducerea Centrului special de documentare socială, Bouglé şi-a întemeiat numeroasele lucrări, intrate de mult în patrimoniul culturii generale, pe metode proprii de investigaţie în domeniul complex al fenomenelor sociale.

Şef al sociologiei franceze, el a fost în acelaşi timp şi fondatorul şcoalei, la care s'au format distinşi discipoli ai săi, răspândiţi azi pe la

Universităţile mai tuturor ţărilor din Europa. Ce ne priveşte, şi el ne-a arătat mult interes şi sinceră simpatie, atât prin vizita făcută ţării noastre în primii ani de după războiu, cât şi prin graba şi bunăvoinţa cu care a răspuns acum câţiva ani chemării Societăţii Române de Filosofie, să vină şi să ţină la noi o serie de conferinţe, — conferinţe, pe care apoi, din spirit de solidaritate şi colegialitate, le-a publicat în organul Institutului Social Român de sub conducerea d-lui coleg Dim. Gusti.

Marele istoric englez *Harlod Temperley*, decedat la 11 Iulie, a fost ales membru corespondent străin la Secţiunea istorică a Academiei noastre în 1933. Alegerea s'a făcut evident pentru opera sa istorică general cunoscută şi unanim apreciată în lumea cultă, dar şi pentru faptul că ne-a fost şi ne-a rămas unul din cei mai convinşi şi călduroşi sprijinitori ai intereselor noastre în afară, atât în vremea Conferinţei de Pace dela Paris, cât şi după aceea.

Cu prilejul omagierii memoriei sale, la trista veste a decesului său, s'a arătat de către colegii care l-au cunoscut mai de aproape rolul pe care Temperley l-a avut pentru a pune în lumină justele revendicări ale neamului românesc la stabilirea nouei ordine politice de după războiul mondial, ca şi simpatia şi iubirea pe care le-a arătat faţă de trecutul poporului românesc la congresele internaţionale de istorie din ultimii ani, congrese la care aceşti colegi au putut constata de câtă autoritate şi prestigiu personal se bucura în lumea specialiştilor marele istoric dispărut.

O simpatie tot atât de mare a arătat-o neamului nostru şi distinsul filolog german *Mathias Friedwagner*, stins din vieaţă la 5 Aprilie, în Dornwald, lângă Linz, la vârsta înaintată de 80 de ani.

Format la şcoala marelui romanist Mussafia dela Viena, Friedwagner şi-a întins cunoştinţele în domeniul specialităţii sale prin călătorii de studii făcute în toate ţările latine. Cu poporul român a venit în atingere la numirea sa ca profesor, în 1900, la catedra de filologie romanică a Universităţii din Cernăuţi, unde, îndreptându-şi atenţia şi curiozitatea ştiinţifică asupra limbii şi literaturii româneşti, a fost cucerit dela început de frumuseţile poeziei noastre populare, mai ales a celei din Bucovina.

De aci înainte această poezie va ocupa un loc de frunte în cercetările şi studiile sale: timp de zece ani, cât a stat şi a lucrat la Cernăuţi, Friedwagner a organizat culegerea metodică a cântecelor populare din Bucovina, atât în ce priveşte textele cât şi melodiile şi a scris studii despre ele, ca cel publicat—spre exemplu—în 1905, în volumul de omagiu dedicat magistrului său Mussafia sau ca cele expuse fie la congresul de filologie din Graz în 1909, fie în discursul său inaugural ca rector al Universităţii din Cernăuţi, în 1911. Când, un an mai târziu, fu chemat în fruntea Academiei de Ştiinţe Sociale şi de Comerţ dela Frankfurt pe Main, Friedwagner pleca din Bucovina cu o comoară

de aproximativ 10.000 de cântece populare bucovinene şi cu peste 2.500 de melodii notate în portative.

Această nepreţuită comoară folcloristică a stat până acum nepublicată şi deci expusă pierzării. Ea va vedea însă în curând lumina tiparului datorită munificienţei Suveranului nostru, Majestăţii Sale Regelui Carol al II-lea, care a binevoit a sprijini, cu fondurile trebuitoare, imprimarea ei. Octogenarul învăţat, care desnădăjduise de a-şi mai vedea tipărit rodul muncii sale de o vieaţă, a avut fericirea să nu închidă ochii mai înainte de a-şi fi făcut, personal, ultima corectură a acestei opere, menite a prezenta lumii de pretutindeni originalitatea de simţire a poporului român, aşa cum ea se reflectă în poezia şi cântecul său popular.

Apariţia ei va fi o nouă şi definitivă îndreptăţire a unanimităţii de voturi, cu care Academia Română a ales, în 1911, pe Matthias Friedwagner membru corespondent al ei la Secţiunea literară.

Tot la acest loc trebue să amintim că în cursul anului academic pe care-l încheiem s'au ivit ocaziuni să ne reamintim de unii din neuitaţii noştri înaintaşi.

Astfel a fost, în Iunie trecut, festivitatea pentru desvelirea bustului lui Duiliu Zamfirescu, la Focşani, oraşul copilăriei sale, — festivitate la care colegul I. Petrovici a reprezentat Academia Română, rostind o frumoasă şi impresionantă cuvântare întru preamărirea vieţii şi operei clasicului nostru poet şi prozator, dela care ne-au rămas cele mai bune şi autentice romane ale vieţii româneşti din secolul trecut.

Din acelaşi prilej — al desvelirii bustului dela Focşani — Duiliu Zamfirescu a fost sărbătorit şi de intelectualitatea italiană, la Sorrento, locul de odihnă şi de creaţie al scriitorului şi unde d-l Prof. Claudiu Isopescu a rostit o cuvântare ocazională, ca delegat special al Academiei.

Pentru pomenirea mult regretatului nostru fost Secretar General Gh. Ţiţeica, am participat toţi cei ce ne aflam în Capitală la parastasul de un an dela moartea sa, iar colegii C. Rădulescu-Motru şi Dim. Pompeiu au participat, ca delegaţi ai Academiei, şi la comemorările organizate în amintirea sa de Societatea Română de Matematici şi de Casele Naţionale, al căror preşedinte cultural fusese Gh. Ţiţeica.

Şi în anul acesta colegi de ai noştri au primit din străinătate distincţiuni şi însărcinări ce merită să fie înregistrate în acest raport anual al lucrărilor noastre. Şi anume: D-nii N. Iorga şi I. Petrovici au fost proclamaţi doctori *honoris causa* ai Universităţii din Alger; D-l Sextil Puşcariu a fost ales membru corespondent al Academiei de Ştiinţe din Berlin, distincţiune pe care această Academie n'a mai acordat-o vreunui român dela Dimitrie Cantemir încoace; D-l Dim. Gusti a fost primit în vara trecută de Academia de Ştiinţe Morale şi Politice

din Paris ca membru corespondent al ei, d-sa fiind al doilea membru român al acestei instituții, după marele istoric A. D. Xenopol; D-l Dr. Gr. Antipa a fost medaliat de Comisiunea Internațională pentru explorarea științifică a Mării Negre pentru colaborarea sa la lucrările acestei Comisiuni, iar Universitatea din Viena l-a invitat, în toamna trecută, să facă prelegeri menite a strânge relațiile noastre științifice cu cercurile intelectuale din Germania. Asemenea au fost invitați să facă prelegeri la Universitățile germane colegul I. Lupaș la Lipsca și Berlin și colegul D. Caracostea la Berlin.

Ce privește pe membrii noștri corespondenți, d-l Dr. I. Ciurea a fost ales membru titular de Academia Imperială Leopold Carolina a naturaliștilor din Halle; D-l I. Răducanu a făcut, invitat, o prelegere la Universitatea din Berlin, iar d-l P. P. Panaitescu o alta, tot invitat, la Universitatea din Lipsca.

II. *Ședințele*

Și în acest an — într'o măsură mai largă chiar decât în anii precedenți — ședințele în care s'au făcut comunicări publice au fost foarte numeroase. Spre a putea satisface cât mai mult cererile ce ni s'au adresat pentru aceste comunicări, biroul instituțiunii noastre a fost nevoit să revină asupra deciziunii ce se luase în anul trecut ca ultima ședință din lună să fie rezervată numai pentru lucrările intime ale Academiei și Secțiunilor și să înscrie, adesea, câte două comunicări în aceeași ședință. Tot în acest scop s'a recomandat ca unele comunicări cu caracter mai special să fie făcute în ședințe de Secțiuni.

Din totalul celor 40 ședințe săptămânale, câte s'au ținut în cursul anului, 27 au fost publice, în care s'au ținut 35 comunicări. Patru din aceste ședințe au fost consacrate comemorărilor lui *Mihail Eminescu, Titu Maiorescu, Ion Creangă, Teodor Șerbănescu, Adam Smith* și *Nicolae Teclu.*

Ședințele dela 16 Iunie, pentru comemorarea unui jumătate de secol dela moartea lui Mihail Eminescu și dela 16 Februarie, pentru comemorarea unui veac dela nașterea lui Titu Maiorescu, fiind solemne, au fost prezidate de Augustul Patron și Președinte de Onoare al instituțiunii noastre, — *Majestatea Sa Regele.* Colegul Dim. Caracostea a rostit cuvântarea despre opera genialului poet, iar colegul I. Petrovici aceea despre Titu Maiorescu.

Prin cuvântarea d-lui coleg Mihail Sadoveanu am comemorat, la 12 Ianuarie, 50 de ani dela moartea marelui povestitor moldovean Ion Creangă. In aceeași ședință d-l I. E. Torouțiu, membru corespondent, a cetit o comunicare despre poetul Teodor Șerbănescu, cu ocazia împlinirii a 100 de ani dela nașterea acestuia. In sfârșit D-l I. Răducanu membru corespondent, a făcut, în ședința dela 8 Martie, o comunicare despre Adam Smith, din prilejul împlinirii a 150 de ani dela moartea celebrului economist scoțian, iar colegul Gh. Spacu, în ședința dela

12 Aprilie, o alta despre fostul membru al Academiei noastre Nicolae Teclu, cu prilejul centenarului naşterii sale.

Celelalte şedinţe publice au fost consacrate comunicărilor de caracter ştiinţific.

Iată de altfel lista tuturor comunicărilor:

— La 2 Iunie, D-l *G. Oprescu*, membru corespondent: *Probleme româneşti de artă ţărănească.*

— La 16 Iunie, D-l *Dim Caracostea: Simbolurile lui Eminescu* şi d-l *G. Murnu: Inchinare*

— La 23 Iunie, d-l *N. Iorga: 1. O descoperire la biserica Sf. Nicolae din Scheii Braşovului 2. Incă o formaţiune romanică — Luxemburgul* şi d-l *I. Nistor: Primele încercări de restaurare a oştirilor pământene.*

— La 7 Iulie, d-l *G. G. Mironescu*, membru de onoare: *Contribuţiune la biografia lui Constantin Negri* (din corespondenţa dintre C. Negri şi Mihail Kogălniceanu).

— La 29 Septemvrie, d-l *N. Iorga: Observaţii şi probleme bănăţene.*

— La 6 Octomvrie, d-l *I. Nistor: Un proiect de organizare a oştirilor pământene din 1812.*

— La 13 Octomvrie, d-l *N. Bănescu: Mauro-Castrum-Mo(n)castro — Cetatea Albă.*

— La 20 Octomvrie, d-l *O. Gorka*, membru corespondent: *Ştefan cel Mare, coborîtor direct din Dragoş, întemeietor al Moldovei* (după o inscripţie necunoscută dela Putna), în limba franceză.

— La 10 Noemvrie, d-l *Th. Capidan: Limba noastră naţională.*

— La 17 Noemvrie, d-l *N. Iorga: Eminescu în şi din cea mai nouă ediţie.*

— La 24 Noemvrie, d-l *I. Lupaş: Descendenţa transilvană a lui Gheorghe Magheru şi relaţiunile lui cu ţărani sălişteni, în deosebi cu familia lui Dumitru Răcuciu.*

— La 1 Decemvrie, d-l *C. Budeanu*, membru corespondent: *Metrologia în serviciul ştiinţei.*

— La 8 Decemvrie, d-l General *R. Rosetti: Ambulanţa Doamnelor din Iaşi în războiul din 1877—1878.*

— La 12 Ianuarie, d-l *M. Sadoveanu: Cincizeci de ani dela moartea lui Ion Creangă* şi d-l *I. Torouţiu*, membru corespondent: *Teodor Şerbănescu, la 100 de ani dela naşterea lui.*

— La 19 Ianuarie, d-l *Dim. Gusti: Consideraţiuni asupra unui sistem de Sociologie etică şi politică.*

— La 2 Februarie, d-l *Horia Hulubei*, membru corespondent: *Asupra elementului de număr atomic 87.*

— La 9 Februarie, d-l *Dim. Caracostea: Preromantismul lui Gh. Asachi* şi d-l *Traian Săvulescu: Ştiinţele biologice, locul şi rostul lor în învăţământ.*

— La 16 Februarie, d-l *I. Petrovici: La centenarul lui Titu Maiorescu.*

— La 23 Februarie, d-l *N. Iorga: Două pagini din istoria Fanarioţilor* şi d-l *Gr. Tăuşan*, membru de onoare: *Câteva sisteme metafizice româneşti.*

— La 1 Martie, d-l *Andrei Rădulescu : Influenţa italiană asupra Dreptului român.*

— La 8 Martie, d-l *I. Răducanu*, membru corespondent: *Adam Smith — o comemorare.*

— La 15 Martie, d-l *Dim. Gusti : Monografia sociologică. Planul de lucru.*

— La 22 Martie, d-l *Dim. Gusti : Monografia sociologică. Metoda de lucru.*

— La 29 Martie, d-l Dr. *D. Danielopolu*, membru de onoare: *Asupra unei metode de reanimare a inimei. Utilitatea sa în cursul războiului.*

— La 5 Aprilie, d-l Dr. *Gr. Antipa : Rolul Academiei Române în combaterea campaniilor de ponegrire a poporului şi Statului român.*

— La 12 Aprilie, d-l *G. Spacu : Din vieaţa şi opera ştiinţifică a savantului ardelean Nicolae Teclu* şi d-l *N. Iorga : Proiecte austriace de anexare a ţărilor noastre între 1782—1789.*

— La 19 Aprilie, d-l *I. Nistor : Tudor Vladimirescu după rapoartele agenţiei austriace* şi d-l Dr. *N. Ionescu-Şişeşti*, membru corespondent: *Encefalite cu germeni vizibili.*

In şedinţele Secţiunii istorice s'au făcut următoarele comunicări:

— La 27 Octomvrie, d-l *I. Ionescu-Dolj*, membru corespondent, despre *Contribuţiuni la istoria luptei duse de Domnitorii români contra introducerii şi aplicării regimului capitulaţiunilor în Principate. Raportul lui Coronini.*

— La 24 Noemvrie, d-l *Const. Moisil*, membru corespondent, despre *Probleme de numismatică românească.*

— La 26 Ianuarie, d-l General *R. Rosetti* despre *Un nou studiu asupra artei militare la Români.*

La două din şedinţele publice consacrate comunicărilor am avut plăcerea a saluta în mijlocul nostru distinşi oaspeţi: pe d-l Reginald Hoare, Ministrul Angliei, la şedinţa în care d-l I. Răducanu, membru corespondent, a făcut comunicarea despre Adam Smith şi pe d-l C. Ghigi, Ministrul Italiei, cu întreg personalul Legaţiei şi cu Directorul Institutului de Cultură Italiană, la şedinţa în care colegul nostru d-l Andrei Rădulescu a vorbit despre influenţa italiană asupra Dreptului român.

In sfârşit, amintim că mai în toate şedinţele noastre săptămânale intime colegul General R. Rosetti ne-a făcut dări de seamă despre faptele de arme, care au avut şi au loc pe teatrele de luptă din Europa. Expunerile d-sale, prezentate sub titlul de învăţăminte ce trebuesc trase din războiul în curs, au fost urmărite cu mult interes.

Afară de şedinţele noastre săptămânale, ne-am mai întrunit de două ori în cursul anului, în *sesiune generală extraordinară:* la 3—5 Noemvrie, când am discutat şi votat proiectul de Regulament general pentru lucrările Academiei, întocmit şi prezentat de Secretarul General al domniilor-Voastre şi la 16 Martie, când ne-am rostit asupra acceptării mai multor legate şi donaţiuni ce nu puteau fi amânate până la

actuala sesiune generală, cum și asupra unor chestiuni interesând special administrarea patrimoniului instituțiunii noastre.

III. *Relații externe și interne*

Relațiile Academiei cu străinătatea au luat în anii din urmă o și mai mare desvoltare. Ele au fost determinate de două împrejurări: pe de o parte de participarea noastră la congrese științifice și manifestări culturale internaționale, iar pe de altă parte de schimbul de publicații pe care îl întreținem cu asociațiunile similare și instituțiunile savante ale diferitelor țări din Europa, Asia și cele două Americi.

La reuniunile științifice internaționale am fost solicitați, ca și în trecut, din numeroase părți. De rândul acesta, de nu ar fi fost piedeci independente de voința noastră, am fi putut participa la aceste reuniuni, întru cât s'a înțeles în fine, de cei în drept, necesitatea afirmării prestigiului științei românești și a menținerii bunului nume al țării în străinătate, punându-ni-se la dispoziție, în parte, mijloacele pe care Academia noastră nu le poate încă avea din fondurile sale proprii.

S'au dat astfel în cursul acestui an membrilor noștri activi, corespondenți și onorari, delegațiuni să reprezinte Academia la congresele internaționale la care am fost invitați. Din nefericire, starea de războiu în care se află Europa din toamna anului trecut, a împiedecat ținerea celor mai multe din aceste congrese sau n'a îngăduit delegaților noștri să părăsească țara spre a lua parte la cele care s'au ținut totuși.

Nu s'au putut întruni: *Congresul Internațional de Sociologie*, sorocit a se ținea în toamna anului trecut, chiar în Capitala noastră, sub președinția d-lui coleg Dim. Gusti și la care însuși Președintele Academiei, d-l C. Rădulescu-Motru, trebuia să ne reprezinte; *Congresul Internațional al Slaviștilor*, care urma să se întrunească la Belgrad, în Septemvrie trecut, delegații noștri fiind d-nii Silviu Dragomir, Th. Capidan și P. P. Panaitescu, membru corespondent; *Congresul al XIX-lea de Chimie industrială*, anunțat la Varșovia, în chiar luna ocupării militare a Poloniei și la care primise delegațiune să ne reprezinte d-l Prof. N. Dănăilă, membru de onoare al Academiei; *Congresul Internațional al Linguiștilor*, a cărui ținere era fixată în August trecut la Bruxelles și la care urma să participe colegii Sextil Pușcariu, Th. Capidan și Dim. Caracostea.

Aceleași cauze au împiedecat ținerea celui de *al VI-lea Congres Internațional de Studii Bizantine*, în Octombrie trecut, la Alger, unde d-nii N. Iorga, N. Bănescu, Pr. N. M. Popescu, G-ral R. Rosetti și Arhitect N. Ghika-Budești se pregătiseră să meargă spre a reprezenta Academia. La fel nu s'a putut întruni *Congresul Internațional de Filosofie*, convocat la Londra, în Septemvrie. Delegatul nostru d-l I. Petrovici a trebuit să-și întrerupă călătoria în Franța, la știrea de ultim moment despre amânarea congresului.

O fericită excepţiune face manifestarea românească de peste Ocean: participarea ţării noastre la Expoziţia Internaţională dela New-York. Misiunea organizării acestei manifestări a fost încredinţată colegului Dim. Gusti. Cu experienţa pe care şi-a dobândit-o la Expoziţia Internaţională dela Paris, d-sa a realizat pentru lumea din America, pentru Românii de acolo, ca şi pentru vizitatorii Expoziţiei veniţi din toate părţile, unul din cele mai frumoase şi mai admirate pavilioane din acea expoziţie.

La această vie şi demonstrativă operă de propagandă naţională, colegul nostru a asociat şi Academia Română, reeditând, în limba engleză, sub egida şi numele ei, seria de lucrări pe care unii din noi le-au scris pentru Expoziţia Internaţională din Paris, spre a arăta lumii de peste hotare contribuţia românească la progresul general al ştiinţei şi a-i înfăţişa totdeodată aspecte ale vieţii pământului şi trecutului românesc, mai ales cu privire la provinciile revenite la sânul patriei mame prin actul Unirii dela 1918.

In aceeaşi ordine de idei, trebue să mai înregistrăm:

In Iunie trecut, s'a comemorat la Paris, din iniţiativa unui Comitet în frunte cu d-l Edmond Faral dela «Collège de France», centenarul naşterii psihologului francez de renume mondial Théodule Ribot. Cu această ocaziune s'au sărbătorit şi cincantenarul înfiinţării, la «Collège de France», a catedrei de psihologie experimentală, ocupată pe rând de Ribot şi Pierre Janet, ca şi fundarea Laboratorului de psihologie fiziologică dela Sorbona, ilustrat de Alfred Binet. Academia Română a fost chemată să ia parte la acest jubileu al ştiinţei psihologice franceze. Colegul nostru de onoare, d-l Léon Brunschvicg, ne-a făcut cinstea de a ne reprezenta la această frumoasă serbare.

La lucrările celui de *al XV-lea Congres Internaţional de Istoria Artei*, care s'a întrunit la Londra în zilele de 24—29 Iulie 1939, Academia Română a Delegat de d-nii Prof. G. Oprescu, membru corespondent, şi Arhitect Petre Antonescu, membru de onoare. Cel dintâi a participat efectiv la lucrările congresului, făcând şi câteva comunicări. La fel d-l Prof. Scarlat Lambrino, membru corespondent, a participat, ca delegat al Academiei, la *al VI-lea Congres Internaţional de Arheologie*, care s'a întrunit la Berlin, în cursul lunii August.

In sfârşit, d-l Radu Irimescu, Ministrul României la Washington, la rugămintea noastră, a prezintat felicitări în numele Academiei noastre Universităţii Catolice Americane din acea metropolă, cu ocazia serbării semicentenarului fondării sale. La alte invitaţiuni de congrese şi manifestări culturale internaţionale, instituţiunea noastră, neputând fi reprezentată prin delegaţiuni speciale, a răspuns prin adrese sau telegrame omagiale.

Intre aceste manifestări o atenţiune specială s'a dat sărbătoririi pe care oamenii de ştiinţă ai Franţei au făcut-o, în Noemvrie trecut, reprezentantului lor celui mai ilustru, Émile Picard, Membru al Institutului Franţei şi Secretar perpetuu al Academiei de Ştiinţe, la împlinirea unei

jumătăți de veac de carieră academică. Academia Română, mândră că numără pe Émile Picard de aproape treizeci de ani printre membrii săi de onoare, s'a asociat la această sărbătorire printr'o telegramă omagială, la care ilustrul sărbătorit a răspuns în cuvinte pline de căldură și afecțiune, încheind cu nădejdea « que la Roumanie et la France se retrouveront un jour prochain dans une Europe, ou regneront la paix et la justice ».

De încheiere și în legătură cu cele premergătoare, trebue să mai amintim că, din inițiativa d-lui Prof. Ramiro Ortiz, membrul nostru de onoare, Academia Română a oferit, la cerere, Universității din Padova, unde d-l Ortiz e profesor bustul Stolnicului Constantin Cantacuzino, pentru a fi așezat în sala de onoare a acelei Universități. D-l Carlo Anti, rectorul Universității, și-a exprimat, prin scrisoare, mulțumirea de a vedea așezat în galeria iluștrilor foști studenți ai acelei Universități chipul în marmoră al cărturarului român, dându-ne asigurări că inaugurarea bustului se va face cu solemnitatea pe care o merită gestul Academiei Române. Rămâne deci să expediem la Padova bustul executat de sculptorul Onofrei, după un portret în frescă al Stolnicului dela Mănăstirea Hurezi și să așteptăm momentul prielnic al serbării de inaugurare — cu organizarea căreia a binevoit a se însărcina tot d-l Prof. Ortiz.

A doua împrejurare care pune instituțiunea noastră într'un contact viu și permanent cu străinătatea constă în schimbul de publicații cu instituțiunile științifice și culturale din mai toate părțile lumii. Nu exagerăm arătând că cererile ce ne vin de peste hotare pentru schimb sau pentru trimiterea gratuită a publicațiunilor noastre au ajuns să fie copleșitoare. Ele sosesc zilnic. Bucurându-ne de faptul că sunt așa de căutate, ne dăm silința să mulțumim aceste numeroase cereri în cât mai largă măsură.

In acest scop, potrivit avizului Comisiunii pentru activitatea culturală a Academiei, s'a mărit tirajul publicațiunilor mai mult cerute, în deosebi al Buletinului francez editat de Secțiunea științifică. S'a orânduit și s'a inventariat din nou — lucrare ce nu se mai făcuse dinainte de războiul mondial — depozitul de publicațiuni. S'a procedat în fine la revizuirea listelor instituțiunilor cărora li se trimit, fie în schimb, fie gratuit, publicațiunile noastre, în vederea unei cât mai regulate și mai prompte distribuiri și expediții a lor.

Numărul total al instituțiunilor de tot felul cărora se trimit publicațiunile Academiei este de 1.150 dintre care 850, așa dar cele mai numeroase, sunt străine.

Ce privește relațiile interne ale instituțiunii noastre, ele s'au desvoltat normal, potrivit rolului pe care Academia îl are în vieața de Stat și în cea culturală a țării, a dispozițiilor legii ei de organizare și a diferitelor legi speciale. Astfel Președintele nostru, d-l C. Rădulescu-Motru, a participat, în această calitate a sa, la alegerea noului Patriarh al Bisericii ortodoxe române și la alegerea noilor chiriarhi în scaunul vacant al

Mitropoliei Moldovei şi Sucevei şi în scaunul nou înfiinţatei Mitropolii a Olteniei, Râmnicului şi Severinului; d-l coleg S. Mehedinţi ia parte, ca delegat al Academiei, la lucrările Comisiunii instituite de Ministerul Internelor pentru studierea denumirii localităţilor din ţară; iar d-l coleg Gh. Macovei reprezintă instituţiunea noastră în Consiliul de perfecţionare a Şcoalei Politehnice din Timişoara.

IV. *Publicaţiunile Academiei*

In cursul anului ce se încheie cu actuala sesiune generală s'au tipărit 60 volume şi broşuri, faţă de 90 în 1938—39, 69 în 1937—38 şi 57 în 1936—37.

Secţiunea literară a hotărît, de curând, să publice şi ea un Buletin în limba franceză, intitulat « Langue et littérature », sub îngrijirea d-lor colegi T. Capidan, secretarul Secţiunii şi D. Caracostea, delegat al ei. Fiecare Secţiune îşi are acum Buletinul ei pentru străinătate.

Tot în acest scop, de a face accesibile străinătăţii lucrările publicate de Academia noastră, s'a admis ca la sfârşitul fiecărui memoriu ce apare în « Anale », ca şi în alte colecţiuni, ca bunăoară în publicaţiunile Fondului « V. Adamachi », să se poată adăugi de autor şi un scurt rezumat în limba franceză. In Memoriile Secţiunii ştiinţifice se tipăresc, de astfel lucrări întregi în limba franceză, engleză sau germană.

Pentru o mai precisă şi sistematică alcătuire a volumelor de « Memorii » ale Academiei, s'a luat dispoziţia ca şi acestea, nu numai Desbaterile, ca până acum, să cuprindă întreaga activitate din anul academic respectiv, volumele încheindu-se odată cu sesiunea generală, cum se face cu Buletinul Secţiunii ştiinţifice.

In anul academic 1939—1940, s'au tipărit:

I. ANALELE ACADEMIEI ROMÂNE:

1. DESBATERILE, Tomul LIX (1938—1939).
2. MEMORIILE SECŢIUNII LITERARE, Seria III, Tom. IX:
   D. Caracostea, *Simbolurile lui Eminescu.*
   G. Oprescu, *Probleme de artă ţărănească.*
   M. Sadoveanu, *Cincizeci de ani dela moartea lui Ion Creangă.*
   G. Popa-Lisseanu, *Limba română în izvoarele istorice medievale.*
   I. Petrovici, *Le centenarul lui Titu Maiorescu.*
3. MEMORIILE SECŢIUNII ISTORICE, Seria III. Tom. XXI (1938—1939):
   N. Iorga, *Cugetători români de acum o sută de ani.* I.
   Tomul XXII (1939—1940):
   N. Iorga, 1. *O descoperire privitoare la biserica Sfântul Nicolae din Şcheii Braşovului.* 2. *Incă o formaţiune romanică: Luxemburgul.*
   Ion I. Nistor, *Primele încercări de restaurare a oştirilor pământene.*
   G. G. Mironescu, *Contribuţiuni la biografia lui Constantin Negri. (Din corespondenţa dintre C. Negri şi Mihail Kogălniceanu).*

Alex. Lăpĕdatu, *Un aventurier ungur în Principatele române, în epoca unirii lor (Gh. Bogáthy).*

Ion I. Nistor, *Un proiect de organizare a oștirilor pământene din 1812.*

N. Bănescu, *Maurocastrum — Mo(n)castro — Cetatea-Albă.*

G-ral R. Rosetti, *Ambulanța doamnelor din Iași în 1877—1878.*

Hans Petri, *O scrisoare necunoscută a domnitorului Constantin Mavrocordat din anul 1740.*

N. Iorga, *Eminescu în și din cea mai nouă ediție.*

Const. Moisil, *Probleme de numismatică românească.*

Andrei Rădulescu, *Note asupra justiției din Țara-Românească la 1840.*

I. Lupaș, *Descendența transilvană a lui Gheorghe Magheru și relațiunile lui cu țărani sălișteni, în deosebi cu familia lui Dumitru Răcuciu.*

N. Iorga, *Cărți neașteptate.*

G-ral Radu Rosetti, *Un nou studiu asupra artei militare la Români.*

I. Ionescu-Dolj, *Contribuțiuni la istoria luptei duse de Domnitorii Români în contra introducerii și aplicării regimului capitulațiunilor în Principate. Raportul lui Coronini.*

V. Mihordea, *Biblioteca domnească a Mavrocordaților*

N. Iorga, *Două pagini din Istoria Fanarioților.*

R. V. Bossy, *Vechi năzuințe federaliste în Sud-Estul european.*

4. MEMORIILE SECȚIUNII ȘTIINȚIFICE, Seria III, Tom. XIV:

C. Budeanu, *Quelques confirmations expérimentales de la théorie des phénomènes déformants.*

Tomul XV, (1939—1940):

O. Marcu, *Die Stellung im System und phylogenetische Entwicklung der Coccinelliden auf Grund vergleichender Untersuchungen des Flugelgeäders.*

C. Motas et Jeanne Soarec, *Sur deux Feltria nouvelles trouvées dans les Carpates Orientales et sur les caractères sexuels secondaires dans le genre Feltria Koen.* 1892.

Zaharia Popovici, *Die Verbreitung von Gadus euxinus Nordm. an der Westkuste des Schwarzen Meeres nach Magenuntersuchungen an Squalus acanthias L.*

N. Sălăgeanu, *Sur l'équilibre entre l'assimilation chlorophyllienne et la respiration chez les feuilles aériennes.*

Ana M Paucă, *A doua contribuțiune la studiul florei munților Codru și Muma.*

C. Budeanu, *Metrologia în serviciul științei.*

Gr. T. Popa, *The dual organisation of the muscles of the wing in birds.*

Traian Săvulescu, *Științele biologice Locul lor în învățământ.*

Horia Hulubei, *Asupra elementului de număr atomic 87.*

D. Danielopolu, *L'endémie thyroïdienne en Roumanie.*

Dr. Gr. Antipa, *Rolul Academiei Române în combaterea campaniilor de ponegrire a poporului și Statului român.*

II. BULETIN DE LA SECTION SCIENTIFIQUE.

Tome XXI, Nr. 7—8, 9—10 (2 fascicule).
Tome XXII, Nr. 1—8 (8 fascicule).

III. STUDII ŞI CERCETĂRI.

XL. N. Iorga, *Observaţii şi probleme bănăţene.*
XLI. Dr. V. Gheorghiu, *Lecţionarul evangelic grecesc din Iaşi (Ms 194).*
XLII N. Iorga, *Le voyageur français al abatelui Delaporte*, în traducere moldovenească (1785). Text publicat cu o introducere şi note.
XLIII. Al. Ciorănescu, *Documente privitoare la Istoria Românilor, culese din Arhivele din Simancas*

IV. MONOGRAFII ŞTIINŢIFICE.
III. Gh. Manu, *Fizica nucleară*, I (sub tipar).

V. PUBLICAŢIUNILE FONDULUI VASILE ADAMACHI, Tom. IX: 52 I. Simionescu şi Virginia I. Barbu, *Mamiferele pliocene dela Cimişlia (România).* III. *Proboscidieni.*

VI DICŢIONRUL LIMBII ROMÂNE.
Ultimele 2 fasc. din Tom. I, Partea II (fasc. XII Craşcadău-Cuiungiu; fasc. XIII Cuiuţ-Cvoţient) cu care s'a încheiat acest tom, cuprinzând întreaga literă C.

VII. DISCURSURI DE RECEPŢIUNE.
LXXIV. Prof. Mihai Ciucă, 1. *Profesorul G. Marinescu.* 2. *Orientări în lupta antimalarică.* Cu răspunsul d-lui Prof. I. Simionescu.

VIII. HURMUZAKI, *Documente privitoare la Istoria Românilor*, Vol. XX, Corespondenţă diplomatică şi rapoarte consulare austriace 1812—1822, publicate de Ion I. Nistor.

IX Din Publicaţiunile BIBLIOTECII.
Catalogul manuscriselor greceşti, Vol. II (Nr. 831—1066) întocmit de Nestor Camariano.

X. ANUARUL ARHIVEI DE FOLCLOR, V, publicat de I. Muşlea.

V. *Legate, donaţiuni, fondaţiuni*

Patrimoniul instituţiunii noastre a inregistrat în cursul anului un însemnat spor, datorită nouălor legate şi donaţiuni ce ni s'au făcut.

Importanţa şi numărul relativ mare al acestor legate şi donaţiuni, ca şi motive de bună administrare, ne-au obligat să convocăm, cum am arătat mai sus, în două rânduri, Academia în sesiuni generale extraordinare, pentru a decide la vreme asupra acceptării sau respingerii

lor, la 3 Noemvrie şi la 16 Martie, când, potrivit Statutelor, am hotărît prin votul nostru, să acceptăm legatele şi donaţiunile dela:

1. Defunctul Emil I. V. Socec, care, prin testamentul cu data de 26 Aprilie 1938, a instituit Academia Română legatară universală, lăsându-i în plină proprietate averea s'a mobiliară, constând din efecte şi numerar, iar în nudă proprietate jumătate din imobilele situate în Bucureşti, în Splaiul Independenţei 54 şi străzile Berzei 2 şi Aleea Socec 2—4, evaluate de Tribunal la suma de aproximativ 20.000.000 lei. Din venitul acestui legat testatorul dispune să se acorde un premiu trienal cu denumirea «Premiul Ion V. Socec» pentru lucrări de morală socială şi educaţie civică şi să se distribue la instituţiuni de binefacere subvenţiuni anuale sub denumirea «donaţia Maria I. V. Socec».

2. D-na Josefina Stoicescu, care a donat, prin act autentic, un milion lei, în rentă de împroprietărire, spre a se institui un fond pentru scopuri culturale, în numele mamei sale «Elena G. San-Marin».

3. Regretatul inginer Matei Drăghiceanu, membru de onoare al Academiei, care a testat un legat de 500.000 lei în rentă, din venitul căreia să se acorde o bursă prin concurs pentru studiul Hidrologiei sau să se dea un ajutor de studii în domeniul Geologiei.

4. D-l Dr. Al. Steopoe, care, în numele promoţiei din 1921 a Facultăţii de Ştiinţe din Bucureşti, Secţia de Chimie, a donat suma de lei 50.000 nominal în rentă, pentru a perpetua memoria unuia din cei mai meritoşi, colegi din acea promoţie, Victor Georgescu, prin acordarea unui premiu trienal cu numele «Victor Georgescu» pentru lucrări de chimie.

5. Defuncta Amelia Aprihăneanu, care a testat un legat în valoare de 400.000 lei, spre a institui «Bursa Inginer Ion Aprihăneanu».

6. Defuncta Fotinia Gusti, care, prin testamentul olograf cu data de 21 Septemvrie 1938, a testat Academiei casele sale din Bucureşti, Parcul Delavrancea, Aleea C., nişte terenuri în Predeal şi jud. Cahul, 386.500 lei în numerar, precum şi rentă de Stat, pentru a se constitui «Fondul Anastasie şi Fotinia Gusti», cu obligaţiunea ca din venit să se acorde burse pentru doctorat în studiul ştiinţelor economice la Universităţile din Iaşi şi Bucureşti.

7. D-l Const. Orghidan, care a donat, prin act autentic, 70.000 lei în rentă, spre a mări fondul unchiului său «Dr. Calistrat Grosovici» dela 50.000 lei la 120.000 lei, dispunând ca Academia să acorde, din venit, un premiu bienal sau trienal, după putinţă, pentru lucrări medicale. Prin acelaşi act d-l Orghidan a mai dăruit 30.000 lei, tot în rentă, ca din venit să se îngrijească mormântul D-rului Calistrat Grosovici.

8. D-na Elena General Perticari-Davila, care a donat, prin actul autentic, 100.000 lei, în numerar, pentru a se crea «Fondul Carol şi Ana Davila», ca din venit Academia să dea o bursă unui student în medicină.

La aceste fonduri, acceptate de Academie, s'au mai adăugat încă două legate, asupra cărora urmează să ne pronunţăm în cursul acestei sesiuni generale:

1. Legatul defunctei Rozina Ilie Jitianu, care a testat moşia sa din Dobrogea, din satul Casian, comuna Gura Dobrogei, în întindere de 235 ha. Testamentul a fost deschis, ajungându-se la lămurirea juridică a succesiunii.

2. Legatul Eugenia Col. Niculescu a cărui acceptare a fost amânată din sesiunea generală extraordinară dela 3 Noemvrie pentru actuala sesiune generală ordinară, spre a se examina mai de aproape, atât sub raport juridic, cât şi sub raport practic, acest legat. Căci, cum s'a arătat atunci, testatoarea doreşte ca din vânzarea imobilului său din Calea Moşilor 354 şi din jumătatea imobilului din B-dul Ferdinand 18, Academia să creeze un fond, din venitul căruia să acorde burse anuale de câte 5.000 lei la studenţi şi studente sărace şi să se împartă unele ajutoare.

Incheiem acest capitol asupra donaţiunilor primite în acest an, amintindu-vă că d-l General Paul Teodorescu, Ministrul Aerului şi Marinei, colegul nostru corespondent, în iubirea pe care a arătat-o statornic Academiei, i-a donat, din partea Departamentului în fruntea căruia se află, suma de 300.000 lei, ca, prin această danie, să se facă o apropiere spirituală între Aviaţie şi Marină de o parte şi Academia Română de altă parte. Din această sumă, 200.000 lei s'au rezervat pentru publicaţiile ştiinţifice ale Academiei, iar 100.000 lei pentru trei premii pe seama Aviaţiei, Marinei şi Artileriei antiaeriane.

Fundaţiunea Elias de un an şi câteva luni a pus la dispoziţia suferinzilor din Capitală şi din întreaga ţară spitalul şi sanatoriul «Familiei Menachem Elias». Construit, precum se ştie, prin purtarea de grijă a Consiliului Fundaţiunii, sub auspiciile şi sub numele Academiei Române, acest nou aşezământ spitalicesc a adus, în scurtul timp de când s'a deschis, şi va aduce, fără indoială, în viitor, multă uşurare suferinţei omeneşti.

Garanţie pentru aceasta ne sunt atât instalaţiile medicale, bogate şi moderne, cu care a fost înzestrat aşezământul, cât zi, mai ales, organizaţiunea desăvârşită pe care i-a dat-o medicul său director, d-l Prof. D. Danielopolu, membru de onoare al Academiei.

Colegii din Consiliul de conducere al Fundaţiunii vor avea prilejul, în cursul sesiunii, să ne dea relaţii mai amănunţite despre activitatea şi realizările spitalului dela începutul funcţionării sale.

Fundaţiunea «Ioan I. Dalles» se află în al optulea an de activitate, urmărindu-şi cu stăruinţă nealterată de vremurile grele pe care le trăim, misiunea sa culturală şi artistică. In această perioadă de timp, relativ scurtă, Fundaţiunea şi-a câştigat un atât de bun şi cunoscut nume, încât a conferenţia, a concerta sau a expune în sălile Fundaţiunii Dalles este acum pentru talentele consacrate o tradiţie, iar pentru elementele mai tinere o consacrare.

Rezultatele din acest an — atât pe planul cultural, cât şi pe cel material — sunt expuse în darea de seamă a Secretarului General, căruia i-a revenit sarcina administrării Fundaţiunei, în urma trecerii la cele veşnice a regretatului său predecesor Gh. Ţiţeica.

VI. *Colecțiunile.*

Insemnătatea colecțiunilor Bibliotecii noastre este de multă vreme cunoscută. Cea mai bogată bibliotecă a țării, Biblioteca Academiei Române este totodată și cea mai bine înzestrată în ce privește publicațiunile și colecțiunile științifice de tot felul, atingătoare nu numai la prezentul și trecutul țărilor noastre, ci și a celor înconjurătoare. Ea tinde să devină cea mai mare și mai însemnată bibliotecă din Sud-Estul Europei.

Creșterea colecțiunilor ei se face neîncetat și sistematic. Această creștere este asigurată, în ce privește publicațiunile străine, de schimbul pe care Academia îl are cu instituțiunile similare din stăinătate și de cumpărăturile care se fac, în mare parte, după recomandările colegilor noștri. Ce privește publicațiunile care se tipăresc în țară, ele se primesc în câte două exemplare direct dela imprimerii, conform legii speciale care statornicește păstrarea depozitului legal de tipărituri la Biblioteca Academiei Române.

Această creștere se mai datorește și darurilor de cărți române și străine, de documente și manuscrise, de obiecte istorice și artistice, care ne vin aproape săptămânal. Dintre numeroasele daruri din cursul acestui an, voiu aminti numai câteva, toate fiindu-ne cu neputință a le înșirui. In fruntea donatorilor se află și în acest an M. S. Regele Italiei și Impărat al Etiopiei, dela care s'a primit în continuare al XVIII-lea volum din monumentala Sa operă «*Corpus Nummorum Italicorum*».

Colecția de documente și manuscrise s'a îmbogățit cu Corespondența Familiei I. C. Brătianu pe anii 1891—1939, dăruită de d-l C. I. C. Brătianu, spre completarea unei donații anterioare (Corespondența Familiei I. C. Brătianu până la 1891). In același compartiment, d-l G. Oprescu, membru corespondent, a depus o colecție de scrisori primite de d-sa dela diferite personalități străine și peste 40 de scrisori care i-au fost adresate de mult regretatul nostru coleg G. Vâlsan. In sfârșit, daruri prețioase de documente istorice și literare, vechi și nouă, ne-a făcut mereu d-l I. E. Toroutiu, colegul nostru corespondent.

Biblioteca noastră a sporit în acest an cu 11.578 volume, 3,635 publicațiuni periodice românești și străine, 200 stampe și portrete, 81 atlase și hărți, 794 note muzicale, 53 documente, 58 volume manuscrise și 190 monete și medalii. Comisiunea Bibliotecii va arăta de altfel, prin raportul pe care ni-l prezintă, amănuntele creșterilor, iar d-l C. Moisil, membru corespondent al Academiei și Conservator al Colecțiunilor numismatice, ne prezintă raportul său obișnuit asupra stării și îmbogățirii acestei colecțiuni în 1939.

VII. *Burse, ajutoare și subvenții*

In anul școlar curent instituțiunea noastră a destinat pentru burse suma de lei 673.000, din care s'au acordat burse pentru studii de specializare în străinătate, apoi la studenți doctoranzi în țară, la studenți

ai Școalelor Politehnice, ai Facultății de drept și ai Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale din Capitală precum și la elevi de Școale comerciale și industriale.

Bursele acestea s'au dat din veniturile fondurilor *Maria Antachi V. Adamachi, C. G. Vernescu, Prof. Cristea Otin, Leon S. Arié, Ilie Ștefănescu, N. Rătescu* și *Apostol Papadopol*. Și anume:

1. Din veniturile Fondului *Maria Antachi* un ajutor de 100.000 lei, sub denumirea «*Bursa George M. Vlasto*» d-lui Gh. Lupașcu, licențiat al Facultății de Științe din Capitală, pentru a se specializa la Roma, în studiul *malariei, bionomiei și distribuirii geografice a varietăților de Anopheles maculipennis*.

Din același fond, s'au acordat 100.000 lei, tot cu titlu de bursă, d-lui Iuliu Nițulescu, doctor în Medicină și Conferențiar la Facultatea de Medicină din Iași, pentru a face în străinătate studii despre *Boalele de nutriție în special pelagra*. Bursierului i s'a lăsat libertatea să-și aleagă țara, unde va pleca în curând.

2. Din venitul Fondului *V. Adamachi* două burse de câte 3.000 lei lunar la doi licențiați care își prepară doctoratul în științe la Facultatea de Științe din Iași și două burse la studenți ai Școalelor Politehnice, din care una la București, în valoare de 2.000 lei lunar și una la Iași în valoare de 1.500 lei lunar.

3. Din venitul Fondului *C. G. Vernescu* s'au dat în continuare cele două burse de câte 3.000 lei lunar, pe care Academia le-a acordat în 1938 prin concurs, prima unui student al Facultății de Drept, cealaltă unui student al Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale din Capitală.

4. Din venitul daniei d-lui *Prof. Cristea Otin* două burse, de câte 1.500 lei lunar, la doi studenți ai Școalei Politehnice «Gh. Asachi» din Iași.

5. Din venitul Fondului *Leon S. Arié* două burse de câte 800 lei lunar la studenți ai Școalelor Politehnice din București și Timișoara.

6. Bursa «*Ilie Ștefănescu*», de 1.000 lei lunar, s'a acordat în acest an unui absolvent al Liceului industrial din Capitală pentru a face practică de perfecționare.

7. Bursa «*N. Rătescu*», de 120 lei lunar, s'a dat unui elev al Liceului comercial «N. Kretzulescu» din Capitală.

8. Din venitul Fondului *Apostol Papadopol* s'au împărțit ajutoare trimestriale de câte 150 și 120 lei la elevi ai Liceului comercial din Gelați.

Deosebit de aceste burse, Academia a împărțit cărți didactice de curs primar la școlarii săraci, fii de țărani, ai școalelor primare din județele Maramureș și Tutova, pentru suma totală de lei 37.000, destinată în acest scop din venitul pe anul trecut al Fondului *I. Fëtu*.

Subvenția Solvay. In cursul acestui an s'a pus în aplicare dispozițiile actului de danie prin care Societatea Anonimă a Uzinelor Solvay din România a donat Academiei Române un fond de 1.500.000 lei, în numerar, din al cărui venit să se încurajeze cercetările științifice

ce se fac la *Universitățile din țară* în domeniul *chimiei pure*. Potrivit actului de danie, Academia are sarcina să acorde, în fiecare an, alternativ, la câte două Facultăți de Științe, jumătate din venitul net al fondului, astfel ca toate Universitățile din țară, la care există catedre de chimie, să profite, pe rând, de această subvenție.

In consecință venitul fondului pe anul 1939, în valoare de 67.893 lei, s'a împărțit, egal, între Facultățile de Științe din Iași și Cluj la Laboratoarele de Chimie de sub conducerea colegilor noștri d-nii Petru Bogdan și Gh. Spacu.

VIII. *Școalele Academiei*

Școalele de agricultură « *Tache P. Anastasiu* » dela Țigănești (Tecuci) și « *Ioan C. Agarici* » dela Moara Grecilor (Vaslui) au funcționat regulat și mulțumitor, prima ca Școală inferioară de agricultură, cea de a doua ca Școală practică, cu două clase, potrivit nouei organizări ce i s'a dat în conformitate cu hotărîrea luată în penultima noastră sesiune generală ordinară. La fel a funcționat și școala primară « *Tache P. Anastasiu* », proprietatea Academiei Române în comuna Călmățui, jud. Tecuci.

Ce privește Institutul « *Ion Otteteleșanu* » el funcționează, cum se știe, ca Școală Normală de Fete, potrivit contractului pe care Ministerul Educației Naționale l-a făcut, la timpul său, acum 19 ani, cu Academia. De atunci școala aceasta normală îndeplinește rolul pe care l-a avut, mai înainte, Institutul Otteteleșanu dela Măgurele.

Comisiunea Școalelor dă de altfel, prin raportul său deosebit, informațiuni mai amănunțite despre activitatea și rezultatele școalelor întreținute de Academia Română în cursul acestui an școlar.

IX. *Concursurile premiilor*

Pentru premiile pe care Academia Română urmează a le acorda în această sesiune generală s'a destinat suma totală de Lei 1.008.304.

La concursurile premiilor pentru *opere publicate* s'au prezentat 95 scrieri, concurând la 20 premii în valoare totală de Lei 607.300.

Nu s'a prezentat nicio scriere la *Premiul Vasile Pârvan*, de 30.000 lei, pentru lucrări tipărite sau descoperiri *arheologice*, la *Premiul Prof. Petre Antonescu dela Politehnică*, de 7.000 lei, pentru cea mai bună lucrare de amenajament silvic aplicată pe teren și la *Premiul Grigore Alexandrescu*, de 5.000 lei, pentru o scriere din domeniul chimiei aplicate cu caracter industrial.

La cele două premii « *Elena și Gheorghe M. Vlasto* », de câte 50.000 lei fiecare, unul pentru opere de *pictură*, celălalt pentru opere de *sculptură*, s'au prezentat, la cel dintâi trei, la cel al doilea doi concurenți.

Doisprezece concurenți au solicitat, prin memorii, « *Subvenția trienală C. Chiru* », de 22.500 lei, care s'a hotărît a se da în acest an prin Secțiunea literară pentru lucrări în curs de elaborare sau de desăvârșire.

La cele 14 premii *cu subiecte date*, în valoare de 278.504 lei, s'au prezentat 6 manuscrise şi anume: un manuscris la *Marele Premiu Regele Ferdinand I*, de 10.000 lei, tratând despre *Vieaţa şi faptele lui Tudor Vladimirescu şi starea socială şi culturală din timpul său*; un manuscris la *Premiul Episcopiei Huşilor*, de 20.000 lei, tratând subiectul «*Istoria Episcopiei Huşilor*»; un manuscris la *Premiul Statului Gh. Asachi*, de 100.000 lei, tratând despre *Aşezările româneşti în Ungaria şi Transilvania în secolul al XIV-lea şi XV-lea—studiu istorico-geografic*; un manuscris la *Premiul Năsturel*, de 5.000 lei aducând *Date precise cu privire la vechimea Românilor în Secuime*; un manuscris la *Premiul Basarabiei în memoria lui I. C. Brătianu* (în efecte de nominal lei 6.500 şi 4.004 lei în numerar), tratând subiectul «*Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei şi rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă*»; un manuscris la *Premiul Alexandru Ioan Cuza* (de 20.000 lei), cu subiectul «*Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor*».

Sfârşind aceste note despre premiile noastre din acest an, amintim că Academia a decernat, în Dumineca dela 17 Decemvrie, «*Premiul de Virtute Mavroyeni*» din 1939, predând valoarea de 100.000 lei a premiului, Societăţii «Leagănul Sf. Ecaterina», căreia i s'a dat această distincţiune prin votul din trecuta noastră sesiune generală ordinară pentru opera de asistenţă socială pe care această societate o înfăptueşte de câteva decenii în cuprinsul ţării.

Incheind, ţin, domnilor Colegi, să vă amintesc că în anul viitor se împlinesc trei sferturi de veac dela fondarea Academiei Române. Un moment însemnat în vieaţa instituţiunii noastre, care va trebui încrestat în analele ei, după cum predecesorii noştrii au făcut-o la un sfert şi la o jumătate de veac. Modul cum deci vom face şi noi aceasta rămâne să fie discutat şi fixat în actuala sesiune generală.

Deocamdată putem arăta că Delegaţiunea a decis să se publice din acest prilej monografia ce proiectasem a da la iveală acum trei ani când titlul instituţiunii noastre fusese adus în discuţiune publică. Monografia aceasta avea să cuprindă cinci părţi: istoricul, membrii, activitatea, patrimoniul şi biblioteca Academiei. Secretarul Domniilor Voastre General va completa materialul adunat până acum şi va revizui textul, în parte redactat, al acestei monografii.

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU propune şi se primeşte cu aplauze ca Membrii Academiei, cu ocazia întrunirii în actuala sesiune generală, să adreseze Majestăţii Sale Regelui, Protectorul şi Preşedintele de Onoare al Instituţiunii noastre, următoarea telegramă:

«Membrii Academiei Române, întruniţi în a 74-a sesiune generală ordinară, roagă pe Majestatea Voastră să binevoiască a primi expresiunea profundului şi neclintitului lor devotament, împreună cu sentimentele de vie recunoştinţă pentru interesul şi sprijinul pe care înaltul nostru

Protector şi Preşedinte de Onoare îl acordă lucrărilor Academiei ».

D-l Secretar general ALEX. LĂPĚDATU aduce la cunoştinţă că d-l Coleg Dim. Pompeiu a fost ales membru corespondent al Academiei Regale Serbe din Belgrad.

D-l I. NISTOR citeşte următorul *Raport al Comisiunii Şcolare asupra Şcoalelor Academiei Române :*

« Şcoalele de Agricultură « *Tache P. Anastasiu* » dela Ţigăneşti (Tecuci) şi « *Ion C. Agarici* » dela Moara Grecilor (Vaslui) au funcţionat în cursul acestui an conform programului din noua lege de organizare a învăţământului agricol, care s'a promulgat prin Inaltul Decret Regal Nr. 3382 din 28 Septemvrie 1938 şi anume:

« Şcoala dela Ţigăneşti ca şcoală inferioară de agricultură cu 3 (trei) clase de cursuri, în care practica agricolă se face în fiecare zi după amiazi şi în mod permanent în timpul verii şi al patrulea an în care se face numai practica agricolă, fie pe moşia şcoalei, fie pe una din celelalte moşii ale Academiei Române.

« Materiile de învăţământ se predau de trei profesori, ingineri agronomi, pentru cursurile de specialităţi şi de un învăţător pentru cultura generală.

« Elevii capătă în această şcoală instrucţiunea menită să formeze buni gospodari pe proprietăţile lor şi viitori conducători de exploatări agricole mijlocii şi mari. Moşiile Academiei Române sunt administrate numai de absolvenţi din această şcoală.

« Şcoala dela Ţigăneşti, care a fost înfiinţată în anul 1910, se găseşte în al 30-lea an de funcţionare şi a dat până acum un număr de 282 absolvenţi.

« In anul şcolar 1939—1940 urmează.

15 elevi în clasa	. . . .	I-a
9 » » »	. . . .	II-a
10 » » »	. . . .	III-a
3 practicanţi		
37 elevi în total.		

« In toamna trecută şcoala aceasta a dat o nouă serie de 25 absolvenţi.

« Şcoala dela Moara Grecilor a funcţionat ca şcoală practică de agricultură cu două clase în care se dă pregătirea necesară fiilor de mici proprietari şi săteni, ca să devină buni gospodari în exploatatiunile proprii. Pregătirea elevilor are un caracter cu totul practic, ei luând parte 'a toate lucrările zilnice. In cursul iernii când nu sunt lucrări practice, se fac lecţiuni de către doi profesori, ingineri agronomi de specialitate, din care unul este şi Directorul şcoalei şi de către învăţătorul din sat, care se ocupă de cultura lor generală

« Şcolala dela Moara Grecilor, care s'a înfiinţat în anul 1899 se găseşte în al 41-lea an de funcţionare şi a dat până acum un număr de 332 absolvenţi.

«In anul şcolar 1939—1940 urmează:

10 elevi în clasa	. . . .	I-a
6 » » »	. . . .	II-a

«La examenul de absolvire care s'a ţinut în toamna trecută au reuşit 11 absolvenţi.

«Intreţinerea acestor şcoale se face cu produşele recoltate de pe moşiile cu care au fost înzestrate după expropierea totală ce se aplicase prin reforma agrară şi din veniturile realizate prin exlpoatarea pădurilor cari au rămas în proprietatea fondurilor respective, precum şi din cupoanele produse de renta de expropriere a moşiilor ce au aparţinut acestor fonduri.

«Anul agricol care alimentează în cea mai mare parte venitul anului curent s'a încheiat în condiţiuni slabe pentru grâu şi celelalte păioase de primăvară şi în condiţiuni bune pentru cultura porumbului.

«Seceta de primăvară a împiedecat desvoltarea normală a semănăturilor în general şi în special a păioaselor de primăvară. Ploile din Iulie au salvat cultura porumbului, floarea soarelui, a sfeclei de nutreţ, a cartofului, însă au împiedecat recoltarea grâului care fusese în mare parte compromis de rugină.

«Pe moşia şcoalei dela Ţigăneşti, care are o suprafaţă arabilă de 283 hectare, s'au obţinut în acest an următoarele producţiuni la culturile principale:

1362 kg grâu la ha cu o greutate hectolitrică de 76 kg.
1170 » mazăre la ha.
625 » rapiţă la ha.
1224 » porumb la ha.

înmagazinându-se în total	17.500 kg	rapiţă
	135.000 »	grâu
	35.000 »	mazăre
	30.000 »	porumb

«Pe moşia şcoalei dela Moara Grecilor, care are o suprafaţă arabilă de 128 hectare, s'au obţinut următoarele producţiuni la culturile principale:

Grâu	1000	kg	de	ha
Orz	1400	»	»	»
Ovăz.	1000	»	»	»
Floarea soarelui	1350	»	»	»
Porumb	1155	»	»	»
Mazăre.	1137	»	»	»

«Aplicându-se măsura de desfiinţare a viei, care era nerentabilă, s'au plantat nuci în loc. Plantaţia de pomi fructiferi din jurul viei, care de asemenea produce puţin şi foarte rar, va trebui de asemenea desfiinţată şi dat terenul în cultură.

« Din încercarea făcută până acum s'a putut constata că acea regiune nu este potrivită nici pentru vie şi nici pentru pomi fructiferi.

« Economiile impuse, în urma constatărilor făcute de comisiunea şcolară la faţa locului, au permis ca să se acopere în anul trecut 914.156 lei din datoriile ce apăsau fondul Tache P. Anastasiu şi 206.021 lei din datoriile dela fondul Agarici.

« Preţurile mai remuneratorii ce sunt acum pentru produsele agricole şi urcarea preţului la materialele lemnoase ce se obţin prin exploatarea pădurilor va înlesni ca în curând să se poată acoperi toate datoriile din trecut, ceea ce ne va permite apoi să păşim la facerea investiţiilor care sunt atât de necesare pentru ridicarea nivelului de organizare a acestei şcoale.

« Şcoala primară dela *Călmăţui*, jud. Tecuci, îşi continuă activitatea conform programului de învăţământ al şcoalelor Statului. In cursul acestui an şcoala aceasta a fost înzestrată cu o instalaţie de baie cu mai multe duşuri, unde fac regulat baie şi sătenii din Călmăţui.

« *Institutul Ion Ottetelişanu* dela Măgurele (Ilfov) se află în al XIX-lea an de funcţionare ca şcoala normală de fete, întreţinut de Ministerul Educaţiei Naţionale, continuând să fie una din cele mai bune şcoale din Ţară.

« Şcoala aceasta are nevoie de multe reparaţiuni la construcţiile de administraţie, cari vor trebui neapărat făcute, spre a asigura păstrarea lor pentru viitoarele trebuinţe când Institutul Ottetelişanu va fi iarăşi pus în funcţionare, conform prevederilor testamentare ».

— Se ia act şi se aprobă.

Procedându-se la alegerea Comisiunii Şcolare pentru anul viitor 1930—1941, se aleg: d-nii Th. Capidan, N. Bănescu şi Gh. Ionescu-Şişeşti.

D-l I. SIMIONESCU ceteşte următorul *Raport al Comisiunii pentru împărţirea cărţilor didactice din venitul Fondului I. Fĕtu :*

« Implinind deciziunea luată de D-voastră în şedinţa dela 19 Mai 1939, venitul Fondului I. Fĕtu, de 37.000 lei, din acel an, a fost destinat pentru procurarea de cărţi didactice de curs primar şi rechizite şcolare, spre a fi distribuite gratuit la şcolari fii de ţărani, din comunele rurale cele mai sărace din judeţele Maramureş şi Tutova.

« După recomandarea Ministerului Educaţiei Naţionale, cu distribuirea acestor ajutoare au fost însărcinaţi în judeţul Tutova d-l Ioan Targae, Subinspector şcolar, iar în judeţul Maramureş d-l Subinspector şcolar Marin Nastasie.

« Fiecăruia i s'a pus la dispoziţie, în scopul arătat, suma de 18 500 lei.

« Procurarea şi distribuirea cărţilor s'a făcut în condiţiuni cu totul mulţumitoare, d-nii subinspectori având grija să noteze pe cărţile distribuite « *Dar din partea Academiei Române — Donaţia I. Fĕtu* », cum li se recomandase de Academie.

« Au fost ajutate în jud. Tutova 15 comune, iar în jud. Maramureş s'au distribuit ajutoare la 28 de şcoale.

« Aducem și cu această ocazie mulțumiri d-lor Subinspectori I. Targae și M. Nastasie pentru osteneala care și-au dat-o pentru buna distribuire a ajutoarelor.

« Pentru anul școlar 1940—1941, Academia a înscris în bugetul său întregul venit al Fondului Fĕtu din 1939 în sumă de 45.000 lei destinându-l pentru același scop, anume pentru ajutorarea comunelor din regiunile cele mai sărace ale țării că cărți și rechizite școlare.

« Comisiunea propune ca în acest an ajutoarele să se împartă în județele Tighina și Caraș ».

— Raportul se ia spre cunoștință și se aprobă propunerile Comisiunii ca ajutoarele din acest fond să se împarte în viitorul an școlar în județele Tighina și Caraș.

D-l Secretar general ALEX LĂPĔDATU cetește următorul *Raport asupra burselor acordate în acest an din fondurile C. G. Vernescu, Maria Antachi, Prof Cristea Otin, Leon S. Arié, Ilie Ștefănescu, N. Rătescu și A. Papadopol :*

« Pentru bursieri săi din acest an școlar, Academia Română a destinat suma totală de lei 673.000 din veniturile Fondurilor *Maria Antachi, C. G. Vernescu, Prof. Const. Otin, Leon S Arié, Ilie Ștefănescu, N. Rătescu* și *Apostol Papadopol.* Din această sumă s'au acordat următoarele burse:

« 1. Din venitul Fondului *Maria Antachi* s'au acordat două ajutoare de câte 100.000 lei sub denumirea de « *Bursa George M. Vlasto* » pentru studii de specializare în străinătate.

« Astfel 100 000 lei s'au acordat d-lui Gh. Lupașcu, licențiat al Facultății de Științe din Capitală, pentru a se specializa, la Roma, în studiul *Malariei, bionomiei și distribuirii geografice a varietăților de Anopheles maculipennis*

« Asemenea s'au acordat 100.000 lei d-lui Iuliu Nițulescu, Doctor în Medicină și conferențiar la Facultatea de Medicină din Iași, pentru a face studii în Italia despre *Boalele de nutriție, în special pelagra.* Bursierul va pleca la Roma în luna Iunie viitor.

« Ambele aceste burse s'au acordat pe baza unui concurs între lucrările publicate ale candidaților în domeniile speciale amintite.

« 2. Din venitul Fondului *C. G. Vernescu* s'au acordat în continuare două burse de câte 3.000 lei lunar, una la Facultatea de Drept din Capitală obținută prin concurs de studentul Lupu Ștefanache, care a cum se află în anul al III-lea de studii; cealaltă la Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale din Capitală, obținută de asemeni prin concurs de studentul Mitu N. Ion, acum în anul al II-lea de studii. Intrucât acest bursier, în toamna trecută încă nu-și trecuse examenele la toate obiectele de studii, bursa i-a fost acordată în prelungire numai până la 1 Aprilie, pentru a-și trece examenele în sesiunea de Februarie. Bursierul din cauza concentrărilor la care a fost chemat aproape în tot cursul anului, nu și-a putut trece nici în această sesiune toate examenele.

« 3. Din venitul fondului de 1.000.000 lei pe care l-a donat în anul trecut Academiei d-l Prof. *Cristea Otin*, Rectorul Şcoalei Politehnice « Gh. Asachi » din Iaşi şi fost bursier al Instituţiunii noastre, s'au acordat două burse de câte 1.500 lei lunar la studenţii din anul I ai menţionatei Şcoale Politehnice, Mărculescu Nicolae şi Ilisii Gheorghe.

« 4. Din venitul donaţiunilor d-lui *Leon S. Arié* s'a acordat o bursă de 800 lei lunar studentului Gâdea N. Dumitru, în anul II al Şcoalei Politehnice din Bucureşti şi o bursă tot de 800 lei lunar studentului Ţiru Dumitru, din anul III al Şcoalei Politehnice din Timişoara.

« 5. Bursa *Ilie Ştefănescu*, de 1.000 lei lunar, s'a acordat cu începere dela 1 Ianuarie, elevului asbolvent al Liceului Industrial din Capitală Hristu Nichifor, pentru a face practică de perfecţionare la acelaşi Liceu.

« 6. Bursa *N. Rătescu*, de 120 lei lunar, s'a dat elevului Gabor Mircea dela Liceul Comercial « N. Kretzulescu » din Capitală.

« Din venitul Fondului *Apostol Papadopol* s'au distribuit ajutoare trimestriale de câte 150 lei la 10 elevi din cursul superior al Liceului Comercial din Galaţi şi de câte 120 lei la 10 elevi din cursul inferior al aceluiaşi liceu.

« In acest an şcolar urma să se dea în continuare bursa de 2.000 lei lunar, acordată în anul trecut, din venitul Fondului « *Inginer Petre şi Maria Lucaciu* » elevului Grosu S. Ştefan, dela Şcoala Politehnică din Bucureşti. Bursierul n'a făcut însă dovadă că a promovat anul, din care cauză bursa a rămas în acest an neacordată ».

ŞEDINŢA DELA 16 MAI 1940

Preşedinţia d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

La ordinea zilei fiind punerea în concordanţă a Regulamentului pentru serviciile Academiei cu Regulamentul General, la propunerile Comisiunii, compuse din d-nii Dr. Gr. Antipa, I. Nistor, Alex. Lăpĕdatu, însărcinată cu lucrarea de coordonare a celor două regulamente şi după discutarea fiecărui articol în parte, proiectul de regulament pentru serviciile Academiei, prezentat de Comisiune, se adoptă în unanimitate în următoarea cuprindere:

Regulament pentru Serviciile Academiei Române, votat la 23 Mai 1909, cu modificările introduse din 1914—1924—1937 şi 1940

« *Art. 1.* — Serviciile Academiei sunt:

« I. Biblioteca şi Colecţiunile;

« II. Serviciile Administrative.

Biblioteca şi Colecţiunile

« *Art. 2.* — Pentru promovarea scopului prevăzut în legea de înfiinţare a Academiei: de cultivare a limbii şi istoriei naţionale, a literelor, a ştiinţelor şi a frumoaselor arte, aceasta ţine la dispoziţiunea cercetătorilor Biblioteca şi Colecţiunile sale literare, istorice, ştiinţifice şi artistice.

« *Art. 3.* — Directiunea serviciilor întregii Biblioteci şi a tuturor Colecţiunilor este încredinţată unui Conservator ales dintre membrii activi cu domiciliul în Bucureşti, cu două treimi din voturile membrilor prezenţi în sesiunea generală anuală, pe timp de cinci ani.

« Conservatorul Bibliotecii şi al Colecţiunilor se îngrijeşte de ţinerea la curent şi completarea inventarului acestor colecţiuni, de organizarea lor metodică, de buna lor păstrare şi folosire, în conformitate cu dispoziţiunile regulamentului special al Bibliotecii şi Colecţiunilor.

« El pregăteşte lucrările ce privesc aceste servicii pentru şedinţele Academiei şi pentru sesiunile generale anuale şi extraordinare.

« Delegaţiunea îi poate acorda dreptul de a purta în numele Academiei, corespondenţa internă şi externă, cu autorităţile ţării şi cu particularii, în ceea ce priveşte Biblioteca şi Colecţiunile.

« El e dator să locuiască în edificiul Academiei.

« *Art. 4.* — Conservatorul Bibliotecii şi al Colecţiunilor primeşte, în afară de diurnele de şedinţe, o indemnizaţie lunară fixată prin bugetul anual.

Serviciile Administrative

« *Art. 5.* — Serviciile administrative sunt:

« *a)* Cancelaria Secretariatului;

« *b)* Serviciul Contabilităţii;

« *c)* Serviciul Bunurilor;

« *d)* Serviciul Contenciosului;

« *e)* Serviciul Publicaţiunilor.

« *Art. 6.* — Toate aceste servicii sunt subordonate direct Secretarului General.

a) *Cancelaria Secretariatului*

« *Art. 7.* — Cancelaria Secretariatului este condusă de un Director, în atribuţiunile căruia intră lucrările de cancelarie, sercetariatul şedinţelor Academiei şi Delegaţiunii, registratura şi arhiva.

« *Art. 8.* — El centralizează lucrările tuturor serviciilor administrative, prezintându-le, însoţite de referate, Delegaţiunii şi Secretarului General, apoi remite acestor servicii, spre executare, deciziunile Preşedintelui şi Secretarului General şi toate hotărîrile plenului, ale Delegaţiunii, Secţiunilor şi Comisiunilor, — Şefii celorlalte servicii rămânând răspunzători de aducerea la îndeplinire a acestor deciziuni şi hotărîri.

« *Art. 9.* — Directorul Cancelariei primeşte, pregăteşte şi expediază întreaga corespondenţă internă şi externă; ţine evidenţa statelor de ser-

viciu ale întregului personal: funcţionari şi oameni de serviciu; publică în ziare rezumatele comunicărilor făcute în şedinţele publice ale Academiei, redactate sau revăzute de autorii lor; ţine jurnalul istoric al Academiei.

« El este ajutat în atribuţiunile sale de personalul înscris în bugetul anual.

b) *Serviciul Contabilităţii, Casieriei, Inventarelor şi Comercializării Publicaţiunilor*

« *Art. 10.* — Serviciul Contabilităţii este condus de un Director şi cuprinde următoarele birouri:

« 1. *Biroul executării bugetului*, însărcinat cu controlul executării atât a bugetului special, cât şi a bugetului general, cu controlul încasării regulate a veniturilor şi ordonanţarea cheltuelilor, precum şi cu verificarea actelor justificative.

« 2. *Biroul Casieriei*, însărcinat cu operaţiunile curente de casă.

« 3. *Biroul Inventarelor*, însărcinat cu ţinerea în evidenţă a inventarului întregii averi mobile şi imobile a Academiei şi a tuturor fondurilor speciale pe care le administrează, cât şi verificarea lor; de asemenea cu ţinerea în evidenţă a tuturor efectelor publice şi acţiunilor; cu urmărirea încasării cupoanelor şi dividendelor, precum şi cu operaţiunile ce rezultă din ieşirea la sorţi a titlurilor. Toate efectele de Stat, obligaţiunile şi acţiunile vor fi ţinute în depozit liber la Banca Naţională a României, la Casa de Depuneri sau la alte instituţiuni de Stat hotărîte de plen în sesiune generală.

« 4. *Biroul Contabilităţii*, însărcinat cu ţinerea contabilităţii în partidă dublă şi încheierea, la finele anului, a contului de gestiune anuală, ca şi a bilanţului general; de asemenea cu înregistrarea şi controlul tuturor actelor justificative ce privesc întreaga gestiune şi administrare a Academiei.

« 5. *Biroul Comercializării Publicaţiunilor*, având următoarele însărcinări:

« *a)* Primeşte spre depozitare şi inventariază toate publicaţiunile tipărite de Academie, având în sarcina sa ţinerea la curent a registrelor de intrare şi ieşire a acestora şi buna rânduială a depozitului.

« *b)* Expediază, atât prin curier şi prin poştă, cât şi prin Serviciul de Schimburi internaţional de publicaţii, cu luare de dovadă despre expediere şi primire, exemplarele cuvenite membrilor Academiei, instituţiunilor, autorilor, etc. din ţară şi străinătate.

« *c)* Intocmeşte, pentru fiecare publicaţiune în parte, o fişă specială, care cuprinde evidenţa exactă a exemplarelor primite, distribuite gratuit, oferite în schimb, puse în vânzare şi rămase în depozit. Această evidenţă e ţinută şi într'un registru special.

« *d)* Se îngrijeşte de comercializarea publicaţiunilor Academiei, în care scop întreţine relaţiuni cu librăriile importante din toată ţara şi din străinătate. Tot în acest scop se îngrijeşte ca publicul să fie pus în cunoştinţă de apariţia şi conţinutul nouălor publicaţiuni ale Academiei

prin anunțuri și referate publicate în ziare și reviste. De asemenea publică liste lunare despre nouăle lucrări apărute, care se trimit la librării și edituri.

« *e)* Pentru publicațiunile puse în vânzare la librării, întocmește un borderou de expediere în două exemplare, din care unul se trimite Serviciului de Contabilitate și Casierie, care este obligat a ținea la zi situația acestor publicațiuni;

« *f)* Trimite la fiecare trimestru Direcțiunii Contabilității o situație a cărților vândute, depuse în comision la librării și rămase în depozit. La sfârșitul fiecărui exercițiu va face numărătoarea cărților din depozit și numai pe baza constatărilor făcute se va da descărcare Șefului depozitului.

« *Art. 11.* — Serviciul Contabilității se face de Directorul Contabilității, de un Casier și de personalul prevăzut în buget.

« Directorul Contabilității are răspunderea ținerii în bună regulă a registrelor serviciului său. El lucrează sub supravegherea Delegațiunii și a Comisiunii financiare. Directorul Contabilității contrasemnează mandatele de plată și corespondența serviciului, alături de Secretarul General.

« Verifică conturile de plată.

« Incheie lunar situația executării bugetului și balanța de verificare.

« La finele exercițiului încheie contul de gestiune și bilanțul anual.

« El adună elementele pentru alcătuirea proiectelor de bugete de către Delegațiune și Comisiunea financiară.

« Verifică la fiecare sfârșit de zi situația Casei; verifică de asemenea conturile dela imprimerii înainte de a fi date la Casă spre achitare.

« Ține al doilea rând de chei ale Casei, primul fiind încredințat Casierului.

« *Art. 12.* — Mandatele de plată vor fi emise de către Serviciul Contabilității pe baza aprobărilor date de delegațiune ori de Secretarul general (după importanța și categoria plății ordonate).

« Mandatele de plată vor fi însoțite de piesele justificative.

« Chitanțele de primiri de numerar (încasări) vor purta viza Casierului și viza de control a Directorului Contabilității.

« *Art. 13.* — Directorul Contabilității are împreună cu Casierul răspunderea Casei și face corespondența privitoare la administrarea bănească și gestiunea fondurilor.

« *Art. 14* — El face Delegațiunii Academiei, ori de câte ori e necesar, propuneri pentru capitalizarea atât a sumelor prevăzute în bugete și realizate, precum și a sumelor încasate în plus peste prevederile bugetare. Delegațiunea va hotărî asupra sumelor de capitalizat, asupra naturii efectelor și a plasamentelor de făcut.

« *Art. 15.* — El prezintă, în fiecare lună situațiunea executării bugetului pe titluri cu balanța de verificare, iar trimestrial, situația executării bugetului pe articole

« *Art. 16.* — Casierul face încasările și plățile Academiei ordonanțate în numerar.

« El semnează chitanțele ce emite pentru sumele incasate. Chitanțele vor fi vizate de Șeful Contabilității.

« *Art. 17.* — Casierul va avea o garanție în valoare cel puțin egală cu de două ori salariul său anual.

« *Art. 18.* — Manipularea numerarului se face de Casier.

« Sumele disponibile peste nevoile curente ale Academiei se vor putea depune în cont curent, pe termen sau la vedere, după cum va hotărî Delegațiunea.

c) *Serviciul Bunurilor*

« *Art. 19.* — Administrarea, exploatarea, punerea în valoare și întreținerea în bună stare a întregii averi imobile a Academiei, constând din moșii, ferme, bălți, păduri, case de locuit, magazii, localuri de școale, localurile în care este instalată Academia și anexele ei și orice fel de construcțiuni, precum și mormintele donatorilor a căror îngrijire a fost lăsată în sarcina Academiei, este încredințată Serviciului Bunurilor.

« *Art. 20.* — Atribuțiunile și îndatoririle acestui serviciu sunt:

« *a)* Să alcătuiască un inventar enumerativ descriptiv și evaluativ al tuturor bunurilor, cu toată averea mobilă și imobilă ce se află pe fiecare din ele și a întreține evidența lui;

« *b)* Să studieze și să propună Delegațiunii sistemele cele mai practice, lesnicioase și rentabile pentru exploatarea fiecărui bun, fie prin arendare, fie prin regie proprie;

« *c)* Să raporteze asupra stării fiecărui bun și să propună mijloacele de întreținere, îmbunătățiri și punere în valoare, arătând lucrările ce sunt necesare în acest scop și costul lor;

« *d)* Să organizeze exploatarea bunurilor administrate în regie și să alcătuiască caietele de sarcini și condițiunile pentru cele ce urmează a fi arendate;

« *e)* Să supravegheze regulat toate exploatările în regie și să se controleze veniturile și cheltuelile și dacă inventarul viu și mort, constatat la inventariere, este în ființă și în ce stare se află;

« *f)* Să prezinte Delegațiunii, la fiecare sfârșit de an, un bilanț al rezultatului exploatării fiecărui bun și un proiect de buget de venituri și cheltueli;

« *g)* Să studieze și să ia cuvenitele măsuri pentru întreținerea în bună stare a mormintelor donatorilor, care au fost lăsate în îngrijirea Academiei.

« *Art. 21.* — Serviciul Bunurilor este condus de un Inspector al Bunurilor având titlul de Inginer agronom, ajutat de administratorii de moșii și de personalul necesar.

« Pentru amenajarea și exploatarea pădurilor, Inspectorul Bunurilor va fi secundat și de un Inginer silvic, ajutat de personalul necesar de specialitate.

d) *Serviciul Contenciosului*

« *Art. 22.* — Serviciul Contenciosului are conducerea tuturor lucrărilor juridice ale Academiei. El îi apără interesele faţă de autorităţile judiciare şi administrative, folosind toate mijloacele legale;

« *a)* Intocmeşte referate asupra chestiunilor juridice interesând Academia, pentru Delegaţiune, Secretariatul General şi Conservatorul Bibliotecii şi Colecţiunilor;

« *b)* Redactează actele şi convenţiunile pe care Academia le încheie în conformitate cu legea, cu statutele şi regulamentele ei;

« *c)* Ţine, pentru buna ordine a lucrărilor şi pentru precisa urmărire a proceselor, un registru în care se trec toate termenele proceselor pe care Academia le are în faţa instanţelor judecătoreşti şi administrative;

« *d)* De asemenea ţine un registru de executarea sentinţelor pronunţate de instanţe pentru neîndeplinirea obligaţiunilor impuse atelierelor de arte grafice, în ceea ce priveşte despăgubirile civile şi cheltuelile de judecată acordate Academiei;

« *e)* Are sarcina arhivei juridice a fondurilor, fundaţiunilor şi donaţiunilor Academiei, în care se păstrează situaţia juridică a fiecărui fond, fundaţiune sau donaţiune.

« *Art. 23.* — Serviciul Contenciosului este condus de un Director de Serviciu, cu concursul unuia sau mai multor avocaţi, ajutaţi de funcţionarii prevăzuţi în buget.

e) *Serviciul Publicaţiunilor*

« *Art. 24.* — Serviciul tipăririi publicaţiunilor Academiei are următoarele atribuţiuni:

« *a)* Primeşte manuscrisele destinate publicaţiunilor Academiei şi aprobate de plen sau de Secţiuni a fi tipărite în aceste publicaţiuni;

« *b)* Ingrijeşte de trimiterea lor la tipografie, de corecturile necesare şi propune Secretarului General — potrivit normelor fixate de Delegaţiune — preţul de vânzare al publicaţiunilor editate;

« *c)* Controlează şi verifică conturile dela imrpimerii înainte de a fi trimise Contabilităţii spre achitare.

Numiri — atribuţiuni — pedepse.

« *Art. 25.* — Serviciile vor fi de cinci ore pe zi. Orele suplementare se vor plăti în plus după tariful stabilit de Delegaţiune.

« *Art. 26* — Personalul Academiei Române este compus din:

« Funcţionari

« Oameni de serviciu şi rândaşi (cari fac de serviciu toată ziua).

« Funcţionarii Academiei sunt obligaţi să-şi facă regulat şi conştiincios serviciul; ei vor executa în timpul serviciului orice lucrări cu care ar fi însărcinaţi, pe lângă acelea care ţin strict de funcţiunea ce ocupă.

« In afară de sărbătorile de Crăciun şi Paşti, funcţionarii au drept la o lună concediu, între 1 Iulie şi 30 Septemvrie.

« Aceste concedii sunt acordate pe serii, astfel ca continuitatea serviciului să fie asigurată. Nu se pot acorda concedii în afară de acel de o lună arătat la alineatul precedent, decât pentru boală sau nevoi excepționale.

« Apreciind împrejurările, se pot acorda concedii peste două luni. Dacă concediul va trece de trei luni, atunci funcționarul nu va avea drept decât la jumătate din retribuțiune

« Concediile anuale din timpul verii se încuviințează de către Secretarul General și de Conservator, pentru serviciile respective.

« Celelalte concedii se aprobă de către Delegațiune, pe baza cererii celui interesat și a referatelor Secretarului General sau ale Conservatorului.

« Se mai pot acorda funcționarilor de către Directorii de serviciu permisiuni până la cel mult trei zile în cursul unei luni.

« Directorii de serviciu iau această permisiune dela Secretarul general.

« In afară de concedii, funcționarii nu pot absenta dela serviciu decât numai pentru cazuri de boală; în asemenea împrejurări ei sunt datori să înștiințeze de urgență pe șefii lor direcți Absențele nemotivate se consideră ca lipsă dela datorie și se vor raporta Delegațiunii, care va decide asupra lor, putând atrage după ele pedepsele prevăzute la art. 30 de mai jos.

« Zilele de absență nemotivate sau orele întârziate, fără motive valabil recunoscute, vor fi consemnate de Directorul Cancelariei la sfârșitul fiecărui luni și vor fi scăzute proporțional din remunerarea funcționarilor respectivi.

« *Art. 27.* — Numirea personalului în locurile vacante sau din nou înființate pentru funcționari se face prin concurs de Delegațiune, care va fixa și normele concursului. Recomandările pentru înaintări se fac de către Secretarul general, iar pentru Serviciile Bibliotecii de către Conservatorul Bibliotecii și se prezintă Delegațiunii de către Secretarul general.

« In scopul documentării propunerilor de înaintare sau de pedepsire se înființează pentru toți funcționarii și oamenii de serviciu câte un dosar personal.

« Aceste dosare vor fi alcătuite din:

« *a)* O foaie arătând starea civilă, studiile, lucrările, decorațiunile funcționarului sau omului de serviciu respectiv;

« *b)* Foi anuale întocmite la finele fiecărui an calendaristic, în care se va nota de Secretarul general sau de Conservatorul Bibliotecii și al Colecțiilor: chipul cum și-a îndeplinit serviciul, absențele și cauzele lor, recompensele, pedepsele și orice poate da o icoană a funcționarului sau omului de serviciu respectiv.

« Foile anuale se încheie prin propuneri de înaintări — dacă este cazul — cu specificarea alegerii sau vechimii, sau de menținerea în grad.

« Foile anuale se lipesc la dosarul personal respectiv.

« Dosarele personale sunt confidențiale. Ele se păstrează respectiv de Secretarul general și de Conservatorul Bibliotecii și al Colecțiilor.

« *Art. 28.* — Spre a fi numit funcționar în serviciile Academiei, cel propus trebue să fie Român și să posedă diploma de învățământ superior din specialitatea respectivă.

« *Art. 29.* — Numirile noi de funcţionari în serviciile Academiei se fac în mod provizoriu. Provizoratul sau timpul de încercare durează un an, în care timp se va vedea dacă funcţionarul are aptitudinile şi pregătirea necesară spre a fi trecut în cadrele funcţionarilor definitivi. In timpul provizoratului el poate fi concediat din serviciu de către Delegaţiune, după arătarea motivată a Secretarului General sau a Conservatorului Bibliotecii, vestind pe cel în drept cu trei luni înainte.

« *Art. 30.* — In cazul abaterilor de orice fel ale funcţionarilor se va proceda în modul următor:

« In urma cercetării, Delegaţiunea se va pronunţa, ascultând şi pe funcţionarul învinuit.

« In cazul când constatarea arată un delict de drept comun, învinuitul se deferă justiţiei şi se suspendă din serviciu — cu pierderea salariului — până la hotărîrea justiţiei.

« Pedepsele ce se pot aplica, după caz, atât funcţionarilor, cât şi personalului de serviciu sunt:

« *a)* mustrarea orală în particular;

« *b)* mustrarea orală în faţa celor de grad egal şi superior;

« *c)* mustrarea scrisă;

« *d)* pierderea salariului până la 15 zile;

« *e)* suspendarea din serviciu până la şease luni,

« *f)* revocarea din serviciu;

« Pedepsele dela punctele *a*, *b* şi *c* se aplică de Secretarul general sau de Conservator

« Pedepsele dela punctele *d*, *e* şi *f* se aplică de Delegaţie.

« *Art. 31* — Directorii de Serviciu se conduc în lucrările lor de dispoziţiunile cuprinse în statute şi regulamente şi de instrucţiunile date de organele Academiei; ei împart şi supraveghiază lucrările funcţionarilor din serviciile lor şi au răspunderea bunului mers al acestor lucrări.

Remunerări, înaintări

« *Art. 32* — Funcţionarii Academiei se împart, în ce priveşte remunerarea, în grade şi anume:

« Serviciile administrative:	Biblioteca şi Colecţiile:
Gradul I	
« Director de Serviciu	Prim bibliotecar
Gradul II	
« Şef de Serviciu	Bibliotecar principal (custode principal, numismat principal, arhivar principal).

Gradul III

« Şef de Birou	Bibliotecar (custode, numsimat, arhivar).

Gradul IV

« Ajutor (de contabil, de casier, de secretar de Cancelarie).	Ajutor de Bibliotecar (ajutor de custode, de numismat, de arhivar).

Gradul V

« Impiegat.

Gradul VI

« — Stagiar.

« Actualii funcționari ajutători își păstrează drepturile câștigate prin vechiul regulament.

« *Art. 33.* — Remunerarea este cea prevăzută în tabela de mai jos din acest regulament.

« Funcționarii definitivi au dreptul la un spor de 10% la salariu, la fiecare trei ani. Sporul se va socoti totdeauna la salariul înscris în buget.

« La înaintare, funcționarul primește salariul noului grad, căruia după trei ani încep a se adăuga sporurile prevăzute la alin. 2.

« Niciun funcționar nu poate primi mai mult de șease gradații în timp de 35 ani de serviciu.

« *Art. 34.* — Salariile lunare ale gradelor sunt cele următoare:

Funcționarul	gradul	I	14.000 lei
»	»	II	10.500 »
»	»	III	8.000 »
»	»	IV	6 000 »
»	»	V	5.000 »
»	stagiar		4.750 »

« In afară de aceasta, funcționarii mai au dreptul la:

« O indemnitate de chirie anuală egală cu patru lefuri lunare primitoare în mână;

« O indemnitate de 200 lei lunar pentru fiecare copil minor;

« Un ajutor de înmormântare (leafa pe trei luni).

« *Art. 35.* — Funcționarii cari au o vechime minimă de șease ani în grad, pot fi înaintați de Delegațiune, în condițiunile art. 27.

« La înaintările dintr'un grad într'altul se va avea în vedere în prima linie alegerea și în a doua linie vechimea.

« Inaintările nu se fac în cursul anului, ci numai pe întâia zi a aplicării bugetului.

« *Art. 36.* — Persoanele însărcinate cu lucrări speciale și remunerate cu diu nă nu vor fi considerate ca funcționari și deci nu cad în prescripțiunile acestui regulament.

Dispozițiuni transitorii

« *Art. 37.* — Funcționarii Academiei aflați în serviciu la punerea în aplicare a acestui regulament păstrează funcțiunile lor, chiar dacă nu îndeplinesc condițiile de studii prevăzute la art. 29 de mai sus.

« *Art. 39.* — Oamenii de serviciu pentru birourile Academiei se numesc și se revocă de Delegațiune.

« Salariile lor lunare sunt:

« Oameni de serviciu: 3 300 lei lunar în primii cinci ani de serviciu; 3.550 lei lunar în anii 5—10; 3.750 lei lunar în anii 10—15; 3.950 lei lunar în anii 15—20; 4.200 lei lunar în anii 20—25.

« Rândașii au pentru aceiași ani: 2 900, 3.100, 3.250, 3 400, 3.500 lei lunar

« In afară de salarii mai au dreptul la următoarele:

« 100 lei lunar omului de serviciu și

« 80 » » rândașului, pentru fiecare copil minor;

« Ajutor de înmormântare după aprecierea Delegațiunii.

« *Art. 40.* — Delegațiunea, autorizată de plenul Academiei, poate modifica salariile prevăzute în acest regulament.

« *Art. 41.* — Toate dispozițiunile contrarîi regulamentului de față sunt și rămân abrogate.

« *Art. 42.* — Acest regulament intră în vigoare la 1 Iulie 1940 ».

D-l I. SIMIONESCU citește următorul *Raport al Comisiunii Fondului V. Adamachi, despre bursele acordate în 1939—1940:*

« Hotărîrile pe care D-voastre le-ați luat în trecuta sesiune generală, la propunerea Comisiunii Fondului Vasile Adamachi, cu privire la acordarea de burse din venitul acestui fond în anul școlar în curs, s'au executat precum urmează:

« Din venitul Fondului Adamachi s'a destinat pentru burse suma de lei 190.000 din care s'au acordat patru burse în țară. Potrivit aceleiași deciziuni urma să se acorde și o bursă de 5.000 lei lunar, în străinătate, unui licențiat al Facultății de Științe din Iași, care avea să studieze Fizica la Universitatea din Paris sub conducerea colegului nostru corespondent Horia Hulubei. Ținând seamă însă de starea de războiu în care se află Franța, Academia la propunerea făcută de Comisiunea Fondului Adamachi în Decemvrie trecut, a suspendat această bursă cel puțin pentru anul în curs.

« Bursele acordate în țară sunt următoarele:

« *a)* O bursă de 3.000 lei lunar, acordată în prelungire până la 31 Septemvrie 1940, d-rei Jeana Șoarec, ca să-și termine până la acea dată

lucrarea de doctorat în Zoologie, sub îndrumarea colegului nostru corespondent d-lui Prof. C. Motaş, dela Facultatea de Ştiinţe din Iaşi.

« Bursa a început în Octomvrie 1937 şi a fost prelungită până la Septemvrie viitor pentru ultima oară.

« *b)* O bursă de 3.000 lei lunar, acordată d-lui Alexandru Smirnov, cu începere dela 1 Octomvrie 1939, pentru a-şi pregăti şi obţine doctoratul în Fizico-Chimice, în Laboratorul de Chimie organică al Facultăţii de Ştiinţe din Iaşi, în cel mult doi ani.

« *c)* O bursă de 2 000 lei lunar, acordată în continuare elevului Şcoalei Politehnice din Capitală, Rafiroiu Mircea Dorin. Elevul se află în al II-lea an de studii.

« *d)* O bursă de 1.500 lei lunar, elevului Şcoalei Politehnice din Iaşi Dumitru Porumb, care se află, de asemenea, în anul al II-lea de studii.

« Deosebit de aceste burse, s'a acordat d-lui Prof. N. Moroşanu, din Chişinău, fost bursier al Fondului Adamachi, un fond de excursie în sumă de 15 000 lei pentru a colecta mamifere fosile dela Cimişlia (Basarabia) şi pentru a face cercetări şi colecţii din preistoricul Basarabiei. Suma s'a pus, în vara anului trecut, la dispoziţia d-lui Moroşanu, care potrivit condiţiilor de acordare a acestui fond, a predat Laboratorului de Paleontologie dela Universitarea din Bucureşti colecţiile adunate în excursia sa ştiinţifică.

« Pentru împlinirea dispoziţiilor testamentare ale generosului testator Vasile Adamachi în cursul anului şcolar viitor, Academia Română a prevăzut în bugetul pe exerciţiul anului 1940—1941 suma de 390.000 lei. Comisiunea are onoarea a vă face următoarele propuneri pentru folosirea acestei sume:

« Continuarea bursei şi în anul acesta d-lui Al. Smirnov pentru doctorat (3.000 lei lunar).

« 2. Continuarea burselor până la isprăvirea termenului, una de 2.000 lei lunar studentului Rafiroiu Mircea dela Şcoala Politehnică din Capitală şi alta de 1.500 lei lunar lui D. Porumb dela Şcoala Politehnică din Iaşi.

« 3. Infiinţarea unei noi burse pentru doctorat, în locul aceleia expirate, a d-rei Şoarec. Bursa se va pune la dispoziţia Facultăţii de Ştiinţe din Iaşi şi se va acorda, după recomandarea ei, la o specialitate de care se simte nevoia, lăsată tot la aprecierea Facultăţii.

« 4. Două burse de câte 1.500 lei lunar la studenţii începători tot la Facultatea de Ştiinţe din Iaşi, pe timp de trei ani, una la Secţia de Ştiinţe Naturale şi alta la Secţia de Ştiinţe Fizico-chimice.

« 5. Două burse de câte 1.500 lei lunar la doi studenţi din anul I la Politehnica din Iaşi, până la terminarea studiilor (4 ani).

« Bursele se dau prin concurs, ţinut la Iaşi, potrivit Regulamentului stabilit de Academia Română.

« Comisiunea mai propune un ajutor de 5.000 lei pentru Revista Ştiinţifică V. Adamachi, fundată de foştii bursieri din fondul V. Adamachi».

— Raportul se ia spre cunoștință, se aprobă propunerile Comisiunii pentru acordarea burselor în anul viitor și se realege Comisiunea în persoana d-lor Alex. Lăpědatu, I. Simionescu și Petre Bogdan.

ȘEDINȚA DELA 17 MAI 1940

Președinția d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l TH. CAPIDAN cetește următorul proces-verbal încheiat de Secțiunea literară în ședința dela 16 Mai curent:

«Prezenți: d-nii G. Murnu, M Sadoveanu, Brătescu-Voinești, S. Pușcariu, I. Petrovici, Gh Petrașcu, D. Caracostea, Lucian Blaga, Liviu Rebreanu, Th. Capidan, C. Rădulescu-Motru, Șt. Ciobanu.

«Astăzi în 16 Mai 1940, membrii Secțiunii literare ne-am întrunit în ședință specială pentru alegerea a doi membri activi în Secțiune în locul regretaților Oct. Goga și N. Drăganu.

«Intrându-se în ordinea de zi, d-l Sextil Pușcariu propune pe d-l Nichifor Crainic în locul lui Oct. Goga.

«Se procedează la vot prin buletin, potrivit art. 41 din regulament și d-l Nichifor Crainic întrunind unanimitatea de voturi (12 voturi), este declarat ales și propus plenului spre votare.

«Pentru locul al doilea, d-l Sextil Pușcariu propune pe d-l Alexe Procopovici, expunând pe larg într'un raport activitatea lui științifică. D-l Th. Capidan se raliază la propunerea d-lui Sextul Pușcariu. D-l C. Rădulescu-Motru propune pe d-l Nicolae Cartojan, expunând de asemenea într'un raport activitatea științifică a d-lui N. Cartojan. D-l I. Petrovici propune pe d-l I. Torouțiu, făcând o expunere amănunțită asupra activității lui istorico-literare. D-l C. Rădulescu-Motru recunoaște temeinicia propunerii d-lui I. Petrovici.

«Se procedează la vot potrivit aceluiași articol și se constată că, după cinci votări, niciunul n'a obținut majoritatea regulamentară.

— Se ia act și alegerea în plen a d-lui Nichifor Crainic se va pune la ordinea de zi a ședinței dela 20 Mai curent, conform art. 41 alin. 7, din Regulamentul General.

D-l SEXTIL PUȘCARIU cetește următorul *Raport asupra Dicționarului limbii române*:

«Prin încetarea din vieață a mult regretatului nostru coleg N. Drăganu, am pierdut pe unul din cei mai prețioși colaboratori la Dicționarul Academiei. După un deceniu de întrerupere, începuse din nou, în anul trecut, colaborarea cu unul din cele mai grele cuvinte, cu conjuncția și prepoziția *de*, când moartea a pus pe neașteptate capăt neobositei și fecundei sale activități.

«Prin faptul că Ministerul Educației Naționale n'a mai prelungit detașarea la Dicționar a d-lor D. Mazilu, I. Chinezu și I. Costea, am

mai pierdut trei colaboratori, tocmai când ei se inițiaseră în tehnica lucrării și începuseră să facă progrese îmbucurătoare.

« Dacă am izbutit totuși să dăm numărul de coale făgăduit, aceasta se datorește muncii neobosite depuse de ceilalți colaboratori și mai ales de d-l Șt. Pașca și d-na Lia Manoilescu. D-l Costea a continuat să lucreze în orele libere și după încetarea detașării sale la Dicționar, iar în d-l Macrea, asistent la Facultatea de Litere și filosofie din Cluj, am câștigat un nou colaborator.

« Anul acesta au fost redactate următoarele cuvinte:

« dambla-dăzvoca (C. Lacea),

« lua (A. Procopovici),

« ler-liptiu și m-malotea (Șt. Pașca),

« desrădăcina-diagramă, deal-defăima (cuvinte vechi) și

« efea-emulsiune (L. Manoilescu).

« drege-dric (I. Breazu)

« dealǎ-degrada (neologisme) (I. Costea)

« dialect-dinte (D. Macrea).

« S'a continuat tipărirea literei L ajungându-se până la cuvântul *Liptiu* și s'au tipărit din litera D cuvintele începătoare cu *da*. Revizia redacției definitive o face pentru vol. I d-l I. A. Rădulescu-Pogoneanu, pentru volumul II d-l T. Naum, iar revizia traducerii franceze d-l Yves Auger.

« Reorganizarea introdusă în 1938 — prin care s'a sporit numărul colaboratorilor și s'a dat cuvintelor o redacție mai comprimată — s'a dovedit foarte bună, ajutându-ne să prelucrăm într'un an ceea ce mai înainte ne cerea doi ani de muncă. Dacă vrem ca Dicționarul să progreseze repede, va trebui să stăruim în direcția aceasta, cerând Ministerului Educației Naționale din nou să detașeze un număr de 5 elemente tinere — asistenți universitari și profesori secundari — la Cluj, ca să poată lucra tot timpul la Dicționar, profitând de experiența vechilor colaboratori și de aparatul științific dela Muzeul Limbii Române. In același timp Academia ar trebui să prevadă în bugetul ei viitor o sumă din care să se poată plăti 15 coale anual Numai așa s'ar putea termina lucrarea în 12—14 ani.

« In discursul ținut în ședința festivă din sesiunea trecută, M. S. Regele a insistat asupra necesității ca Academia să pună cât mai curând la îndemâna tuturora Dicționarul Limbii Române. Această dorință a precizat-o după ședință, în următoarele cuvinte pe care a binevoit să mi le adreseze: « Dicționarul Limbii Române trebue să continue în forma lui actuală. *Alături de el* avem nevoie de un dicționar mic, la îndemâna tuturora, care să apară cât mai curând ».

« Chestiunea aceasta fiind de o deosebită importanță, am cerut d-lui Președinte al Academiei s'o pună la ordinea zilei a adunării extraordinare din toamna trecută. Aceasta neputându-se face, din cauze tehnice, cred că Academia ar trebui să se ocupe de această problemă în sesiunea din Mai 1940, rezervând una din ședințe pentru discutarea ei.

« Spre a pregăti terenul acestei discuţii şi a da Delegaţiei vreme să studieze şi posibilităţile materiale de realizare a unui asemenea dicţionar, îmi iau voia să expun în cele următoare câteva principii generale.

« Dicţionarul cel mic poate fi de două feluri: sau un extras din dicţionarul cel mare, sau o operă independentă, pusă pe alte baze şi întregindu-se cu Dicţionarul cel mare.

« A face un dicţionar mic dintr'unul mare nu e un lucru greu. Cum Dicţionarul mare nu e încă gata, utilizarea materialului de fişe pentru partea nelucrată încă nu s'ar putea face decât cu mare pierdere de vreme şi ar da de lucru la un număr mare de colaboratori.

« Dar un asemenea extras nici n'ar umplea un gol prea mult simţit, căci el nu s'ar deosebi mult de Dicţionarul Universal al lui L. Şăineanu sau de Dicţionarul enciclopedic Cartea Românească.

« Ceea ce mi se pare urgent, e o operă pe care nu o poate tipări orice editor şi nu o poate face decât Academia, cu prestigiul ei: un *dicţionar normativ*, care să pună capăt libertăţii excesive în întrebuinţarea de împrumuturi din toate limbile şi de vorbe introduse din toate dialectele, să dea, aceluia ce vrea să le cunoască, sensurile exacte şi formele corecte ale cuvintelor româneşti. Un asemenea dicţionar-îndreptar ar face o alegere înţeleaptă din bogăţia prea mare de neologisme şi de sinonime regionale, precum gramatica alege mijloacele cele mai potrivite pentru ca să clădim limpede, corect şi frumos fraza noastră.

« Actualul dicţionar al Academiei e o lucrare ştiinţifică, care dă *tezaurul lexical* al limbii române din toate vremile şi din toate regiunile ţării, căutând să lămurească pe cetitor, la fiecare cuvânt, asupra originei, istoriei, desvoltării semantice, răspândirii geografice, frazeologiei, etc. Este lucrarea de bază pentru orice cercetător de amănunt. Valoarea lui consistă în bogăţia cuvintelor tratate şi a exemplelor prin care se ilustrează întrebuinţarea lor în limba literară şi în graiul zilnic.

« Dar pe lângă această operă de informaţie temeinică, orice Român cult are nevoie de o carte, nu prea mare, care să-i arate, care din multele variante formale e forma cea bună şi care din multele înţelesuri e sensul exact al fiecărui cuvânt Pe el nu-l interesează să ştie ce însemnează cutare slavonism sau turcism din vechile noastre texte, dar ar vrea să ştie care e termenul românesc pentru cutare sculă pe care o ştie numai după numele franţuzesc sau care e definiţia justă a cutărui termen tehnic. Cei preocupaţi de a vorbi bine româneşte ar vedea că e cu totul de prisos să zicem *cupru*, *maladie*, *bilă*, etc când avem — cu absolut acelaşi sens — pe *aramă*, *boală*, *fiere*.

« Un asemenea dicţionar s'ar putea face uşor utilizând dicţionarele existente (al Academiei cât a apărut, al lui Tiktin, Damé, Şăineanu, Candrea-Adamescu), glosarele speciale şi enciclopediile străine. Nefiind o lucrare lexicografică de specialitate, ci mai mult o operă de compilaţie, el s'ar putea face repede, terminarea lui fiind mai ales în funcţie de numărul sporit al colaboratorilor şi de fonduri.

« Verbul *a face* sau conjuncţiile *ca* şi *că* ocupă în Dicţionarul Academiei multe pagini; în schimb lipsesc termeni medicali ca *anevrism*, *adenom*, *hepatom*, etc. cărora Dicţionarul cel mic ar trebui să le consacre mai multe rânduri decât lui *a avea* sau prepoziţiei *de*, şi mai ales să arate dacă trebue să zicem *astmu* sau *astmă*, *axă* sau *ax*, etc.

« Dar chiar şi la cuvintele vechi ale limbii nu numai forma, ci şi înţelesurile variază după regiuni: *moş* însemnează « bunic » în Muntenia şi « unchiu » în Moldova, *casmaua* e un fel de « hârleţ » în Muntenia şi un fel de « târnăcop » în Moldova. Dicţionarul-îndreptar ar trebui să se hotărască pentru unul din aceste două sensuri şi ar trebui să arate Bănăţenilor că *babă* însemnează « femeie bătrână » şi nu « moaşă » (= sage-femme) şi unor Transilvăneni că *gâscă* nu se poate întrebuinţa în sens de « bulz ». Dicţionarul Academiei înregistrează toate aceste provincialisme şi înşiră toate sensurile pe care le are un cuvânt în diferite regiuni; un dicţionar-îndreptar ar trebui să limiteze polisemia cuvintelor la sensurile cunoscute în cele mai multe regiuni şi să precizeze înţelesul unor vorbe întrebuinţate pentru lucruri diferite.

« Acest dicţionar ar trebui să fie ilustrat. Dar nu ca cel al Cărţii Româneşti, care dă ilustraţii pentru cuvinte cu *defilare*, ci în felul cum este ilustrat noul Dicţionar Duden şi mai ales Der Sprach-Brockhaus. Acestea nu dau adică câteo ilustraţie pentru fiecare *peşte* sau pentru fiecare nume de *haină*, ci la cuvântul *peşte* se dă o tabelă cu 19 feluri de peşti din cei mai cunoscuţi (crap, păstrăv, somn, ştiucă, ţipar, scrumbie, etc.), iar la *îmbrăcăminte* (bărbătească, femeiască şi de copii) se dau două tabele cu cele mai importante haine (bluză, pantaloni, palton, pardesiu, vestă, frac, sacou, pullover, sweater, etc.). In felul acesta am avea în sfârşit o carte în care am găsi şi explicaţia exactă a cuvintelor şi cuvintele pentru noţiuni pe care nu ştim cum să le numim.

« La realizarea acestei cărţi ar trebui să colaboreze toate secţiile Academiei. Să nu uităm că Academia a fost creată în întâiul rând pentru ca să publice Dicţionarul Limbii Române.

« Ar trebui alcătuită înainte de toate o *redacţie* sub conducerea unui linguist, care să dea îndrumările necesare celor ce fac lucrarea de compilaţie. Cuvintele redactate ar trebui să treacă la o comisie a secţiei literare, care ar avea să aleagă forma de recomandat între două sau mai multe variante (*patrat* sau *pătrat*; *adauge-adăuga-adăugi*; *versante-versanturi-versanţi*, etc.). Termenii tehnici — între aceştia şi numirile româneşti de flori (diferite după diferite provincii), de formaţiuni topice, de obiecte agricole, etc. — ar trebui cercetaţi de specialiştii din diferitele secţii ale Academiei (inclusiv membrii corespondenţi), iar în cazuri mai grele de o comisie.

« Lucrarea aceasta de colaborare a Academiei întregi ar putea începe numai dacă există, precum am putut constata cu bucurie, la majoritatea membrilor, o sinceră dorinţă de a stabili o terminologie românească. Ea s'ar putea face în vreme scurtă — cam trei ani — dacă Academia găseşte posibilităţi materiale de a o finanţa. Sunt sigur că o asemenea carte s'ar

vinde mult, mai ales dacă Ministerul Educaţiei Naţionale ar impune-o în şcoli.

« Ediţia primă n'ar acoperi cheltuiala, fiindcă tirajul nu ar trebui să fie prea mare, iar preţul cărţii mic. E de dorit ca să urmeze cât mai curând ediţia a doua şi a treia, care ar putea fi completate prin cercetări ulterioare şi în măsură ce progresează Dicţionarul Academiei cel mare. Abia acestea ar aduce Academiei un venit, care ar putea deveni cu timpul considerabil.

« Redacţia micului Dicţionar ar trebui făcută la Bucureşti de Bucureşteni — căci în capitală se vorbeşte limba ce serveşte de model tuturor, — într'o sală anume amenajată, în localul Academiei şi în contact permanent cu membrii Academiei. Ea ar trebui condusă de un Academician filolog.

« In niciun caz cel ce conduce marele Dicţionar şi colaboratorii lui nu s'ar putea angaja la redactarea Dicţionarului mic, căci cele două lucrări trebue să apară paralel, întregindu-se, iar nu stânjenindu-se una pe alta ».

— Se va convoca Comisiunea Dicţionarului, pentru examinarea raportului. Comisiunea va coopta la lucrările ei şi pe d-l coleg Th. Capidan.

D-l General R. ROSETTI ceteşte următorul *Raport despre activitatea Bibliotecii Academiei în anul 1939:*

« Urmând a vă înfăţişa, ca de obiceiu, activitatea şi desăvârşirile îndeplinite de Biblioteca Academiei în cursul anului trecut, începem prin a vă aminti organizarea colecţiunilor noastre şi aşezarea lor.

1. COLECŢIUNILE

« Colecţiunile bibliotecii Academiei, după felul materialului pe care-l cuprind, sunt împărţite — potrivit Regulamentului modificat în 1936 — în următoarele secţiuni:

« I. SECŢIUNEA IMPRIMATELOR, cu diviziunile:

« a) *Cărţi şi broşuri* româneşti şi străine, din toate timpurile şi în toate limbile, privitoare cu deosebire la ţara noastră şi la neamul românesc. Cărţile româneşti vechi, dinainte de anul 1830, sunt încredinţate — spre păstrare şi folosire — Secţiunii Manuscriselor şi Documentelor, cu care au mai dese legături de întrebuinţare;

« b) *Publicaţiuni periodice* româneşti şi străine: reviste, ziare, calendare, almanahuri, anuare, dări de seamă, situaţii, statistici, rapoarte anuale, etc.

« II. SECŢIUNEA MANUSCRISELOR în limbile: română, latină, slavă, greacă şi altele. La această secţiune se păstrează şi documentele istorice româneşti (originale, fotografii şi copii) precum şi foile volante dinainte de anul 1866.

« III. SECŢIUNEA STAMPELOR cuprinzând: portrete, hărţi geografice şi istorice, planuri de oraşe şi cetăţi, etc., originale sau reproduse în diferite chipuri (litografii, fotografii, etc.). La această secţiune se păstrează şi materialul grafic muzical.

« IV. CABINETUL NUMISMATIC cuprinzând colecțiunile de monete antice și românești. Pe lângă Cabinetul Numismatic se mai află și colecțiile cunoscute sub numele de Muzeul « M. C. Sutzu », precum și materialul filatelic.

2. LOCALUL

« Colecțiile Bibliotecii noastre se află astăzi strânse la un loc și adăpostite, în bune condițiuni de păstrare și folosire, în localul construit în anii 1936—1937. Mutarea și așezarea colecțiilor și serviciilor s'au executat în luna Aprilie 1937, după următorul plan:

« La parter au fost așezate: Cancelaria Bibliotecii, Serviciile de catalogare a Imprimatelor (cărți și periodice), Sala de lectură a Imprimatelor, având alăturea o sală rezervată pentru membrii Academiei și profesorii universitari și Serviciul Imprumuturilor cu cataloagele alfabetice și pe materii destinate publicului cetitor. La etajul I au fost așezate Cabinetul Numismatic și Muzeul M. C. Sutzu, Sala de lucru pentru manuscrise, documente și cărți românești vechi, precum și depozitul safe-urilor particulare. La etajul II s'au așezat: în aripa stângă Cabinetul Stampelor, având alăturea depozitul de materiale respectiv, iar în aripa dreaptă depozitul de manuscrise și documente cu safe-urile Bibliotecii. La etajul III s'a așezat depozitul de dublete al Stampelor. In subsolul clădirii s'a orânduit un bufet cu o sală de fumat și atelierul de legat și reparat cărți. In clădirea din 1927, legată prin comunicație cu noua construcție, s'au așezat, la etajul II, Serviciul Primirilor și biroul Conservatorului bibliotecii, celelalte etaje rămânând ca depozite pentru colecțiunile imprimate. Au rămas în vechea clădire a Academiei, în fostele depozite de publicațiuni, colecțiunile de dublete ale bibliotecii.

« La 11 Mai 1937 acest nou local al Bibliotecii noastre a fost dat în folosirea publică.

« Așezată în fundul grădinii, departe de sgomotul străzii, înzestrată cu mobilier modern, cu serviciile sistematic organizate, noua clădire aduce reale îmbunătățiri în ceea ce privește atât așezarea și păstrarea colecțiilor cât și folosirea lor de către publicul cercetător.

« Este însă de amintit că soluția la care s'a ajuns prin această clădire alcătuește numai un provizorat și că trebue a se grăbi construcția definitivă a Academiei, în care toate serviciile — al Bibliotecii în primul rând — să se poată desvolta potrivit cu ritmul nou de vieață culturală a poporului românesc întregit.

3. SPORUL

« *A)* SECȚIUNEA IMPRIMATELOR a crescut în 1939 cu publicațiuni intrate atât pe temeiul legii din 1904, cât și prin daruri, schimburi și cumpărături. Pentru primirea, înregistrarea și urmărirea publicațiunilor

legale, biblioteca şi-a organizat, încă cu mulţi ani în urmă, un *Serviciu de primire* care are acum 6 funcţionari şi 2 oameni de serviciu.

« S'au primit şi înregistrat în cursul anului, prin acest serviciu, 7650 cărţi şi broşuri din ţară în 7737 volume (în câte două exemplare) — faţă de 6700 opere intrate în 1938 — şi s'a ţinut evidenţa a 1669 publicaţiuni periodice din ţară (în câte două exemplare), număr în care se cuprind şi 13 ziare româneşti şi în alte limbi, imprimate peste hotare. In numărul celor primite nu se cuprind miile de foi volante, care de mulţi ani încoace nu se mai pot înregistra, şi se pun de o parte, în pachete, spre a fi clasificate şi catalogate atunci când serviciile vor avea personal îndestulător.

« Spre completarea colecţiunilor cu publicaţiuni legale netrimise, s'au urmărit la tipografi şi editori 195 opere prin 183 reclamaţiuni şi în 21 de cazuri s'au făcut forme de dare în judecată pentru 44 opere. Pentru periodice s'au făcut 2816 reclamaţiuni (unele din ele cuprinzând mai multe titluri) şi 220 dări în judecată. Faţă de anul precedent numărul dărilor în judecată este în scădere.

« Reclamaţiunile noastre au adus deci rezultate mai bune ca în anii trecuţi, concursul autorităţilor Statului, îndatorate prin lege să susţină interesele Academiei, fiind mai activ. Totuşi lipsa de înţelegere şi uneori reaua credinţă a tipografilor şi editorilor împiedecă în mare măsură aplicarea în condiţiuni satisfăcătoare a legii. Sunt imprimerii şi edituri, unele cu activitate întinsă şi cu frumos trecut în industria cărţii, care trimie exemplare din cele mai urîte, cu lipsuri de tot felul, silind prin aceasta Academia la multe intervenţii şi pierdere de timp spre a obţine exemplare în bună stare.

« Nădăjduim că unele din aceste neajunsuri să fie înlăturate prin punerea în aplicare a legii modificate, din 24 Martie 1937, care prevede, printre altele, următoarele măsuri de constrângere pentru proprietarii atelierelor grafice din ţară:

« *a)* Majorarea amenzilor pentru contravenţiunile la legea exemplarelor obligatorii dela 1 000 lei până la 5.000 lei (art. 10);

« *b)* Majorarea despăgubirilor civile acordate Academiei Române cu de 10 ori valoarea publicaţiunilor executate şi netrimise (art. 10);

« *c)* Acordarea de cheltueli de judecată pentru bibliotecile care se bucură de avantajul depozitului legal (art. 10);

« *d)* Punerea în concordanţă a dispoziţiunilor nouei legi cu dispoziţiile art. 546 din noul cod de Procedură penală, în sensul că atât despăgubirile civile cât şi cheltuelile de judecată acordate de justiţie bibliotecilor să fie executate prin agenţii Statului, în conformitate cu legea de urmărire;

« *e)* Punerea în concordanţă a dispoziţiunilor legii celei noi cu noul cod de procedură penală, în materie de prescripţie, precizându-se că contravenţiile la această lege se prescriu după doi ani dela apariţiunea lucrărilor, prin derogare dela dreptul comun (art. 11).

« In legătură cu progresele tiparului în ţara noastră, credem că nu este lipsită de interes o comparaţie cu sporul legal din alte ţări ale Continentului.

Cifrele de mai jos privesc în genere situația din anii 1937 și 1939 și cuprind numai cărțile și broșurile, fără publicațiunile periodice:

Bulgaria (1937)	2.491 opere
Ungaria (1937)	3.328 »
România (1939)	*7.650* »
Polonia (1937)	8.006 opere
Italia (1937)	11.093 »
Franța (1937)	14.911 »

« Colaborarea, în ceea ce privește controlul publicațiunilor legale, cu celelalte biblioteci mari din țară (Cluj, Iași și Cernăuți), ne-a fost și în anul trecut de folos.

« Pe lângă aceste lucrări, Serviciul Primirilor pregătește și trimite spre a fi publicate în străinătate — prin Comisiunea Internațională de Cooperare Intelectuală, Almanahul Minerva, The Europa Service, revista Droit d'Auteur, Index Translationum, etc. —, diferite statistici și bibliografii de traduceri străine în limba românească și dă informațiuni presei și altor persoane despre publicațiunile ce apar.

« Biblioteca s'a mai îmbogățit în 1939, pe lângă imprimatele din țară, care se trimit prin obligație legală, atât prin donațiuni cât și prin schimb de publicațiuni cu așezăminte culturale din străinătate. In fruntea donatorilor stă Societatea Națiunilor, care ne trimite toate publicațiunile ei oficiale, iar în fruntea publicațiunilor primite în schimb stau cele venite dela instituțiunile științifice ale Americii, atât din Statele Unite cât și din republicele latine sud-americane, precum și cele din Japonia și Rusia Sovietică. Pe lângă acestea, biblioteca a mai primit publicațiuni în schimb dela cele mai multe academii și societăți savante din lumea întreagă.

« Daruri de publicațiuni s'au mai primit dela următoarele instituții și persoane:

« a) *Instituții:* Smithsonian Institution din Washington, Legațiunile din Bucureşti ale Franței, Italiei, Olandei, Danemarcei, Jugoslaviei, Rusiei Sovietice, Poloniei, Inalta Curte de Casație a României, Epitropia Așezămintelor Brâncovenești, Fundația Culturală Principele Carol, Direcțiunea Marinei Comerciale din Ministerul Aerului și al Marinei, Direcțiunea Generală a P.T.T., Direcțiunea Generală a Monitorului Oficial, British Council-London, Institut Balkanique-Beograd, Société pour le développement des Relations Culturelles Internationales din Marunouchi-Tokyo-Japonia, Bibliothèque de la Chambre des Députés Hellénique-Athènes, Comisiunea Monumentelor Istorice din București;

« b) *Persoane:* D-nele: Alexandrina Enăchescu-Cantemir, Ioana N. Ghica-Comănești, Jindra Huškova-Bratislava, Maria Amiral Lupașcu, Maria Oprescu; Pr. Paraschiv Angelescu și d-nii: Colonel G. Bacaloglu, G. Baiculescu, Prof. T. Bălan, Prof. Al. Bărcăcilă, Prof. Dr. Valeriu Bologa, Prof. Théophile Boréas-Athènes, Dr. Nicolae Brânzeu, Prof. C. Brătescu,

Inginer V. Bruckner, Prof. Maurice Caullery-Paris, Prof. Dr. M. Ciucă, Prof. Radu Codreanu, Mitiţă Constantinescu, Prof. Vasile Cristu-Sofia, Prof. Ing. N. Dănăilă, Prof. N. Daşcovici, Dem. Dimancescu, Prof. Vintilă Dongoroz, Prof. M. Dragomirescu, V. Dudu, Păr. Econom D. Furtună, Prof. G. Giuglea, Prof. D. Gusti, Spiru Hasnaş, Henri Helfant-Madrid, Teofil Ioncu, Prof. Şerban Ionescu, Prof. K. Jaberg-Berna, Prof. N. Iorga, Const. I. Karadja-Berlin, Prof. Const. Kiriţescu, Edmond Labbé-Paris, José Licinio-Rendeiro, Lubango-Angola, Gino Lupi-Milano; Colonel N. Manolescu, Prof. C. Moisil, Prof. C. Motaş, I. Muşlea, Arhitect Iulian Nămescu, Prof. C. Narly, F. G. Naum, Prof. Const. Nedelcu, Teodor Nicolau, Prof. Dr. C. Parhon, Prof. Gonzalo Peña y Troncoso-Mexico, Prof. Nicolae Petrescu, Mihail Pizanty, Prof. Cr. Predescu, Prof. I. Răducanu, Prof. Al. Rosetti, General R. Rosetti, Prof. Mario Ruffini-Torino, Silviu Rusu, A. Sacerdoţeanu, Prof. Radu I. Sbiera, Corneliu Secăşanu, H. Dj. Siruni, Prof. I. Simionescu, Prof. Victor Slăvescu, Nicolae Solomon, Prof. Eug. Sperantia, Dr. Sarafidi-Constanţa, Inginer M. Stamatiu, Prof. I. D. Ştefănescu-Paris, Prof. Fl. Ştefănescu-Goangă, Prof. V. N. Stinghe, Prof. H. Stahl, Const. Tăutu, Mr. Tefri, Neuilly-sur-Seine-France; General Adj Paul Teodorescu, M. Teodorian-Carada, I. E. Torouţiu, I. Urban, Emil Vârtosu, Prof. George Vernadsky-New Haven (Connecticut), U.S.A.; Laura Vlad, Prof. Radu Vulpe.

« Din numărul imprimatelor primite în dar sau în schimb în cursul anului 1939 s'au înregistrat şi predat serviciilor de catalogare respective 2740 opere în 2823 volume cărţi, precum şi 1812 publicaţiuni periodice străine în 8766 numere.

« Colecţiile imprimatelor au sporit de asemenea prin cumpărare, cu 951 opere în 1018 volume cărţi.

« Pe lângă procurarea de cărţi străine necesare studiilor privitoare la ţara şi neamul românesc, a fost şi în anul trecut tot mai vie preocuparea de a procura — prin cumpărare — cărţi şi periodice româneşti vechi, spre completarea tezaurului cultural naţional aflat în colecţiile bibliotecii Academiei.

« *B)* SECŢIUNEA MANUSCRISELOR ŞI DOCUMENTELOR a crescut în 1939 cu următoarele:

« a) *58 volume manuscrise* cu provenienţa: 15 cumpărate, 40 primite în dar şi 3 prezentate la premiile academice şi neretrase în termen. După limba în care sunt scrise, aceste volume se împart. 52 în limba română, 1 în limba franceză, 2 în limba slavă, 1 în limba greacă şi 2 în mai multe limbi;

« b) *53 documente naţionale* — dintre care 47 sunt originale iar 6 în copii fotografice — provenite: 42 primite în dar şi 11 cumpărate;

« c) *Arhiva Csany din Arad* (54 pachete); *hârtiile rămase dela Ovid Densusianu* (25 mape) şi *corespondenţa familiei I. C. Brătianu* (3 lăzi sigilate, ce nu se pot deschide înainte de 1969).

« Instituțiile și persoanele care au făcut donațiuni în 1939 pentru această secțiune sunt: Primăria Municipiului Arad, Prefectura jud. Hotin; familiile Brătianu, Resch; d-nele: Maria Amiral Lupașcu, Elena Perticari-Davilla, Elena Pușcariu și d-nii: M. Beza, I. Buzdugan, B. Catargi, I. Călinescu, D N. Ciotori, M. Costăchescu, C. Gulyas, V. Grecu, T. Ioncu, N. Mihăiescu-Nigrim, C. Orghidan, Em. Orzescu, I. Popovici, Gh. Potra, Gh. Paraschivescu, Andrei Rădulescu, C. Rădulescu-Motru, R. D. Rosetti, General R. Rosetti, V. Slăvescu, C. Stoicescu, H. Stahl și Gr. Trancu-Iași.

« Pe lângă Secțiunea Manuscriselor și Documentelor s'a instituit în 1938 un depozit de documente particulare, în scopul de a pune cât mai multe documente istorice la adăpost de stricăciuni și de a ușura cercetătorilor cunoașterea a cât mai multe acte privind trecutul nostru depărtat sau apropiat. Depozitarea acestor acte (documente, manuscrise, scrisori, etc.), care rămân proprietatea acelor ce le-au depus, se face în chip gratuit și pe timp limitat sau nelimitat, în « safe »-urile anume instalate în noul local. Numeroase persoane s'au grăbit să-și asigure astfel păstrarea documentelor ce posedă depunându-le, în condițiunile stabilite de Academie, în « safe »-urile de siguranță ale bibliotecii.

« *C)* SECȚIUNEA STAMPELOR a crescut în 1939 cu: 36 stampe (10 legale, 7 dăruite și 19 cumpărate); 95 portrete (94 legale și 1 dăruit); 16 albume (10 legale, 5 dăruite și 1 cumpărat); 15 fotografii (dăruite); 29 calendare de perete (legale); 9 diplome (8 legale și 1 dăruită); 79 hărți (28 legale, 48 dăruite și 3 cumpărate); 2 atlase (1 dăruit și 1 cumpărat) și 794 opere muzicale (167 legale, 622 dăruite și 5 cumpărate).

« Pentru creșterea colecțiunilor acestei secțiuni au făcut daruri, în 1939, următorii: D-nele: Cornelia Comănescu, E. Dvoicenco, Maria Amiral Lupașcu, Filofteia Nicoleanu, Ana Urlici, Teodora Voinescu; D-nii: Artur Coman, V. Dudu, C. C. Dumitrescu, N. Istrati, José Lamoc, D. Millas, G G Nemetescu, Prof. G. Oprescu, General R. Rosetti, Dan Simonescu, Prof. Em. Simtion, G. Sterescu, Dr. C. Sturdza precum și instituțiile: Casa Autonomă a Monopolurilor-București, Așezămintele Brâncovenești-București și Geological Survey of England.

« *D)* CABINETUL NUMISMATIC s'a îmbogățit în anul trecut cu 190 monete și medalii.

« Față de anii anteriori sporul înregistrat în 1939 la toate aceste secțiuni ale Bibliotecii — atât legal cât și provenit din donațiuni, schimburi și cumpărături — este în neîncetată creștere, după cum se poate constata si din tabelele următoare:

TABELA I, arătând sporul legal în anii 1935—1939

Anii	Volume și broșuri	Reviste și ziare	Atlase	Hărți	Stampe și portrete	Albume	Note muzicale	Formulare ilustrate
1935	5.480	2.351	6	7	18	9	29	39
1936	6 180	2.295	2	42	42	10	88	40
1937	6 275	2 343	1	31	59	12	110	20
1938	6 773	2 051	1	20	129	8	240	32
1939	7 737	1.669	—	28	104	10	167	37
Totalul creșterilor în 1935—1939	32 445	10.709	10	128	352	49	634	168

TABELA II, arătând sporul legal din 1939, după felul publicațiunilor și după limba în care sunt scrise

Limba	Volume și broșuri	Reviste	Ziare și gazete	Total
Română . . .	6 234	782	559	7.575
Franceză . . .	775	19	8	802
Germană . . .	351	42	54	447
Maghiară . . .	216	79	91	386
Alte limbi . .	86	5	7	98
Mixte	75	16	11	102
Total . . .	7 737	943	726	9 410
		1.669		

TABELA III, arătând sporul general, la toate secțiunile Bibliotecii, în 1939

Proveniența	Cărți		Periodice				Atlase	Hărți	Stampe și portrete	Fotografii	Albume	Formulare ilustrate	Note muzicale	Volume manuscrise	Documente	Monete și Medalii
			Reviste		Ziare											
	Opere	Volume și broșuri	Din țară	Străine	Din țară	Străine										
Legale . .	7 650	7.737	943	—	726	—	—	28	104	—	10	37	167	—	—	—
Dar și schimb .	2.740	2 823	74	1 913	—	13	1	48	8	15	5	1	622	15	42	190
Cumpărate	951	1.018	11	153	—	—	1	3	19	—	1	—	5	43	11	—
Total. . .	11.341	11.578	1 028	2 066	726	13	2	79	131	15	16	38	794	58	53	190

4. LUCRĂRI DE CATALOGARE ȘI ALTELE

« Față de anul precedent lucrările executate în 1939 au fost în parte încetinite din cauza deselor concentrări ale personalului supus serviciului militar. S'au depus totuși din partea personalului nostru toate sforțările ca lucrările să nu sufere întârziere, astfel că diferența față de anul trecut se observă numai la echipa de catalogare pe materii, nevoită, din motivele arătate, să-și suspende, timp de câteva luni, orice activitate.

« I. SECȚIUNEA IMPRIMATELOR a continuat și în 1939, pe lângă catalogarea publicațiunilor curente (legale, daruri, schimburi și cumpărături), să înregistreze după noul sistem publicațiuni din vechile biblioteci ale Academiei.

« A) **Serviciul Catalogului cărților.** Dela 1 Ianuarie 1938 acest serviciu funcționează cu trei echipe de catalogare: echipele I-a și a II-a pentru catalogarea alfabetică, echipa III-a pentru catalogarea pe materii.

« Echipa I-a (compusă din 4 funcționari) și echipa II-a (compusă din 5 funcționari), au lucrat în orele de dimineață: 8—13 iar echipa a III-a (compusă din 3 funcționari) a lucrat în orele de după amiazi: 13—18. Câteșitrele echipe au fost ajutate, în lucrările lor, de un om de serviciu.

« *a)* Echipa I-a a înscris în inventar în 1939 un număr de 3018 opere în 3255 volume (Nr. 157.673—160.690). S'au catalogat definitiv și s'au așezat în rafturile bibliotecii 3607 opere în 3868 volume (Nr. 149 076—150.472 cu care s'a încheiat vol. 23 din inventar și 157.673—159.882 din vol. 25 de inventar), pentru care s'au lucrat 4892 fișe pentru catalogul alfabetic al autorilor și 3607 fișe pentru catalogul pe materii, în total 8499 fișe.

« Pentru catalogul alfabetic-dublet, destinat sălii de lectură a imprimatelor, s'au lucrat de asemenea 4892 fișe. (Dintre acestea, 2668 fișe au fost copiate de personal auxiliar în ore suplimentare). S'au lucrat deci în 1939, pentru cele trei cataloage, 13.391 fișe.

« Dintre publicațiunile în curs de apariție s'au înscris în inventarul special 143 opere (C. 3260—3402), pentru care s'au făcut 143 fișe de control. S'au mai lucrat fișe speciale pentru acestea și anume: 207 fișe alfabetice și 143 fișe pe materii, iar pentru catalogul alfabetic-dublet s'au făcut 207 fișe (dintre care 93 au fost copiate de personal auxiliar în ore suplimentare). S'au lucrat în total, pentru publicațiunile în curs, 700 fișe.

« In rezumat, echipa I-a a lucrat în cursul anului trecut 14.091 fișe;

« *b)* Echipa a II-a a înscris în inventar în 1939 un număr de 3754 opere (153.211—156.964) în 4137 volume. S'au catalogat definitiv și s'au așezat în rafturile bibliotecii 3950 opere (Nr. 152.316—156.265) în 4390 volume, pentru care s'au făcut: 5291 fișe pentru catalogul alfabetic și 3958 fișe pentru catalogul pe materii, în total 9241 fișe.

« Pentru catalogul alfabetic dublet s'au lucrat 5291 fișe. (Din acest număr, 3487 fișe au fost copiate de personal auxiliar în ore suplimentare).

« S'au mai catalogat provizoriu 101 opere în curs de apariție (C. 3403—C. 3503) pentru care s'au făcut 101 fișe de control, 137 fișe alfabetice și 101 fișe pe materii, în total 339 fișe. Pentru catalogul alfabetic dublet s'au copiat 137 fișe de către personal auxiliar în ore suplimentare. In total echipa a II-a a lucrat în 1939, pentru cele trei cataloage, 15.012 fișe.

« *Cele două echipe de catalogare alfabetică au inventariat, prin urmare, în cursul anului trecut, 6772 opere în 7392 volume, au catalogat definitiv 7557 opere în 8258 volume și provizoriu (publicații în curs de apariție) 244 opere și au lucrat: 10.771 fișe pentru catalogul alfabetic, 7805 fișe pentru catalogul pe materii și 10.527 fișe pentru catalogul alfabetic-dublet pus la dispoziția cetitorilor la sala de lectură, în total 29 103 fișe lucrate în 1939.*

« *c)* Echipa a III-a a catalogat pe materii, după sistemul decimal un număr de 2100 opere (Nr. 144.001—146 100). Pentru aceste opere s'au făcut în cursul anului 728 fișe pe materii, suplimentare.

« In rezumat, până la 31 Decemvrie 1939, catalogul cărților cuprinde: înscrise în inventar 159.982 opere în 185.971 volume; catalogate definitiv și așezate în rafturi 158.475 opere în 184 331 volume.

« Pentru toate aceste 150 918 opere s'au lucrat:

	206.369	fișe alfabetice,
	189.251	fișe metodice,
Total	395.620	fișe.

B) **Serviciul Catalogului Periodicelor** a funcționat în 1939 cu 3 funcționari și 1 om de serviciu. Pe lângă acest serviciu a mai funcționat Cancelaria bibliotecii, serviciul de predare și primire a colecțiunilor date la legat, eliberarea permiselor, precum și comenzile de cărți, periodice și alte materiale.

« Lucrările efectuate la acest serviciu în cursul anului 1939 au fost următoarele:

« 1. S'au catalogat și înscris în inventar 804 colectii nouă, românești și străine (Nr. 16.051—16.855), lucrându-se 886 fișe pentru catalogul de control — dintre care 82 sunt fișe de trimitere — și 1608 fișe pentru catalogul alfabetic și pe localități de aparițiune (geografic).

« Aceste publicațiuni nouă, catalogate și inventariate în cursul anului 1939 se împart în:

« a) *românești:* 650 colecții (565 legale, 11 cumpărate și 74 dăruite) și

« b) *străine:* 154 colecții (15 provenite din abonamente și 139 din daruri și schimb).

« 2. S'au mai catalogat, în cursul anului, 1610 publicațiuni nouă din categoria celora ce se inventariază la un singur număr de inventar (1500), pentru care s'au făcut 1694 fișe alfabetice de control, dintre care 84 sunt fișe de trimitere.

« 3. La continuări au fost catalogate 3804 publicațiuni românești și străine, după cum urmează:

« a) *româneşti:* 1614 colecţii legale şi 378 provenite din diverse donaţiuni, în total 1992 şi

« b) *străine:* 138 colecţii (în 904 numere) cumpărate; 984 colecţii (în 4812 numere) primite în dar şi 790 colecţii (în 3050 numere) primite în schimb, în total 1812 publicaţii în 8766 numere.

« II. SECŢIUNEA MANUSCRISELOR ŞI DOCUMENTELOR. La această secţiune serviciul este îndeplinit de 5 funcţionari şi un om de serviciu. Pe lângă supravegherea în sala de lucru, la această secţiune s'au executat în 1939 următoarele lucrări:

« *a)* S'au inventariat 137 manuscrise în limbile franceză, spaniolă şi engleză şi s'au făcut tot atâtea rezumate ale cuprinsului lor spre a fi publicate în « Creşterea Colecţiunilor »;

« *b)* S'au trecut în inventar şi s'au aşezat în cartoane 12 897 documente, din care număr 3222 au fost inventariate ca lucrare de serviciu iar 9675 au fost inventariate de personal auxiliar, în ore suplimentare;

« *c)* S'au inventariat 904 rezumate ale hârtiilor slave aflate printre manuscrisele româneşti (dela Nr. 1079 până la Nr. 1174), iar dintre documentele slave au fost rezumate un număr de 307.

« *d)* S'au redactat de asemenea 201 rezumate de pe documentele greceşti cuprinse în primele 160 pachete de documente ale secţiei;

« *e)* S'au controlat, clasat după specialităţi şi aşezat în mape hârtiile rămase dela profesorul Ovid Densusianu.

« Serviciul special al *Cărţilor româneşti vechi*, ce funcţionează pe lângă această secţiune, a urmat şi în anul trecut lucrarea de completare — prin còpii fotografice — a colecţiunilor de cărţi româneşti vechi, executându-se în 1939 fotografierea a 10 volume după originale aflate în biblioteci din ţară şi străinătate. Lucrarea aceasta, foarte importantă prin rezultatele ei, este astăzi în continuare, urmărindu-se cu stăruinţă — după cataloagele bibliotecilor din ţară şi străinătate — procurarea de còpii fotografice după toate publicaţiile româneşti din perioada 1508—1830, ce nu se află în biblioteca noastră.

« S'a lucrat şi pregătit pentru tipar o parte din suplimentul *addenda* al Bibliografiei Româneşti Vechi, până la numărul 917 A, precum şi suplimentul *corrigenda* până la anul 1650.

« III. SECŢIUNEA STAMPELOR a primit în cursul anului trecut o nouă şi sistematică organizare, materialul din această secţiune fiind împărţit în două fonduri deosebite: a) *Stampe propriu zise* şi b) *hărţi şi atlase*, fiecare categorie fiind supusă la lucrări separate de inventariere şi catalogare. Pentru lucrarea celor dintâi s'a numit un funcţionar cu pregătire de specialitate, astfel că secţiunea are azi 2 funcţionari şi un om de serviciu.

« Pe lângă această secţiune se păstrează de mai mulţi ani şi materialul grafic muzical, fără să fi fost însă supus lucrărilor de inventariere şi catalogare. In toamna anului trecut s'au început şi aceste lucrări, aflate azi în plină desfăşurare, pentru executarea cărora a fost angajat, în mod pro-

vizoriu, un specialist din Biblioteka Jagiellonska din Cracovia, acum refugiat în România.

« Din materialele intrate în această secţiune s'au inventariat în cursul anului 1939: 15 hărţi, 8 atlase, 2 albume şi 1266 opere muzicale şi s'au lucrat: 1589 fişe pentru stampe (920 pentru stampe propriu zise, 218 pentru portrete, 203 pentru gravuri şi 248 pentru formulare ilustrate), 938 fişe pentru hărţi, 3716 fişe pentru muzică şi 456 fişe pentru Creşterea Colecţiunilor.

« Catalogul pe fişe al întregului material cuprinde: 11.277 fişe pentru hărţi (autori şi materii), 22.733 fişe pentru stampe (autori şi materii) şi 4528 fişe pentru muzică (autori şi materii).

« Deosebit de acestea s'au început şi se continuă lucrările de conservare sistematică a materialelor secţiunii, în special a stampelor, care cer, prin natura lor, o mai mare îngrijire precum şi aplicarea unor procedeuri de păstrare potrivite cu valoarea lor artistică.

IV. CABINETUL NUMISMATIC. Pentru lucrările executate în 1939 la această secţiune, d-l Coleg Corespondent C. Moisil, îngrijitorul colecţiilor numismatice, va prezenta în şedinţă, ca şi în anii trecuţi, un raport aparte.

« In scopul organizării cât mai temeinice a serviciilor bibliotecii, s'au început în 1936 şi a continuat în anul trecut întocmirea normelor de lucru pentru fiecare secţiune sau serviciu în parte. Azi toate aceste norme de serviciu sunt terminate, alcătuind un corp de instrucţiuni tipărite pe care se reazimă întreaga organizare ştiinţifică a colecţiilor.

5. PERSONALUL BIBLIOTECII. — LUCRĂRI PROIECTATE

« Biblioteca Academiei are azi 34 funcţionari [1]) şi 20 oameni de serviciu a căror distribuţie pe servicii este următoarea:

« *Funcţionari:* 26 la secţiunea imprimatelor (12 la Catalogul Cărţilor, 4 la Catalogul Periodicelor şi Cancelaria Bibliotecii, 2 la Sala de lectură, 2 la Imprumuturi şi 6 la Serviciul Primirilor); 5 la Secţiunea Manuscriselor şi Documentelor, 2 la Secţiunea Stampelor şi 1 la Cabinetul Numismatic.

« *Oameni de serviciu:* 12 la Secţiunea Imprimatelor (1 la Catalogul Cărţilor, 1 la Catalogul Periodicelor, 4 la Sala de lectură, 4 la depozitele cu imprimate şi 2 la Serviciul Primirilor); 1 la Secţiunea Manuscriselor şi Documentelor, 1 la Secţiunea Stampelor şi Cabinetul Numismatic, 1 la Calorifer, 1 portar, 2 la garderobă, 1 în curte şi 1 la Cancelaria Bibliotecii îndeplinind serviciul de curier şi om de rezervă pentru schimbul personalului în orele dela prânz.

[1]) In legătură cu nevoile de azi ale ţării, funcţionarii instituţiunii noastre, au răspuns, la apelul pentru înzestrarea armatei, subscriind salariul lor pe câte una lună.
De asemenea, atât funcţionarele noastre cât şi soţiile oamenilor de serviciu ai Academiei, au lucrat pentru Crucea Roşie, prefăcând în obiecte de îmbrăcăminte (flanele, ciorapi, mănuşi) 30 kgr. lână.

« Personalul superior al Bibliotecii este bine pregătit pentru lucrările ce are de făcut și depune sforțări temeinice spre desvoltarea și îmbunătățirea lor. Deși a fost sporit în 1937, dela 27 la 31, în 1938 la 32 și în 1939 la 34, efectivu l acestui personal este încă neîndestulător pentru numărul mare de lucrări absolut necesare și care rămân de ani de zile, spre paguba cercetătorilor, numai în stare de proiect. La Secțiunea Imprimatelor, de pildă, cu tot sporul de personal din ultimii ani, încă n'am ajuns să ținem la zi catalogarea celor curente. După statistica intrărilor, biblioteca a primit în 1939, 11.341 opere în 11.578 volume și a catalogat în cursul anului: alfabetic 7557 opere în 8258 volume și pe materii 2100 opere, ceea ce înseamnă că aproximativ o treime din sporul pe acest an, neputându-se cataloga, va face să crească numărul celor întârziate astfel dela an la an. Dar mai sunt de inventariat și catalogat următoarele:

« a) *Colecții de cărți imprimate* provenite din diferite donații și cumpărături — în total circa 2500 volume și broșuri;

« b) *Periodice.* Sunt de inventariat multe din colecțiile de publicații anuale: dări de seamă, situații, statistici, etc., precum și un mare număr de periodice provenind din daruri, în total circa 20.000 volume. Din acestea s'au catalogat în 1939 aproximativ 4000 publicațiuni românești (reviste, anuare, calendare), cele mai multe fiind repartizate la dublete. De asemenea sunt de înregistrat, inventariat și catalogat circa 200.000 foi volante moderne și contemporane. Asupra acestora din urmă s'a pus problema, care se află încă în studiu, dacă se pot îngloba între publicațiile periodice sau dacă este cazul să se creeze, pentru catalogarea lor, un serviciu aparte;

« c) *Manuscrise și documente.* Cantități neinventariate: 750 pachete cuprinzând circa 200.000 foi, 300 condici și 150.000 documente ale casei Hagi-Pop din Sibiu, 44 lăzi nedeschise încă, 600 volume manuscrise în limbi străine; 40 cutii de clișee fotografice de documente și 90 planuri de moșii.

« Trebue amintit apoi că avem câteva zeci de mii de volume din vechile biblioteci a căror catalogare a fost nesistematic făcută și ale căror fișe, din pricina multei întrebuințări și a hârtiei de rea calitate din care sunt făcute, cad în bucăți.

« Recatalogarea acestor biblioteci trebue deci făcută, lucru ce s'a și început, dar nu mai poate fi sistematic urmat cu actualul personal. De amintit că în 1939 s'au scos dela vechile biblioteci, recatalogându-se, numai 323 opere. Spre a nu întrerupe această lucrare, absolut trebuincioasă pentru buna păstrare și ușoara consultare a publicațiunilor, trebue mărit numărul funcționarilor dela Cataloagele Imprimatelor (Cărți și Periodice) în proporție corespunzătoare.

« Bibliotecile vechi conțin, conform inventarelor:

« Biblioteca	A	29.486	numere de inventar
»	Scheiană	7 236	» » »
»	Veche	6 535	» » »
»	Ghenadie	1 719	» » »
	Total . . .	44.976	» » »

« De notat că, în inventarele acestor biblioteci, la un număr sunt adeseori înscrise mai multe opere, încât totalul real al operelor este mai mare.

« Dintre acestea, în intervalul de timp dela 1922—1939, s'au scos și s'au catalogat după noul sistem, conform rapoartelor anuale ale bibliotecii, 12.486 opere. Rămân așa dar peste 32 000 opere (în realitate mai multe) care așteaptă să fie recatalogate. Pentru a duce la sfârșit această catalogare o echipă de 3 funcționari ar trebui să lucreze aproximativ 10—12 ani.

« Din cauza personalului redus au mai rămas în stare de proiect și alte lucrări de catalogare trebuincioase. Astfel e catalogarea statutelor diferitelor societăți și instituții comerciale, profesionale, etc., apoi a tezelor de licență și doctorat dela universitățile străine și a publicațiilor engleze primite din America. Singure statutele sunt înregistrate de primire numai. Toate aceste publicațiuni cuprind aproximativ 32.000 volume și broșuri și anume:

Statute	15.000
Teze	11.000
Englezești	6.000

« Statutele fiind primite conform legii și având importanța lor în cadrul bibliografiei naționale românești, trebuesc catalogate. Rămâne de studiat dacă nu e cazul a li se aplica o catalogare simplificată. In ceea ce privește tezele străine și publicațiunile de tot felul în limba engleză, trebue făcută o alegere așa ca să nu fie catalogate — cel puțin deocamdată — decât cele de valoare și care ar putea fi consultate cu folos de către cercetătorii români.

« Celelalte s'ar înregistra numai de primire în parte sau în grupe și s'ar păstra în depozite, într'o ordine ce urmează a se stabili spre a fi găsite la nevoie.

« Tot din punctul de vedere al folosinței publicului cititor, este nevoie să se urmeze cu tipărirea unor anumite publicațiuni bibliografice, începute de mult, despre care se vorbește mai pe larg la capitolul respectiv.

6. LUCRĂRI DE CONSERVARE

« I. **Legatul colecțiunilor.** S'au legat în cursul anului, dela Secțiunea Imprimatelor, 4208 volume (2339 volume cărți și 1869 volume periodice) și s'au reparat 69 volume cărți și periodice cu legătura stricată prin întrebuințare, iar dela Secțiunea Manuscriselor s'au legat 283 volume manuscrise și cărți din biblioteca uzuală. De asemenea s'au legat 94 cărți românești vechi.

« Lipsa de fonduri ne-a împiedecat să legăm tot materialul, mai ales periodicele, a căror legătură, din cauza formatului, costă mai mult. O treime din colecțiunile bibliotecii fiind nelegate, este trebuință să se găsească fondurile necesare spre grăbirea lucrărilor pentru conservarea acestor colecții, din care unele — cărțile — sunt supuse, prin consultare, deteriorării, iar periodicele stau nefolosite — conform prevederilor regulamentare — atât timp cât nu se pot lega.

« In urma controlului efectuat în Septemvrie 1938 la Secțiunea Manuscriselor și Documentelor s'a constatat că trebuesc legate sau reparate de urgență aproximativ 1000 volume de manuscrise și cărți vechi românești și peste 5000 documente. Găsindu-se fondurile necesare, s'a comandat în Anglia materiale de legătorie și reparație speciale, astfel că lucrările de conservare privitoare la aceste colecții sunt acum în curs de executare.

« II. **Curățirea depozitelor** și a colecțiilor s'a făcut în luna Septemvrie trecut, prin procedee manuale și mecanice, având-se în vedere în primul rând îndepărtarea prafului depus în cursul anului peste rafturi și cărți.

« Depozitele și colecțiile de manuscrise, documente și cărți vechi românești au fost radical deparazitate, în cursul anului 1938, prin procedeul chimic aplicat de firma « Sterilogaz» din București. In scopul de a feri ca pe viitor să se introducă în depozite materiale purtătoare de insecte, ciuperci sau microbi, biblioteca a cumpărat în 1939 un aparat special dela firma *Désinfection du livre* din Bourges, (Cher-France) cu ajutorul căruia sunt deparazitate și desinfectate, mai înainte de a fi inventariate și catalogate, toate cărțile, documentele sau manuscrisele intrate, care prin vechimea lor ar putea conține microbi, ciuperci sau insecte vătămătoare.

« Se înțelege dela sine că operațiunea de desinfectare și deparazitare nu se aplică publicațiunilor curente, de abia ieșite de sub teascurile imprimeriilor.

7. FOLOSIREA COLECȚIUNILOR

« I. **Consultarea în sălile de lucru.** Pentru admiterea în sălile de lucru ale bibliotecii — imprimate, manuscrise și documente, stampe — s'au liberat în 1939, prin Serviciul Cancelariei, 1098 permise provizorii, pentru cercetări de scurtă durată, limitate la cel mult 6 zile; 835 permise de intrare anuale, din numărul cărora 245 au fost și pentru periodice românești vechi iar 128 și pentru manuscrise și documente și 38 permise permanente, care dau dreptul posesorilor să consulte toate colecțiile bibliotecii.

« De câtva timp s'a luat obiceiul ca foarte mulți studenți să fie trimiși să-și facă lucrările de seminar în Biblioteca Academiei. Ori nu aceasta este menirea Bibliotecii noastre, cu atât mai mult cu cât unii studenți nu sunt încă destul de pregătiți pentru cercetările științifice. Cum sălile de lectură ale Bibliotecii au avut până în 1937 un număr restrâns de locuri: a imprimatelor 65, a manuscriselor și documentelor 8, a stampelor 4, iar numărul cărților de intrare acordat studenților fiind atât de mare încât împiedeca posibilitățile de consultare pentru alte persoane cercetătoare, s'a luat hotărîrea, încă dela 1 Iulie 1933, să nu se mai libereze cărți de intrare în Bibliotecă decât studenților din ultimii ani de studii, hotărîre care se păstrează și acum, întru cât numărul locurilor din sălile de lucru din localul nou a crescut într'o proporție puțin întinsă, mai ales pentru consultarea imprimatelor, a căror sală de lectură are azi 90 locuri.

« Din cauza marelui număr de cereri spre consultare a colecţiilor de ziare şi reviste româneşti şi pentru a feri de distrugere aceste colecţii, unele unice, care n'ar mai putea fi înlocuite, mai ales cele dinainte de războiu, s'a luat încă de acum câţiva ani hotărîrea ca aceste colecţii de reviste şi ziare româneşti, apărute înainte de 1920, să nu se mai dea spre consultare studenţilor pentru lucrări de exerciţii didactice de seminar.

« In legătură cu acestea ţinem a semnala, ceea ce am arătat şi Delegaţiunii noastre, că încă mai sunt cetitori cari nu s'au pătruns de respectul ce trebue dat colecţiilor ce li se pun la îndemână în chip cu totul gratuit. Colecţii în felul celora alor noastre, pentru înzestrarea şi întreţinerea cărora Academia şi Statul însuşi fac sacrificii, trebuesc păstrate cu sfinţenie ca un bun naţional şi transmise în viitor, în bună stare, generaţiilor ce se vor simţi chemate să studieze fiinţa şi manifestările acestui neam. E un adevăr pe care unii nu-l înţeleg, căci numai astfel se explică barbaria cu care sunt tratate unele cărţi sau reviste, fie prin sublinieri sau adnotări de tot felul, fie prin distrugerea lor parţială, smulgându-se sau tăindu-se foi sau fascicole întregi.

* * *

« Sala de lectură a cărţilor tipărite a fost deschisă în 1939 în 278 zile. Dela 2 Ianuarie până la 23 Martie sala a fost deschisă câte 10 ore pe zi, dela 8—18, iar dela acea dată şi până la sfârşitul anului, din cauza concentrărilor personalului supus îndatoririlor militare, numai 8 ore pe zi, dela 8—12 şi 14—18. In timpul vacanţei de vară, 1 Iulie—15 Septemvrie, sala de lectură a fost deschisă câte 4 ore pe zi (8—12). Cetitorii cari au frecventat sala imprimatelor în 1939 au fost în număr de 20.158, cărora li s'au comunicat 67.351 volume şi broşuri. Se aminteşte că cetitorii au la liberă dispoziţie, în sala de lectură, o bibliotecă de referinţă alcătuită din 2493 volume, iar în sala rezervată membrilor Academiei şi profesorilor universitari 1119 volume, în total 3612 volume. Pe lângă acestea mai sunt expuse 272 reviste, dintre care 170 străine şi 102 româneşti.

« Secţiunea Manuscriselor şi Documentelor, ale cărei ore de lucru pentru public au fost aceleaşi ca şi la sala imprimatelor, a fost cercetată în 1939 de 2288 cetitori, cari au consultat: 4764 volume manuscrise, 1946 documente istorice şi 469 cărţi româneşti vechi.

« La Secţiunea Stampelor, care este deschisă pentru public între orele 8—13, au lucrat, în 1939, 273 cercetători.

« Pentru înlesnirea cercetătorilor Biblioteca are un aparat de fotografiat Letero-Fotokopist (anexat la Serviciul Primirilor), care face bune servicii atât cercetătorilor cât şi Academiei. S'au executat astfel pentru Academie 820 fotografii, reproduceri de pe colecţiile bibliotecii sau de pe acte şi documente puse de particulari la dispoziţia Academiei spre a fi copiate fotografic, precum şi reproducerea în întregime a 10 volume de cărţi româneşti vechi dinainte de 1830, împrumutate dinafară în acest scop. Pentru cercetători s'au executat 937 fotografii pe un preţ modest.

« Tot sub îngrijirea Serviciului Primirilor s'a continuat fotografierea manuscriselor lui Eminescu, lucrare începută în anul 1936. S'a fotografiat în anul trecut caietul 2259. In chipul acesta originalul poate fi cruţat, la dispoziţia cercetătorilor punându-se spre consultare doar copiile fotografice. Cheltuelile de fotografiere se acopere din costul copiilor cedate celorlalte biblioteci din ţară. Sperăm că, în chipul acesta, să putem fotografia, în câţiva ani, toate manuscrisele lui Eminescu şi să continuăm cu alte colecţii preţioase ale bibliotecii. Spre a duce lucrarea mai departe se simte nevoie de o mai bună organizare tehnică şi de personal specializat.

« Pentru crearea de dublete la manuscrise, documente şi stampe s'a luat măsura de a se păstra câte o copie din toate fotografiile, executate pentru particulari, de pe colecţiile respective.

« II. **Imprumuturi.** In cursul anului 1939 s'au înregistrat 3643 împrumuturi, eliberându-se 4355 volume la 2142 împrumutători. Deşi împrumutarea este bine mărginită prin Regulamentul nostru, atât pentru persoane şi timp, cât şi pentru felul cărţilor ce pot fi împrumutate, acest serviciu este îngreuiat de abuzul pe care-l fac unele persoane cărora li se face această înlesnire, nerestituind cărţile împrumutate la timp, ci numai după reclamaţiuni repetate ce li se adresează în scris şi uneori numai după darea lor în judecată Din această cauză mulţi din cercetătorii veniţi din provincie nu găsesc totdeauna în Bibliotecă publicaţiile ce le sunt necesare.

« Ajutorul ce dă Biblioteca noastră culturii naţionale se poate vedea din statistica cetitorilor pe ultimii cinci ani, arătat în tabela de mai jos:

TABELA IV, arătând numărul cercetătorilor bibliotecii în anii 1935—1939

Anii	Cetitori	Volume comunicate în sala de lectură	Imprumutători	Volume împrumutate acasă.
1935	20.294	65.915	2.142	5.139
1936	21.302	64 414	2.292	4.777
1937	20.021	57 886	2 023	4.280
1938	18.177	62.165	2 280	4 896
1939	20 158	67 351	2.142	4 355

« III. **Cancelaria Bibliotecii** a continuat şi în 1939 să execute toate lucrările de relaţie — prin corespondenţă — ale Bibliotecii, cu instituţiile sau particularii din ţară şi străinătate, privitoare la împrumuturi de cărţi, daruri şi schimburi de publicaţiuni, informaţii bibliografice pentru cercetări şi studii ştiinţifice, comenzi de cărţi şi alte materiale necesare serviciilor bibliotecii, pregătind şi executând toate lucrările hotărîte de Comisiunea Bibliotecii.

« In legătură cu măsurile impuse de autorităţi s'au pregătit în cursul anului toate lucrările de mobilizare şi apărare pasivă ale instituţiei şi s'au redactat toate instrucţiunile ţinând de planul de mobilizare al acesteia.

« Ţinem a sublinia că lucrările acestui serviciu anexat pe lângă Catalogul Periodicelor, cer atât prin importanţa şi varietatea lor, cât şi prin numărul lor din ce în ce mai mare (care în 1939 a fost aproape îndoit faţă de numărul lucrărilor din 1938), ca Serviciul Cancelariei să fie organizat independent de lucrările de catalogare şi cât mai curând.

« IV. **Publicaţiunile Bibliotecii.** Biblioteca începuse înainte de războiu o serie de publicaţiuni bibliografice menite să înlesnească studiile literare, istorice şi ştiinţifice. Toate aceste publicaţiuni au fost oprite din cauza războiului şi nu au putut fi continuate decât numai în parte. Aceste publicaţiuni sunt:

« a) *Creşterea Colecţiunilor*, începută în 1903, s'a publicat până la 1915. De atunci materialul a stat pregătit fără a se putea tipări. Mulţumită fondurilor puse la dispoziţie de d-l Coleg A. Lapedatu, în anul 1928, această publicaţiune a fost continuată cu un volum, cuprinzând creşterile pe anii 1916—1919. Ne mai putând, din lipsă de fonduri, a se urma cu tipărirea ei, s'a hotărît să se tipărească, începând cu anul 1932, un *Buletin lunar*, în care să fie trecute numai cărţile străine — daruri, schimburi şi cumpărături — pentru informarea cetitorilor asupra publicaţiilor străine intrate în Bibliotecă în cursul anului. S'au tipărit din această publicaţie 12 numere (5 broşuri) pentru anul 1932, care au fost trimise fără plată tuturor cercetătorilor români, profesori universitari, instituţii culturale, biblioteci, etc. Incepând cu anul 1933, această publicaţie de mare folos a fost şi ea oprită din lipsă de fonduri. In 1935 s'a pregătit şi s'a dat la tipar o parte din « Creşterile » pentru Documente (anii 1920—1932) şi pentru Cabinetul Numismatic, care au şi apărut în 1936. Simţindu-se tot mai adânc nevoia unei asemenea publicaţii bibliografice, s'a hotărît în urma mijloacelor acordate, să se continue această publicaţie, deocamdată cu creşterile cele mai recente. Anul trecut au apărut *Creşterile* pe anul 1936 şi se află acum sub tipar cele pe 1937;

« b) *Bibliografia românească veche*, având să cuprindă descrierea vechilor cărţi româneşti 1508—1830. Se publicase până acum două tomuri şi primele două fascicole din tomul III, cuprinzând descrierea a 850 cărţi din anii 1508—1817. In 1934 s'a pus sub tipar celelalte fascicole din tomul III, cuprinzând anii 1817—1830, care au apărut în toamna anului 1936. Se lucrează acum la volumul de *addenda et corrigenda* cu care se va încheia această lucrare de mare utilitate pentru cunoaşterea vieţii culturale româneşti până în secolul al XIX-lea;

« c) *Publicaţiile periodice româneşti* (ziare şi reviste). S'a tipărit până acum tomul I, cuprinzând catalogul alfabetic al periodicelor din 1820—1906 cu note bibliografice despre fiecare. Tomul II, la care se lucrează, urmează să cuprindă periodicele dintre anii 1907—1920 precum şi indicele cronologic, pe localităţi, pe limbi, pe materii, şi indicele pe nume proprii pentru ambele volume.

« De mare folos ar fi să se facă într'o deosebită lucrare arătarea cuprinsului publicațiilor periodice românești, în ordinea sistematică pe autori și pe materii, pentru articolele și materialele de natură științifică și literară apărute în aceste publicațiuni;

d) *Catalogul descriptiv al manuscriselor*. Pentru cele românești, care sunt acum în număr de 5636, s'au publicat înainte de războiu 2 volume de catalog, în care au fost descrise 728 manuscrise; în 1931 s'a publicat tomul III pentru Nr. 729—1061 și este astăzi în pregătire tomul IV. Pentru cele grecești s'a publicat în 1909 un catalog de C. Litzica iar la începutul acestui an a apărut din același catalog vol. II, lucrat de d-l Nestor Camariano. S'a pus de asemenea în lucrare și se află în curs de redactare și catalogul manuscriselor slave din biblioteca noastră. Publicarea acestor cataloage va ușura lucrul numeroșilor cercetători ai manuscriselor noastre, cari azi sunt siliți a pierde multă vreme pentru cercetarea lor.

« V. **Expozițiile Bibliotecii.** Materialele cuprinse în colecțiile Bibliotecii au putut fi cunoscute până acum aproape numai de specialiști, spre a face studii asupra lor. Numai pentru puține din ele sunt publicate, cum se arată mai sus, cataloage descriptive, așa că în totalitatea lor au rămas necunoscute marelui public.

« Un bun mijloc pentru înlăturarea acestui rău este organizarea de expoziții, în care să se arate pe rând publicului categoriile mai de seamă de materiale. Din cauza lipsei de local, asemenea expoziții nu s'au putut organiza sistematic.

« Un modest început s'a făcut în 1925.

« Seria expozițiilor a început cu « Presa periodică românească din anii 1820—1925 » în luna August 1925, cu ocazia Congresului internațional al presei Micii Ințelegeri.

« A doua expoziție: « Cartea românească veche (1508—1830) și câteva portrete și stampe alese » a fost organizată la 15 Martie 1926, fiind deschisă aproape 3 luni de zile.

« Cu ocazia Congresului Presei Latine, în 1927, s'a organizat din nou « Expoziția retrospectivă a presei române », care a fost deschisă în zilele de 30 Septemvrie—8 Octomvrie.

« In anul 1928, cu prilejul comemorării lui Vasile Alecsandri, s'a organizat o expoziție specială de operele, edițiile, manuscrisele, autografe, periodice, pe care le-a alcătuit, redactat sau la care a colaborat bardul dela Mircești, stampe, fotografii, obiecte de muzeu, etc., în legătură cu vieața și activitatea poetului. Expoziția a fost deschisă dela 3—10 Iunie.

« Acesată expoziție — a 4-a — a fost urmată de aceea a « Poeților Români », făcută deodată cu Săptămâna Poeziei, din zilele de 7—20 Aprilie 1930, organizată de Direcțiunea Culturii Poporului.

« In 1931 s'a făcut, în luna Octomvrie, o expoziție de stampe cu ocazia vizitei parlamentarilor străini, iar în luna Noemvrie a aceluiași an o expoziție de portrete, vederi, tipuri și costume din țară.

« In anul 1932 s'a organizat, în luna Noemvrie, cu ocazia congresului profesorilor de geografie, o expoziție de hărți geografice.

« In 1933 au fost două expoziţii: întâia privind « Cartea românească veche », în luna Mai, pentru Săptămâna Cărţii, iar a doua pentru « Pomenirea culturală a lui Constantin Brâncoveanu », în luna Octomvrie.

« In 1934, în legătură cu Congresul Asociaţiei Române pentru înaintarea ştiinţelor, s'a întocmit în zilele de 29 Aprilie—5 Mai, o expoziţie privind « Cartea ştiinţifică românească în secolele 17—19 », iar pentru Săptămâna Cărţii Biblioteca a organizat o nouă expoziţie, referitoare la « Cartea românească ilustrată », care a fost deschisă dela 12 Mai—3 Iunie.

« Din iniţiativa d-lui Coleg Al. Lapedatu, s'a organizat în anul 1935, cu prilejul împlinirii a 150 ani dela martirul eroilor naţionali: Horia, Cloşca şi Crişan, o expoziţie comemorativă cu materialul dela Academie şi dela alte instituţii şi persoane, după arătarea şi cu concursul d-lui Octavian Beu, consilier de legaţie. Expoziţia aceasta a fost deschisă dela 17 Martie—17 Aprilie. Tot în 1935 s'a organizat de către Serviciul Bibliotecii expoziţia « Cartea şi presa bucureşteană », cu ocazia Lunii Bucureştilor şi a Săptămânii Cărţii, care a fost deschisă publicului între 9 Mai—9 Iunie 1935.

« In 1936 biblioteca a organizat o expoziţie de « Calendare şi Almanahuri româneşti », deschisă pentru public între 10 Mai—9 Iunie, iar în cursul sesiunii noastre generale din 1938 s'a întocmit o expoziţie despre « Presa ardeleană până la războiul de întregire », în legătură cu centenarul « Gazetei Transilvaniei » sărbătorit în acel timp.

« Acestea sunt, Domnilor Colegi, lucrările executate de Biblioteca Academiei în 1939, a cărei activitate, dela an la an, este, precum se vedea în necontenită creştere şi pentru desăvârşirea căreia cerem întreg concursul Domniilor-Voastre.

« Comisiunea Bibliotecii a lucrat, în cursul anului, în 15 şedinţe, rezolvind probleme în legătură cu îmbogăţirea, conservarea şi organizarea colecţiilor.

Conservatorul Bibliotecii şi al Colecţiunilor,
General R. Rosetti

Comisiunea Bibliotecii,
Prof. Th. Capidan
Prof. Tr. Săvulescu

In urmă d-l General R. ROSETTI prezintă o dare de seamă generală despre Biblioteca Academiei în cursul mandatului d-sale de 5 ani de Conservator al Bibliotecii şi Colecţiunilor:

« Discuţia asupra mersului bibliotecii în anul expirat isprăvindu-se, şi de oarece mandatul meu expiră, îngăduiţi-mi a arăta temeiurile venirii mele la conducerea bibliotecii şi colecţiunilor, precum şi o privire generală asupra realizărilor în cei cinci ani cât a ţinut mandatul meu.

« Regretatul I. Bianu a venit în luna Septemvrie 1934, la mine la ţară şi mi-a propus stăruitor ca să primesc a-i fi urmaşul în conducerea bibliotecii. In lunile următoare a reînnoit stăruinţele sale, examinând şi chipul cum s'ar face transmisiunea conducerii.

« In ziua chiar a încetării din vieață a lui Bianu (Februarie 1935) Secretarul general de atunci, G. Țițeica a stăruit pe lângă mine ca să primesc a fi urmașul lui Bianu, arătându-mi că așa i-a dat sfatul în ultimele zile ale vieții și că-mi face această propunere și din partea președintelui, care era atunci d-l Coleg Mrazec.

« In urma acestor stăruințe am primit și am fost însărcinat provizoriu de Delegație să conduc serviciile Bibliotecii și ale Colecțiunilor, până la sesiunea din Mai același an, când Academia mi-a încredințat mandatul de Conservator al Bibliotecii și Colecțiunilor pe cinci ani, mandat care expiră în cursul sesiunii actuale.

« La luarea în primire a serviciului am găsit o bună și temeinică organizare, un personal bine pregătit, și în aproape totalitatea sa foarte destoinic, așa că n'am avut decât să urmez normele lui Bianu, adăugând numai ici și colo mici modificări și noi directive cerute de desvoltarea ce o căpătă mereu Biblioteca.

« Iată înfăptuirile mai de seamă:

« In urma stăruitoarelor arătări asupra nevoiei ce era de a se găsi mijloace pentru scoaterea colecțiilor din vechiul local, Delegația și-a însușit această părere cum și-a însușit-o și d-l Coleg Al. Lăpădatu. Mulțumită relațiunilor și stăruințelor D-sale și înțelegerii factorilor guvernamentali s'a putut adăuga depozitului clădit în 1928, o clădire care adăpostește în bune condițiuni de siguranță colecțiunile noastre. Dar spațiul din această clădire este foarte limitat și este nevoie de a se clădi biblioteca și depozitele definitive, cum este nevoie să se construiască cât mai urgent depozitul de dublete și tezaurul plănuit la Prăjani (Prahova).

« In ceea ce privește personalul, nevoile au cerut și D-voastră ați găsit mijloace pentru mărirea efectivului său, care era de 24 funcționari și 17 oameni de serviciu în 1935, la 34 funcționari și 20 oameni de serviciu azi. Am avut din partea acestui personal foarte destoinic, cel mai devotat concurs. Efectivul său este însă cu totul neîndestulător pentru facerea tuturor lucrărilor, iar cuantumul salariilor nu este, după părerea mea îndestulător, în împrejurările de azi.

« Colecțiile au crescut în interval dela 1935 la 1940, astfel:

« Cărți 52.090 volume (din care nu s'au inventariat decât 36.025 de volume și catalogat numai 33.710 volume ceea ce dovedește încă odată insuficiența numerică a personalului nostru dela cataloage).

Periodice	16.173	volume
Atlase	40	»
Hărți	360	bucăți
Stampe-portrete	1 092	»
Fotografii	857	»
Albume	307	»
Note muzicale	1.313	»
Manuscrise	646	volume
Documente	1.861	bucăți
Monete și Medalii	9.066	»

«In acest interval de timp s'au legat 15.520 volume cărți și 7871 volume periodice și s'au reparat 784 volume a căror legătură fusese stricată.

«Publicațiunile bibliotecii au fost în parte continuate, iar în parte reîncepute.

«Au apărut până acum:

«*Creșterea colecțiunilor* 1920—1932

«*Creșterea colecțiunilor* 1933—1936

«*Catalogul manuscriselor grecești* II, întocmit de N. Camariano.

«*Instrucțiuni provizorii pentru funcționarea serviciilor.*

«Sunt în curs de lucru și de tipărire:

«*Creșterea colecțiunilor* 1937.

«*Catalogul manuscriselor românești*, IV.

«*Catalogul manuscriselor slave*, I.

«*Catalogul periodicelor românești*, II, 1907—1920.

«*Addenda și corrigenda la bibliografia românească veche.*

«Inmulțirea personalului și nevoile serviciului mi-au arătat că este nevoie de a aduce ușoare modificări instrucțiunilor alcătuite de I. Bianu și de a redacta instrucțiuni și pentru serviciile pentru care nu fuseseră redactate instrucțiuni de acestea. Conformându-mă normelor lui Bianu am alcătuit cu șefii de serviciu o serie de instrucțiuni pe care le-am aplicat provizoriu în cursul acestor ani. Pe baza observațiilor făcute am trecut la o redacție cu un caracter mai definitiv, pe care le-am tipărit acum, dar tot cu un caracter de provizorat.

«Intreținerea materialului a fost o altă problemă. Cu fondurile alocate s'a făcut o desinfectare generală (cu vapori de acid prusic) a întregii colecțiuni de manuscrise și documente și s'a cumpărat din Franța un aparat care ne îngădue să desinfectăm de acum înainte orice carte, manuscris sau document nou intrat în bibliotecă, atacat de cari sau de alte vietăți.

«Tot în scopul bunei întrețineri a colecțiilor cu un anumit fond pus la dispoziție în acest scop, s'a început repararea, cu material de specialitate adus din Anglia, a manuscriselor și documentelor deteriorate. Lucrul e foarte migălos și cere mult timp; s'au făcut până acum asemeni reparațiuni la 372 manuscrise.

«Urmărind același scop al cruțării materialului, am luat măsură de a se fotografia pe rând toate manuscrisele mai de seamă. S'a început cu manuscrisele Eminescu ajunse într'o jalnică stare în urma consultării lor prea multă. S'au fotografiat până acum două manuscrise (667 pagine) al căror cost a fost rambursat prin vinderea de còpii unor instituțiuni.

«Tot la fotografie am recurs pentru a împlini lipsurile de cărți românești vechi. Secțiunea respectivă s'a îmbogățit astfel cu 87 volume cuprinzând 6553 pagine (în copii fotografice) a căror originale — unice — se găsesc în diferite biblioteci și colecțiuni din țară și din străinătate. Singură biserica Sf. Neculai din Schei (Brașov) susținută de Mitropolia din Sibiu, nu a putut pricepe folosul acestei lucrări și a refuzat să împrumute cele patru volume unicate ce posedă.

« S'au pus la cale şi isprăvit aproape complet trei lucrări ce nu fusese făcute până acum:

« inventarierea şi clasarea colecţiilor filatelice, lucrare ce a arătat că posedăm o însemnată avere în aceste colecţiuni;

« inventarierea şi catalogarea metodică a însemnatei noastre colecţiuni de piese muzicale;

« reclasarea sistematică a colecţiuni de stampe, colecţiune a cărei clasare nu era nici sistematică nici completă.

« Lucrul nu a mers fără greutăţi; acestea au putut fi însă înlăturate şi s'au putut realiza progrese, mulţumită pe de o parte destoiniciei şi devotamentului personalului, iar pe de alta concursului neprecupeţit ce l-am avut din partea Delegaţiunilor permanente a Academiei şi a înţelegerii de către D-voastră a nevoilor Bibliotecii şi Colecţiunilor.

« Toate cele arătate mai sus fac ca să pot depune azi mandatul ce am primit, cu credinţa că încrederea ce a avut-o răposatul Bianu nu a fost greşită şi că Biblioteca şi Colecţiunile se află în plină desvoltare pe calea însemnată de predecesorul meu. Fie ca urmaşul meu să o ducă şi mai departe pe calea progresului ».

— Se ia act.

D-l I. NISTOR citeşte următorul *Raport al Comisiunii financiare asupra activităţii gestionare a Academiei Române pe exerciţiul 1 Iulie 1938—30 Iunie 1939*:

« Subsemnaţii membrii a Comisiunii financiare cercetând Bilanţul şi Contul de Profit şi Pierdere asupra activităţii gestionare a Academiei Române pe exerciţiul 1 Iulie 1938—30 Iunie 1939, le-am găsit în concordanţă cu registrele.

« De asemenea am găsit numerarul şi valorile în conformitate cu registrele Contabilităţii, cari au fost ţinute în perfectă regulă.

« Acestea fiind constatările noastre, vă rugăm, Domnilor Colegi, să binevoiţi a aproba Bilanţul şi Contul de profit şi pierdere pe exerciţiul 1 Iulie 1938—30 Iunie 1939 şi a da cuvenita descărcare.

— Se ia act şi se dă descărcare gestiunii Academiei pe exerciţiul 1 Iulie 1938—30 Iunie 1939.

D-l I. NISTOR citeşte următorul *Raport al Comisiunii financiare a Academiei asupra gestiunii Fundaţiunii Familiei « Menachen H. Elias » pe anul 1939*:

« Comitetul Fundaţiunii Elias a depus Darea de seamă asupra exerţiului 1939, întocmită de d-nii D. Pompeiu şi Th. Capidan, însărcinaţi cu verificarea gestiunii financiare.

« Bilanţul de venituri şi cheltueli este însoţit de tablouri care cuprind situaţia patrimoniului şi operaţiunilor ce s'au făcut.

« Averea Fundaţiunii se ridică la suma de lei 430 645 213,79 formată din numerar în casă, depozitat la bănci, efecte publice şi acţiuni, imobile, construcţia Spitalului Elias, etc.

« Veniturile au fost de lei 19.901.761, iar cheltuelile de lei 10.984.754 deci a rezultat un excedent de lei 8.917.007, care s'a trecut la Fondul de Rezervă pentru înzestrarea şi întreţinerea Spitalului Elias.

« Acest fond la 31 Decemvrie 1939 a fost de lei 35.167.764,06.

« Fondul de prevedere şi investiţii a fost de lei 2.787.484,82.

« Din suma arătată mai sus ca cheltuită, Academia a primit drept prelevări suma de lei 2.000.000, iar diverse instituţiuni de cultură şi binefacere lei 2.231.116, în total lei 4.231.116.

« Cheltuelile de contencios, întreţinerea localului Fundaţiunii, salarii, etc., au fost de lei 2.753.638.

« Cheltuelile pentru construcţia Spitalului dela 1932—1939 au fost de lei 129.396.047.

« Suntem de părere că să se aprobe gestiunea financiară a Fundaţiunii Elias, aşa după cum este prezintată, dându-se descărcarea cuvenită ».

— Se ia act şi se dă cuvenita descărcare gestiunii Fundaţiei « Menachem H. Elias » pe 1939.

D-l Secretar general ALEX. LĂPĚDATU dă cetire următorul *Raport asupra mersului Fundaţiunii « Ioan I. Dalles » pe anul 1939—1940:*

« Fundaţiunea Ioan I. Dalles, deşi numai în al optulea an de existenţă, şi-a căpătat în mişcarea noastră culturală şi artistică un loc de mâna întâia. Aceasta nu este o constatare pe care o facem numai noi cei cari, prin îndatorirea ce avem de a conduce administraţia Fundaţiunii, urmărim zilnic desvoltarea pe care a luat-o această instituţie, ci este o constatare a lumii intelectuale în genere.

« Datorită bunului nume pe care Fundaţia Ioan I. Dalles şi l-a câştigat în opinia publică, rezultatele din acest an ale activităţii ei sunt foarte satisfăcătoare.

« Vom înfăţişa pe scurt, în cele ce urmează, aceste rezultate pe lunile Iulie 1939—Aprilie 1940, aşa dar numai pe zece luni, neputând prevedea veniturile şi nici cheltuelile din cursul lunilor Mai şi Iunie, cu care se încheie anul nostru financiar.

« In cursul acestor zece luni s'au ţinut 131 conferinţe, 77 concerte, 25 expoziţii de pictură, de sculptură, de covoare şi de legătură artistică în piele.

« Din punct de vedere financiar rezultatele au fost mai bune decât în anul precedent. Astfel s'a realizat un venit brut de 1.052.918 lei faţă de venitul brut de lei 922.950 lei realizat în anul trecut, socotit acesta pe 12 luni. Prevedem că la acest venit se vor adăuga încasări pe lunile Mai şi Iunie viitor în sumă de cel puţin 70.000 lei.

« In ce priveşte cheltuelile, ele s'au ridicat, până la finele lunei Aprilie trecut, la suma de lei 606.328, reprezentând salarii şi întreţinerea localului. Intreţinerea a necesitat sume însemnate, mai ales la consumul de combustibil şi de lumină, al căror preţ a fost urcat în câteva rânduri în cursul anului.

« Recapitulând situația la finele lunei Aprilie trecut, ea se prezintă astfel:

Incasări din închirierea sălilor . .	Lei	1.052.918
Cheltueli	»	606.328
Venit net.	Lei	446.590

— Raportul se ia spre cunoștință și se aprobă.

ȘEDINȚA DELA 18 MAI 1940

Președinția d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l Secretar general ALEX. LĂPĔDATU comunică următoarea telegramă prin care Majestatea Sa Regele, Protectorul și Președintele de Onoare al Academiei Române, a binevoit a răspunde la telegrama pe care Academia i-a adresat-o la deschiderea actualei sesiuni generale:

« Mulțumesc Academiei Române, pentru expresiunea devotamentului ei. Sănătate! ». CAROL R.

D-l ANDREI RĂDULESCU raportează asupra următoarelor legate și donațiuni făcute Academiei în ultima vreme și asupra acceptării cărora urmează a se pronunța plenul:

1. Defuncta Rozina Ilie Jitianu a testat Academiei moșia sa din Dobrogea, din satul Casian, Comuna Gura Dobrogei, în întindere de 235 ha. Testatoarea dispune ca din veniturile moșiei să se creeze un fond denumit Fondul Rozina și Ilie I. Jitianu, din care să se acorde, prin concurs, câte o bursă la trei studenți dintre cei mai meritoși și săraci, dela Facultățile de Agronomie, Litere și Filosofie și Medicină din București, de preferință dintre studenții din comuna Gura-Dobrogei sau din orașul și Județul Constanța. Mai hotărăște ca restul venitului să fie folosit anual pentru premii și alte scopuri culturale, « după inițiativa Academiei Române » și ca Academia să îngrijească de mormântul său dela cimitirul Bellu și să facă în fiecare an câte un parastas pentru pomenirea donatoarei și a soțului său.

D-l Andrei Rădulescu arată că pe moșie mai există o carieră de piatră pentru pavaj și o exploatare de piatră de var și că moșia se află la patru kilometri de cea mai apropiată stație de cale ferată. Moșia este grevată de o datorie la Creditul Funciar Rural în valoare de circa 500.000 lei. D-sa propune ca acest legat să fie acceptat de Academie, bine înțeles sub beneficiu de inventar.

— Propunerea se aprobă și se dă vot unanim pentru acceptarea legatului Rozina-Maria I. Jitianu.

2. Doamna Dr. Elena Pușcariu, sora regretatului nostru coleg Ovid Densusianu, donează prin act autentic Academiei Române manuscrisele ce i-au fost lăsate prin testament de către fratele său defunct Ovid Densusianu. Aceste manuscrise au și fost predate Academiei Române în cursul anului trecut 1939. Prin actul său de donație D-na Elena Pușcariu roagă

Academia să publice următoarele lucrări inedite ale regretatului Ovid Densusianu:

a) Istoria limbii române, Secolul al XVII-lea;
b) Evoluţia estetică a limbii române.

Donatoarea şi-a exprimat dorinţa ca publicarea acestor lucrări să se facă în termen de doi ani dela autentificarea actului de danie.

D-l ANDREI RĂDULESCU propune să se accepte această donaţie, spre cinstirea memoriei neuitatului nostru coleg, marele filolog Ovid Densusianu.

— Propunerea se acceptă în unanimitate.

Se mai iau diferite deciziuni cu privire la dania de cărţi făcută de defunctul Aurel Vulpe din Constanţa, la succesiunea defunctului Arhitect Edmond Van Saanen Algi, la legatul lăsat de defuncta Eugenia Colonel Niculescu şi la alte chestiuni privind patrimoniul Academiei.

D-l CONST. MOISIL, membru corespondent, ceteşte următorul *Raport despre activitatea Cabinetului Numismatic în 1939:*

« Anul care a trecut a fost puţin favorabil îmbogăţirii colecţiilor Cabinetului Numismatic Restricţiile ce s'au impus comerţului cu metale preţioase şi urcarea vertiginoasă a preţurilor acestor metale — din cauza împrejurărilor prin care trecem — s'au resfrânt şi asupra comerţului cu monete antice de aur şi de argint, cari au dispărut aproape cu totul de pe piaţă. Inşişi descoperitorii nu îndrăsneau să le prezinte ori le ofereau cu preţuri extraordinar de mari.

« Deşi spre sfârşitul anului, în urma intervenţiei Academiei Române şi a Societăţii Numismatice Române monetele de metale preţioase destinate colecţiilor numismatice au fost scoase de sub aceste restricţii, totuşi negustorii şi descoperitorii s'au ţinut foarte rezervaţi, iar preţurile au continuat să crească.

« Am reuşit cu toate acestea să facem unele achiziţiuni destul de importante mulţumită mai ales prestigiului de care se bucură Cabinetul Numismatic şi faptului că dă publicului, cu cea mai mare uşurinţă, informaţiile numismatice de care are nevoie.

« Cu acest prilej menţionăm că scopul Cabinetului Numismatic fiind de a colecţiona numai monetele ce s'au emis ori au circulat pe teritoriul României, nu avem interesul să achiziţionăm, dintre piesele izolate ce ni-se prezintă decât pe acelea ce nu le posedăm în colecţii sau le posedăm în stare de conservare defectuoasă. Numai tezaurele monetare trebue să le colecţionăm în orice caz — în total sau în parte — de oarece ele prezintă importanţă nu numai din punct de vedere strict numismatic, ci şi economic şi financiar, lămurind o mulţime de probleme din aceste demenii, pe care cu ajutorul altor izvoare nu le putem cunoaşte deplin.

« Tezaurele ce am reuşit să le achiziţionăm în anul expirat sunt următoarele:

« 1. Un mic tezaur de dinari romani găsit în localitatea Belica, lângă Turtucaia, şi compus din dinari dela împăraţii Vespasian şi Domiţian, amestecaţi cu dinari republicani din veacul I în. I. Cr.

« El confirmă de o parte circulaţia împreună a acestor două categorii de dinari, de altă parte faptul că la noi dinarii dela primii împăraţi romani n'au intrat decât foarte rar şi abia dela Vespasian au început să circule în cantităţi mai mari.

« 2. Un alt tezaur mic, acesta de monete de bronz, dela împăraţii Comneni, găsit în Vlaşca.

« 3. Un tezaur mai mare găsit în apropiere de Alexandria (Teleorman) şi compus din dinari romani republicani şi tetradrahme din Thasos. Nu l-am putut achiziţiona, dar l-am studiat; el dovedeşte că în veacul I în. d. Cr. circulau împreună la noi aceste categorii cu totul deosebite de monete, dinarii romani reprezentând fracţiuni din tetradrahmele greceşti.

« 4. In sfârşit am primit în dar pentru Cabinetul Numismatic mulajele în gips după o parte din staterii de aur ai tezaurului dela Mărăşeşti descoperit în anul 1909. Aceste mulaje reprezintă staterii din acest tezaur care fuseseră achiziţionaţi de răposatul C. Alessandrescu, fost director al « Monitorului Oficial » şi cari după moartea sa au fost vânduţi în străinătate. Ele ne permit să identificăm cu precizie o mare parte din monetele din acel tezaur.

« Dintre monetele Dacilor am achiziţionat anul trecut două piese interesante. Una găsită în Bucureşti, în malul Dâmboviţei, cu prilejul lucrărilor ce s'au făcut pentru acoperirea râului în dreptul Spitalului Brâncovenesc; alta de tipul lui Ianus, găsită în regiunea Turtucaia-Turcsmil.

« De asemenea am putut cumpăra un stater de aur din Tomis, cu un monogram de monetar foarte rar şi două monete de argint dela Mircea cel Bătrân cu tipul ce reprezintă pe Domn ţinând o spadă în mâna dreaptă.

« D-l G. Oprescu, profesor universitar, ne-a dăruit o interesantă colecţie de piese antice şi moderne de argint şi bronz, iar d-l prof. M. Gregorian un sesterţ de bronz dela Traian, găsit în ruinele antice din Bala (jud. Mehedinţi).

« Cât priveşte medaliile, Monetăria Naţională ne-a trimis medalia comemorativă a fostului patriarh Miron Cristea, un exemplar de argint, iar Patriarhia un exemplar de bronz din aceeaşi medalie. Dela Aşezămintele Brâncoveneşti am primit două exemplare de bronz din medaliile centenarului acestei instituţii, iar dela Institutul Dr. Cantacuzino prin d-l Dr. Ionescu-Mihăieşti medalia comemorativă a D-rului Al. Slătineanu. D-l ing. C. Orghidan ne-a dăruit placheta de bronz a Expoziţiei internaţionale din Bruxelles (1935), d-l Theodorian-Carada machetele în bronz ale plachetei D. A. Sturdza (1903) şi V. Lascăr (1907); Riunione Adriatica din Trieste medalia centenarului ei, iar d-l general Radu Rosetti mărturii de botez. In acelaşi timp am cumpărat două medalii vechi referitoare la St. Hepites, fost membru al Academiei Române.

« Colecția obiectelor de muzeu s'a îmbogățit și ea cu un însemnat număr de antichități egiptene (figurine, statuete, vase, sigilii, etc.) dăruite de d-l ing. Const. Orghidan, cu două inele de importanță istorică din colecția d-nei Zoe Bengescu, depuse de d-l N. Racotă din București și cu o cunună de mireasă lucrată la forjă din argint și împodobită cu sidef, dăruită de d-l I. Lupu-Gherasim din Dorna-Cândreni.

« O problemă care interesează de aproape Cabinetul Numismatic, ca și Muzeele noastre și pe colecționarii particulari, este apariția în comerț de câteva ani, a unui număr foarte mare de monete false. Unele dintre piesele antice sunt atât de bine falsificate, încât pot induce în eroare și pe numismații cu experiență. Ar fi în interesul științei numismatice și a colecțiilor monetare din țara noastră, ca Academia Română să ia atitudine împotriva acestor profanatori ai monumentelor monetare antice și să intervină a se prevedea sancțiuni contra falsificatorilor, ca și contra negustorilor cari cu bună știință vând monete false.

« Ca încheiere îmi permit să repet cererea pe care o fac mereu de câțiva ani, de a se prevedea în buget un post de ajutor numismat, care să cunoască această știință și să lucreze în Cabinetul Numismatic atât la determinarea și clasarea monetelor, cât și la catalogarea lor. Față de marele număr de piese ce posedăm este absolut necesar ca personalul Cabinetului Numismatic să fie completat, căci altfel o mulțime de lucrări nu se pot face la timp și cercetătorii, tot mai numeroși, nu au posibilitatea de a face studiile ce doresc și deci propășirea științei numismatice este prea mult ținută în loc ».

« In cursul anului expirat în Cabinetul Numismatic au lucrat 201 cercetători, cari au consultat 1363 monete, medalii și cărți de numismatică. De asemenea s'au prezentat spre determinare 1811 monete antice și medievale. Sala de expoziție a fost vizitată în numeroase rânduri atât de specialiști și amatori, cât și de grupuri de excursioniști, de studenți și de străjeri și străjere ».

La ordinea de zi fiind pusă chestiunea jubileului Academiei de 75 de ani, d-l Secretar general ALEX. LĂPĔDATU amintește că la sfârșitul raportului D-sale despre lucrările Academiei Române din anul expirat, a arătat că în anul viitor se împlinesc 75 de ani dela înființarea Academiei; că Delegațiunea a luat măsura să publice cu acest prilej monografia pe care proiectase să o dea la iveală acum trei ani, când titlul Instituțiunii noastre fusese adus în discuțiune publică și că a anunțat că plenul va avea de hotărît modul de sărbătorire a acestei date însemnate în istoria Instituțiunii noastre.

Predecesorii noștri au sărbătorit aniversările de 25 și de 50 de ani ale Academiei. Pentru a avea o bază de discuțiune în vederea întocmirii programului serbării din anul viitor, D-sa arată în cele ce urmează cum s'au sărbătorit jubileele de 25 și 50 de ani.

Jubileul de 25 de ani s'a serbat într'o ședință solemnă a sesiunii generale din 1891, anume la 1 Aprilie. Ședința a fost prezidată de Regele Carol I,

care a ținut o cuvântare. Apoi Dimitrie Sturdza, Secretarul general a făcut un raport în rezumat despre activitatea Academiei în întâii 25 de ani ai existenței sale, după care Regina Elisabeta a cetit compunerea Sa poetică « Sola », iar Mihail Kogălniceanu a rostit celebrul său discurs despre « *Desființarea robiei Țiganilor, a privilegiilor de clase, a clăcei și despre împroprietărirea țăranilor* ».

In seara aceleiași zile a fost un dineu la Palat, la care au fost invitați toți membrii activi, corespondenți și onorari români și străini. După toastul Regelui, au vorbit B. P. Hasdeu, Dimitrie Sturdza și G. Baritiu.

Tot cu ocazia acestui jubileu s'a bătut și o medalie.

Jubileul de 50 de ani, care urma să se sărbătorească în 1916, s'a sărbătorit după sfârșitul războiului, în 1919 și tot la deschiderea sesiunii generale. Ședința solemnă pentru această sărbătorire a avut loc la 14 Mai 1919, a fost prezidată de Regele Ferdinand însoțit de Regina Maria și de Principele Moștenitor. Regele Ferdinand a rostit o cuvântare, după care Dimitrie Onciul a cetit memoriul său despre « *Fazele desvoltării istorice a poporului și Statului Român dela origine până în zilele noastre* ». Acea ședință fiind prima la care luau parte membrii din provinciile unite cu Regatul, d-l N. Iorga a rostit, apoi, un cuvânt de bună venire către acești domni colegi. I s'a răspuns de d-nii I. Inculeț din partea Basarabiei, I. Nistor din partea Bucovinei și Andrei Bârseanu din partea Ardealului. După cuvântarea lui Dimitrie Onciul, I. C. Negruzzi, ca Secretar general, a rostit o cuvântare despre țelurile Academiei în cei 50 de ani împliniți.

D-l Secretar general își amintește că a urmat ceva mai târziu o masă la Palat, în legătură tot cu jubileul de 50 de ani ai Academiei.

D-sa crede că în stabilirea programului jubileului de 75 de ani să procedăm așa cum au procedat înaintașii noștri.

De altă parte, în vederea acestei festivități, D-sa crede că este necesar să completăm portretele fondatorilor Academiei, făcându-le portrete în uleiu după fotografii pe care le avem și le păstrăm la colecția noastră de Stampe. De asemenea va trebui să ne gândim și la facerea portretelor celorlalți membri activi, pentru a le așeza lângă portretele existente în Secțiuni. Prevedem că aceste portrete vor fi destinate să formeze o galerie aparte în cuprinsul Muzeului Culturii Naționale, pe care Academia îl are în proiectele sale de viitor în legătură cu construcția noului palat.

D-l Dr. GR. ANTIPA este de părere să se dea un vot general pentru facerea serbării și să se amâne hotărîrile de amănunt, întrucât acestea depind de ceea ce va hotărî Majestatea Sa Regele.

D-l I. NISTOR crede că trebue să se dea acestei sărbătoriri o amploare cât mai mare. Trebue să ținem seama că 75 de ani de neîntreruptă activitate culturală și științifică la noi în țară e un lucru cu totul neobișnuit. De aceea va trebui să inaugurăm, în amintirea acestui jubileu, ceva trainic, spre exemplu începutul acelui Muzeu al Culturii Naționale propus de d-l coleg Antipa sau în orice caz să legăm acest eveniment de crearea unui așezământ care va rămânea. D-sa roagă Delegațiunea să se ocupe cu întocmirea programului,

pe care să-l comunice din vreme d-lor colegi, dar în acelaşi timp să se gândească şi la realizarea acelui aşezământ propus de D-sa.

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU încheie discuţia cu speranţa că vom putea lega jubileul de 75 de ani de punerea pietrii fundamentale a noului palat al Academiei Române. In ce priveşte stabilirea programului aceasta nu se va putea face până nu vom avea cuvântul regal despre caracterul şi amploarea pe care va trebui s'o dăm festivităţilor.

ŞEDINŢA PUBLICĂ SOLEMNĂ

DELA 20 MAI 1940

Preşedinţia d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l Dr. C. I. PARHON îşi rosteşte Discursul de recepţiune despre *Insemnătatea teoretică şi practică a Endocrinologiei şi despre necesitatea de a se organiza mişcarea ştiinţifică endocrinologică la noi în ţară.*

D-l N. VASILESCU KARPEN a cetit răspunsul.

D-l TRAIAN SĂVULESCU comunică următorul proces-verbal încheiat de Secţiunea ştiinţifică în şedinţa dela 18 Mai 1940:

«Preşedinte: Gr. Antipa; Secretar: Tr. Săvulescu; Membrii prezenţi: L. Mrazec, I. Simionescu, Vasilescu Karpen, G. Macovei, Dr. Parhon, M. Ciucă, D. Voinov, I. Inculeţ, D. Pompeiu, P. Bogdan, G. Ionescu-Şişeşti, E. Racoviţă.

«La ordinea de zi:

«1. Propuneri pentru alegerea a 3 membri corespondenţi români.

«2. Propuneri pentru alegeri de membri corespondenţi străini.

«I. D-l Preşedinte constată că sunt 14 membri prezenţi, că secţiunea conform art. 31 şi 32 din Statute şi 42 din Regulamentul General este convocată în termen şi că numărul de voturi pe care trebue să-l întrunească candidaţii este cel puţin 8.

«Procedându-se la votare pentru desemnarea candidaţilor ce urmează a fi propuşi plenului, pentru alegerea ca membri corespondenţi, următoarele persoane au întrunit numărul de voturi cerut de Statute şi Regulament:

«1. I. Atanasiu, profesor de Geologie la Facultatea din Iaşi, 11 (unsprezece) voturi.

«2. Ing. Caranfil, Bucureşti, 10 (zece) voturi.

«3. R. Cernătescu, profesor de Chimie, Iaşi, 8 (opt) voturi.

«Secţiunea are onoarea a propune plenului aceste candidaturi pentru alegere.

«II. In ceea ce priveşte a 2-a chestiune de pe ordinea de zi, secţiunea în unanimitatea este de acord ca să se amâne alegerea de membri corespondenţi străini pentru viitoarea sesiune generală şi roagă plenul să admită această încheiere.

La ordinea de zi fiind votul pentru propunerea de alegere ca membru activ a d-lui Nichifor Crainic, d-l DIM. CARACOSTEA cetește următorul raport:

«In locul rămas vacant prin stingerea în veci neuitatului Octavian Goga, Academia Română are datoria să cheme pe un poet care, pe lângă arta literară care consacră, să reprezinte prin opera sa glorioasa tradiție a valorificării fondului nostru etnic. Se mai cere totodată ca alegerea să cadă asupra unei personalități, fără acțiunea căreia să nu poată fi concepută literatura noastră de azi.

«Secțiunea literară a Academiei Române propune pentru a treia oară pe d-l Nichifor Crainic, în convingerea că atât poezia cât și bogata sa activitate culturală îl desemnează ca pe alesul ce îndeplinește condițiile de a fi urmașul lui Octavian Goga.

«In 1916 când, după epocala acțiune a semănătorismului, cei mai mulți dintre poeții noștri oscilau între felurițele curente străine și neadaptate condițiilor noastre de vieață, Nichifor Crainic, prin primul său volum de poezii, *Șesuri natale*, se impunea dintr'odată printr'o valorificare nouă a sufletului nostru, care se căuta pe linia specificului ferit de convenționalism. Se mai releva totodată o creștere plină de sevă a limbajului nostru poetic. Cu un rar instinct de artă, opera lui N. Crainic înălța în sfera poeziei atâtea cuvinte și expresii care până atunci nu-și dobândise dreptul de cetățenie în lirica noastră. Era o nouă desvăluire a comorilor expresive care circulă în graiul nostru obștesc. Taina acestei afirmări este ușor de înțeles, când îți amintești versurile neuitate din *Poetul*, în care, adresându-se tatălui său, mărturisește:

Când tu arai c'un tril de doină 'n gură
Sub arcul cerurilor unduiate.
Am învățat a versului măsură
Din simetria brazdelor arate.

Din sborul ce-l grăbeşte ciocârlia
Am învățat aprinsele avânturi
Şi ritmul, care naşte armonia,
Din legănarea grânelor în vânturi.

«Pe această temelie etnică adânc trăită, sufletul lui s'a îmbogățit necontenit, căci a știut să fie mereu deschis acelor forme alese ale poeziei moderne care se înfrățeau cu ființa sa. Iată de ce, spre deosebire de mai toți contemporanii, N. Crainic nu înfățișează o poezie eclectică, ci un tot organic și reprezentativ. Poezia lui este nu o poezie de lirism anarhic și singularizant și nicio poezie ornamentală, ci o răspicată poziție față de existență, așa încât în ea ne regăsim sufletește și noi. Ea are deci o însemnată funcțiune vitală.

«Rareori s'a găsit în poezie un titlu mai potrivit pentru însăși esența poziției unui creator decât acela din volumul *Darurile pământului*. Toate

feţele multiple ale poeziei lui N. Crainic sunt caracterizate printr'un gest de generoasă dăruire.

« Cu firea aceasta el era predestinat să fie alesul care a dat glas frământărilor obşteşti din războiul pentru unitatea naţională. Vor rămânea pururea în conştiinţele noastre versurile din *Cântecele patriei*, credinţă în veşnicia românească în care noi trecătorii ne pierdem dobândind un sens:

Ca râurile contopite 'n mare,
Noi vom muri în nemurirea ta.

« După cum vibraţia din războiul pentru neatârnare rămâne pururea nedespărţită de Vasile Alecsandri, unde oare se păstrează în vers vibraţia de atunci a epopeei de întregire a neamului, dacă nu în Cântecele închinate patriei de N. Crainic?

« Odată cu înseninarea adusă de unitatea naţională, Crainic se urcă artistic pe o treaptă mai înaltă, aceea din volumul cu titlul tot atât de pregnant: *Ţara de peste veac.* Poezia anterioară este acum transfigurată printr'un plan de spiritualitate în care etnicul nostru este adesea străbătut de esenţa adânc umană a clasicismului creştin, trăit de un suflet modern. Dacă poezia de mâine va părăsi cărările problematicelor şovăelnice şi se va îndrepta spre atitudini răspicate, Nichifor Crainic va apărea tot mai limpede ca un deschizător de căi.

« Prin toate însuşirile arătate, poezia lui este aceea care a pătruns mai adânc decât a oricărui alt poet contemporan în conştiinţa obştească: necontenit publicul o cere, după cum arată numărul ediţiilor. Invăţământul nostru găseşte în opera aceasta o mină de educaţie estetică, umană şi naţională totodată. Traduceri în limbi străine, în germană, rusă, italiană, polonă şi maghiară; apoi trecerea, acestor poezii în antologii europene arată că N. Crainic devine şi pentru străinătate un poet reprezentativ românesc.

« Spre deosebire de aproape toţi contimporanii săi, N. Crainic înfăţişează şi o poziţie proprie ideologică faţă de marile întrebări ale existenţei şi ale artei. Cu un tact rar, el a văzut în ortodoxismul nostru tiparul spiritual de universalizare a etnicului nostru. Două dintre lucrările sale, *Puncte cardinale în haos* şi *Ortodoxie şi etnocraţie*, înfăţişează această atât de originală poziţie. Chiar în primăvara aceasta, a apărut voluminoasa lucrare *Nostalgia paradisului*, în care autorul dă forma ultimă a poziţiei sale faţă de cultură şi artă. Probleme din cele mai grele, de estetică, teologie şi filosofia culturii, devin accesibile publicului prezentate într'o lumină nouă.

« Un merit deosebit al acestui scriitor stă în faptul că el îndestulează deopotrivă setea de poezie şi nevoia de o viziune unitară a lumii.

« Prin toate aceste însuşiri, Crainic era predestinat să devină un centru de cristalizare a vieţii noastre literare de azi. In mod instinctiv, scriitori din

cei mai aleşi şi aproape tot ce are mai de seamă lirica şi gândirea noastră literară se află în jurul revistei *Gândirea* pe care o conduce el. Fără această revistă, care reprezintă cel mai sănătos şi mai fecund curent estetic de astăzi, vieaţa noastră literară n'ar putea fi concepută.

« Nevoia de generoasă dăruire l-a îndemnat să desvolte şi o activitate fără păreche de îndrumător şi înălţător al tineretului. Numai cine măsoară ce însemnează a cutreera necontenit ţara, ţinând peste 400 de conferenţe cerute şi în cele mai îndepărtate unghere, îşi poate da seama de jertfa conştientă pe care o face, dăruindu-se şi subt forma aceasta de neîntreruptă împărtăşire a publicului larg. Tot din această nevoie a izvorît şi bogata lui activitate ziaristică.

« După cum poezia şi ideologia lui, tot astfel şi această dăruire până la risipă izvorăşte din aceeaşi trăsătură organică a fiinţei sale: « a munci este a te dărui », totul fiind pus în slujba intereselor noastre permanente.

« Să nu uităm că toată această activitate este datorită unui fecior de plugar, care se ridică într'o singură generaţie, numai prin propriile lui puteri la cea mai înaltă formă de creaţiune culturală. Adăugată la atâtea cazuri asemănătoare reprezentate strălucit în Academia Română, — avem încă o pârghie de încredere în vitalitatea spirituală a neamului nostru.

« In deplina conştiinţă a răspunderilor faţă de judecata zilei de mâine, ne facem datoria de a propune plenului ca membru activ al Academiei Române pe d-l Nichifor Crainic, ales de secţia literară — în unanimitate ».

— Procedându-se la votul cu bile, drept rezultat al votului se constată că, din 34 voturi exprimate, d-l Nichifor Crainic a întrunit 23 de voturi, 11 voturi fiind contra.

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU arată că d-l Nichifor Crainic a întrunit cele două treimi de voturi cerute de Statute şi îl proclamă ales membru activ al Academiei Române la Secţiunea Literară, în locul regretatului Octavian Goga.

ȘEDINȚA DELA 21 MAI 1940

Preşedinţia d-lui I PETROVICI, Vicepreşedinte.

Intrându-se în ordinea de zi, d-l DIM GUSTI, ales de Secţiunea istorică, ca membru în Comisiunea Bibliotecii spre a completa numărul de 3 al acestei Comisiuni, declară că se asociază la lucrarea celorlalţi doi domni colegi din acea comisiune, d-nii Th. Capidan şi Traian Săvulescu şi că îşi însuşeşte Raportul d-lui Conservator cetit într'o şedinţă anterioară despre activitatea Bibliotecii Academiei în 1939.

D-l I. NISTOR propune ca Raportul d-lui Conservator să fie primit cu mulţumire.

— Propunerea se aprobă.

D-l TH. CAPIDAN ceteşte următorul Raport al Comisiunii Dicţionanarului Limbii Române încheiat în şedinţa sa specială dela 18 Mai curent:

« Comisiunea Dicţionarului Limbii Române întrunindu-se în şedinţă specială, (18.V.940) spre a lua în cercetare propunerile d-lui S. Puşcariu făcute în raportul înaintat Academiei, după mai multe discuţiuni, şi-a însuşit raportul, al cărui conţinut se reduce la următoarele două puncte:

« 1. Pentru accelerarea lucrărilor la Dicţionar, d-l S. Puşcariu cere Academiei aprobarea de fonduri, pentru ca numărul coalelor anuale să ajungă până la 15. Tot în acest scop d-sa roagă Academia să intervină la Ministerul Educaţiei Naţionale ca să se detaşeze dela catedră 5 profesori secundari sau asistenţi universitari, care să colaboreze la Dicţionar.

« 2. Deoarece Dicţionarul Limbii Române în proporţiile în care este redactat, va mai ţinea încă 13—15 ani până să fie terminat, d-l S. Puşcariu propune ca, alături de el, să se publice de Academie un Dicţionar normativ mic, care să fie la îndemâna tuturora şi să apară într'un interval cât cât de scurt (trei ani). La realizarea acestui Dicţionar ar trebui să colaboreze toate Secţiile Academiei, spre a putea stabili o terminologie românească unitară.

« In ce priveşte primul punct, Comisiunea Dicţionarului crede că va putea găsi sumele necesare pentru ca numărul coalelor să fie sporit până la 15 anual. De asemenea Academia va face toate demersurile necesare pe lângă Ministerul Educaţiei Naţionale, pentru detaşarea colaboratorilor ceruţi.

« Cât priveşte propunerea a doua, anume publicarea de către Academie a unui Dicţionar normativ, Comisiunea Dicţionarului a primit-o în principiu. O hotărîre definitivă în această privinţă se va putea lua numai după ce Secţiunea literară va face propuneri concrete şi complete pentru redactarea şi editarea lui.

« Comisiunea Dicţionarului la sfârşitul şedinţei a mulţumit d-lui Sextil Puşcariu pentru progresele care s'au realizat în anii din urmă la redactarea Dicţionarului Limbii Române ».

ŞEDINŢA DELA 22 MAI 1940

Preşedinţia d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU salută pe d-l Nichifor Crainic care vine să ia parte la şedinţele Academiei pentru întâia oară după recenta sa alegere ca membru activ la Secţiunea literară. Alegerea d-lui coleg Crainic s'a făcut pentru merite care nu mai au nevoie de a fi amintite faţă de expunerea lor în raportul pe care ni l-a făcut d-l coleg Dim. Caracostea. D-l Preşedinte îi urează bun venit în sânul Academiei.

D-l NICHIFOR CRAINIC, răspunzând, zice:

« Vă mulţumesc din inimă pentru cuvintele binevoitoare cu care mă îngăduiţi în acest suprem aşezământ al culturii româneşti. Ţin să mul-

țumesc fierbinte Secției literare: marilor făuritori de frumusețe, adâncilor cugetători și subtililor drămuitori ai graiului nostru, cari cu întreită stăruință m'au recomandat înaltei atenții a corpului academic. In aceeaşi măsură mulțumesc savanților și erudiților acestui corp, cari, prin votul Domniilor lor, au hotărît chemarea mea în Academie. Și nu mai puțin fierbinte mulțumesc pentru voturile negative ce mi s'au dat, în care eu văd un semn al înțelepciunii de dincolo de noi, ca să nu mă înfumurez și să nu-mi pierd cumpătul în această zi de sărbătoare a vieții mele.

« Venerate domnule Președinte, călcând și eu acest prag nu vin cu impresia că am intrat în Olimp. Olimpul homeric nu e imaginea armoniei, ci a disensiunilor dintre nemuritori, disensiuni pricinuite de pasiunile felurite ale zeilor, măcar că erau stropite cu nectar și parfumate de ambrozie. Academia Română e, dimpotrivă, un for atât de înalt încât sgomotele puternice ale luptei de idei și de curente dinafară, când ajung aici, se domolesc și se imbină în acea armonie de puteri, în acea sinteză de energii reprezentativă pentru vieața întregului nostru neam.

« Eu văd mai bucuros în această adunare de creatori, de savanți și de erudiți, o Cincizecime națională, adică o sărbătoare a Rusaliilor, în care fiecare dintre cei cari o alcătuiți purtați pe creștet o flacăra din geniul rasei noastre.

« Eu nu vin cu această flacără. Eu aduc, dacă aduc, numai o scânteie, — o scânteie născută din ciocnirea energiei mele cu energia altora, a credințelor mele cu credințele altora. Dar știu un lucru de care vă pot asigura: că această energie întreagă voiu căuta s'o armonizez cu marile puteri pe care le aveți, spre folosul acestui suprem așezământ al culturii naționale ».

D-l I. NISTOR citește următorul *Raport al Comisiunii financiare a Academiei asupra proiectului de buget al Fundațiunii Familiei « Menachem H. Elias » pentru exercițiul 1941 :*

« Consiliul de Administrație al Fundațiunii « Menachem H. Elias » depune conform statutelor, bugetul Fundațiunii pe 1941, din care se vede că s'a prevăzut atât la venituri cât și la cheltueli suma de . . . . Lei 19.263.000

I. *Veniturile sunt formate din :*

« *a)* Venitul moșiilor Sascut, Darvari și Balotești . .	»	3.200.000
« *b)* Din chiria imobilelor din București	»	7.437.000
« *c)* » » » » Viena	»	2.150.000
« *d)* Din cupoane și dividende dela efecte și acțiuni aflate în România, Germania, Franța, Belgia, Iugoslavia, Bulgaria	»	6.344.000
« *e)* Din dobânzi	»	132.000
Total	Lei	19.263.000

II. *Cheltueli :*

« *Cheltuelile se descompun în modul următor :*

« *a)* Administraţia centrală, întreţinerea localului Fundaţiunii, spese de cancelarie, diurnele consiliului şi salariile personalului	Lei	2.755.000
« *b)* Administraţia moşiilor Darvari, Sascut şi Baloteşti, amortismente	»	250.000
« *c)* Hotel « Continental ».	»	250.000
« *d)* Administraţia imobilelor din Viena, salarii etc.	»	640.000
« *e)* Pensii şi rente testamentare	»	190.000
« *f)* Subvenţii şi ajutoare.	»	1.760.000
« *g)* Neprevăzute: Fond pentru deschiderea de credite suplimentare şi extraordinare	»	400.000
« *h)* Cheltueli de contencios	»	90.000
« *i)* Academia Română, prelevări	»	2.000.000
« *j)* Intreţinerea spitalului	»	5.000.000
« *k)* Disponibil pentru dispoziţiuni testamentare . .	»	5.928.000
Total	Lei	19 263.000

« Acest buget după cum se vede, este întocmit după normele anterioare şi la întocmirea lui au luat parte pe lângă d-nii: David Emanoil şi Em. Pantazi şi colegii noştri Dr. Gr. Antipa, I. Simionescu, D. Pompeiu şi Th. Capidan.

« Suntem de părere ca proiectul de buget să se aprobe aşa după cum a fost întocmit de Consiliul de Administraţie al Fundaţiunii ».

— După o discuţie la care iau parte d-nii I. Nistor şi Dr. Gr. Antipa se votează în unanimitate proiectul de buget al Fundaţiunii şi al Spitalului Familiei « Menachem H. Elias » pe exerciţiul bugetar 1941.

Se procede prin vot secret la alegerea delegaţilor titulari şi delegaţilor supleanţi ai Academiei în Consiliul de Conducere al Fundaţiunii Elias pentru anul Iunie 1940—Maiu 1941.

— Se realeg ca delegaţi titulari d-nii Dr. Gr. Antipa, Th. Capidan, Dim. Pompeiu şi I. Simionescu, iar ca delegaţi supleanţi d-nii S. Puşcariu, N. Vasilescu Karpen, S. Mehedinţi şi G. Murnu.

ŞEDINŢA DELA 23 MAI 1940

Preşedinţia d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l I. LUPAŞ face o comunicare despre *Emanuil Gozsdu. Originea şi opera sa.*

Ședința intimă

Părintele N. M. POPESCU, Vicepreședinte, ocupă fotoliul prezidențial.

Dela d-l TZIGARA-SAMURCAȘ, Membru Corespondent, se primește următoarea notă despre defunctul nostru coleg corespondent Traugott Tamm:

«Traugott Tamm, (născut 22 X.1860 la Eddelak, mort 28. VII.1938 la Ratzeburg în Lanenburg). Dr philos. autor de scrieri geografice și apoi romanțier. Vine în România în 1887; publică în 1891, la Bonn: *Uber den Ursprung der Rumanen, Ein Beitrag zur Ethnographie Sudeuropas* (150 pp), în care combate teoria lui Roessler. Inainte a publicat articole arătând că România nu poate fi considerată ca țară balcanică, Dunărea formând granița între Carpați și Balcani.

«In 1891 este ales membru corespondent al Academiei Române; apoi până în Iunie 1903, ocupă postul de Secretar particular al Principelui Moștenitor Ferdinand. Se retrage la Ratzeburg și publică o serie de romane cu subiecte luate din țara noastră și dela Sași (soția lui fiind fiica preotului sas din București (Filtsch).

«A fost distins cu premiul Goethe».

D-l Secretar general ALEX. LĂPĔDATU aduce la cunoștința Academiei că s'au împlinit 8 zile dela deschiderea sesiunii generale actuale fără ca Secțiunea literară să fi căzut de acord asupra propunerii unui candidat ca membru activ în acea Secțiune, în locul regretatului coleg N. Drăganu

In conformitate cu art. 25, alin. 2, din Statute, mâine fiind a 10-a zi a sesiunii, urmează ca să se întrunească Secțiunea literară împreună cu Delegațiunea în Colegiu extraordinar de candidare, pentru a hotărî, cu majoritate de voturi, candidatul de propus la votul plenului. D-sa propune, deci, să se convoace Colegiul extraordinar de candidare mâine, înainte de deschiderea ședinței plenare a Academiei.

— Propunerea se aprobă.

Procedându-se la alegerile de membri corespondenți în Secțiunea științifică, Preotul N. M. POPESCU, Vicepreședinte, dă cuvântul d-lui I. Simionescu.

D-l I. SIMIONESCU cetește următorul raport asupra activității d-lui Inginer N. Caranfil:

«Activitatea constructivă a d-lui Ing. N. Caranfil e cunoscută tuturora acelora dintre noi care au vizitat în două rânduri grandioasa lucrare ce a transformat bălțile dela periferia Bucureștiului în lungul Colentinei într'un șirag de lacuri cu apă limpede mereu primenită, prin devierea apei din Ialomița.

«E o lucrare tehnică impunătoare nu numai prin ceea ce s'a realizat, dar prin executarea planului metodic stabilit, la termenele fixate printr'o programă amănunțită. Sub conducerea sa și cu prețioasele sale ajutoare s'a săvârșit astfel o operă măreață care dă deosebită valoare aptitudinilor

înfăptuitorului ei, operă întru nimic mai prejos de acele ce le admirăm din ţări străine.

« Pe lângă câteva publicaţiuni apreciate din domeniul ingineriei practice dar şi a economiei generale (d. ex. Cum renunţăm anual la miliarde, Lucrări hidraulice la Nord de Capitală, ş. a.), activitatea D-sale întreagă dela 1918, ca şef al biroului tehnic al Comisiei militare de Armament din Franţa, Anglia, Italia (1918—1920) şi până azi este îndreptată în direcţia înfăptuirilor. Ca director general al Societăţii Energia (1922—1929) înfiinţează industria de maşini electrice dela Cluj şi Timişoara, ca director general al U.C.B.-ului dela 1930 a adus îmbunătăţirile de organizaţie zilnic constatate de fiecine, ca director general al Societăţii de Gaz şi Electricitate, dela 1930 până azi a reconstruit uzinele comunale sporindu-le cu 60.000 C.P., a creat marea uzină electrică dela Dobreşti, ca Ministru al aerului a organizat Ministerul corespunzător.

« Cunoscut şi în străinătate ca Membru în Societatea Inginerilor civili din Franţa, Membru în Consiliul « Uniunii internaţionale a procuratorilor de energie electrică », d-l N. Caranfil, reprezintă la noi omul de energie şi pricepere, înfăptuitor de lucrări cari au schimbat faţa Capitalei în deosebi, aducând-o la nivelul centrelor mari din Europa.

« Secţia ştiinţifică propunându-vă ratificarea alegerii de Membru corespondent al ei, ţine să aducă un omagiu personal unei energii româneşti constructive, dar prin el întregului corp de ingineri români cari au înfăptuit atâtea lucrări tehnice de deosebită valoare pentru ţară ».

— Procedându-se la votul cu bile se constată că, din 33 voturi exprimate d-l Ing. N. Caranfil a întrunit 30 voturi, — 3 voturi fiind contra.

Pr. N. M. POPESCU, Vicepreşedinte, proclamă ales membru corespondent la Secţiunea ştiinţifică pe d-l Ing. N. Caranfil.

D-l L. MRAZEC ceteşte următorul raport despre activitatea ştiinţifică a d-lui Ion Atanasiu:

« Ion Atanasiu, Doctor în Geologie, Profesor la catedra de Geologie a Universităţii Mihăilene din Iaşi, fost şeful secţiei geologice la Institutul Geologic al României.

« Atanasiu este cel mai distins geolog din generaţia aceea care a fost îndrumată înspre studii regionale amănunţite ale Carpaţilor şi în cazul lui în special al segmentului oriental al catenei.

« Făcându-şi o educaţie ştiinţifică generală largă şi variată, Atanasiu a găsit în această preparaţie un sprijin puternic şi mult folositor în studiul problemelor celor mai diferite din domeniul geologiei.

« Stratigraf distins şi tectonician cu cunoştinţe solide de petrografie generală, cartograf de o preciziune remarcabilă, el întruneşte toate calităţile unui cercetător ştiinţific de frunte şi ale profesorului ce poate forma şcoală.

« Numeroasele sale lucrări sunt caracterizate prin acea preciziune şi minuţiozitate pe care le întâlnim la omul de ştiinţă căutând adevărul şi numai adevărul. In afară de aceasta, se reflectă în lucrările sale tendinţa

de a ridica chestiunile, pe cât posibil, la înălțimea problemelor de ordin general, prin lărgirea cadrului de cercetare și adâncirea laturei lor evolutive.

« Ion Atanasiu ca om de știință e logic și prudent în generalizarea concluziunilor sale. Ponderat și realist, el scoate tot ce poate extrage din observațiunile făcute, separând latura teoretică sau hipotetică a problemelor de părțile ei indiscutabile reale, imprimând astfel lucrărilor sale caracterul unei documentări prețioase și mai ales inalterabile în generalitatea lui.

« Chemarea lui Ion Atanasiu în sânul Academiei Române este o recunoaștere a meritelor ce datorim unui distins cercetător român, iar Academia Română câștigă pe un colaborator dintre cei mai activi și devotați ».

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Ion Atanasiu, din 30 voturi exprimate, întrunește 29, 1 vot fiind contra.

Pr. N. M. POPESCU, Vicepreședinte, proclamă ales pe d-l Ion Atanasiu ca membru corespondent al Academiei Române la Secțiunea științifică.

D-l PETRE BOGDAN cetește următorul raport asupra activității științifice a d-lui Prof. Radu Cernătescu:

« Imediat după înființarea Universităților românești începe și mișcarea de desvoltare a învățământului științific. Manifestări timide la început, toate sforțările au fost îndreptate mai mult pentru pregătirea profesorilor secundari. După 1900, Profesorul Istrati a putut spune că de aici înainte învățământul științific va contribui la creații noi, la lucrări originale. Inainte de această dată, lucrările originale ale lui Petru Poni, C. Istrati, Gr. Cobâlcescu etc. apoi sporadic.

« Noua perioadă de desvoltare, care începe aproximativ cu anul 1900 a fost caracterizată printr'un mare număr de lucrări originale executate mai ales de tinerii chimiști. Memoriile, comunicările științifice de chimie sunt foarte numeroase, și un număr mare de tineri chimiști s'au distins prin activitatea lor. Printre aceștia este și d-l Profesor Radu Cernătescu, ale cărui lucrări în domeniul chimiei teoretice, analitice și chiar biologice l-au fixat printre chimiștii distinși ai generației actuale.

« Lucrările Domniei-Sale apărute în Annales Scientifiques de l'Université de Jassy, Buletinul Academiei Române, Zeitschrift für physikalische Chemie, Zeitschrift für Analytische Chemie, C. R. Soc. de Biologie, etc. sunt foarte numeroase.

« De aceea îl propunem pentru locul de membru corespondent al Academiei Române ».

— Procedându-se la votul cu bile, la despuierea scrutinului se constată că din 29 voturi exprimate, d-l Radu Cernătescu a întrunit 22 de voturi, 7 voturi fiind contra.

Pr. N. M. POPESCU, Vicepreședinte, proclamă pe d-l Radu Cernătescu ales membru corespondent al Academiei Române la Secțiunea științifică.

ȘEDINȚA DELA 24 MAI 1940

Președinția d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l TH. CAPIDAN cetește următorul proces-verbal încheiat în ședința de astăzi de Secțiunea literară împreună cu Delegațiunea Academiei, întrunite în Colegiu extraordinar de candidare pentru locul rămas vacant prin încetarea din vieață a lui N. Drăganu:

« Astăzi în 24 Mai 1940, membrii Secțiunii literare împreună cu membrii Delegațiunii Academiei, întruniți în Colegiul extraordinar de candidare, potrivit art. 41 din regulament, spre a decide asupra candidaților propuși pentru ocuparea locului rămas vacant în urma încetării din vieață a lui N. Drăganu (Al. Procopovici, N. Cartojan și I. Toroutiu) au constatat că, după cinci votări, niciunul dintre candidați n'a întrunit majoritatea de voturi. In consecință, locul rămâne vacant până la sesiunea următoare ».

ȘEDINȚA PUBLICĂ SOLEMĂ
DELA 25 MAI 1940

Președinția d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l GH. MACOVEI cetește discursul de recepțiune despre *Profesorul G. Țițeica 1873—1939* și despre *Contribuțiunea românească la cunoașterea petrolului*.

D-l I. SIMIONESCU cetește răspunsul.

Ședința intimă.

La ordinea de zi fiind alegeri de membri de onoare, d-l SEXTIL PUȘCARIU cetește următoarea propunere:

« Propun ca membru onorar pe d-l Giulio Bertoni, profesor la universitatea din Roma și membru al Academiei Italiei. De pe timpul când era la Universitatea din Fribourg în Elveția, dar mai ales de când s'a reîntors în țara sa de naștere, ocupând catedre la Universitățile din Torino și Roma, d-l Bertoni a dat o serie de lucrări importante atât din domeniul literaturii italiene și provensale, cât și al linguisticei. Amintesc din cele din urmă *Programma di filologia romanza come scienza idealista, Linguistica ed estetica* și *Breviario di neolinguistica*, care chiar prin titlurile lor arată direcțiile nouă pe care le urmează ca linguist.

« D-l Bertoni este, dela 1917 încoace, directorul revistei *Archivum romanicum* și a fost însărcinat de curând cu conducerea noului Dicționar al Academiei italiene.

« Ca profesor de limbi romanice, el a dat totdeauna, în cursurile sale și în conferințe, o atenție deosebită limbii și literaturii române, iar ca prieten sincer al poporului nostru a fost un activ promotor al amiciției italo-

române. Infiinţarea catedrei de limba română la Roma se datoreşte mai ales stăruinţelor sale în această direcţie».

R. Rosetti, M Sadoveanu, C. R. Motru, Nichifor Crainic, Sextil Puşcariu, I. Petrovici, Al. Lapedatu, I. Lupaş, Liviu Rebreanu, N Bănescu, L. Blaga, S Dragomir, Ion I. Nistor.

— Pusă la votul cu bile propunerea întruneşte 26 voturi, din 27 exprimate, 1 vot fiind contra.

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU proclamă ales membru de onoare al Academiei Române pe d-l Giulio Bertoni.

D-l Vicepreşedinte I. PETROVICI ocupă fotoliul prezidenţial şi dă cuvântul d-lui Sextil Puşcariu pentru a ceti propunerea de alegere a d-lui Coleg corespondent Artur Gorovei ca membru de onoare.

D-l SEXTIL PUŞCARIU ceteşte următoarea propunere:

«Propunem alegerea d-lui Artur Gorovei ca membru onorar al Academiei Române, în credinţa că această distincţie din partea celei mai înalte instituţiuni culturale va încununa după merit o activitate lungă şi fertilă a distinsului nostru folclorist reînviitor al trecutului românesc şi scriitor de seamă».

Sextil Puşcariu, Mihail Sadoveanu, Nichifor Crainic, Lucian Blaga, I. Petrovici, D. Gusti, G. Petraşcu, N. Bănescu, Th. Capidan, Liviu Rebreanu

— Procedându-se la votul cu bile, se constată că d-l Artur Gorovei a întrunit 20 voturi din 24 exprimate, 4 voturi fiind contra, fiind şi una abţinere.

D-l Vicepreşedinte I. PETROVICI proclamă ales membru de onoare al Academiei pe d-l Artur Gorovei.

ŞEDINŢA DELA 27 MAI 1940

Preşedinţia d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

La ordinea de zi fiind reglementarea fondurilor primite în ultima vreme de Academie, d-l N. BĂNESCU, în numele Comisiunii formate din d-sa şi d-nii colegi I. Petrovici şi Tr. Săvulescu, arată că această Comisiune a avut însărcinarea să întocmească proiectele de regulamente pentru funcţionarea a 11 fonduri primite în ultima vreme de Academie şi de a le supune aprobării plenului în această sesiune.

Comisiunea şi-a îndeplinit această sarcină.

D-l N. BĂNESCU dă cetire rând pe rând următoarelor proiecte de regulament:

1. *Regulamentul Fondului Amelia M. Aprihăneanu:*

«*Art. 1.* — Din venitul sumei de lei 650.000 (şase sute cincizeci mii), valoare nominală în titluri de rentă a împroprietăririi, consemnată la Casa

de Depuneri pe numele Academiei Române, cu recipisa Nr. 68.783/940 de către d-l Prof. G. Botea, în calitate de executor testamentar, rentă ce reprezintă valoarea reală de 400.000 (patru sute mii) lei, lăsată Academiei Române de către defuncta Amelia M. Aprihăneanu, prin testamentul său cu data de 22 Iulie 1932, se institue un premiu denumit: «Premiul Inginer Ion Aprihăneanu».

«*Art. 2.* — Acest premiu va fi anual și va avea valoarea de 20.000 (douăzeci mii) lei.

«Premiul se va da pentru cea mai bună lucrare din specialitatea Electromecanică.

«*Art. 3.* — In cazul când într'un an premiul nu se va fi acordat din lipsă de lucrări meritorii, persoana care va obține premiul viitor, va primi și sumele corespunzătoare din anul precedent, în care premiul n'a fost acordat.

«*Art. 4.* — Sumele rămase după acordarea premiului se vor capitaliza la fond.

«*Art. 5.* — Academia Română va îngriji de mormântul testatoarei și a copiilor săi, din Cimitirul Bellu».

— Se ia act și se aprobă.

2. *Regulamentul Fondului Mihail Vâlsan:*

«*Art. 1.* — Veniturile rentei 5% în valoare nominală de 470.000 (patrusute șaptezeci mii) lei, lăsată Academiei Române de către defunctul Mihail Vâlsan, conform testamentului său autentificat de Tribunalul Ilfov, secția Notariat, la Nr. 2783/936, după ce se vor scădea prelevările statutare cuvenite Academiei Române, vor fi folosite pentru încurajarea cercetărilor și publicațiilor geografice și etnografice, prin acordarea pe cicluri trienale de *premii*, *subvenții*, *burse*.

«*Art. 2.* — Aceste ajutoare, sub oricare din formele menționate mai sus, vor purta numele «Profesor George Vâlsan» și vor avea o valoare de 15.000 (cincisprezece mii) lei anual.

«*Art. 3.* — Sumele rămase neîntrebuințate se vor capitaliza la fond».

— Se ia act și se aprobă.

3. *Regulamentul Fondului Josefina Stoicescu:*

«*Art. 1.* — Se institue din suma de 1.000.000 (un milion) lei, valoare nominală în rentă de împroprietărire, donată de d-na Josefina Stoicescu prin actul autentificat de Tribunalul Ilfov, secția Notariat, la Nr. 35.508 din 2 Octomvrie 1939, un fond inalienabil, care va purta numele mamei donatoarei «Elena G. San-Marin».

«*Art. 2.* — Veniturile acestui fond, după ce se vor scădea prelevările de 25%, conform statutelor, vor servi la scopurile culturale ale Academiei Române.

«*Art. 3.* — Academia Română este obligată ca din veniturile acestui fond să îngrijească, după moartea donatoarei, de întreținerea cavoului său dela cimitirul Bellu, cum și să întrețină o candelă la cavou.

« De asemenea Academia Română este obligată să facă în fiecare an un parastas de Sâmbăta morților, pentru pomenirea donatoarei și a mamei sale ».
— Se ia act şi se aprobă.

4. *Regulamentul Fondului Arhitect Petre Antonescu :*

« *Art. 1.* — Se institue din suma de lei 600 000 (șase sute mii) valoare nominală în efecte publice, donată de către d-l Profesor Arhitect Petre Antonescu, membru de onoare al Academiei Române, prin actele de donație autentificate de Tribunalul Ilfov, secția Notariat, la Nr. 18.208/939 şi 19.107/939, un fond denumit: « Fondul Arhitect Petre Antonescu », vare va rămânea în proprietarea Academiei Române în perpetuitate.

« Acest fond va servi la încurajarea renașterii și propășirii Arhitecturii naționale, prin continuarea și adaptarea tradițiilor la cerințele artei și tehnicei vremurilor nouă.

« *Art. 2.* — Din venitul acestui fond, după ce se vor preleva sumele prevăzute de Statutele Academiei Române, se va acorda un premiu anual în valoare de 15.000 (cincisprezece mii) lei unui arhitect român, care va fi dovedit că a contribuit mai mult la atingerea scopului de mai sus prin construcțiuni de arhitectură românească, după planurile sale.

«Premiul se va putea acorda şi tinerilor arhitecți diplomați pentru lucrările de diplomă, atunci când proiectul de construcție, care a servit drept teză de diplomă, constitueo concepție artistică de arhitectură românească tradițională.

« *Art. 3.* — Premiul va fi acordat de Academia Română, pe baza raportului unei Comisiuni speciale, compusă din membrii Academiei Române, care va putea consulta, dacă va crede necesar, arhitecți făcând parte din Corpul profesoral al Facultății de Arhitectură din București.

« *Art. 4.* — In cazul când printr'o împrejurare oarecare premiul nu s'ar putea acorda într'un an, sumele de bani rămase, se vor capitaliza la fond, servind aceluiași scop.

« De asemenea se vor capitaliza și sumele ce ar prisosi în urma decernerii premiului anual ».
— Se ia act și se aprobă.

5. *Regulamentul Fondului Profesor Cristea Otin :*

« *Art. 1.* — Cu suma de 1.000.000 (un milion) lei, valoare nominală în rentă de Stat 5% donată de către d-l Profesor Dr. Inginer Cristea Otin, cu actul de donație autentificat de Tribunalul Ilfov, secția Notariat, la Nr. 3004 din 30 Ianuarie 1940, se institue un fond denumit « Fondul Profesor Cristea Otin ».

« *Art. 2.* — Din venitul acestui fond, după ce se vor scădea prelevările statutare pentru Academia Română, se vor acorda câte două burse în fiecare an de câte 1500 (una mie cinci sute) lei lunar, una pentru Chimie şi alta pentru Electrotehnică, adică în total lei 36.000 (treizec şi şase mii) anual, începând dela 1 Octomvrie 1939.

« *Art. 3.* — Bursele vor fi acordate de către Academia Română prin examen, studenților săraci, creştini ortodocşi, etnici români, dela Şcoala

Politehnică Gheorghe Asachi din Iaşi. La note egale vor fi preferiţi urmaşii donatorului până la orice rang.

« *Art. 4.* — Bursele se vor da pe timp de 4 ani până la săvârşirea studiilor — respectiv luarea diplomei în specialitatea Chimiei sau Electrotehnicei şi în niciun caz nu va trece de cinci ani şi aceasta numai pentru cazuri apreciate de Consiliul şcoalei.

« Bursierul care nu-şi va fi trecut cu succes examenele anuale va pierde bursa.

« *Art. 5.* — Din restul de venit Academia Română va acorda atunci când capitalizările îi vor permite, un premiu de călătorie în valoare de lei 30.000 (treizeci mii) celui mai bun titrat al aceleiaşi şcoale dela Facultatea de Chimie Industrială sau Electrotehnică, după recomandarea Consiliului şcoalei.

« Vor fi luaţi în considerare toţi titraţii celor patru ani anteriori dela acea Facultate.

« Premiul poate fi acordat şi unui fost bursier. Normele de alegere vor fi aceleaşi ca pentru burse, mai puţin examenul.

« Premiatul este dator să viziteze în străinătate instalaţiuni industriale sau şcolare de specialitate, rostul acestui premiu fiind de a înlesni candidatului să viziteze şi să observe, iar nu să capete vreun titlu şcolar.

« De cele văzute premiatul va face un raport Academiei Române.

« *Art. 6.* — In cazul când bursa sau premiul nu se vor putea acorda din vreo împrejurare oarecare, sumele rămase se vor capitaliza la fond, cumpărându-se rentă de Stat.

« *Art. 7.* — Fondul instituit, după cum se arată mai sus, este inalienabil.

« *Art. 8.* — Pentru a se stimula pe de o parte sentimentul de ajutorare în viitorii cetăţeni, cari şi-au creat o situaţie datorită faptului de a fi avut posibilitatea unei burse, iar pe de altă parte, pentru a întări simţul demnităţii personale, fiecare bursier considerându-se numai ca deţinătorul unui împrumut de onoare, iar nicidecum al unui ajutor de gratuitate, bursele vor fi rambursabile în timp de 10 (zece) ani în rate egale, începând dela un an după ce fostul bursier îşi va fi făcut un rost prin exercitarea cunoştinţelor căpătate.

« De asemenea vor rambursa sumele primite şi bursierii cărora li s'a ridicat bursa, neîndeplinind condiţiunile bursei.

« Premiile nu vor fi rambursabile.

« Rambursarea poate fi făcută şi în timp mai scurt dacă bursierul găseşte cu cale.

« In niciun caz nu poate fi prelungită peste dublul anilor de bursă.

« Nu se va face nicio urmărire contra celor cari n'ar înţelege să respecte angajamentul de onoare ce-şi vor lua la obţinerea bursei. Totuşi în fiecare an în luna Octomvrie se va publica numele celor cari n'au înţeles să respecte obligaţiunile luate, ridicând astfel posibilitatea ca şi alte elemente meritorii şi sărace să se poată bucura la rândul lor de acelaşi ajutor.

« Sumele rambursate se vor capitaliza, cumpărându-se titluri de Stat, până ce se va dubla capitalul iniţial, folosindu-se apoi fie la crearea de noi burse, fie la completarea primelor dacă fluctuaţiile valutare continuă.

« Aceste noi burse vor fi acordate fie Politehnicei din Iaşi, fie unei alte şcoale tehnice de rang superior din Iaşi, sau din orice alt oraş din România, după cum va decide Academia Română.

« Criteriile de acordat vor fi cele specificate mai sus.

« Când împrejurările vor permite, din sumele noi rambursate, se pot acorda burse şi şcoalelor tehnice inferioare sau medii.

— Se ia act şi se aprobă.

6. *Regulamentul Fondului Inginer Ion Teodoreanu:*

« *Art. 1.* — Se institue din suma de lei 800 000 (opt sute mii), lăsată în numerar Academiei Române de către defunctul Inginer Inspector General Ion Teodoreanu, prin testamentul său autentificat de Tribunalul Ilfov, secţia Notariat, la Nr. 10.985/939, un fond denumit: « Fondul Ion Teodoreanu Inginer Inspector General ».

« *Art. 2.* — Din venitul acestui fond se vor acorda în fiecare an, după ce se vor scădea prelevările statutare pentru Academia Română, două premii de câte 25.000 (douăzeci şi cinci mii) lei fiecare: unul pentru o lucrare originală din domeniul disciplinelor cari se predau la Facultatea de Construcţii şi Electromecanică, sau din acela al disciplinelor Aviaţie şi Armament; iar altul pentru cea mai bună lucrare din cursul anului respectiv relativă la boalele organelor respiratorii, în special tuberculoza.

« *Art. 3.* — Sumele de bani rămase după acordarea acestor premii, cum şi în cazul când premiile nu s'ar decerne din lipsă de lucrări meritorii, se vor capitaliza la fond ».

— Se ia act şi se aprobă.

7. *Regulamentul Fondului Ion C. Mihail:*

« *Art. 1.* — Se institue, din venitul sumei de 1.000.000 (un milion) lei, lăsată de către defunctul Ion C. Mihail, prin testamentul său olograf din 14 Februarie 1933, după ce se vor scădea prelevările statutare cuvenite Academiei Române, următoarele premii:

« *a)* Un premiu de 50,000 (cincizeci mii) lei care se va acorda în fiecare an de către Academia Română pentru lucrări cu subiecte, de preferinţă, din istoria naţională sau din ramurile ştiinţelor morale şi politice.

« Acest premiu va fi divizibil, atunci când mai multe lucrări prezentate, vor fi de valoare egală.

« *b)* Un premiu literar de 10.000 (zece mii) lei, care se va acorda din 5 în 5 ani pentru cea mai bună lucrare pur literară, în proză sau în versuri, ce se va fi publicat în cursul acestui interval de timp.

« *Art. 2.* — Din veniturile rămase după acordarea celor două premii mai sus arătate, Academia Română va putea să acorde premii şi recompense pentru diferite descoperiri ştiinţifice, fie în domeniul ştiinţei pure, fie în cel al ştiinţei aplicate.

« Aceste premii şi recompense se vor acorda de Academie anual, sau la intervale ce nu vor depăşi în niciun caz cinci ani.

« *Art. 3* — Sumele rămase după acordarea acestor premii sau recompense, cum şi în caz când premiile şi recompensele prevăzute mai sus nu s'ar acorda din lipsă de lucrări meritorii, se vor capitaliza la acest fond ».
— Se ia act şi se aprobă.

8. *Regulamentul Fondului Victor Georgescu :*

« *Art. 1.* — Din venitul sumei de lei 50 000 (cincizeci mii) valoare nominală în rentă de Stat: donată de d-l Dr. Alexandru Steopoe, în numele promoţiei 1921 a Facultăţii de Ştiinţe din Bucureşti, secţia de Chimie, care a subscris acest fond, se institue un premiu purtând numele « Premiul Chimist Victor Georgescu ».

« *Art. 2.* — Acest premiu se va acorda de Academia Română din trei în trei ani pentru cea mai bună lucrare de Chimie făcută în România, privind în special utilizarea industrială a materiei prime indigene.

« Premiul va fi în valoare de 5.000 lei (cinci mii) şi se va acorda pentru o lucrare de specialitate, iar nu pentru cărţi didactice.

« *Art. 3.* — Sumele rămase în urma acordării premiului, cum şi în cazul când premiul nu s'ar putea acorda, se vor capitaliza la fond.
— Se ia act şi se aprobă.

9. *Regulamentul Fondului Dr. Calistrat Grosovici :*

« *Art. 1.* — Cu suma de 70.000 (şaptezeci mii) lei, valoare nominală în titluri de rentă 5%, donată de către d-l Constantin Orghidan, prin actul autentificat de Tribunalul Ilfov secţia Notariat, la Nr. 1200/940, se sporeşte la 120.000 (una sută douăzeci mii) lei, fondul « Dr. Calistrat Grosovici » în prezent de lei 50.000 (cincizeci mii), instituit de către defunctul dr. Calistrat Grosovici, prin testamentul său cu data de 2/15 Mai 1918.

« *Art. 2.* — Din venitul acestui fond sporit la 120.000 lei, care va păstra acelaşi nume şi aceeaşi destinaţiune, se va acorda, după scăderea prelevărilor statutare, un premiu de 12.000 (douăsprezece mii) lei din trei în trei ani, pentru cea mai bună lucrare de medicină, sau în lipsă pentru o lucrare ştiinţifică ce se va publica, sau se va propune de Academie.

« Primul premiu se va oferi pentru o lucrare tratând asupra tifosului exantematic.

« *Art. 3.* — Sumele de bani rămase în urma decernerii acestui premiu, sau în caz când premiul nu s'ar decerne din vreo împrejurare, se vor capitaliza la fond.

« *Art. 4.* — Din suma de lei 30.000 (treizeci mii) valoare nominală în titluri de rentă, donată de către d-l Constantin Orghidan, prin actul de donaţie mai sus arătat, se institue un fond purtând numele de: « Fond pentru întreţinerea mormântului Dr. Calistrat Grosovici ».

« Din venitul acestui fond se vor suporta cheltuelile fie pentru îngrijirea mormântului dela cimitirul Bellu, fie pentru facerea unui parastas la anume epoci creştineşti ».
— Se ia act şi se aprobă.

10. *Regulamentul Fondului Elena General Perticari-Davilla :*

« *Art. 1.* — Se institue din suma de 100.000 (una sută mii) lei numerar, donată de către d-na Elena General Perticari-Davilla, prin actul autentificat de Tribunalul Ilfov, secția Notariat, la Nr. 1469/940, un fond inalienabil, ce va purta numele « Fondul Carol și Ana Davilla ».

« *Art. 2.* — Din venitul acestui fond, care se va investi în rentă de Stat, se creează o bursă pentru un student în medicină lipsit de mijloace.

« Bursa va fi 18.000 (optsprezece mii) lei pe an, câte 1500 (una mie cinci sute) lei pe lună și se va acorda la fiecare trei ani unui student din ultimul an al uneia dintre Facultățile de Medicină din țară, pe baza recomandării Consiliilor profesorale.

« Bursa se va acorda pe rând fiecărei dintre Facultățile de Medicină din țară în ordinea alfabetică.

« *Art. 3.* — Sumele cari ar rămânea în urma acordării acestei burse, cum și în cazul când dintr'o împrejurare oarecare bursa nu s'ar putea acorda, se vor capitaliza la fond ».

— Se ia act și se aprobă

11. *Regulamentul Fondului Felicia Dr. Rațiu :*

« *Art. 1.* — Din venitul sumei de lei 400.000 (patru sute mii), valoare nominală în titluri ale împrumutului de Înzestrare a țării 1934, după ce se vor scădea prelevările statutare cuvenite Academiei Române, se institue un premiu denumit: « *Premiul Ioan și Emilia Dr. Rațiu* ».

« Acest premiu se va distribui din doi în doi ani și va avea o valoare de 25.000 (douăzeci și cinci mii) lei.

« *Art. 2.* — Lucrările propuse pentru premiare vor trata despre următoarele subiecte:

« Cele dintâi patru premii cari se vor acorda din doi în doi ani, vor avea subiectul și ordinea următoare:

« Primul premiu se va distribui pentru cea mai bună lucrare, tratând Vieața și activitatea D-rului Ion Rațiu și a soției sale Emilia.

« Al doilea premiu se va da pentru cea mai bună scriere despre Istoria Românilor din Evul Mediu până în zilele noastre.

« Al treilea premiu se va da pentru cel mai documentat op despre procesul Memorandului și vandalismului dela Turda, subliniindu-se rolul avut de D-rul Ioan Rațiu și de soția sa Emilia.

« Al patrulea premiu se va da pentru cea mai valoroasă lucrare despre luptele Românilor din Ardeal începând din anul 1848 și până la unirea cu patria mamă. Se va accentua și aici partea ce au avut o în aceste lupte D-rul I. Rațiu și soția sa Emilia.

« *Art. 3.* — După acordarea acestor patru premii la intervale de câte doi ani, venitul fondului va servi, după buna chibzuire a Academiei Române, la premierea de lucrări științifice, medicale, filantropice, religioase, etc.

« *Art. 4.* — Sumele rămase neîntrebuințate din veniturile fondului se vor capitaliza la acest fond.

— Se ia act și se aprobă.

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU exprimă mulţumiri Comisiunii pentru munca depusă la reglementarea acestor fonduri.

D-l Secretar general ALEX. LĂPĚDATU aminteşte că în şedinţa dela 16 Martie trecut s'a admis de plen ca să se dea onorariu de autor şi celorlalţi autori în afară de membrii activi care îşi publică lucrările în publicaţiile Academiei. Se cere acum, prin următoarea propunere, ca să se introducă în Regulamentul General la art. 57 un alineat în sensul propunerii:

«Subsemnaţii propunem completarea art. 57 din Regulamentul General pentru lucrările Academiei cu următorul amendament:

«*La art. 57, după alin. I, se va adăuga :*

«Pentru lucrările celorlalţi autori, în afară de membri activi, fiecare Secţie în parte va putea fixa un onorariu pe care îl va plăti din propriile sale fonduri de publicaţie, fără ca însă acest onorariu să întreacă pe acel prevăzut pentru membrii activi, care rămâne un maximum».

C. Rădulescu-Motru, N. Bănescu, G Murnu, Th. Capidan, Liviu Rebreanu, I. Al. Brătescu-Voineşti, I Petrovici, Şt. Ciobanu, I. Simionescu, L. Mrazec, D Voinov, D Pompeiu, C. I. Parhon

— Se votează în unanimitate adăugirea alineatului propus.

La ordinea zilei fiind alegerea Comisiunii Bunurilor mobiliare şi imobiliare, prevăzută la art. 60 din Regulamentul General pentru lucrările Academiei, d-l Secretar general ALEX. LĂPĚDATU, pentru a evidenţia necesitatea alegerii acestei Comisiuni, ca şi pentru a expune plenului, spre cunoştinţă, situaţia patrimonială a Instituţiunii noastre, dă cetire următoarei dări de seamă a D-sale despre această situaţiune:

«Spre a putea cunoaşte situaţiunea patrimonială a Academiei Române ţin să vă prezint câteva date sumare cu privire la averea — mobilă şi imobilă — a Instituţiunii noastre.

«Datele acestea sunt extrase din tablourile ce am dispus să se întocmească pentru uzul meu personal ca şi acel al membrilor viitoarei Comisiuni a Bunurilor, care, după noul Regulament, urmează a fi aleasă şi instituită în actuala noastră sesiune generală.

«Căci nici Secretarul general al D-voastre, care are răspunderea conducerii întregii administraţiuni a Academiei şi nici membrii Comisiunii Bunurilor, cărora le incumbă datoria de a îndruma şi supraveghia în special modul de exploatare a acestor bunuri, nu-şi vor putea îndeplini sarcina fără a cunoaşte de-aproape şi specificat situaţiunea averii de tot felul a aşezământului nostru.

AVEREA MOBILĂ

«Se compune din acţiuni, rente, obligaţiuni şi alte asemenea valori care constituesc numeroasele fonduri şi fundaţiuni fie la dispoziţiunea liberă a Academiei, fie numai în administraţiunea ei.

« Averea aceasta era de:

Lei 10.260.100,—	valoare nominală,		la 1916;
Lei 12.563.187,—	»	»	la 1920;
Lei 421.321.336,—	»	»	la 1939.

« Creşterea aşa de însemnată a averii mobile, dela 1920 la 1939, se datoreşte în primul loc donaţiunii de 200.000.000 lei făcută Academiei Române la 1938 din Fondul Cultural Regele Carol II, iar în al doilea loc capitalizărilor din ultimii ani. Căci numai în anul bugetar trecut (1938/39) s'au capitalizat 20 049 609 Lei numerar în rente de Stat în valoare nominală de Lei 30.826.130 (din care 3.000.000 în Bonuri pentru înzestrarea armatei).

« Suma de Lei 421.321.336 se compune din: Lei 29.711.431 acţiuni la circa una sută Societăţi şi întreprinderi române şi străine şi Lei 391.609.905 rente, obligaţiuni şi alte valori de Stat.

« Ea se împarte astfel:

Lei	28.017.065	fonduri generale la dispoziţiunea liberă a instituţiunii noastre,
»	18.117.250	fonduri de pensiuni, garanţii, etc. şi
»	375.187.021	fonduri speciale, testate sau donate Academiei cu anumite destinaţiuni.
Lei	421 321.336	în total.

« Venitul anual al acestei averi mobile a fost, în 1939, de circa 20 000.000 Lei (=19.900.057 Lei) şi anume:

Lei	1.400 741	din fondurile generale la dispoziţiunea liberă a Academiei;
»	878 317	din fondurile de pensiuni, garanţii, etc.;
»	17.620 999	din fondurile speciale, testate sau donate cu anumite destinaţiuni şi din care Academia prelevează între 10% şi 25% pentru trebuinţele ei generale.

AVEREA IMOBILĂ

« Se compune din:

« *a)* proprietăţi agricole (moşii),

« *b)* păduri,

« *c)* clădiri: în plină proprietate ori numai în nudă proprietate.

PROPRIETĂŢI AGRICOLE (MOŞII)

« *Domeniul agricol* de pe proprietăţile Academiei Române *era înainte de expropriere, de 10.569 ha.*

« Prin expropriere, el a fost redus la 1.309 ha.

« Iar prin legatele şi donaţiunile primite de atunci încoace a crescut cu 2.151 ha.

« In total deci, *Academia Română posedă azi un domeniu agricol de 3 391 ha şi 4848 mp.* (fără ultimul legat, Jitianu, de 235 ha. ce urmează a fi acceptat în actuala sesiune generală).

« Domeniul acesta e împărţit la următoarele proprietăţi (moşii):

La Tufeni . .	(Teleorman)	460 ha eval.	8.986.371	L.	(=19.534	L. ha)
La Slobozia. .	(Argeş)	276 ha »	4.174.650	L.	(=15.100	L. ha)
La Berthelot .	(Huniedoara)	107 ha »	2.002.000	L.	(=19.460	L. ha)
La Chiselet	(Ilfov)	560 ha »	12 432.000	L.	(=22 000	L. ha)
La Suseni .	(Tutova)	688 ha »	9.275.000	L.	(=13 450	L. ha)
La Tomeşti. .	(Tutova)	280 ha »	2.302.142	L.	(= 8.222	L. ha)
La Moara-Grec.	(Vaslui)	205 ha »	1.699.000	L.	(= 8.250	L. ha)
La Ţigăneşti .	(Tecuciu)	356 ha »	5 651.005	L.	(=15.900	L. ha)
La Batalu .	(Ialomiţa)	307 ha »	6.148.988	L.	(=20 000	L. ha)
La Faclia. .	(Constanţa)	116 ha »	796.000	L.	(= 6.863	L. ha)
La Constanţa .	(Lot VII)	33 ha »	660.000	L.	(=20.000	L. ha)
La Olăneasca	(R.-Sărat)	3 ha şi 4848 mp. eval.	52.272	L.	(=15.000	L. ha)
		3 391 ha şi 4848 mp. eval.	54.259.428	L.	(=16 000	L. ha)

« Evaluarea domeniului agricol al Academiei Române (L. 16.000 ha) este făcută la preţ minimal. In realitate valoarea aceasta este, azi, mult mai mare.

« La evaluarea domeniului agricol propriu zis (L. 54.259.428) trebue adaus evaluarea clădirilor, inventarului mort şi inventarului viu de pe proprietăţile mai sus arătate şi anume:

Tufeni	1.467.500 +	250.583 +	101.250 =	1.819.333
Slobozia	817.000 +	144.637 +	141.350 =	1.102.987
Berthelot . . .	748.000 +	247.700 +	77.300 =	1.073.050
Chiselet . . .	793.000 +	464.740 +	54.300 =	1.312.040
Suseni	2.556.000 +	797.530 +	335.400 =	3.688.930
Tomeşti	747.700 +	297.775 +	231.300 =	1.276.775
Ţigăneşti	2.662.000 +	899.917 +	461.985 =	4.023.902
Moara Grecilor	2.771.300 +	200.973 +	129.500 =	3.101.773
Batalu	800.000 +	— +	— =	800.000
Faclia	345.000 +	1.700 +	— =	346.700
				18.545.490

« Valoarea totală a proprietăţilor agricole ale Academiei Române este aşa dar de *72.804.918 Lei.*

« Exploatarea acestor proprietăţi agricole se face în regie de Serviciul Bunurilor al Academiei cu personalul exterior necesar. Numai ultimele două proprietăţi (Batalu şi Faclia) sunt exploatate în asociaţiune. Exploatarea fiind în curs de organizare, nu se face încă în condiţiunile cerute şi cu mijloacele tehnice necesare. De aceea nici rentabilitatea nu este aceea ce va fi de sigur atunci când aceste condiţiuni şi mijloace se vor fi realizat.

« Iată rentabilitatea pe anul 1938/39:

Incasări totale.	Lei	6.033.905
Cheltueli	»	2.666.700
Beneficiu net	»	3.367.205

« Ceea ce revine pe ha:

La întregul teren (3.391 ha şi 4848 mp. = Lei 1.000
Fără terenul neproductiv (233 ½ ha) . = » 1 066
Numai terenul arabil (2649 ½ ha) . . = » 1.270

PĂDURI

« *Domeniul forestier* al Academiei Române este de *2.750 ha,* împărţit în 16 trupuri. Şi anume:

Pădurea	Comuna	Judeţul	Intinderea ha.	Valoarea Lei
1. Tinca. Pădurea Mare	Olteni	Teleorman	97 25	5.129 300
2. Bucov . .	Râca	»	149 82	6.741.900
3. Găvana	Slobozia	Argeş	135.52	2.032.800
4. Mălineasca . .	Răscăeţi	Dâmboviţa	169,00	3.380.000
5. Măgurele . .	Măgurele	Ilfov	29,26	2.066.000
6. Balta	Muntenii	Tecuci	601,44	12.028.000
7. Parcul Şcoalei Ţig.	Ţigăneşti	»	47,66	2.383.000
8. Plantaţia Vii	Ungureni	»	62,00	930 000
9. Haraci . . .	»	»	3.30	49.500
10. Iazul lui Epure .	Matca	»	89,19	1.277 800
11. Buciogul-Brahna .	Băcani	Tutova	440,56	6.608.400
12. Seaca-Pleşeşti . .	Perieni	»	109,90	1.648 000
13. Merieni-Portari .	Muntenii de Sus	Vaslui	408,14	8.162.000
14. Roşiori . .	Forăşti	Baia	201,50	4.020 000
15. Corbu-Radiana .	Jevreni	Bacău	169,27	2.539.050
16. Dealul Manota Berthelot . . .	Silva de Sus	Huniedoara	40,14	802 800
			2.749.95	59.798.550

« Aşa dar valoarea întregului domeniu silvic al Academiei este de *Lei* 59.798.550.

« Exploatarea acestui domeniu forestier se face în regie — cu o singură excepţie: pădurea dela Merieni, dată spre tăiere unei Cooperative locale, de Serviciul silvic al Academiei, potrivit amenajamentelor întocmite pe baza Codului silvic.

« Pădurile se taie în parchete seriate în revoluţii dela 6 până la 36 de ani, după natura pădurii.

« In anul 1938/39 s'au tăiat parchete în întindere de 82,78 ha cu următoarea rentabilitate:

Incasări totale 1.651.689
Cheltueli 496.312
Beneficiu net 1.155.377

Ceea ce revine pe ha la întregul domeniu forestier . . . Lei 460
Numai la terenul exploatat . . . . » 14.000

IMOBILE
(în deplină proprietate a Academiei Române)

In Capitală

Clădirea	Strada	Suprafața terenului mp.	Suprafața clădită mp.	Valoarea	Venitul
Neproducătoare de venit:					
1. Academia Română localul de administrație și sala de ședințe	Calea Victoriei Nr. 125/27	Suprafața terenului acestor clădiri este de 2 ha 5 242 mp.	1 954	5.062.000	—
2. Locuințele personalului de serviciu . . .	Calea Victoriei Nr 125/27		685,75	200.000	—
3. Noul local al Bibliotecii .	C. Victoriei Nr. 121		1265,60	42.000 000	—
4. Locuința oamenelor de serviciu de lângă muzeul Municipal . . .	C. Victoriei Nr 121		—	26.250	—
5. Depozitul de dublete din fundul curții	C. Victoriei Nr. 127		217	250.600	—
				116 540.000	
			Val. totală	164.078 850	
Producătoare de venit:					
1. Clădirea închiriată la C.A.M	C. Victoriei Nr. 121		715	1.206.000	300 000
2. Fundațiunea Dalles	Bd. I. C. Brătianu Nr. 18	3.657	1.317,50	52.287.000	154.071
3. Casa Lucaciu .	Str. Romană Nr. 47	450	294	6 000.000	190.789
4. Aristița și Stan Roman	Șoseaua Giulești 24	1.821	219	1.284.600	60.000
5. Antachi . . .	Str. Carol 30, Brâncoveanu Nr. 9, și 9 bis Splaiul Unirii Nr. 5	2 940,49 (suprafața totală)		17.653.038 (Calculat numai partea Academiei)	551 806
		Valoarea totală .		78.430.638	1 256.666

In alte localități

Proprietatea	Localitatea	Suprafața	Valoarea	Venitul
Neproducătoare de venit:				
1. Loturile Hamangiu	Sinaia. Lotul I dela Tirul de porumbei.	1089 mp.	100.000	—
	Tekirghiol-Eforie, Lotul Nr. 977	484 mp.	30.000	—
2. Școala primară Tache Anastassiu .	Călmățuiu Jd. Tecuci	14 ha	1.030 804	—
3. Biserica Tache Anastassiu	Călmățuiu Jd. Tecuci	8 ha 7500	2 048.540	—
4. Institutul Ion Otetelișanu . . .	Comuna Măgurele Jd. Ilfov	37 ha	6.924.991	—
	Valoarea inventarului . .		2.250.298	
	Valoarea totală .		12 374.633	
Producătoare de venit:				
1. Vila Câmpineanu .	Predeal	3852 mp.	1 598.440	55.000
2. Casele Chiriacescu	Baciu, Jud. Brașov	14.000 »	339.000	36.000
3. Locul viran Chiriacescu	Călărași, str. M. Cantacuzino 101	6 143 »	368 632	5.000
	Valoarea totală	.	2.306.372	96.000

IMOBILE

cu nuda proprietate a Academiei Române

In Capitală

Clădirea	Strada
1. Ing. Constantin Mironescu	Bd. Lascăr Catargiu, 63
2. Corneliu Râmniceanu-Manolescu	Str. Dionisie Nr. 7
3. Maior Petrescu-Ciorobea	Calea Dudești Nr. 71, 63 și 71.
4. Emilia Barozzi	Str. Hârșova, Nr. 38.
5. Emil Socec	Str. Berzei Nr. 2, Splaiul Independenței, Nr. 54.

In alte localități

1. Maior Petrescu-Ciorobea	Comuna Ceptura, Jud. Prahova
2. Alexandrina Bellu	Comuna Urlați, Jud. Prahova.

AVEREA ACADEMIEI ROMÂNE

	Valoarea		Venitul
1. *Mobilă*	421.321.336 Lei	nom.	19.900.057 Lei
2. *Imobilă :*			
Proprietăţi agricole	72 804.918 Lei		3.367.205 »
Păduri	59.798.550 »		1.155.377 »
Clădiri :			
a) producătoare de venit .	80.737 010 »		1 352.666 »
b) neproducătoare de venit .	176 453 483 »		
Total	811.115.297 Lei		24.620.000 Lei

— După o discuţiune la care iau parte d-nii I. Nistor, Dr. Gr. Antipa şi Andrei Rădulescu, se decide ca Secţiunile să desemneze câte 2 membri în această comisiune, — Secretarul general fiind membru şi Preşedinte de drept al Comisiunii

La ordinea de zi fiind propunerea pentru modificarea art. 15, 16 şi 18 din statute, d-l N. BĂNESCU ceteşte propunerea în următorul cuprins:

« Subsemnaţii propunem modificarea articolelor 15, 16 şi 18 din Statutele Academiei Române, în sensul ca durata funcţiunii celor aleşi să fie numai de *trei ani*.

« Vă rugăm să binevoiţi a supune, conform art. 46, această propunere Onoratului plen al Academiei Române.

N. Bănescu, Ion I. Nistor, I Lupaş, S Dragomir, Pr. Nic Popescu, D Caracostea, Th. Capidan, D. Pompeiu

— Urmează o discuţiune la care iau parte d-nii Dr. Gr. Antipa, I. Nistor, N. Iorga, I. Al. Brătescu-Voineşti, Em. Racoviţă şi I. Inculeţ, după care d-l N. Bănescu în numele subscriitorilor propunerii, face declaraţia că retrage propunerea, nefiind cu putinţă ca să fie amânată la sesiunea viitoare.

La ordinea de zi este bugetul Academiei Române.

D-l I. NISTOR ceteşte următorul *Raport asupra executării Bugetului Academiei pe primele 10 luni ale exerciţiului 1939—1940 :*

« Din examinarea felului în care s'au executat cele două bugete ale Academiei atât cel General cât şi Special, tragem concluzia că în primele 10 luni rezultatele sunt satisfăcătoare, şi vor deveni credem bune la sfârşitul exerciţiului în curs.

« Astfel :

« 1. *La Bugetul General* s'a încasat efectiv suma de 13 022.991 lei faţă de 15.851.736 lei cât reprezintă prevederile bugetare pe întreg exerciţiul, adică circa 82%, şi s'au cheltuit 13.854.863 lei deci cu 831.000 lei mai mult decât s'a încasat efectiv.

« Această situaţie, aparent nemulţumitoare se datoreşte faptului că în ultimele două luni (Mai şi Iunie) se vor încasa sume importante ce depăşesc cota aritmetică lunară provenind din:

— subvenţia dela Stat
— prevederi asupra fondurilor speciale
— restul din contribuţia Fundaţiei Elias
— cupoane şi dividende

« 2. *La Bugetul Special* s'a încasat efectiv suma de lei 21.627.662 faţă de 27 408.216 la cât erau prevederile bugetare pe întreg exerciţiul 1939—40, s'a încasat deci cca. 80% din prevederi şi s'au cheltuit 10.233.273 lei.

« Diferenţa până la suma de 27.408 216 lei se va întrebuinţa în cea mai mare parte către sfârşitul exerciţiului la capitalizările stabilite şi la plata premiilor prevăzute în buget.

« Faţă de rezultatele obţinute în aceste 10 luni din exerciţiul în curs, suntem conduşi a crede că acest exerciţiu se va solda cu unele excedente, asupra cărora vom reveni la închiderea bilanţului respectiv ».

— Se ia act şi se aprobă în unanimitate gestiunea Academiei pe primele 10 luni ale exerciţiului 1939—1940.

D-l I. NISTOR ceteşte şi următoarea *Expunere de motive la proiectul de buget al Academiei Române pe exerciţiul 1940—1941* :

« Potrivit normelor stabilite cu ocazia reorganizării Contabilităţii, Academia are două bugete şi anume unul « General » şi altul « Special » adică al fondurilor cu destinaţiune specială.

« In exerciţiul în curs, ambele aceste bugete s'au executat satisfăcător aşa încât faţă de rezultatele obţinute în primele 10 luni ale acestui exerciţiu suntem îndreptăţiţi a crede că şi în anul viitor, conduşi fiind de aceeaşi chibzuinţă, şi folosind experienţa din trecut, vom putea realiza atât la venituri cât şi la capitolul cheltueli, prevederile ce vom face:

« Având ca bază principiul comprimării cheltuelilor administrative, pe de o parte, şi al măririi veniturilor din exploatarea bunurilor Academiei pe de altă parte, cele două Bugete pentru exerciţiul 1940—1941 s'au fixat:

« *La venituri :*

Bugetul General la 18.347.585 lei
Bugetul Special la 29.539.080 », iar

« *La cheltueli :*

Bugetul General la 18 347.585 lei
Bugetul Special la 29 539.080 »

« Faţă de exerciţiul în curs, Bugetul « General » prezintă la venituri un spor de 2.495.848 lei, creştere ce provine în cea mai mare parte, din prelevările asupra Fondurilor Speciale, ca o consecinţă a creşterii veniturilor acestor fonduri, precum şi aplicării asupra tuturor veniturilor fondurilor speciale a prelevărilor statutare.

« La cheltueli, după ce s'au făcut prevederile respective cu majorarea unora din capitole şi anume:

La Capitolul	Bibliotecă	437.664	lei
» »	Salarii (noii angajaţi)	273.036	»
» »	Diurnele şedinţelor ordinare.	300.000	»
» »	Diverse	62.000	»

rezultă un excedent de 2.141.774 lei asupra repartizării căruia urmează să se decidă.

« Faţă de creşterea continuă a indicelui de scumpete socotim că se impune ca şi Academia Română să acorde funcţionarilor şi personalului său o cotă corespunzătoare de scumpete — temporară, — bine înţeles în limita sumei de mai sus şi după ce mai întâi se va fi rezervat o cotă pentru dotarea fondului de Deschideri de Credit.

« Faţă de exerciţiul în curs « Bugetul Special » prezintă atât la venituri cât şi la cheltueli un spor de 2.130.864 lei crescând astfel dela 27.408.216 lei la 29.539.080 lei cât s'a fixat pentru exerciţiul 1940—1941.

« Această creştere provine dela:

— nouăle donaţiuni şi mărirea fondurilor pirn capitalizările făcute în cursul exerciţiului curent	Lei	1.332.432
— exploatarea bunurilor Fondurilor Speciale	»	675.753

« La cheltueli, sporul de 2.130.864 lei se afectează astfel:

— cheltuelilor de gestiune a bunurilor fondurilor speciale .	»	373.313
— prelevărilor statutare în favoarea Bugetului General	»	2.665.704

« In schimb scad unele cheltueli şi anume:

— la « Obligaţiuni Testamentare »	»	281.215
— la Capitolul « Amortismente »	»	627.308

« In felul acesta, şi în măsura în care prevederile făcute pentru exerciţiul 1940—1941 se vor îndeplini întocmai, nevoile Academiei se vor satisface numai din veniturile exerciţiului respectiv, fără să se atace niciunul din fondurile de rezervă ale sale ».

I. I. Nistor, D. Pompeiu, N. Vasilescu Karpen.

D-l I. NISTOR mulţumeşte în numele Comisiunii Financiare d-lui coleg Victor Slăvescu, care de doi ani de zile supraveghiază lucrările de contabilitate ale Academiei, — lucrări în care a pus o nouă ordine şi disciplină. Propune să se aprobe proiectul de buget aşa cum a fost întocmit de Comisiunea financiară cu concursul competent al d-lui coleg Victor Slăvescu.

— Pus la vot, proiectul de buget pentru exerciţiul 1940—1941 se aprobă în unanimitate.

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU se asociază în numele Academiei la mulţumirile pe care d-l Coleg I. Nistor le-a adresat d-lui Victor Slăvescu.

BUGETUL ACADEMIEI ROMÂNE

pe exercițiul 1940 — 1941

A. BUGETUL GENERAL

RECAPITULAŢIE GENERALĂ

Titlul	Prevederi	Titlul	Credite acordate
I. Prelevări as fondurilor speciale	6 012 513	I. Cheltueli de gestiune fonduri generale .	11 800
II Fonduri generale .	1.388 737	II Cheltueli de administrație.	7.182 848
III. Imobile patrimoniale	81 000	III. Biblioteca	7.058 752
IV. Subvenții . . .	8 845 002	IV. Dicționar . . .	600 000
V Diverse	2 020 333	V. Publicațiuni	400.742
		VI Secțiuni	1 050 000
		VII. Premii	145 000
		VIII. Contrib. fond. pens.	884 484
		IX Blocări 10% . . .	58 500
		X. Fond deschidere de credite	955 459
	18 347 585		18 347 585

B. BUGETUL SPECIAL

RECAPITULAŢIE GENERALĂ

Titlul	Prevederi	Titlul	Credite acordate
I. Cupoane şi dividende	17 883.409	I. Cheltueli de gestiune	4 268 796
II. Venitul imobilelor .	10 721.727	II. Prelevări statutare .	6 012.513
III. Sume acumulate pentru premii . .	7.628	III. Obligațiuni testamentare	6.185 481
IV Diverse contribuțiuni	926 316	IV. Capitalizări	2 979 886
		V. Amortismente . . .	602 824
		VI. Fondul Academiei .	1.325 333
		VII. Diverse	8 164 247
	29.539 080		29.539 080

DESVOLTAREA BUGETULUI GENERAL

Exercițiul 1940 — 1941

PREVEDERI

I. PRELEVĂRI ASUPRA FONDURILOR SPECIALE.			
II. FONDURI GENERALE.			
Cap. I. *Cupoane şi dividende:*			
Fond Zappa	136 535		
» Economilor	12 137		
» Macinca	3.375		
» El. Turnescu. . . .	1 709		
» Donici	55 437		
» Buiucliu	23 400		
» Obedenaru	127.610		
» Lazăr	37 539		
» Eliade Rădulescu . .	26 050		
» G. Asachi	17 125		
» Preot Georgescu .	2 450		
» Th. Pisoschi	34.775		
» Th. Rosetti	22.250		
» I C. Negruzzi .	5 000		
» Bibliotecii . . .	70 335		
» Regele Carol I . .	42 587		
» Rezistenţa . . .	300 600		
» Rezervă	401 823		
» El. G. San Marin .	50 000	1 370 737	
Cap. II. *Imobile:*			
Pădurea Radiana, fond Donici		18.000	1 388.737
III. IMOBILE PATRIMONIALE			
Imobilul Calea Victoriei Nr 121-3			81.000
IV. SUBVENŢII			
Cap. I. *Subvenţii dela Stat:*			
Subvenţia legea din 1924 .	1 000 000		
Subvenţia Stat p. Bibliotecă	4 825 000		
Subvenţia Stat p. Docum. Hurmuzaki	10 000	5.835.000	
Cap II. *Alte subvenţii:*			
Fundaţia Elias (dreptul de prelevări)	2 000 000		
Fundaţia Regele Ferdinand (prin testament) . . .	1 000 000		
Fond premiu Regele Ferdinand sold 1938/9 (prin testament)	10 000		
Venituri întâmplătoare . .	2	3.010 002	8 845.002

PREVEDERI (continuare)

V. DIVERSE			
Din vânzarea Dicţionarului . . .		10.000	
Din vânzarea publicaţiilor Secţiilor		40 000	
Reţineri. *a)* funcţionari p. pensii		300 000	
b) personal ce locueşte în curtea Academiei		45 000	
Contribuţiuni dela fondurile speciale		1 325 333	
Fond Elena Simu p Secţiuni. .		300 000	2.020 333
Totalul prevederilor lei	—	—	18 347.585

CREDITE ACORDATE

I CHELTUELI DE GESTIUNE			
a) Fondul Donici, Moşia Radiana		11 800	
b) Fondul Buiucliu, rentă. . . .		8 000	19.800
II. CHELTUELI DE ADMINISTRAŢIE			
Cap I. *Cheltueli de personal:*			
a) Diurne: membrii, Delegaţia şi Secretarul G-ral	1 740 000		
b) Salarii personal	3 844.448	5 584.448	
Cap. II. *Materiale:* Spese Cancelarie, întreţinere, combustibil, telefon, expediţie		965 000	
Cap. III. *Diverse:* Ajutoare, taxe, spese procese, diverse.		625 400	7.182 848
III. BIBLIOTECA.			
a) Salarii personal		5 408 512	
b) Materiale, tipărituri		200.000	
c) Cabinet numismatic		30.240	
d) Cărţi şi documente, legatul lor		1.000.000	
e) Primirea cărţilor		10.000	
f) Incălzit, luminat, apa . . .		400.000	
g) Cheltueli neprevăzute . . .		10 000	7.058.752
IV. DICŢIONAR.			
Cheltueli de redactarea *Dicţionarului limbii române*			600 000

CREDITE ACORDATE (continuare)

V. PUBLICAŢIUNI			
a) Anale—desbateri		130.000	
b) Colecţia Hurmuzaki		259 000	
c) Publicaţii Principesa Al Ştirbei		11 742	400 742
VI. SECŢIUNI.			
a) Secţiunea literară . . .		350.000	
b) » istorică		350 000	
c) » ştiinţifică . . .		350 000	1.050.000
VII. PREMII			
a) Gh. Lazăr		45 000	
b) Eliade Rădulescu		45 000	
c) Gh. Asachi		45 000	
d) Regele Ferdinand		10 000	145 000
VIII. CONTRIBUŢII LA FONDUL DE PENSIUNI			
a) Reţineri din salarii . . .		300.000	
b) Dela fondurile speciale		498.784	
c) Dela fondurile generale .		85.700	884.484
IX. BLOCĂRI			
Blocări asupra subvenţiilor dela Stat.			58 500
X. FOND DESCHIDERE CREDITE			955 459
Totalul creditelor acordate	—	—	18.347.585

DESVOLTAREA BUGETULUI SPECIAL

EXERCIŢIUL 1940—41

Art Bugetar	Numele fondului	Prevederi		Credite acordate	
1	V. Adamachi	Cupoane şi divid.	657 337	Chelt fondului .	307 722
		Pădurea Roşiori .	166 500	Premii	10 000
				Burse	398 386
				Publicaţiuni . . .	45 089
				Capitalizări . . .	62 640
			823 837		823 837
2	V. Alecsandri fond monument	Cupoane şi divid	4 512	Chelt fondului .	1 225
				Capitalizări .	3 287
			4 512		4 512
3	I. C. Agarici	Cupoane şi divid .	154 860	Chelt. fondului .	803 832
		Şc Moara Greci .	485 340	Amortismente . .	36 368
		Pădurea Merieni	200.000	Burse	3 600
		Diverse	3.600		
			843 800		843 800
4	T. P. Anastassiu	Cupoane şi divid..	517 159	Chelt. fondului .	2.008 871
		Pădurea Ţigăneşti	400 000	Capitalizări . .	16 419
		Şcoala Ţigăneşti.	1 108.131		
			2 025 290		2 025 290
5	Eufimia şi I. Andrei	Cupoane şi divid.	1 250	Chelt. fondului .	335
				Capitalizări . . .	915
			1 250		1 250
6	Aristia Anghelescu	Cupoane şi divid	2 957	Chelt. fondului .	795
				Capitalizări . . .	2 162
			2 957		2.957
7	Gr. Angelescu	Cupoane şi divid..	11 440	Chelt. fondului .	3 075
				Capitalizări . . .	8.365
			11.440		11.440
8	Maria Antachi	Cupoane şi divid..	77.500	Cehlt. fondului .	145.770
		Chiru.	500 000	Burse, disp. planului	431 730
			577.500		577.500

Desvoltarea bugetului special (urmare)

Art. bugetar	Numele fondului	Prevederi		Credite acordate	
9	Prof P. Antonescu Arhitect	Cupoane şi divid .	20 000	Chelt. fondului .	5 450
				Premii	14 550
			20 000		20 000
10	Petre Antonescu dela Politehnică	Cupoane şi divid..	13 150	Chelt. fondului .	3.524
				Premii	7.000
				Capitalizări	2 626
			13 150		13.150
11	L. S. Arié I	Cupoane şi divid..	10 540	Chelt. fondului .	2 738
				Burse . . .	7 802
			10 540		10 540
12	L. S. Arié II	Cupoane şi divid..	1 425	Chelt fondului .	538
				Burse	887
			1 425		1.425
13	L S. Arié III	Cupoane şi divid..	4 450	Chelt. fondului .	1.626
				Burse	2 824
			4 450		4.450
14	L. S Arié IV	Cupoane şi divid.	18 600	Chelt. fondului .	5 190
				Burse	13.410
			18 600		18.600
15	L. S. Arié V	Cupoane şi divid..	490	Chelt. fondului .	133
				Burse	357
			490		490
16	L. S. Arié VI	Cupoane şi divid..	3 300	Chelt. fondului .	912
				Burse	2 388
			3 300		3.300
17	Asigurări	Cupoane şi divid .	69 250	Chelt. fondului .	3 065
				Capitalizări . . .	66.185
			69 250		69 250

Desvoltarea bugetului special (urmare)

Art. bugetar	Numele fondului	Prevederi		Credite acordate	
18	Dr. V. Babeş	Cupoane şi divid.	78 720	Chelt. fondului	17 352
				Premii	20 000
				Capitalizări	41 368
			78 720		78 720
19	Babeş, garanţii	Cupoane şi divid.	27 000	Chelt. fondului	7 251
				Publicaţiuni	19 749
			27 000		27 000
20	Premiul Basarabia	Cupoane şi divid.	325	Chelt. fondului	87
		Sume acumulate	5 295	Premii	5 533
			5 620		5 620
21	Mitiţă Bârzeanu	Cupoane şi divid.	462	Chelt. fondului	123
				Capitalizări	339
			462		462
22	G-l H. Berthelot	Venit Ferma	162 000	Chelt. fondului	157 000
				Amortismente	5 000
			162.000		162 000
23	Al. Bodescu	Cupoane şi divid.	1 680	Chelt. fondului	453
				Capitalizăti	1 227
			1.680		1 680
24	Ec. Bolintineanu	Cupoane şi divid.	4.225	Chelt. fondului	1.131
				Premii	2.000
				Capitalizări	1 094
			4 225		4 225
25	Ilie R. Borosiu	Cupoane şi divid.	2 250	Chelt. fondului	603
				Capitalizări	1.647
			2 250		2.250
26	G-l Const. şi Maria Burghele	Cupoane şi divid.	3.550	Chelt. fondului	951
		Contribuţiuni div.	1 401	Premii	4.000
			4 951		4 951

Desvoltarea bugetului special (urmare)

Art bugetar	Numele fondului	Prevederi		Credite acordate	
27	Camera de Comerţ, T Măgurele	Cupoane şi divid.	5 000	Chelt. fondului	1.096
		Div. contribuţiuni	11.096	Prem	15 000
			16 096		16.096
28	I. Câmpineanu Cantemir	Cupoane şi divid.	71 519	Chelt. fondului	689.720
		Chirii vilă Predeal	60 000	Renta	12 000
		Arendă teren Constanţa	29 000	Fondului Acad.	265 899
		Moşia şi pădurea Slobozia	807.100		
			967 619		967.619
29	Sofia Caneciu	Cupoane şi divid.	3 220	Chelt. fondului	868
				Capitalizări	2 352
			3.220		3.220
30	Regele Mihai I	Cupoane şi divid	8 690 951	Chelt. fondului	1 754.190
				Fond Constr. Palat Academiei	6 936.761
			8 690 951		8 690.951
31	G-ral Ion Carp şi Maria Carp	Cupoane şi divid.	182 799	Chelt fondului	131.992
		Pădurea Tinca	160 000	Fond Academiei	208.540
		Sume acumulate	2 333	Burse	4.600
			345 132		345.132
32	C. C Chiriacescu	Moşia Batal	503 917	Chelt. fondului	209 980
		Chirii	36 000	Amortismente	329.937
			539 917		539 917
33	C. Chiru	Cupoane şi divid	10 500	Chelt. fondului	2 814
				Capitalizări	7 686
			10.500		10 500
34	Gh. Chiţu	Cupoane şi divid	2 457	Chelt. fondului	644
				Capitalizări	1.813
			2 457		2.457
35	V. Constantinescu	Cupoane şi divid.	13 920	Chelt. fondului	606
				Renta viageră	12.726
				Capitalizări	588
			13 920		13 920

Desvoltarea bugetului special (urmare)

Art. bugetar	Numele fondului	Prevederi		Credite acordate	
36	Demost. Constantinide	Cupoane şi divid	4 600	Chelt. fondului .	1 235
				Premii	3 000
				Capitalizări . . .	365
			4 600		4 600
38	Asociaţiunea Craioveană	Cupoane şi divid	3 667	Chelt fondului .	960
		Div. contribuţiuni	1 293	Premii	4 000
			4 960		4 960
39	N Chrissoveloni	Cupoane şi divid	3 530	Chelt fondului .	952
				Premii	2 000
				Capitalizări . .	578
			3 530		3 530
40	Alexandru Ioan Cuza	Cupoane şi divid .	16 765	Chelt fondului	4 508
		Contribuţiuni div.	13 743	Premii	26 000
			30 508		30 508
41	Dacia România	Cupoane şi divid	1 670	Chelt. fondului .	453
				Capitalizări . .	1 217
			1 670		1 670
42	Ioan I Dalles	Cupoane şi divid	333.976	Chelt. fondului .	1 089 404
		Chirii.	800 000	Capitalizări . . .	44 572
			1 133 976		1.133 976
43	Daniel	Cupoane şi divid .	655	Chelt. fondului .	418
				Contribuţie cabinet numismatic	237
			655		655
44	Carol şi Ana Davilla	Cupoane şi divid	9 000	Chelt. fondului .	2 412
				Premii	6.588
			9 000		9.000
45	Şt. Demetrescu-Vergu	Cupoane şi divid .	2 325	Chelt. fondului .	514
		Contribuţiuni div.	8 189	Premii	10 000
			10 514		10 514

Desvoltarea bugetului special (urmare)

Art. bugetar	Numele fondului	Prevederi		Credite acordate	
46	Dimitriu, garanţii	Cupoane şi divid.	195	Chelt. fondului	52
				Capitalizări	143
			195		195
47	N Docan	Moşia Tomeşti	810 570	Chelt fondului	418.100
		Pădurea Seaca	25.000	Amortismente	151.520
				Fond. Academiei	220 000
				Dob B N.R.	45 950
			835 570		835 570
48	Jaques M. Elias	Cupoane şi divid..	48 825	Chelt. fondului	10.700
				Burse	38 125
			48 825		48 825
49	Anast. Fětu	Cupoane şi divid..	5 512	Chelt fondului	1.483
				Premii	3.000
				Capitalizări	1 029
			5 512		5.512
50	I. Fětu	Cupoane şi divid.	76 235	Chelt. fondului	19 290
				Cărţile de şcoală	45.556
				Fond Academiei	11.389
			76 235		76.235
51	Gh N. Finţescu	Cupoane şi divid..	2 950	Chelt. fondului	796
				Capitalizări	2.154
			2 950		2.950
52	G-l T. Georgescu	Cupoane şi divid	4 050	Chelt. fondului	1 093
				Capitalizări	2 957
			4 050		4 050
53	Chimist V. Georgescu	Cupoane şi divid..	2 500	Chelt. fondului	670
				Premii	1 830
			2 500		2.500
54	Ion Ghica	Cupoane şi divid..	1 250	Chelt. fondului	346
				Contribuţie Doc. Istorice	904
			1 250		1 250

Desvoltarea bugetului special (urmare)

Art. bugetar	Numele fondului	Prevederi		Credite acordate	
55	Dr. C. Grosovici	Cupoane şi divid..	6 600	Chelt. fondului .	1.768
		Div. contribuţiuni	168	Premii	5 000
			6.768		6.768
56	Hagi Vasile	Cupoane şi divid..	3 257	Chelt fondului .	880
				Capitalizări . . .	2 377
			3 257		3 257
57	C. Hamangiu. I.	Cupoane şi divid..	125 000	Chelt fondului .	25 000
				Premii	100.000
			125 000		125.000
58	C. Hamangiu, II	Cupoane şi divid..	534 725	Chelt. fondului .	146.235
				Renta.	388 490
			534 725		534 725
59	C. Hamangiu, III	Cupoane şi divid.	27 250	Chelt. fondului .	7 303
				Premii	19.947
			27 250		27 250
60	Instit. Ottetelişanu	Cupoane şi divid..	275 644	Chelt. fondului .	75.241
				Capitalizare . . .	200 403
			275 644		275 644
61	Intreţinerea mormântului Grosovici	Cupoane şi divid.	1 500	Chelt fondului .	1 500
			1.500		1 500
62	Inzestrarea Institutului Ottetelişeanu	Cupoane şi divid.	126 427	Chelt. fondului .	126 427
			126 427		126 427
63	C. I. Istrati	Cupoane şi divid..	1 394	Chelt. fondului .	377
				Capitalizări . . .	1 017
			1 394		1.394
64	C. şi M. Jecu	Cupoane şi divid..	43 949	Chelt. fondului .	2 128
				Renta.	32 000
				Capitalizări . . .	9 821
			43 949		43 949

Desvoltarea bugetului special (urmare)

Art. bugetar	Numele fondului	Prevederi		Credite acordate	
65	J. Lecomte du Noily	Cupoane şi divid	430	Chelt fondului .	83
				Capitalizări . . .	347
			430		430
66	Ing P Lucaciu	Cupoane şi divid..	187 860	Chelt. fondului .	332.787
		Chirii.	330 000	Burse	49.610
				Legate	135 463
			517 860		517.860
67	Amortism M. Lucaciu	Cupoane şi divid .	126 750	Chelt fondului .	34 220
				Capitalizări . . .	92 530
			126.750		126 750
68	C. R. Manolescu	Cupoane şi divid	1 309 770	Chelt. fondului .	353 400
				Rente	956 370
			1 309.770		1 309 770
69	G-l G. Manu	Cupoaneşi divid .	940	Chelt fondului .	253
				Capitalizări .	687
			940		940
70	Ioan C. Mihail	Cupoane şi divid..	87 100	Chelt fondului .	23.372
				Capitalizări . . .	63.728
			87 100		87.100
71	C. Naum	Cupoane şi divid .	428 561	Chelt fondului .	115.027
				Capitalizări . . .	313 534
			428 561		428 561
72	C. Năsturel-Herescu	Cupoane şi divid..	141 692	Chelt fondului .	3 113
				Premii	12 000
				Fond Academiei .	126 579
			141 692		141 692
73	Aurelia Nenovici	Cupoane şi divid..	25.000	Chelt. fondului .	6 700
				Premii	18 300
			25.000		25 000

Desvoltarea bugetului special (urmare)

Art. bugetar	Numele fondului	Prevederi		Credite acordate	
74	Iacob Neuschotz	Cupoane şi divid..	8.982	Chelt. fondului .	2.412
				Capitalizări . . .	6 570
			8 982		8 982
75	Dr. Cornel Nicoară	Cupoane şi divid.	20 650	Chelt. fondului .	5 760
				Premii	12 000
				Capitalizări . . .	2 890
			20 650		20.650
76	I. Oroveanu	Cupoane şi divid .	137 340	Chelt. fondului .	36 837
				Premii . . .	70.000
				Capitalizări . .	30.503
			137 340		137.340
77	I Ottetelişanu	Cupoane şi divid	837 872	Chelt. fondului .	1.079 090
		Moşia Chiselet	1 302 380	Inzestr. absolvente	94 000
		Pădurea . . .	85.000	Diverse . . .	5 000
		Diverse	742	Capitalizări . .	1 047 904
			2 225 994		2 225 994
78	Prof Cristea Otin	Cupoane şi divid..	50 000	Chelt fondului .	13 400
				Premii	36 600
			50 000		50.000
79	Em. Pallady	Moşia Suseni . .	1.321 185	Chelt fondului .	910 732
		Pădurea Buciogul	200 000	Renta.	180.000
				Amortismente .	31 453
				Fond Academiei	245 000
				Dobânzi B N R. .	154 000
			1 521 185		1.521 185
80	A Papadopol	Cupoane şi divid .	9 737	Chelt fondului .	2 609
				Burse	7 128
			9.737		9.737
81	Dr. Păcuraru-Bianu	Cupoane şi divid..	460	Chelt. fondului .	62 707
		Moşia Făclia	94 374	Amortismente . .	32.127
			94 834		94 834

Desvoltarea bugetului special (urmare)

Art bugetar	Numele fondului	Prevederi		Credite acordate	
82	Vasile Pârvan	Cupoane şi divid..	137 025	Chelt fondului .	36 724
				Premii	30 000
				Renta d-rei Pârvan	36 000
				Capitalizări . . .	34.301
			137 025		137 025
83	Pensiuni	Cupoane şi divid .	804 004	Chelt fondului .	20.935
		Reţineri personal	884.484	Capitalizări . .	640.017
				Diverse . . .	1 027 536
			1 688 488		1 688.488
84	Sofia Şt Popescu	Cupoane şi divid .	123 750	Chelt. fondului .	33 165
				Premii	80 000
				Capitalizări . . .	10 585
			123 750		123 750
85	C. Rădulescu-Codin	Cupoane şi divid .	1 500	Chelt fondului .	412
				Capitalizări . . .	1 088
			15 00		1 500
86	N. Rătescu	Cupoane şi divid..	2 725	Chelt. fondului .	730
				Burse	1.995
			2 725		2 725
87	Felicia Dr Raţiu	Cupoane şi divid.	18.000	Chelt fondului .	4.860
				Premii	13 140
			18 000		18 000
88	Reparaţii Ottetelişanu	Cupoane şi divid .	158 150	Chelt. fondului	42 414
				Capitalizări . . .	115 736
			158 150		158 150
89	Dr. Em. Riegler	Cupoane şi divid	9 425	Chelt fondului .	2 560
				Premii	6 000
				Capitalizări . .	865
			9 425		9 425

Desvoltarea bugetului special (urmare)

Art bugetar	Numele fondului	Prevederi		Credite acordate	
90	A. F. Robescu	Cupoane şi divid..	92 035	Chelt. fondului .	24.586
				Capitalizări . . .	67.449
			92 035		92 035
91	G. San Marin	Cupoane şi divid .	2.517	Chelt. fondului .	678
				Capitalizări . .	1 839
			2 517		2,517
92	I. Scorţeanu	Cupoane şi divid..	500	Chelt. fondului .	110
				Cărţi religioase .	390
			500		500
93	Secţiunea ştiinţifică	Cupoane şi divid..	9 555	Chelt. fondului	421
				Capitalizări . .	9 134
			9 555		9 555
94	Anastasie Simu	Cupoane şi divid..	25 000	Chelt fondului .	6 700
				Cărţi de artă .	18.300
			25 000		25 000
95	Elena Simu	Cupoane şi divid .	209.400	Chelt fondului .	753.918
		Moşia Tufeni .	1 065 230	Publicaţii de artă .	520 712
			1 274 630		1 274 630
96	Fraţii Socolescu	Cupoane şi divid..	9 025	Chelt. fondului	2.429
				Capitalizări . . .	6 596
			9 025		9.025
97	G. Socolescu	Cupoane şi divid..	8 280	Chelt fondului .	2.740
				Capitalizsri . . .	5 540
			8 280		8 280
98	Solvay	Cupoane şi divid..	92 500	Chelt. fondului .	24 898
				Subvenţii . . .	67 602
			92 500		92.500

Desvoltarea bugetului special (urmare)

Art. bugetar	Numele fondului	Prevederi		Credite acordate	
99	G Stan zis Roman	Cupoane şi divid	600	Chelt. fondului .	47 668
		Chirii	70 000	Capitalizări . . .	22 932
			70.600		70 600
100	Th. Stănescu	Cupoane şi divid .	23.457	Chelt. fondului .	17.873
				Fond Academiei	5.584
			23 457		23.457
101	Th. Stănescu, Inzestr.	Cupoane şi divid.. .	3.675	Chelt. fondului .	985
		Contribuţii diverse	1 600	Capitalizări . . .	4 290
			5 275		5 275
102	Ilie Ştefănescu	Cupoane şi divid..	24 310	Chelt. fondului .	6 528
				Burse	17 782
			24 310		24 310
103	Princip. Alina Ştirbei	Cupoane şi divid..	14 486	Chelt fondului .	2 798
				Fond Academiei .	11 688
			14 486		14 486
104	An. Stolojanu	Cupoane şi divid..	16 467	Chelt. fondului .	3 141
				Capitalizări . . .	13 326
			16 467		16 467
105	Premiul An Stolojanu	Cupoane şi divid..	500	Chelt fondului .	12
				Capitalizări . . .	488
			500		500
106	Adina şi Col Străjescu	Cupoane şi divid .	19 015	Chelt. fondului .	5 168
				Premii	8 800
				Capitalizări . . .	5 047
			19 015		19.015
107	D A. Sturdza	Cupoane şi divid..	18 035	Chelt. fondului .	3.449
				Burse	14 586
			18 035		18 035

Desvoltarea bugetului special (urmare)

Art. bugetar	Numele fondului	Prevederi		Credite acordate	
108	I Teodoridi	Cupoane și divid .	1 050	Chelt. fondului .	281
				Capitalizări . . .	769
			1.050		1 050
109	At. Toncoviceanu	Cupoane și divid..	2 340	Chelt. fondului .	633
				Premii	1 000
				Capitalizări . . .	707
			2 340		2 340
110	Elena Dr. Turnescu Ottetelișanu	Cupoane și divid .	1 015	Chelt fondului .	273
				Contribuții Ottetelișanu.	742
			1 015		1.015
111	St. Urlățeanu	Cupoane și divid .	13 075	Chelt. fondului .	3 518
				Capitalizări . .	9.557
			13 075		13 075
112	George Vâlsan	Cupoane și divid..	23 500	Chelt. fondului .	6 298
				Premii	17 202
			23 500		23 500
113	C. G. Vernescu	Cupoane și divid..	315 100	Chelt. fondului .	84 446
				Fond Academiei .	230 654
			315.100		315 100

ŞEDINŢA DELA 28 MAI 1940

Preşedinţia d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l I. SIMIONESCU comunică următoarele propuneri ale *Comisiunii însărcinate cu acordarea burselor* în anul şcolar viitor din veniturile fondurilor Cristea Otin, Leon S. Arié, Ilie Ştefănescu, N. Rătescu, Apostol Papadopol şi Inginer Petre şi Maria Lucaciu:

« Comisia propune următoarele:

« La punctul 3. Se menţin şi pentru anul acesta bursele date anul trecut din fondul Otin.

4. Se menţin drept continuare bursele acordate din fondul Arié.

« 5. Se va continua până la 1 Ianuarie 1941 bursa dată la 1.I.1940 din fondul Ilie Ştefănescu.

« 6. Se menţine şi în anul acesta bursa de 120 lei lunar dată anul trecut din fondul N. Rătescu.

« 7. Se vor acorda ca şi în anul trecut ajutoare trimestriale din fondul Ap. Papadopol.

« 8. Se va acorda o bursă de 2000 lei lunar din fondul Inginer Petre şi Maria Lucaciu, unui elev din Şcoala Politehnică din Bucureşti recomandat de preferinţă din anul I de către consiliul profesoral, cu obligaţia ca în fiecare an să dea dovadă că a promovat anul ».

— Se ia act şi se aprobă propunerile Comisiunii.

D-l TH. CAPIDAN citeşte următorul proces-verbal încheiat de *Secţiunea literară* în şedinţa ei dela 27 Mai curent:

« Prezenţi: d-nii D. Caracostea, N. Crainic, C. Rădulescu-Motru, M. Sadoveanu, Liviu Rebreanu, N. Petraşcu, I. Petrovici, S. Puşcariu, St. Ciobanu şi Th. Capidan.

« La ordinea zilei alegerea unui membru corespondent în locul d-lui Artur Gorovei, ales membru onorar. D-l D. Caracostea propune pe d-l Alexandru Marcu, profesor la Universitatea din Bucureşti.

« Se procedează la vot prin buletine, potrivit art. 41 din regulament. D-l Alexandru Marcu obţinând unanimitatea de voturi, este propus plenului spre votare ».

Intrându-se în ordinea de zi, d-l ANDREI RĂDULESCU face următorul *Raport despre Fondul Maria Antachi :*

« Potrivit hotărîrilor luate în trecuta sesiune generală, din veniturile Fondului Maria Antachi s'au acordat în acest an două burse de câte 100.000 lei pentru specializare în străinătate.

« O bursă a fost acordată d-lui Gh. Lupaşcu, licenţiat în Ştiinţele naturale, pentru a face studii de specializare la Roma asupra Malariei. Bursierul îşi face studiile la « Istituto di Sanità Pubblica », lucrând sub direcţia Profesorului Misiroli.

« Cealaltă bursă, în valoare tot de 100.000 lei, a fost acordată d-lui Dr. Iuliu Nitzulescu, Conferenţiar la Facultatea de Medicină din Iaşi.

Bursierul este obligat a face studii în boalele de nutriție, în special Pelagra. D-l Nitzulescu ne-a înștiințat că în Iunie viitor, dacă împrejurările vor fi prielnice, va merge la Roma pentru împlinirea scopului bursei.

« Deosebit de burse, s'a publicat a se acorda în această sesiune generală următoarele premii din venitul fondului:

« 1. Premiul *Elena și Gheorghe M. Vlasto*, de 50.000 lei, pentru *opere de pictură*.

« 2. Premiul *Elena și Gheorghe M. Vlasto*, de 50.000 lei, pentru *opere de sculptură*.

« 3. Premiul *Elena și Gheorghe M. Vlasto*, de 50.000 lei, *indivizibil*, pentru *lucrări juridice*

« 4. Premiul *Elena și Gheorghe M Vlasto*, de 50.000 lei, *divizibil*, asemenea pentru *opere juridice*

« Asupra acordării acestor premii urmează a se da deciziuni, în cursul acestei sesiuni generale, — pentru primele două de către Secțiunea literară, pentru celelalte două de către Secțiunea istorică.

« Pentru anul bugetar viitor s'a înscris în buget suma de lei 430,000, care reprezintă totalul veniturilor fondului pe acest an, după deducerea prelevărilor Academiei ».

D-l Andrei Rădulescu arată că Academia este chemată să hotărască astăzi întrebuințarea veniturilor din acest fond în anul viitor. Premiile se vor da așa cum ele sunt fixate în testament și în regulamentul special al fondului. Se alocă 30.000 lei pentru îngrijirea mormântului. Academia are de hotărît asupra burselor de specializare în străinătate.

— După o discuție la care iau parte d-nii I. Nistor și N. Vasilescu Karpen se decide a se acorda în anul viitor două burse de câte 100.000 lei pentru specializare în străinătate, una în studiul Istoriei, Secțiunea istorică având a fixa condițiunile pentru acordarea acestei burse; cealaltă în studiul lucrărilor de asanare, în special cele făcute în contra malariei, urmând a fi dată unui inginer. Secțiunea științifică va face un program cuprinzând condițiunile pentru acordarea acestei burse.

D-l ANDREI RĂDULESCU face apoi următoarea Dare de seamă asupra *Fondului C. G. Vernescu :*

« Din veniturile fondului *C. G. Vernescu* s'au acordat în cursul anului școlar expirat două burse a câte 3.000 lei lunar, din care una la Facultatea de Drept din Capitală, studentului Lupu Ștefanache, care se află acum în al III-lea an de studii; cealaltă la Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale din Capitală, studentului Mitu Ion, care se află acmu în al II-lea an de studii. Intru cât acest bursier, în toamna anului trecut încă nu-și trecuse examenele la toate obiectele de studii, bursa i-a fost acordată în prelungire numai până la 31 Martie 1940, pentru a-și trece examenele în sesiunea de Februarie. Bursierul, din cauza concentrărilor la care a fost chemat aproape în tot cursul anului, nu și-a putut trece nici în această sesiune toate examenele.

« Deosebit de burse, s'a publicat un premiu de 50.000 lei, pentru lucrări cu caracter juridic. Din această sumă s'a acordat o parte de 15.000 lei. Restul de 35.000 lei va fi publicat ca premiu pentru sesiunea generală din 1941.

« In bugetul anului viitor 1940—1941 s'a înscris ca venituri suma de lei 230.000 ».

— In privinţa întrebuinţării veniturilor în anul viitor, se iau următoarele hotărîri:

a) Se menţin cele două burse acordate la Facultatea de Drept şi la Academia de Inalte Studii Comerciale şi Industriale din Capitală;

b) Se va publica un premiu de 35.000 lei pentru lucrări cu caracter juridic;

c) Se institue şi se va publica un premiu de 50.000 lei, divizibil, pentru lucrări sociale şi economice. Premiul se va da în sesiunea generală din 1941. Pot lua parte la concursul premiului lucrări tipărite până la 31 Decemvrie 1940.

D-l Andrei Rădulescu arată că după repartizarea sumelor de mai sus, din venitul fondului mai rămân aproximativ 70.000 lei. Intru cât întreg venitul acestui fond are, potrivit testamentului, o destinaţie pur culturală, d-l Andrei Rădulescu propune ca suma rămasă din venit să fie pusă la dispoziţia Delegaţiunii pentru scopuri culturale.

După o discuţie la care iau parte d-nii I. Nistor, Liviu Rebreanu şi Dim. Gusti, se aprobă propunerea d-lui Coleg Andrei Rădulescu.

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU arată că în Delegaţie s'a pus în discuţie instituirea unui premiu pe care să-l acorde Academia Română sub titlul de Premiul Academiei Române, care ar urma să fie acordat pe rând de fiecare Secţie, pentru lucrări de mare valoare. D-sa este de părere ca discuţia asupra instituirii acestui premiu să fie lăsată a se face la votarea noului Regulament al premiilor.

D-l Secretar general ALEX. LĂPĚDATU adăugă lămurirea că în Delegaţie, discutându-se chestiunea premiilor şi a lipsei de interes a scriitorilor pentru premiile Academiei, în genere de valoare — faţă de valuta actuală prea mică — s'a emis ideea ca Instituţiunea noastră să acorde un premiu al ei în aşa condiţii încât să atragă la concurs lucrări de valoare. S'a mai spus că acest premiu să se dea pe rând pe Secţii şi odată cu premiul să se acorde celui premiat şi o medalie. Aceasta a fost însă numai o sugestie. Ea n'a luat până în prezent caracterul unei propuneri formale. Problema înfiinţării acestui premiu nu poate fi discutată decât la întocmirea noului regulament al premiilor.

La ordinea de zi fiind Regulamentul premiilor, burselor şi subvenţiilor, se dă cuvântul d-lui EM. RACOVIŢĂ cara arată că este nevoie să facem o nouă regulamentare a premiilor pentru următoarele motive:

Regulamentul actual al premiilor a fost făcut într'o epocă în care premiile Academiei erau foarte puţine la număr. In el se găsesc înscrise regulamente

parțiale pentru premiile de pe acea vreme. Astăzi când avem un număr de aproximativ 80 de fundațiuni pentru premii, din venitul cărora acordăm peste o sută de premii, regulamentul nostru este insuficient, deci el trebue refăcut ca un regulament general, care să poată fi aplicat tuturor fundațiilor de premii.

D-l Em. Racoviță relevă importanța și seriozitatea regulamentului premiilor și caracterul de acte oficiale și juridice pe care îl au diferitele lucrări de prezentare la concursul premiilor, de întocmirea rapoartelor asupra lucrărilor prezentate și de hotărîrile pe care Academia le dă cu privire la acordarea premiilor, arătând următoarele:

«Premierea este o activitate de folos obștesc cu depline efecte juridice. Academia exercită această misiune în urma unor formalități legale care-i impun răspunderi nu numai morale, ci și juridice, atât față de fundatori și descendenții lor cât și față de concurenții la premii. Toată procedura acordării premiilor trebue să fie aplicată cu stricteța cerută de executarea actelor oficiale, altfel, în caz de judecată, prestigiul Academiei poate să sufere ireparabile știrbiri. Toate rapoartele trebue prezentate în scris, căci numai pe ele se pot sprijini hotărîrile forurilor competente; ele sunt singurele acte oficiale și dovezi temeinice care pot dovedi grija, conștiința și seriozitatea cu care Academia împlinește sfânta sa datorie fața de fundatorii fondurilor și față de concurenții la premii».

Față deci de această importanță d-l Em. Racoviță propune să se amâne întocmirea Regulamentului fie pentru o sesiune extraordinară la care Academia ar fi chemată și pentru alte lucrări, fie la viitoarea sesiune generală ordinară. In acest timp Comisiunea însărcinată de Academie cu facerea proiectului de regulament va întocmi acest proiect și îl va trimite fiecărui domn membru, cu rugarea de a-i comunica observațiile ce are de făcut.

D-l Dr. GR. ANTIPA e de părere să se institue o medalie, în afară de premii, care să se decearnă din cinci în cinci ani, ca cea mai mare răsplată decernută de Academie.

— Comisiunea pentru regulamentarea premiilor e rugată să țină seamă de această propunere.

D-l Președinte C. RĂDULESCU-MOTRU pune la vot propunerea d-lui coleg Racoviță pentru amânarea Regulamentului premiilor și se aprobă în unanimitate.

Se procede la alegeri de membri de onoare.

D-l ALEX. LĂPĔDATU cetește următoarea propunere:

«Subsemnații propunem alegerea ca membru de onoare al Academiei pe d-l Ivan Mestrović, marele sculptor al vremurilor noastre».

Al. Lapedatu, S. Dragomir, I. Nistor, I. Lupaș, N Bănescu, Nichifor Crainic, G. Petrașcu, I. Petrovici, D. Gusti, A. C Cuza, R. Rosetti, Liviu Rebreanu, Victor Slăvescu, C. R Motru, S Pușcariu, Andrei Rădulescu.

— Procedându-se la votul cu bile, la despuierea scrutinului se constată că d-l Ivan Mestrović a întrunit 29 voturi, din 32 exprimate, 3 voturi fiind contra.

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU proclamă ales membru de onoare al Academiei Române pe d-l Ivan Mestrović.

D-l N. BĂNESCU ceteşte următoarea propunere:

« Subsemnaţii propun ca membru de onoare pe rev. părinte Vitalien Laurent, Directorul Institutului francez de studii bizantine din Bucureşti. Activitatea sa ştiinţifică, atât de asiduă şi multiplă, îmbrăţişează domenii din trecutul istoric al poporului român. Institutul pe care-l conduce dă o preţioasă colaborare institutului nostru românesc, iar vasta bibliotecă ce posedă e deschisă cercetătorilor noştri.

« Alegerea, pe care avem onoare a v'o propune, ar fi o recunoaştere a marilor sale însuşiri de învăţat şi a interesului pe care, în activitatea sa la Institut şi la Societatea numismatică română, ni-l arată. »

N. Bănescu, Th. Capidan, Andrei Rădulescu, Şt. Ciobanu, G. I Şişeşti, D. Caracostea, G. Spacu.

— Procedându-se la votul cu bile, la despuierea scrutinului se constată că Rev. Părinte Vitalien Laurent a întrunit 31 de voturi din 32 exprimate, 1 vot fiind contra.

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU proclamă ales membru de onoare al Academiei Române pe Rev. Părinte Vitalien Laurent.

ŞEDINŢA PUBLICĂ SOLEMNĂ

DELA 29 Mai 1940

Preşedinţia d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l LIVIU REBREANU rosteşte discursul D-sale de recepţiune despre *Lauda ţăranului român.*

D-l I. PETROVICI ceteşte răspunsul.

Şedinţa se ridică.

ŞEDINŢA DELA 30 MAI 1940

Preşedinţia d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

D-l I. NISTOR, în numele Comisiunii financiare, propune să se autorize Delegaţiunea ca în orice împrejurări va socoti că este necesar, să poată modi-

fica cifrele din bugetul votat al Academiei în tot cursul anului de aplicare a acestui buget.

— Propunerea se aprobă în unanimitate.

Procedându-se la alegeri de membri de onoare, d-l SILVIU DRAGOMIR cetește următoarea propunere:

« D-l Iovan Dučić, ambasadorul Jugoslaviei la București, este unul din cei mai mari scriitori ai poporului sârbesc de care ne leagă o amiciție atât de strânsă. Câteva din operele sale au fost traduse în anii din urmă și în limba română, contribuind la cimentarea cunoașterii reciproce a popoarelor noastre și dând prilej publicului român de-a aprecia scrisul plin de excepțională frumusețe literară a acestui continuator de strălucită tradiție raguzană.

« Recomandăm alegerea sa ca membru de onoare al Academiei Române ».

Silviu Dragomir, Preotul Niculae M Popescu, Ion I. Nistor, Andrei Rădulescu, N Bănescu, Th Capidan, I. Petrovici, Nichifor Crainic, I. Lupaș, Victor Slăvescu, Șt. Ciobanu.

— Procedându-se la votul cu bile, se constată că d-l Iovan Dučić a întrunit 36 de voturi din 37 exprimate, 1 vot fiind contra.

D-l Președinte C RĂDULESCU-MOTRU proclamă ales membru de onoare al Academiei Române pe d-l Iovan Dučić.

La ordinea de zi fiind alegerea Biroului Academiei pentru anul academic 1940—1941, d-l Vicepreședinte I. PETROVICI ocupă fotoliul prezidențial pentru a prezida alegerea de Președinte al Academiei Române.

D-l Secretar general ALEX. LĂPĔDATU dă cetire articolului 15 din statute, potrivit prevederilor căruia se face alegerea de Președinte.

Se procede prin vot secret la alegerea Președintelui Academiei.

— La despuierea scrutinului se constată că d-l C. Rădulescu-Motru a întrunit 33 voturi, din 38 voturi exprimate.

D-l Vicepreședinte I. PETROVICI, constatând că d-l Coleg C. Rădulescu-Motru a întrunit majoritatea de voturi cerută de Statute, îl proclamă ales Președintele Academiei Române pentru anul academic 1940—1941.

D-l Președinte C. RĂDULESCU-MOTRU, ocupând fotoliul prezidențial, adresează d-lor colegi următoarea mulțumire:

« Rolul meu, în aceea ce privește participarea activă la lucrările Academiei, mi-a fost până acum mult ușurată prin colaborarea, pe care am primit-o dela delegație, și în special dela activul nostru Secretar-general. Cum această colaborare voiu avea-o și pe viitorul an de președinție, iau prelungirea însărcinării pe care mi-o dați, cu toată încrederea, că nu voiu înșela așteptările D-voastre.

« Mai multă greutate am simțit-o în anii din urmă în îndeplinirea celuilalt rol, în afară de lucrările propriu zise ale Academiei, anume în rolul de reprezentant al instituției noastre în mișcarea culturală a țării. Am socotit, că este oportun, în anii aceștia cel puțin, ca președintele Academiei să ia o parte vie la această mișcare culturală Aceasta n'a fost pentru mine o muncă prea ușoară. Poate că n'am satisfăcut pe toată lumea. Totuși am conștiința liniștită, că sub așteptările D-voastră n'am fost. Voiu continua pe viitor, pe cât puterile îmi vor permite, să depun munca mea pentru înlățarea prestigiului pe care instituția noastră îl merită, după trecutul glorios pe care îl are ».

Se procede prin vot secret la alegerea Vice președinților Academiei pentru anul academic 1940—1941 și sunt realeși: d-l I. Petrovici cu 33 voturi din 38 exprimate, din partea Secțiunii literare: Pr. N. M. Popescu cu 33 voturi din 38 exprimate, din partea Secțiunii istorice; d-l Gh. Ionescu-Șișești cu 35 voturi din 38 exprimate, din partea Secțiunii științifice.

D-l Președinte C. RĂDULESCU-MOTRU proclamă aleși Vicepreședinți al Academiei pe anul 1940—1941 pe d-nii I. Petrovici, Pr. N. M. Popescu și Gh. Ionescu-Șișești.

D-l GH. IONESCU-ȘIȘEȘTI, în numele D-lor Vicepreședinți, mulțumește pentru onoarea ce li s'a făcut prin această realegere și dă asigurarea că vor căuta să fie la înălțimea întregei Academii.

La ordinea zilei fiind alegerea unui Conservator al Bibliotecii și Colecțiilor Academiei pentru o perioadă de cinci ani, în urma expirării mandatului D-lui Coleg General R. Rosetti d-l Președinte C. RĂDULESCU-MOTRU amintește că, potrivit art. 18 din Statute, Conservatorul se alege numai dintre membrii reședinți în Capitală și cu două treimi din voturile membrilor prezenți.

Alegerea se face prin vot secret.

— La despuierea scrutinului se constată că s'au exprimat 39 de voturi și se socotește că numărul de două treimi din voturile exprimate este de 26.

Din numărul de 39 voturi exprimate, d-l General R. Rosetti întrunește 29 voturi.

D-l General RADU ROSETTI mulțumește călduros d-lor colegi pentru reînnoirea mandatului D-sale și dă asigurarea că va lucra mai departe cu aceeași râvnă, urmând normele fixate de predecesorul său Ion Bianu.

ȘEDINȚA PUBLICĂ SOLEMNĂ

DELA 31 MAI 1940

Președinția d-lui I. PETROVICI, Vicepreședinte,

D-l VICTOR SLĂVESCU rostește discursul de recepțiune despre *Vieața și opera lui Dionisie Pop Marțian.*

D-l ANDREI RĂDULESCU citește răspunsul.

Ședința intimă.

Se aprobă prelungirea actualei sesiuni generale cu o zi.

D-l Vicepreședinte I. PETROVICI comunică următoarea scrisoare de mulțumire primită dela d-l coleg de onoare Artur Gorovei:

«Primind înștiințare că Academia Română m'a ales membru onorar, am onoare a vă mulțămi pentru această distincție ce mi s'a făcut, și vă rog să mulțămiți, pentru mine, și d-lor membri ai Academiei, asigurându-vă că, pe cât timp bunul Dumnezeu îmi va prelungi zilele, și-mi va da putința să muncesc, voiu lucra, cu aceeași râvnă, ca și până acuma, pentru binele și fericirea poporului nostru».

La ordinea de zi fiind alegeri de membri corespondenți, d-l DIM. CARACOSTEA citește următoarea propunere:

«Dela strămutarea în Italia a colegului Ramiro Ortiz, Academia Română nu mai are în apropierea sa un specialist care să *adâncească raporturile culturale italo-române* și totodată să înfățișeze, *pe bază de cercetări proprii*, capitole însemnate din literatura italiană.

«Din fericire, titularul catedrei de italiană dela Universitatea din București, d-l Al. Marçu, desfășoară o activitate care-l așează printre *fruntașii studiilor de literatură comparată.*

«Licențiat al Facultății de litere și filosofie ca elev al profesorilor Ortiz, Densusianu, Dragomirescu și Drouhet, el și-a desăvârșit studiile la Florența cu Pio Rayna, E. G. Parodi și Guido Mazzoni. Mai ales disciplina sever pozitivistă a lui Pio Rayna, apoi metodologia documentară a lui Mazzoni au intrat ca factori componenți în formațiunea spirituală a D-lui Al. Marcu.

«Domeniul de strictă specializare științifică a D-lui Marcu este acel al *influenței culturii italiene* în literatura noastră. Strălucite dovezi sunt studiile sale publicate în Analele Academiei Române: *Vasile Alecsandri și Italia* apoi *Simion Barnutiu, Al. Papiu Ilarian și Iosif Hodoș la studii în Italia* (1935). In direcțiunea aceasta, terenul a fost pregătit încă dela primele lui lucrări, dintre care amintesc, *Riflessi di storia rumena in opere italiane dei secoli XIV e XV*, publicată în *Ephemeris dacoromana*, anuarul școalei

române din Roma (1923). Aici pune în lumină origina ideei de latinitate la Dacoromâni, urmărită mai ales la istoricii umaniști italieni.

« Pe linia raporturilor italo-române, amintesc și studiile asupra felului cum au pătruns în poezia noastră momente însemnate din literatura italiană, bunăoară lucrarea *Torquato Tasso în romantica românească*.

« Un aspect însemnat al activității D-lui Marcu este împământenirea în literatura noastră a marilor creațiuni italiene. Și pentrucă cea mai bună interpretare a unei opere este o traducere din cele menite să rămână, iată de ce D-l Marcu a preferat monografiilor astfel de traduceri. In chipul acesta ne-a dăruit acea traducere a capodoperei lui Dante, prin care a izbutit să cucerească un număr neobișnuit de mare de cetitori.

« El este neobosit în prezentarea necontenită a valorilor marii literaturi surori, nu numai în creațiunile rămase clasice dar și în cele actuale.

« Un alt teren pe care se face viu simțită prezența sa este acela de animator și îndrumător. Dacă vieața științifică este mai importantă decât rezultatele științifice, atunci trebue să însemnăm ca un mare merit bogata activitate de îndrumător a D-lui Marcu. Aceasta a dus la cele șase volume de *Studii italiene*, apărute sub direcția sa. Se vădește și pe terenul acesta că numai un adevărat om de știință poate să fie un ales profesor și animator.

« Consacrarea acestei activități prin premiul San Remo, având ca raportor pe filologul și esteticianul Giulio Bertoni și pe comparatistul Arturo Farinelli, are în împrejurările actuale o deosebită semnificație. La această înaltă distincție italiană, secția literară a Academiei Române răspunde îndeplinindu-și o dorință veche: recomandă pe d-l Alexandru Marcu, membru corespondent al Academiei Române, în unanimitate ».

— Procedându-se la votul cu bile, la despuierea scrutinului se constată că d-l Prof. Alex. Marcu a întrunit 29 voturi din 30 exprimate, 1 vot fiind contra.

D-l Vicepreședinte I. PETROVICI proclamă ales pe d-l Alexandru Marcu membru corespondent al Academiei Române la Secțiunea literară.

D-l VICTOR SLĂVESCU cetește următoarea propunere:

« Propunem pe d-l Mihai Șerban, Rectorul Academiei Agronomice din Cluj, ca membru corespondent al Academiei Române, pentru activitatea științifică pe tărâmul economic ce a desfășurat în ultimele decenii. A publicat numeroase lucrări, în special în domeniul economiei agrare, de o netăgăduită valoare științifică ».

— Procedându-se la votul cu bile, la despuierea scrutinului se constată că propunerea a fost respinsă cu 8 voturi pentru d-l Mihail Șerban, din 30 voturi exprimate, 22 voturi fiind în contra propunerii.

D-l Vicepreședinte I. PETROVICI anunță că întru cât d-l Mihail Șerban n'a întrunit nici majoritatea voturilor, propunerea de alegere nu va mai reveni la vot.

La ordinea zilei fiind decernerea *Premiului de Virtute Mavroyeni în București*, de 100.000 lei, Părintele N. M. POPESCU citește următorul proces-verbal încheiat de Comisiunea premiului Mavroyeni în ședința ei dela 29 Mai curent (v. textul la pag. 235).

— Propunerea Comisiunii este aprobată în unanimitate și se acordă Premiul Mavroyeni din acest an soților Vasile și Ana Ioniță din Fundatura Lotru Nr. 4 (București-Grivița).

D-l ANDREI RĂDULESCU propune ca pentru viitoarea sesiune generală din 1941 Academia să publice un nou premiu de virtute din fondul Mavroyeni, în valoare de 100.000 lei. Totodată D-sa propune să se realeagă Comisiunea pentru acordarea acestui premiu și anume președintele Comisiunii d-l C. Rădulescu-Motru, Președintele Academiei; d-nii I. Al. Brătescu-Voinești și St. Ciobanu din partea Secțiunii literare; d-nii N Bănescu, Pr. N. M. Popescu din partea Secțiunii istorice; d-nii Dr. Gr. Antipa și Dim. Pompeiu din partea Secțiunii științifice.

— Propunerile se aprobă în unanimitate.

D-l Dr. GR. ANTIPA amintește că într'o ședință anterioară, consacrată în parte chestiunii reglementării premiilor Academiei, d-sa a propus ca Academia să înființeze o medalie de aur în semn de răsplată a lucrărilor de mare valoare. D-sa formulează în scris, în această privință, următoarea propunere, spre a putea fi avută în vedere de Comisiunea însărcinată cu întocmirea proiectului de regulament al premiilor:

« 1. In afară de diferitele premii pe care Academia Română le acordă pentru a răsplăti lucrările merituoase și a stimula producția literară, istorică și științifică în țară, se înființează o medalie specială numită *Marea Medalie de aur a Academiei Române*, având de scop de a răsplăti activitatea generală culturală, științifică și literară a unor persoane care s'au distins în mod cu totul excepțional, prin lucrări de mare valoare pe aceste terenuri și a consacra astfel opera lor.

« 2. Marea medalie de aur a Academiei Române este de 3 categorii: pentru artă și literatură, pentru cercetări istorico-filosofice și științe morale și pentru științe pozitive.

« 3. Fiecare din aceste categorii ale medaliei, se va acorda odată la 3 ani, în sesiunea generală, după propunerea Secțiilor respective și cu aprobarea plenului dată cu 2/3 din voturile sale.

« 4. Decernarea marei Medalii se va face cu o deosebită solemnitate într'o ședință festivă specială a sesiunii generale.

« 5. Această medalie este de drept acordată tuturor membrilor activi ai Academiei Române ».

D-l I. Nistor este de părere ca înființarea medaliei propuse să intre în programa jubileului de 75 de ani al Academiei Române.

D-l Secretar general ALEX. LĂPEDATU citește următorul *Raport despre activitatea Școalei Române din Roma* primit din partea d-lui Prof. Em. Panaitescu, Directorul acelei școale:

« Imi permit să încep acest raport cu o mărturisire.

« Dela începutul războiului, din Septemvrie 1939, am fost stăpânit de o singură preocupare: Şcoala dela Roma să continue a funcţiona în condiţii normale şi potrivit tradiţiei de până acum. Italia, la începutul conflictului, luând atitudinea de nebeligerantă şi România fiind neutră, era de altfel pentru mine o datorie elementară de a-mi continua activitatea în fruntea Instituţiei din Valle Giulia, cu toate că îmi dădeam seama că în acest an voiu întâmpina multe şi diferite dificultăţi.

« Cu persistenţă, cu răbdare şi cu mult calm pot spune că am reuşit să ne îndeplinim şi în acest an programul. Am avut multe greutăţi până când toţi membrii Şcoalei au putut să vină în Valle Giulia. Unii dintre ei erau concentraţi, alţii nu puteau obţine pasaportul şi nici nu aveau mijloace de a întreprinde o călătorie. După repetate intervenţii şi stăruinţe pe lângă autorităţile şcolare şi militare am reuşit să văd pe rând pe cei noi numiţi la Roma, astfel că la sfârşitul lunii Februarie toţi cei 12 membri ai Şcoalei au fost prezenţi în Valle Giulia.

« Amintesc că afară de Şcoala Britanică toate celelalte instituţii similare au funcţionat şi în acest an, dar cu un număr de membri mai redus. Numai Instituţiile Germaniei (Germania are în Roma patru instituţii: Institutul Arheologic, Institutul Istoric, Academia pentru Artişti — Villa Massimo şi Institutul de Istoria Artei — Biblioteca Hertziana) şi Academia Belgica au funcţionat, cu un număr complet de membri.

« Ne-am continuat programul de ilustraţii de monumente şi de muzee ca şi în anii trecuţi, fiind ajutat de colaborarea competentă a d-lor Giuseppe Lugli şi Virgil Vătăşianu. Nu pot uita că şi în acest an am avut şi concursul învăţaţilor italieni: Settimio Bocconi, Guido Calza şi A. Colini.

Conferinţe

« Ca în toţi anii am organizat un ciclu de conferinţe. Datorită împrejurărilor internaţionale în acest an n'au putut fi invitaţi să conferenţieze decât învăţaţi italieni şi fireşte români.

« Am avut astfel trei conferinţe ţinute de către învăţaţi italieni şi alte trei conferinţe au fost ţinute de către Români. O colaborare culturală dintre cele mai rodnice.

« Ciclul a fost deschis de către profesorul dela Universitatea din Bucureşti Nicolae Herescu care într'o formă inspirată a vorbit despre soarta care a legat pe Virgiliu de August. Sugestiv titlu a dat d-l Herescu conferinţei sale: *Il «destino imperiale del poeta»*.

« După d-l Herescu a urmat conferinţa Secretarului Şcoalei Române din Roma, d-l Virgil Vătăşianu despre *Arhitectura vechilor biserici moldoveneşti*. D-l Vătăşianu a căutat să distingă elementele constitutive ale arhitecturii moldoveneşti şi a insistat mai ales asupra caracterului original moldovenesc al acestor biserici, care se deosebesc de bisericile oricărei alte ţări sau epoci.

« Marea personalitate științifică italiană Gustavo Giovannoni, membru al Academiei Italiei și profesor la Universitatea din Roma a vorbit despre *Arhitectura romanică în Roma.*

« Profesorul Valerio Mariani a vorbit despre *Michelangiolo arhitect.*

« In luna Martie seria conferințelor a fost continuată de către arheologul Giulio Quirino Giglioli, profesor la Universitatea din Roma, despre *Arta romană în provinciile dunărene*, care a prezentat un vast material de sculpturi din Pannonia, din Moesia și mai ales din Dacia, căutând, în comparație cu sculpturile italice, să precizeze caracterele specifice ale sculpturii provinciale de pe malurile Dunării inferioare.

« Ultima conferință a fost ținută de către Directorul Școalei Române din Roma cu o temă cu totul nouă: *Dacii de pe Coloana Traiană.* Am căutat să înfățișez unele din rezultatele la care am ajuns în studiul nou pe care îl am despre coloana Traiană. Am putut să arăt că noi metode pot duce la noi rezultate de o importanță cu totul neașteptată pentru vieața istorică a Dacilor. Cetățile, casele, armele, chiar felul de a trăi al Dacilor pot fi studiate într'o nouă lumină cu ajutorul Coloanei Traiane.

« La toate aceste conferințe a fost prezent un auditoriu de învățați specialiști, profesori universitari, directorii de muzee și de instituții similare străine, cum și membri ai Școalelor de arheologie și de artă din Roma. D-l Ambasador N. P. Comnen și d-l Ministru R. Bossy, ca și personalul Ambasadei pe lângă Sf. Scaun și al Legației noastre pe lângă Quirinal au fost prezenți la aproape toate aceste conferințe.

« La conferința ultimă au fost prezenți Ministrul Educației Naționale, d-l Giuseppe Bottai, cum și Cardinalul E. Tisserant.

Publicații

« In acest an școlar a apărut al IV-lea volum din colecția de studii istorico-arhivistice, *Diplomatarium Italicum*, pe care am avut onoarea de a-l trimite Academiei la momentul apariției. Actualmente se află sub tipar un nou volum din *Ephemeris Dacoromana* care fiind complet cules va apărea în timpul vacanței.

Expoziția

« Secția artistică a Școalei a prezentat lucrările într'o foarte frumoasă și bine apreciată expoziție. Au expus lucrările lor de membri ai Școalei patru arhitecți, d-nii Valentin Iorga, Dinu Antonescu, Vasile Perțache și Gheorghe Bobletec, doi pictori, d-nii Dumitru Sevastian și Eugen Drăguțescu, un sculptor, d-l Ion Lucian Murnu și am admis la această expoziție și pe un fost membru ospitant al Școalei, d-l Dumitru Berea.

« Inaugurarea expoziției a fost onorată de înalta prezență a M. S. Regele Impărat Victor Emanuel al III-lea care și de astă dată a găsit cuvinte de apreciere a instituției noastre care ne-au mișcat: « *Vengo sempre con piacere vedere i progressi della vostra Istituzione* ».

« In sala noastră de bibliotecă, în prezența d-lui Ambasador N. P. Comnen, a d-lui Ministru R. Bossy și a tuturor membrilor Școalei, am

oferit Maiestăţii Sale ultimele trei volume din publicaţiile *Ephemeris Dacoromana* (vol. VII şi VIII) şi *Diplomatarium Italicum* (vol. IV).

« Dar pentru o apreciere mai justă a expoziţiei îmi permit să alătur textul şi traducerea articolului tipărit de către criticul de artă C. Tridenti în Giornale d'Italia. Adăugăm şi un catalog al expoziţiei.

Coloana Traiană

« Lucrările privitoare la Coloana Traiană au înaintat foarte mulţumitor. Numărul complet de 125 basoreliefuri ale frizei coloanei sunt definitiv terminate. Lucrarea care ar fi trebuit, conform contractului, să fie terminată în 18 luni, cu o atentă supraveghere a putut să fie adusă la bun sfârşit în 12 luni.

« Mai rămâne de făcut reproducerea bazei coloanei. Baza coloanei n'a fost până astăzi niciodată reprodusă complet, în niciun fel de material Pentru prima dată vom face această reproducere pentru capitala României. Pentru baza coloanei a trebuit să am autorizaţia Guvernului Italian şi încuviinţarea Guvernatorului Romei, care este proprietara Coloanei. Am îndeplinit şi aceste forme şi nu pot uita să menţionez că am întâmpinat la d-l Giuseppe Bottai, Ministrul Educaţiunii Naţionale, o entuziastă aprobare. După o lege recentă nicio aprobare de reproducere a unui monument din Italia nu se poate face fără ca cel care doreşte o reproducere să nu lase o copie la fel şi pentru muzeele italiene. Aceasta însemna pentru noi o cheltuială în plus de circa 45.000 Lirete. Nu a fost necesar să insist ca d-l Ministru G. Bottai să-mi acorde imediat scutirea de obligaţia de a da copia amintită.

« Dacă însă lucrarea a putut să fie executată şi va putea continua să fie făcută, o datorez în primul loc d-lui B. Nogara, Directorul Muzeelor Pontificale, care în împrejurări cu totul excepţionale, ne-a sprijinit călduros şi efectiv toate cererile pentru materialele necesare. Cu un sentiment de profundă gratitudine relev acest nepreţuit ajutor, care a fost pentru mine, în momente dificile, şi o adevărată încurajare.

« Cele 125 de basoreliefuri ar putea fi oricând transportate la Bucureşti, dacă împrejurările n'ar fi atât de nesigure.

« Inainte de a încheia acest raport ţin să amintesc premiul de 5.000 (cinci mii) Lirete, dat de d-l M. Cancicov pentru « cele mai bune lucrări prezentate » la sfârşitul acestui an. D-l M. Cancicov în trecere prin Roma în luna Februarie a cercetat Şcoala noastră, s'a interesat de activitatea pe care o desfăşurăm şi spontan a promis premiul pe care îl vom atribui la sfârşitul lunii Iunie. Menţionând acest nobil gest al d-lui M. Cancicov înţeleg să-l însoţesc şi în acet raport de omagiul recunoştinţei noastre.

« La cronica Şcoalei noastre ar mai fi de amintit şi multe dificultăţi financiare ca şi lipsa unui bibliotecar din ce în ce mai simţită, dar toate acestea rămân pentru alte vremuri mai puţin tulburate ».

— Se ia act.

ŞEDINŢA DELA 1 IUNIE 1940

Preşedinţia d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU.

Şedinţa este consacrată proclamării premiilor acordate de Academie în acest an.

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU face următoarea *Dare de seamă asupra premiilor Academiei din anul 1940 :*

« Academia Română a avut de acordat în actuala sesiune generală 41 de premii, din care 23 premii, cu valori variind între 2.000 şi 100.000 lei pentru *opere publicate,* 15 premii pentru lucrări în manuscris tratând *subiecte date* de Academie şi trei premii speciale şi anume două premii *Elena şi Gheorghe Vlasto,* de câte 50.000 lei fiecare pentru opere de pictură şi sculptură şi o subvenţie în valoare de 22 500 lei denumită « *Subvenţia trienală C. Chiru* » pentru lucrări în curs de elaborare sau de desăvârşire.

« In afară de aceste premii, mai toate destinate a distinge lucrări cu caracter ştiinţific sau literar, Academia Română a avut de acordat în această sesiune şi un premiu de virtute, denumit *Premiul de Virtute Mavroyeni în Bucureşti,* în valoare de 100.000 lei. Acest premiu instituit, în ţara noastră prin testamentul defunctului Alexandru Mavroyeni, din Atena, în memoria fostului Domnitor al Ţării Româneşti Nicolae-Vodă Mavroyeni, a fost dat soţilor Vasile şi Ana Ioniţă din Capitală. Premiul se va achita în prima Duminecă după Sf. Spiridon, aşa dar la 15 Decemvrie viitor.

« Pentru acordarea tuturor acestor premii, Academia Română a destinat suma totală de 1.108.304 lei din care 607.300 lei pentru opere publicate, 378 504 lei pentru lucrări în manuscris cu subiecte date, 100.000 lei pentru opere de pictură şi sculptură, 100.000 lei pentru premiul de virtute arătat mai sus şi 22.500 lei ca subvenţie pentru lucrări în curs de elaborare.

« Operelor publicate s'au rezervat:

« 7.000 lei pentru publicaţiuni cu conţinut de orice natură, 167.000 lei pentru scrieri literare, 80.000 lei pentru opere cu caracter economic 160.000 lei pentru scrieri juridice, 30.000 lei pentru lucrări sau descoperiri arheologice, 84.000 lei pentru lucrări medicale, 17.000 lei pentru lucrări forestiere şi 61.500 lei pentru scrieri cu conţinut ştiinţific în înţelesul ştiinţelor exacte, teoretice şi aplicate.

« La concursul acestor premii s'au prezentat 102 scrieri. Dintre acestea 35 au fost distinse cu premiile care se vor anunţa îndată.

« Din lipsă de concurenţi nu s'au acordat: *Premiul Vasile Pârvan,* de 30.000 lei, pentru lucrări tipărite sau descoperiri arheologice. *Premiul Prof. Petre Antonescu dela Politehnică,* de 7.000 lei, pentru cea mai bună lucrare de amenajament silvic aplicată pe teren şi *Premiul Grigore Alexandrescu,* de 5.000 lei, pentru o scriere din domeniul chimiei aplicate cu caracter industrial.

« Asemenea nu s'au acordat premiile *Ecaterina I. C. Bolintineanu*, de 2.000 lei pentru scrieri asupra *Educaţiunii* şi Premiul *Dr. Em. Riegler*, de 6.000 lei, pentru lucrări de *clinică terapeutică*, precum şi cele două premii *Elena şi Gh. Vlasto*, de câte 50.000 lei fiecare pentru opere de pictură şi sculptură, constatându-se că niciuna din lucrările prezentate la concursul acestor premii nu a întrunit condiţiunile pentru a fi premiată. Cu privire la premiile Vlasto, pentru opere de pictură şi sculptură s'a luat măsura de a fi puse la concurs din nou în anul viitor 1941.

« La cele 14 premii cu subiecte date, în valoare de 378.504 lei, s'au prezentat 6 manuscrise şi anume: un manuscris la *Marele Premiu Regele Ferdinand I*, de 10.000 lei, tratând despre *Vieaţa şi faptele lui Tudor Vladimirescu şi starea socială şi culturală din timpul său ;* un manuscris la *Premiul Episcopiei Huşilor*, de 20.000 lei, tratând subiectul *Istoria Episcopiei Huşilor ;* un manuscris la *Premiul Statului Gh. Asachi*, de 100 000 lei, tratând despre *Aşezările româneşti în Ungaria şi Transilvania în secolul al XIV-lea şi XV-lea — studiu istorico-geografic ;* un manuscris la *Premiul Năsturel*, de 5.000 lei, aducând date precise cu privire la vechimea Românilor în Secuime; un manuscris la *Premiul Basarabiei, în memoria lui I. C. Brătianu* (în efecte nominale lei 6.500 şi 4.004 lei în numerar), tratând subiectul: « *Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei şi rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă* » un manuscris la *Premiul Alexandru Ioan Cuza* (de 20.000 lei), cu subiectul *Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor.*

« Din aceste manuscrise, două şi anume cele înscrise la concursul Premiilor Statului *Gh. Asachi* şi *Năsturel*, au fost găsite meritorii şi au fost premiate.

« Tot în cadrul lucrărilor prezentate în manuscris s'a cercetat şi memoriul d-lui Maior *I. Bungescu* asupra *Aparatului central de preparaţia şi conducerea tragerii a. a. sistem Maior Bungescu, Md. 1935.* Şi această lucrare, fiind socotită meritorie, i s'a acordat un premiu special, în valoare de 100.000 lei, pus la dispoziţia Academiei Române de Ministerul Aerului şi Marinei

« Subvenţia trienală *C. Chiru* de 22.500 lei s'a acordat d-lui *Virgil Vătăşianu* pentru desăvârşirea lucrării sale *Istoria artei în România.*

Apoi d-sa dă cuvântul pe rând d-lor Secretari ai Secţiunilor literare, istorice, şi ştiinţifice pentru a ceti pasajele mai caracteristice din rapoartele despre scrierile premiate mai însemnate.

Iată lucrările cărora cele trei Secţiuni şi Comisiunile speciale le-au conferit premiile precum urmează:

1. *Premiul Năsturel*, de 4.000 lei, s'a acordat d-lor *Al. Cicio Pop, V. Puşcariu* şi *Al. Bădăutză* pentru « Guide de la Roumanie » (Sibiu f. a), pe baza următorului raport al d-lui *I. Simionescu :*

« Doi dintre cei trei autori care iscălesc introducerea, sunt îndeajuns de bine cunoscuţi pentru osteneala ce şi-au dat să facă ştiute de toţi frumuseţile ţării. Atât d-l A. Bădăuţă prin primul album de fotografii din

cuprinsul țării tipărit la noi după întregirea țării, cât mai ales d-l V. Pușcariu unul dintre cei mai neobosiți drumeți prin colțurile tăinuite altora, din țară, autor, în colaborare, al altei cărți de turism (România balneară și turistică), dau chezășia exactității informațiunilor cuprinse în lucrarea de față, controlate de altfel și de mine în părțile mie cunoscute.

« Planul împărțirii materiei este metodic, înlesnind astfel pe călător. E atrasă atențiunea nu numai asupra frumuseților naturale, dar și asupra monumentelor de artă, a evenimentelor principale istorice, instruind tot odată pe drumeț. Nu lipsesc însă, după cum e firesc pentru o călăuză, date precise asupra înlesnirilor în călătorie, ceea ce e de mare preț pentru încețirea turismului, mai ales la noi.

« Tiparul este îngrijit; numeroasele fotografii, unele chiar de tablouri sunt bine și limpede reproduse, după cum sunt cu grijă alese, multe fiind colorate. Numeroase hărți simplificate, planuri de orașe întovărășesc textul, lămurindu-l.

« *Nu e o lucrare numai de amănunțită informație chiar pentru călătorul român. E o contribuție prețioasă la cunoașterea țării de către străini, într'o vreme când turiștii sunt atrași spre părțile Europei puțin cunoscute.* Prin cele două ediții, una cea prezentată la premiare în limba franceză, alta, scoasă mai înainte, în limba germană, *autorii au adus un netăgăduit serviciu țării, prin înlesnirea cunoașterii ei.*

« De aceea, fără nicio ezitare, cu căldură o recomand spre premiare, acordându-se autorilor întregul premiu ».

2. *Premiul Anastase Stolojanu*, de 3 000 lei, s'a acordat d-lor *Al. Andronic* și *Gh. Dumitrescu* pentru scrierile didactice:

a) Aritmetică pentru clasa I-a Gimnazii, Licee, Școli Normale, Seminarii. Ediția I-a (București, 1939).

b) Aritmetică pentru clasa II-a. Gimnazii, Licee, Școli Normale, Seminarii. Ediția II-a. (București, 1939).

c) Geometrie pentru clasa III-a. Gimnazii, Licee, Școli Normale, Seminarii. Ediția I-a. (București, 1939).

d) Algebra pentru clasa IV-a Gimnazii, Licee, Școli Normale, Seminarii. Ediția I-a. (București, 1939), pe baza următorului raport al d-lui *D. Pompeiu*:

« Lucrările pe care d-nii Al. Andronic și Gh. Dumitrescu le prezintă, pentru premiul Stolojan, sunt patru cărți didcactice:

« 1. Aritmetică, pentru cl. I secundară;

« 2. Aritmetică, pentru clasa II secundară;

« 3. Geometrie, pentru cl. III secundară;

« 4. Algebră, pentru cl. IV secundară.

« Aceste cărți sunt aprobate de Ministerul Educației Naționale iar referatele pe baza cărora Ministerul a dat aprobarea, conțin elogii meritate la adresa autorilor.

« *Modul de prezintare a materiilor, silința de a apropia de înțelegerea copiilor ideile abstracte ale științei Matematice — arată că autorii au înțeles cerințele unor bune manuale de învățământ secundar.*

« Dacă Academia crede că se poate, în acest caz, abate dela o hotărîre anterioară în privinţa cărţilor de şcoală, prezintate la premii — subscrisul e de părere că lucrările d-lor Andronic şi Dumitrescu merită să fie distinse de Academie ».

3. *Un premiu al Academiei Române* de 12.000 lei a fost decernut, la propunerea Comisiunii Năsturel, d-lui *Ion Buzdugan* pentru volumul de versuri « Păstori de timpuri » (Bucureşti 1937), pe temeiul următorului raport al d-lui *Şt. Ciobanu :*

« Provincia dintre Prut şi Nistru în cei douăzeci şi doi de ani dela unire n'a adus contribuţii mari pe terenul literaturii româneşti. Era şi explicabil, căci sub regimul străin Basarabia era ruptă dela izvorul culturii româneşti. Abia în ultimii ani apar câţiva scriitori din generaţia tânără cari au trecut prin şcoala românească şi cari au dat câteva romane şi mai multe poezii.

« Aceşti autori tineri sunt în devenire.

« Din scriitorii vechi, cari au debutat în literatură sub regimul rusesc, în afară de regretatul Al. Mateevici, care moare în floarea vârstei şi care marchează o etapă în desvoltarea literaturii româneşti din provincia noastră, se distinge poetul Ion Buzdugan. El îşi începe activitatea literară prin anul 1913, publicând în revista « Viaţa Basarabiei » o serie de poezii.

« Dela unire încoace Ion Buzdugan a tipărit câteva volume de poezii (« Miresme de stepă ». Ed. Casa Şcoalelor — Bucureşti, 1922, carte premiată de S.S.R.; « Ţara mea ». Edit. « Ramuri », Craiova 1928; Cântece din Basarabia, 2 volume, 1921, 1928; mai multe traduceri din ruseşte). Ultima carte a d-lui Buzdugan intitulată « Păstori de timpuri » închide ciclul de opere tipărite.

« Intreaga operă a lui Ion Buzdugan vădeşte o duioasă iubire de ţară, de stepă şi de codrii noştri, cu reminiscenţe din trecutul nostru.

« Citez strofa finală din poezia « Inchinare »:

« Străbuni, străbuni, dormiţi sub albul vis de pace
C'aici din piatra dură, din munţii Carpatini,
De veacuri, şi-a înfipt tulpinele lui Dace,
Un neam vânjos de ulmi, voinici stejari şi pini...
Iar peste culmi mărețe şi veşnice de munţi,
Cu diademe de argint pe mândre frunţi,
Sub roiu de fulgere şi nimb de curcubeu,
In sihăstria lor de-a-pururea albastră:
Tronează însuşi Dumnezeu,
Veghind la nemurirea noastră! ».

« Niciunul din poeţii basarabeni mai vechi n'a atins perfecţiunea versului lui Buzdugan. In opera lui sunt pagini de adevărată poezie, de inspiraţie adâncă. Lirica lui măsurată, sobră, gingaşă are ceva din sobrietatea şi gingăşia meleagurilor basarabene; nimic din motive sentimentale, nicio poezie de dragoste, nimic din extravaganţa scriitorilor modernişti.

Această trăsutră din poezia lui Ion Buzdugan îl așează în rândul poeților tradiționaliști.

« Pentru motivele de mai sus și ca o consacrare a muncii acestui scriitor îndrăgostit în poezie propun ca ultimul volum al lui « Păstori de timpuri » să fie distins prin acordarea premiului Năsturel ».

4. *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei (Indivizibil), s'a acordat d-lui *Ionel Teodoreanu* pentru romanul « *Prăvale Baba* », (București, 1940), pe baza următorului raport al d-lui *Liviu Rebreanu :*

« Printre prozatorii români actuali în plină maturitate un loc de frunte îl ocupă D-l Ionel Teodoreanu. Un talent puternic de romancier s'a manifestat în toate operele sale începând cu « *Medelenii* », al cărei răsunet a fost incomparabil impunând dintr'odată și marelui public pe tânărul autor, și sfârșind cu « *Prăvale Baba* », ultimul său roman apărut toamna trecută.

« Admirabil înzestrat cu toate însușirile artistice, d-l Ionel Teodoreanu știe să construiască romane solide, cu atmosferă densă, cu personaje vii și să insufle operei o remarcabilă plinătate de vieață. Un stil bogat, înflorit, cald slujește strălucit puterile creatoare ale scriitorului. Romanele sale, în orice caz mare parte din ele (citez câteva titluri pentru memorie: « Turnul Milenei », « Bal mascat », « Fata din Zlataust », « Golia », « Lorelei », « Arca lui Noe », « Secretul Anei Florentin », « Fundacul Varlamului », etc.), au intrat în conștiința publică, devenind lectura favorită mai cu seamă a tineretului. « Ulița copilăriei » și « In casa bunicilor » cuprind niște delicios de artistice amintiri din copilărie.

« Cred că ar fi de prisos să insist mai mult. D-l Ionel Teodoreanu, e o personalitate atât de remarcabilă a literaturii de azi, încât se recomandă singur atenției unei instituții de cultură cum e Academia Română.

« Premiul mare de roman Hamangiu, indivizibil, nu s'ar putea acorda niciodată mai nimerit decât acestui romancier de mare clasă. Il propun și-l recomand cu toată însuflețirea ».

5. *Premiul Statului, Eliade Rădulescu*, de 50 000 lei, s'a împărțit astfel: 28.500 lei s'au acordat d-lui *Gh. N. Dragomirescu* pentru « Sintaxa propozițiunilor independente cu privire specială asupra coordonatelor adversative comparate cu subordonata concesivă » (Brașov, 1939), pe baza următorului raport al d-lui *Th. Capidan :*

« Autorul, plecând dela constatarea că « limba manualelor noastre de gramatică este o limbă săracă, artificială, falsă, care nu corespunde de loc nici limbii vorbite, nici limbii literare », în lucrarea de față își propune să aducă o îndreptare acestui rău, încercând să ne dea o gramatică cât mai apropiată de spiritul limbii, având la bază graiul vorbit.

« Din întreg materialul gramatical, deocamdată el și-a ales să trateze « Sintaxa propozițiunilor independente cu specială privire asupra coordonatelor adversative, comparate cu subordonata concesivă ». Alegerea acestui capitol a făcut-o din considerațiunea că structura propozițiunii coordonate apare mai interesantă decât acea a propozițiunii subordonate.

In afară de aceasta, ele n'au fost studiate până acum nici în gramaticile străine, cu atât mai puțin în manualele românești.

« Intregul material este împărțit în trei capitole mari. In primul capitol « Clasificarea generală a propozițiunilor independente », autorul se ocupă, mai întâi, cu definiția corectă a independentei în comparație cu cea dependentă, admițând o propozițiune principală prototip — independentă pură, față de alte propozițiuni independente despărțite prin virgulă (juxtapuse) sau legate printr'o conjuncțiune (coordonate). Aici el insistă asupra deosebirii logice ce există între propozițiunile coordonate copulative și între oricare din celelalte coordonate, stăruind asupra nuanțelor de deosebire ce se arată între conjuncțiunile dar, însă, iar, etc. Din această analiză, autorul ajunge la concluzia că termenii « independent », « iuxtapus » trebue aplicat și coordonatelor copulative, păstrând pe cel de coordonată numai pentru independenta legată cu conjuncțiunile dar, însă, iar, ci, ori, deci. Cu alte cuvinte el este de părere să se facă o deosebire între propozițiunea independentă pură și între coordonata adversativă, disjunctivă și concluzivă.

« Față de definiția stereotipă și vagă ce s'a dat până acum în gramaticile noastre coordonatei adversative, definiție după care ea exprimă întotdeauna opoziția între două idei, autorul, ținând seama de natura logică a adversativei, în capitolul următor, intitulat « Coordonata adversativă », încearcă să lămurească în ce constă această opoziție. După o analiză amănunțită asupra acestei chestiuni, el ajunge la concluzia că o coordonată adversativă apare sub trei forme: adversativă perfectă (ex. Eu lucrez, iar tu dormi) în care opoziția, rezultând dintr'o confruntare directă a ideilor, este clară; adversativa relativă (ex. Mă duc la războiu, dar nu știu să lupt), în care opoziția rezultă din negarea condițiunii, care se pune atunci când cineva se duce la războiu (să știe să lupte), și aversativa falsă (ex. Eu n'am lucrat deloc, ci am dormit), în care nu există opoziție ci se face pur și simplu o juxtapunere a două idei în succesiune. Dacă totuși gramatica noastră o numește adversativă, aceasta se explică nu numai din cauza conjuncțiunii « ci » dar și dintr'un înțeles mai ascuns, care nu există pentru logica formală, însă există în spiritul limbii noastre ca o însușire pur stilistică. Sub acest raport sunt foarte interesante observațiile pe care le face autorul în legătură cu adversativa relativă, « cea mai bogată în rezonanța stilistică ». De aici autorul trece la al treilea și ultimul capitol — cel mai important — în care face analiza raporturilor dintre coordonata adversativă și subordonata concesivă, asupra căreia nu putem stărui aici, întru cât nu ne-ar fi cu putință să cuprindem în câteva rânduri tot ce autorul a încercat să lămurească în mai multe zeci de pagini.

« Aici mă mulțumesc să arăt că, deși în ultimele decenii studiul științific al limbii a realizat progrese într'adevăr uimitoare, el n'a reușit totuși să împărtășească din adevărurile câștigate câte ceva și învățământului secundar, unde gramatica limbii, așa cum se învață, are nevoie să devină mai cuprinzătoare, mai logică și mai clară. Ce este mai rău, această stare în studiul aplicat al limbii materne se observă și la popoarele cu o cultură

mai înaintată. In privinţa aceasta se poate cu drept cuvânt afirma că există un zid care desparte învăţământul universitar de cel secundar. Dintr'o parte se face atâta teorie, încât studenţii de specialitate nu se aleg aproape cu nimic pentru nevoile lor din învăţământul secundar, din altă parte se stărue în formele încremenite ale unei gramatici, care nu vrea să ţie seama de toate bogăţiile de expresie, de care dispune limba vorbită şi literară. Lucrul acesta se observă mai ales în expresia gramaticală a raporturilor din vorbire cu care se ocupă Sintaxa. Individul vorbitor sau scriitor, la enunţarea unei judecăţi, bucurându-se de o libertate spirituală absolută în alegerea materialului lingvistic, dispune de un număr infinit de expresiuni verbale pe care le potriveşte, după împrejurări şi mai ales după efectul pe care vrea să-l producă asupra vorbitorilor. Aici, fireşte, Sintaxa se găseşte într'un domeniu în care, cu tot sprijinul primit din partea logicei nu poate explica totul fără ajutorul Stilisticei Iată de ce cred împreună cu autorul că, la desăvârşirea cercetărilor de limbă sub raportul sintactic, va avea de câştigat foarte mult şi Estetica. Pentru aceasta însă studiul Sintaxei la noi trebue reformat. Un bun început pe această cale, ni-l înfăţişează lucrarea cu care am fost delegat să refer în acest raport.

« Autorul ei înzestrat cu remarcabile însuşiri pentru astfel de speculaţiuni, prezintă toate garanţiile că va continua cu succes mai departe cercetările începute. Pentru încurajarea acestor sforţări, propun să i se acorde premiul în întregime. După informaţiunile mele lucrarea aparţine unui tânăr profesor secundar, care, deşi la începutul carierei sale, n'a ezitat să-şi pună pe mai multe luni leafa în zălog, spre a-şi vedea opera tipărită ».

12.500 lei s'a acordat d-lui *G. Banea* pentru scrierea « Zile de lazaret — Jurnal de captivitate şi spital ». (Bucureşti, 1938), pe baza următorului raport al d-lui *Mihail Sadoveanu :*

« Dintre destul de multele cărţi, care tratează material din războiul celălalt, « Zile de Lazaret » se distinge prin sinceritatea emoţionată şi susţinută a povestirii. La simplicitate, autorul adaugă dragostea şi mila de om în general, ceea ce-l face să nu cadă în exagerări declamatorii şi-i îngudue să ne prezinte oameni reali, călăuzindu-ne spre suferinţa în sine a fratelui nostru, omul.

« E o carte bună, între cele puţine bune. O propun pentru un premiu academic ».

3.000 lei s'au acordat d-lui *Mircea Ştefan Cioroiu* pentru scrierea « O viaţă de prestigiu: Alexandru Averescu: Mareşal al României » (Bucureşti, 1938), pe baza următorului raport al d-lui *Ilie Bărbulescu :*

« Autorul — care e, după toate probabilităţile, militar — vrea să ne arate, în această carte, personalitatea ca oştean şi construcţia sufletească a lui Alexandru Averescu. Pentru aceasta desface pe rând momentele principale succesive şi faptele lor caracteristice din cariera ostăşească şi politică a acestuia.

« Astfel prezintă întâi momentul când Averescu părăseşte ca băiat, Seminarul din Ismail, unde se înscrisese şi trece la Şcoala de Meserii din Bucureşti, manifestând, prin aceasta *simţul pozitiv pentru realităţi*, care se va vedea în tot restul vieţii sale, în locul abstracţiilor teologice sau de altfel:

« Al doilea moment important din cariera lui Averescu e când, după isprăvirea Şcoalei de Meserii, se înscrie voluntar în oştirea românească care avea să facă războiul din 1877 contra Turcilor şi din care ieşi cu gradul de subofiţer, spre a intra apoi în Şcoala Divizionară, pe care o absolvă obţinând gradul de sublocotenent.

« In cuprinsul acestui moment Averescu rezistă părerii medicale admisă de Statul Major, că el ar fi debil fiziceşte şi de asta să nu fie primit activ în oştire ci dispensat; se împotriveşte şi izbuteşte apoi să intre în Şcoala divizionară. Acum apare *dârzenia lui sufletească*, chiar împotriva sorţii, care voia să-i distrugă viitorul; căci de aci începe ascensiunea lui însoţită de dârzenie şi faţă de oameni şi răutatea invidioasă a acestora.

« Al treilea moment e când, ca sublocotenent ieşit din Şcoala Divizionară, care era socotită inferioară Şcoalei Militare, se prezintă la concursul pentru o bursă de cavalerie în Italia şi când, biruind pe candidaţii ofiţeri ieşiţi din Şcoala Militară, fu trimis el şi pleacă la Torino. Asta-i dă *încredere* în sine, mai ales după ce termină şi această Şcoală italienească cu distincţie, iar această încredere, fără să fie o îngâmfare, o are, apoi, în tot restul vieţii sale.

« Al patrulea moment e întoarcerea-i în ţară şi activitatea ce desfăşoară ca scriitor, profesor şi pedagog militar pentru o nouă reorganizare a oştirii noastre. Prin această activitate, în care se distinge şi ca cunoscător al realităţilor şi nevoilor ostăşeşti, se înalţă mereu în grad, numele lui creşte, se impune şi capătă simpatia şi încrederea regelui Carol I, cu ajutorul căruia realizează multe din vederile sale militare.

« Al cincilea moment important e când, impus de încrederea Regelui Carol I în valoarea lui, e ministru de războiu, în cabinetul care avea să înfrângă răscoalele ţărăneşti din 1907. Asta stârneşte invidia unor ofiţeri superiori şi, prin intrigile acestora şi a unor politiciani marcanţi de ale căror piedeci se va izbi apoi în cariera-i mai departe.

« Al şaselea moment e campania din Bulgaria în 1912, când prin repeziciunea ce desfăşoară sileşte pe Bulgari la pace şi la rezultatul teritorial ce se cunoaşte, pentru ţara noastră. De asta iară invidie şi intrigi şi fatalele lor piedeci împotriva intuiţiei militare geniale a lui.

« Al şaptelea moment e războiul din 1914—1918 când, după moartea Regelui Carol I, în Septemvrie 1914, rămâne fără sprijinul acestuia în opera sa de critică şi reorganizarea a oştirii. Invidia şi intriga rămân astfel să-l opereze în voie, iar el să se apere singur aproape, şi în contra unor militari şi împotriva unor politiciani de seamă şi chiar în contra misiunii ostăşeşti franceze în cap cu generalul Berthelot, cari toţi nu puteau suferi criticismul lui ştiinţific în trebile ostăşeşti, independenţa lui de judecată faţă de vederile acestora şi intuiţia lui profundă în planurile de războiu.

« Al optulea moment important, în sfârşit, în cariera lui Alexandru Averescu, este, după ieşirea-i din oştire, activitatea sa politică şi conducerea ţării ca şef al Partidului Poporului. Acum avu de luptat singur împotriva invidiei şi unora şi altora.

« Astfel caracterizează autorul fiecare din aceste opt momente. Dar pentru ca să le sintetizeze astfel, istoriseşte în cadrul fiecărui moment diferite fapte şi întâmplări din cariera lui Averescu. In această istorisire nu aduce nimic nou, pe cât ştiu eu, ci rânduieşte, numai, în felul său de a vedea, faptele deja cunoscute din cele ce a scris însuşi Averescu, precum şi din ce au scris alţii despre acesta. Istorisirea însă o face îmbrăcând-o în formă stilistică oarecum romanţată cu multe adjective colorate şi exclamări de admiraţie. Aceste adjective şi exclamări uneori chiar suplinesc povestirea prea succintă, incompletă şi de asta confuză a faptelor.

« Astfel e prea rezumativ şi de asta lasă nedumerire înţelegerii, la pp. 12—13, unde, după ce spusese că Averescu s'a înscris voluntar în oştirea din războiul dela 1877, ne vorbeşte de acesta, subofiţer de cavalerie, fără să spună şi cum a ajuns la asta. Aceeaşi istorisire prea succintă şi care face să nu fie înţeles, la pp. 23—24, unde e vorba de răscoalele ţărăneşti şi de conflictul lui Averescu cu Ionel Brătianu. Aceeaşi concizie şi neclaritate despre neînţelegerile cu acesta şi în războiul din 1914—1918, precum şi despre neînţelegerile-i cu misiunea franceză. De asemeni e prea redusă, şi de asta confuză pentru cetitorul necunoscător dinainte al faptelor, la pp. 132—133, povestirea « pe drumul penitenţelor » la Buftea din clipele armistiţiului nostru din 1918. Şi la fel prezentarea unora din evenimentele carierii politice a lui Averescu, ca şef de partid. Cusurul acestor confuzii vine din faptul că autorul socoteşte că toţi cetitorii cunosc bine şi în amănunt faptele pe cari le povesteşte, pe când realitatea e că cei mai mulţi nu le cunosc cum m'am convins din convorbirile ce am avut cu unii şi cu alţii despre această carte.

« Cu toate aceste mici lipsuri, din caracterizările celor opt momente şi din povestirile intrate în ele rezultă totuşi, în sinteză, personalitatea de oştean şi cea sufletească a lui Averescu, cum o vede autorul cărţii: « ostaş de geniu » (pp. 49 şi 141), realist, răbdător şi rezistent, nesentimental şi rece, dispreţuitor al « combinaţiilor » oportuniste, inflexibil susţinător al adevărului. O figură rară a neamului românesc deci.

« Pe temeiul acestor consideraţii cu privire la cuprinsul cărţii şi pentru sufletul ales ce autorul pune în analiza şi prezentarea personalităţii lui Averescu, sunt de părere că această carte merită să fie răsplătită cu premiul Gh. Chiţu de 3.000 lei, la care concurează ».

3.000 lei s'au acordat d-lui *Iancu Constantinescu* pentru scrierea « Octavian Goga — Monografie literară », (Craiova, f. a.), pe baza următorului raport al d-lui *I. Petrovici :*

« Monografia despre Octavian Goga e scrisă pe un ton imnologic şi apologetic. Operă de partizan şi de admirator fără reticenţe.

« Trece în revistă, pe capitole, fiecare carte a lui Goga: poeziile, ziaristica, dramaturgia, oratoria și proza.

« Comentariile sale nu sunt critice. Nu ierarhizează în niciun fel producția lui Goga: totul are aceeași valoare indiscutabilă.

« Ca să-l înalțe, diminuează pe Coșbuc care « *muia drama sătească în idilica sa inimă dulceagă* » (pag. 103). Tot astfel reduce la nimic poezia lui Duiliu Zamfirescu. E însă singura monografie mai convenabilă despre Goga, astăzi, și în caz, *când* la premiul Chițu (3.000 lei) *nu se vor fi prezentat alte lucrări vădit superioare, munca autorului acestei monografii ar putea fi răsplătită* ».

6. *Premiul Dr. Cornel Nicoară*, de 12.000 lei, s'a acordat d-nei *V. Ghiacioiu* pentru ediția comentată de D-sa « Costache Negruzzi — Păcatele Tinerețelor » Craiova (1937), pe baza următorului raport al d-lui *Dim. Caracostea:*

« Ediția d-nei *V. Ghiacioiu*, « Păcatele tinerețelor », publicată în « Clasicii români comentați », sub îngrijirea d-lui prof. N. Cartojan, se distinge prin informație conștiincioasă și preocupare de text autentic.

« Ca și alte ediții de același fel, ea caută să unească două țeluri greu de împăcat: o ediție științifică și totodată una didactică. De aici, unele greutăți tehnice. Totuși pentru a încuraja o muncă onestă a unei distinse profesoare și a da astfel și altora un imbold, sunt de părere să i se acorde premiul ».

7. *Premiul Gh. Chițu*, de 3 000 lei s'a acordat d-lui *Pavel T. Vitănescu* pentru « Monografia Comunei Bălănești din județul Olt. Dela întemeiere până la 1 Ianuarie 1936. Cu 3 planșe, 14 clișee și numeroase tablouri statistice și comparative », (Craiova, 1937), pe baza următorului raport al d-lui *Dim. Caracostea:*

« Lucrarea d-lui *P. T. Vitănescu*, « Monografia comunei Bălănești din județul Olt », merită încurajarea noastră. Este o monografie sociologică pornită din preocupările d-lui profesor D. Gusti. Astfel autorul ne înfățișează pe rând cadrul cosmologic, istoric, biologic, dând amănunte utile. De asemenea căpătăm o imagine exactă despre starea economică și culturală, ca și despre vieața religioasă a comunei.

« Relevez că d-l Vitănescu este învățător. Ca o încurajare pentru autor și ca un îndemn și pentru alți învățători, sunt de părere să i se acorde premiul Gh. Chițu de 3.000 lei ».

8. *Subvenția trienală « C. Chiru »*, de 22 500 lei s'a acordat d-lui *Virgil Vătășianu* pentru desăvârșirea lucrării d-sale « Istoria artei în România ».

9. *Premiul Leon Gh. Pallade*, de 80.000 lei (indivizibil), s'a acordat d-lui *Eugen Pavlescu* pentru « Economia breslelor în Moldova », București, 1939, pe baza următorului raport al d-lui *Victor Slăvescu:*

« D-l *Eugen Pavlescu*, conferențiar universitar, își propune în acest studiu, să cerceteze în toate amănunțimile, atât din punct de vedere eco-

nomic cât și din punct de vedere istoric documentar, economia breslelor în Moldova, dela primele începuturi și până la desființarea lor, pe cale de legislație.

« *In partea întâia* a lucrării cercetează originea breslelor în Moldova arătând diferitele opinii ce s'au emis cu privire la originea lor străină sau autohtonă în țara noastră. (Se înfățișează diferite probabilități și se prezintă diferite documente și argumente, în legătură cu această origine).

« *In partea a doua* a lucrării, se cercetează (cu foarte multă îngrijire și cu o bogată documentație la temelie) vieața breslelor din Moldova, începând din secolul XVI-lea până în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, arătându-se rând pe rând, cine alcătuiau aceste bresle, cum se organizau ele — ca acte și procedură, — cum erau organizate ca ierarhie profesională și administrativă și sub ce formă se înfățișau ele.

« Mai departe se intră în detalii de organizare administrativă și jurisdicțională de cel mai mare interes, în special pentru cercetătorul economist și se analizează amănunțit caracterul religios, moral și economic al acestor bresle de meseriași și negustori. Documentele, argumentele serioase și dovezile sigure abundă la fiecare pagină, ceea ce învederează și întărește valoarea științifică a acestei lucrări.

« *In partea a treia* a lucrării se insistă mai ales asupra condițiunilor și cauzelor care au determinat declinul și apoi desființarea acestor organ-. zațiuni, tot pe baze de documente și argumente de o reală valoare științifică

« Lucrarea se încheie cu un număr de 8 anexe și cu un *index-slovar* de mare interes.

« Lucrarea d-lui Eugen Pavlescu se prezintă în totul ei ca o operă științifică de un real interes și de o incontestabilă valoare științifică. Bogăția documentației, claritatea expunerii, temeinicia argumentelor aduse și în general toată metoda întrebuințată pentru cercetarea și expunerea acestei materii merită a fi subliniată în mod special.

« O astfel de lucrare a necesitat de sigur o grea strădanie, atât în dobândirea documentației cât și în cercetarea ei critică. Expunerea clară și metodică a materiei sunt de lăudat.

« Pentru aceste motive socot că merită a primi atențiunea și consacrarea Academiei Române, prin acordarea premiului la care a fost prezentată, sau cel puțin o parte din acest premiu ».

10. *Premiul Elena și Gheorghe M. Vlasto*, de 50.000 lei, (indivizibil), s'a acordat d-lui *Vintilă Dongoroz* pentru « Tratat de Drept penal », pe baza următorului raport al d-lui *Andrei Rădulescu :*

« In virtutea art. 4 din Regulamentul premiilor am propus pentru premiul Vernescu de 50.000 lei, indivizibil lucrarea: « Drept penal » publicată de d-l Vintilă Dongoroz, Prof la Facultatea de Drept din București, unul din cei mai distinși penaliști ai noștri.

« In acest volum de 772 pag sunt expuse aproape toate principiile fundamentale și normele dreptului penal. El cuprinde o parte introductivă de 187 pagini, formată din 4 titluri, subdivizate în capitole și secțiuni.

Aci se examinează mai întâi ordinea juridică, şi ideea de drept 'n genere, obiectul, caracterele şi limitele dreptului penal, după care urmează o expunere asupra dreptului penal, de-a-lungul veacurilor, asupra izvoarelor şi interpretării acestui drept, cu o desvoltare mai întinsă asupra aplicării legilor penale în timp şi spaţiu.

Partea cea mai mare a volumului «Partea generală», după o scurtă introducere, este formată în primul rând dintr'un studiu de 6 capitole, asupra infracţiunii şi anume despre termeni, structura, formele, clasificarea, unitatea şi pluralitatea infracţiunilor.

In titlul II al acestei părţi se cercetează infractorul, ca idei generale, apoi incapacitatea penală, cauzele de neimputabilitate şi pluralitatea infractorilor, subiecte vaste care au impus subdiviziuni.

Titlul III rezervat sancţiunilor cuprinde, afară de o serie de consideraţiuni generale, studiul pedepselor, al măsurilor de siguranţă, adaptarea sancţiunilor, al cauzelor care înlătură sancţiunile sau urmărirea lor precum şi al sancţiunilor civile în dreptul penal.

Avem astfel un adevărat tratat de Drept penal, cu atât mai util cu cât punerea în vigoare a noului cod penal şi a celui de procedură penală reclamă explicaţii şi studii de doctrină. Această lucrare poate fi de folos chiar celor care nu sunt jurişti şi dă o imagine luminoasă despre starea acestei ramuri a Dreptului la noi.

Izvorîtă din bogăţia de cunoştinţe ale unui specialist de valoare recunoscută, care a ştiut să folosească, în măsura curentă, izvoarele ştiinţei penale şi ale aplicaţiei lor, care şi-a afirmat punctul său de vedere în chestiunile controversate, lucrarea se înfăţişează cu însuşiri originale în foarte bune condiţiuni şi poate fi comparată cu operele asemănătoare din alte ţări.

Apreciată elogios aproape în mod unanim — ea merită să fie premiată.

Academia Română acordând acest premiu va face un act de dreptate, va îndemna pe autor să continue pe acest drum şi va dovedi încă odată că apreciază lucrările de seamă.

11. Din *Premiul Elena şi Gheorghe M. Vlasto*, de 50.000 lei (divizibil) s'a acordat o parte de 10.000 lei d-lui *M. G. Constantinescu* pentru «Contractele judiciare — Studiu de procedură civilă» (Bucureşti, 1939), pe baza următorului raport al d-lui *Em. Pantazi:*

«D-l M. G. Constantinescu, într'un frumos stil sobru (în 102 pagini), studiază amănunţit şi clar contractele judiciare. Materia este relativ puţin cercetată de autori, (probabil, pentru că nu prezintă un mare interes în practica juridică). Tocmai de aceea, lucrarea prezentată este mai meritorie. Studiul prezentat, este împărţit în patru părţi bine caracterizate.

«Partea întâia, doctrină, istoric, diviziunea contractelor judiciare. Partea a doua: contractele solemne: adopţiunea, divorţul, purga.

«Partea treia, contractele judiciare de execuţie: poprirea ordonanţa de adjudecare. Partea patra lămureşte raţiunea practică a contractului judiciar, propriu zis, legitimarea lui, rolul judecătorului, competenţa, acordul voinţelor. Apoi pune întrebarea dacă actul care constată acordul

părților face lucru judecat; se ocupă de hotărîrile de expedient; transacție, jurământul decizoriu, dezistare, achiesare, etc.).

« Fiecare problemă cercetată în parte în trecut, în doctrină și în aplicările practice. Clar și strâns documentat.

« Cred că merită premiul ».

12. Din *Premiul C. G. Vernescu*, de 50.000 lei, s'a acordat o parte de 15.000 lei d-lui *Aurelian R. Ionașcu* pentru « Actele de stare civilă în Dreptul român »; după codul civil Carol al II-lea din 7 Noemvrie 1939 și legea din 25 Februarie 1928. Avec un résumé en français, (Cluj, 1939), pe baza următorului raport al d-lui *Andrei Rădulescu :*

Intr'un volum de 122 pag. d-l Aurelian Ionașcu, profesor la Facultatea de Drept din Cluj, a tratat materia actelor de stare civilă în Dreptul român, având ca bază legea din 25 Februarie 1928 și Codul civil din 7 Noemvrie 1939. Lucrarea cuprinde 3 părți. In cea dintâi, partea generală, se arată — între altele — însemnătatea și istoricul actelor de stare civilă, situația, competența și responsabilitatea ofițerilor de stare civilă, normele privitoare la registrele de stare civilă, la reconstituirea, și intocmirea lor, după care se cercetează chestiunea publicității stării civile și apoi puterea de dovadă a actelor de stare civilă.

Partea a II-a cuprinde studierea hotărîrilor judecătorești care rectifică, completează ori înlocuesc actele de stare civilă.

Partea III rezervată pentru principalele acte de stare civilă: naștere, căsătorie și deces conține cercetări referitoare la necesitatea lor, la persoanele îndatorate la anumite declarațiuni, obligațiile autorității, întocmirea actelor respective, căsătoria Românilor în străinătate și a străinilor în România.

Lucrarea este însoțită și de un rezumat în franțuzește foarte util pentru cunoașterea noilor noastre norme de către străini.

Materia tratată este foarte interesantă întru cât — afară de noul cod civil dela 1928 pe tot întinsul Țării avem acelaşi regim care are încă nevoie de explicații și de o bună interpretare pentru a da toate rezultatele.

Autorul, cu deosebită competență a cercetat materia în chip amănunțit utilizând cele mai potrivite izvoare și interpretând textele cu o metodă științifică. Planul lucrării, buna ei întocmire, expunerea clară, măresc valoarea ei și o fac foarte utilă. Criticele unor texte sau interpretări precum și aprecierea unor părți din noul sistem al actelor de stare civilă, chiar când nu pot fi primite în totul, dovedesc pregătirea și preocupările autorului.

Avem astfel, o contribuție doctrinară interesantă și de mult folos pentru cunoașterea acestei materii.

Sunt de părere că poate să i se acorde o parte din premiul Vernescu.

13. *Premiul Inginer Constantin și Elena Fundățeanu*, de 5.000 lei, s'a acordat d-lui *Bogdan Gh. Agapie* pentru « Problema jurătorilor români ». Studiu critic de drept vechiu românesc » (Iași, 1939), pe baza următorului raport al d-lui *Ion I. Nistor :*

« Autorul încearcă să lămurească una din vechile instituţiuni ale dreptului român, stăruind asupra problemei jurătorilor. In scopul acesta d-sa, după câteva consideraţiuni de ordin general, împarte cercetarea sa în cinci capitole, în care dă o privire istorică asupra instituţiunii şi terminologiei, precum şi asupra aspectelor ei civile, penale şi eclesiastice. In capitolul al treilea insistă asupra poziţiunii juridice a problemei, în capitolul al patrulea aduce un manunchiu de reguli cutumiare precum şi anumite orientări în procedura veche, iar în capitolul al cincilea insistă asupra originei instituţiunii.

« La mâna bogatului material ce i-a stat la îndemână, autorul urmăreşte instituţia jurătorilor până în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea. Intregind rezultatele cercetărilor anterioare, d-l Agapie ajunge la constatarea că numărul jurătorilor români putea să fie şi fără pâreche, că femeile nu puteau îndeplini funcţiunea de jurătoare decât în procese penale, că jurământul jurătorilor români, spre deosebire de jurătorii germani şi slavi, era un jurământ de veritate şi nu de credulitate. Jurătorilor români nu li se cerea egalitatea de clasă socială şi nici similitudine de sex ca la popoarele vecine. Prima lege era dată atât de domn, cât şi de orice alt dregător cu atribuţiuni judecătoreşti, în vreme ce lege peste lege era dată întotdeauna numai de către domn în divanul său. Absenţa jurătorilor nu atrăgea după sine judecarea în lipsă, fiindcă se putea fixa un nou termen de judecată. După constatările autorului, vechiul drept român n'ar fi impus reclamantului obligaţia dovezii după principiul dreptului roman: actori incumbit onus probandi.

« De altfel d-l Agapie nu crede în originea romană a instituţiei jurătorilor. Ea n'a fost împrumutată nici dela vecinii germani sau slavi, ci ea apare ca o instituţie originală românească, care ar fi luat naştere sub influenţa moralei creştine.

« Cu un rezumat al cercetărilor sale în limba franceză şi elină, autorul îşi încheie lucrarea cu un indice alfabetic al cuprinsului şi cu arătarea bibliografiei utilizate. Este o lucrare serioasă, metodică şi temeinică, şi care merită să fie luată în vedere la distribuirea premiului Academiei ».

14. *Premiul V. Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil), s'a împărţit astfel:

3.000 lei s'a acordat d-lui *Candid C. Muşlea* pentru scrierea « O dinastie de preoţi şi protopopi: Radu Tempea. Şase generaţii de preoţi şi protopopi din aceeaşi familie », (Braşov, 1939), pe baza următorului raport al d-lui *I. Lupaş :*

« Profesorul Liceului Andrei Şaguna părintele C. Muşlea, cercetând cu stăruinţă arhivele braşovene, a publicat până acum o respectabilă serie de monografii istorice documentate, relative la vieaţa şi activitatea unor distinse feţe bisericeşti ca Eustaţie Grid, tatăl lui Dimitrie Eustatievici, ca Gheorghe Haines, Bratu Baiul şi fiul său Nicolae, protopopul Bartolomeiu Baiulescu ş. a.

« In ultima monografie şi-a întins cercetările asupra unui răstimp de peste un veac şi jumătate culegând cu sârguinţă toate ştirile ce a putut afla risipite prin acte şi prin însemnări manuscrise, ca şi prin felurite

publicațiuni periodice sau prin cărți de literatură istorică. Astfel a reușit să înfățișeze, într'o expunere sobră și obiectivă, peripețiile vieții publice și particulare ale celor 6 preoți-protopopi omonimi: Radu Tempea, care dela sfârșitul veacului XVII până la jumătatea veacului XIX au continuat, în succesiune « dinastică » neîntreruptă, munca lor în slujba vestitei biserici a Sf. Nicolae din Scheii Brașovului, moștenind din tată în fiu nu numai darul preoției, ci trei dintre ei și talentul de scriitori cu bună faimă. De aceea recenta monografie istorică, scrisă de părintele profesor Mușlea, este menită să trezească viu interes nu numai printre cercetătorii istoriei locale sau regionale, ci și printre istoricii literaturii și ai învățământului românesc, doritori a se lămuri mai temeinic asupra împrejurărilor în cari și-au desfășurat activitatea literară și didactică: *Radu Tempea II, Cronicarul* (1691—1742), *Radu Tempea V Gramaticul* (1768—1824) și *Radu Tempea VI Rectorul Seminarului din Râmnicul Vâlcea* (1796—1850).

« Cel dintâi, cronicarul, apare ca o personalitate impunătoare, nu numai prin statornicia sa de apărător al ortodoxiei, ci și prin sentimentul demnității care nu-i permitea să plece « capul la poalele Sașilor ». Pentru aceste cuvinte rostite de el în chip de mustrare la adresa colegului său protopop Todor, care a alergat îndată să-l pârască « cinstitului sfat » săsesc din Brașov, a fost arestat « fără nicio judecată » 82 de zile (pag. 32). In schimb pârîtul Todor a fost amenințat de Mitropolitul Vichentie Ioanovici din Carloviț cu afurisanie (« să fie proclet întru potrivnicia sa cea drăcească », iar opinia publică românească din Brașov îl stigmatizase ca pe un « protopop săsesc » care ar fi « vândut cinstitului Sfat biserica și pe Românii din Scheai » (p 36) In afară de cunoscuta lui cronică, publicată de prof Sterie Stinghe autorul stărue și asupra mss-ului de 500 p. al unei *Evangheliu cu tâlc*. Acesta s'a păstrat în Arhiva bisericii Sf Nicolae și reproduce în facsimil predoslovia scrisă la 1721 de Radu Tempea care arată că « smeriții preoți dela sf. biserică din Scheii Brașovului, având multă și mare dorire dumnezeiască » să poată dobândi « o lumină ca aceasta, deci întru pribegia boierilor, când au luat cătanele pe Nicolae Voievod (Mavrocordat) din scaun din București », au găsit și ei « oarece vreme de prilej că au găsit pe tâlcul acesta adus de un boier — călugăr monah Dosoftei dea Sf. Mănăstire a părintelui Antim, care au fost mitropolit după părintele Teodosie din București » (p. 105).

« Activitatea lui Tempea V, autorul Gramaticii române tipărite la Sibiu în 1797 și directorul școalelor române ortodoxe din Marele Principat al Transilvaniei, e înfățișată cu amănunte adeseori impresionante, ca și aceea a fiului său Radu Tempea VI, care părăsindu-și locul de preot în Brașov, în acest loc « văcăntăluit » era rugat episcopul Vasile Moga să institue pe distinsul teolog Ioan Popazu, episcopul de mai târziu al Caransebeșului și unchiul lui Titu Maiorescu. Iar Radu Tempea în calitate de « rector seminariumului episcopesc al Râmnicului » trimițând Episcopului Moga o adresă de rămas bun se tânguia (la 17 Decemvrie 1837) că, deși a ostenit mult la Brașov, timp de 23 de ani ca preot, tot nu l-a socotit în *patria transilvană* nimenea a-i da vreo deosebită cinste pentru meritu-

murile părinților săi » — câtă vreme în Țara Românească a fost « cu mare dragoste îmbrățoșat cu brațele deschise, dela cel mai mare și până la cel mai mic », și se simțea fericit că vede « pe prințul român, miniștri români, gheneralı români, obriști români, maiori români și toate deregătorile răsună de urletul Românilor, pentru aceea s'au aprins duhul cel românesc în mine, și, după îndemnarea stăpânirii, m'au îndemnat și am primit această slujbă ca rector al seminariumului episcopiei Râmnicului și ca predicator episcopesc cu plată de 25 # împărătești pe lună, cvartir cu patru odăi gratis, lumınări tot gratis, lemne tot gratis, fânațe de patru cai, slugi două tot dela episcopie... ». Inaintându-și deci demisia din « stația parohialnicească » dela Brașov scrie episcopului Vasile Moga: « de aceea fă Măria Ta pe cine te va lumina cel de sus în locul meu paroh, că de mine nu mai aveți nădejde ca să mai fiu acolo paroh » (pp. 83—84).

« La cârma Seminarului din Râmnic a rămas Radu Tempea VI până la 1845 predând cursuri de teologie morală și dogmatică, de istorie bisericească și de geografie, publicând câteva lucrări ca *Oglinda statului bisericesc și politicesc sau învățătura năravurilor bune și a vieții creștinești* » (Brașov, 1835), *Pravila manuală pentru spițele rudeniei în pricinele căsătoriei* (1844) și câteva cuvântări ca cea rostită « *La Sfințirea steagurilor Țării Românești* » (1834) și « *La sfințirea Seminarului Sf. Episcopii Râmnicului* », (9.XI.1837).

« Prin această importantă activitate didactică și literară el se făcuse deopotrivă de iubit și de respectat atât de elevii și colegii săi preoți și profesori, cât și de public în general, pentru cinstea, dreptatea și întreaga sa curățenie sufletească ».

« Lucrarea d-lui profesor C. Mușlea pentru cuprinsul ei bogat în informații sigure ca și pentru forma îngrijită, ar merita să aibă o cât mai largă răspândire nu numai în țara Bârsei, ci și aiurea.

« Academia Română acordându-i o parte din premiul Adamachi va răsplăti o muncă onestă și fructuoasă, dând nou indemn și pentru alte cercetări viitoare ».

2 000 lei s'au acordat Preotului *Ioan Răuțescu* pentru scrierea « Topoloveni. Monografie istorică », « București, 1939), pe baza următorului raport al Preotului *N. M. Popescu :*

« Comuna Topoloveni, alcătuită din două sate (Goleștii-Badii și Topolovenii) și din două cătune (Glâmbocel și Inuri) este așezată în Podgoria Muscelului, acolo unde ea dă în lunca Argeșului. Prin această comună trece șoseaua națională București-Pitești, iar alături o însoțește Calea ferată spre Pitești.

« Pământul de pe coastele dealurilor, mai ales *Fetele*, fiind prielnic viței de vie, iar cel din lunca Argeșului potrivit legumelor și cerealelor a atras din vechime vieață omenească. Căci Topolovenii este sat vechiu. Documentar îl cunoaștem din vremea lui Vlad Voivod Călugărul (1482—1495), când Neaga soția lui Gherghina Pârcălabul închină jumătate din satul Topoloveni mănăstirii Nucetul zidită de soțul ei, cealaltă

jumătate fiind cumpărată şi închinată mănăstirii de însuşi Gherghina Pârcălabul.

« Şi din aceste motive, că a fost sat mănăstiresc şi că are dealuri bune de vii, a fost pomenit mai des în acte mănăstireşti, în întăriri şi porunci domneşti, în zapise de podgoreni. Căci oameni din alte părţi, Câmpulungeni de pildă, îşi sădeau vii aici, plătind otaştină la mănăstire şi vinăriciu la Domnie, când nu era dăruit mănăstirii. Chiar şi Bărăţia din Câmpulung are vie aici, păstrată până azi. Rodnicia locului, unită cu închinarea Nucetului la Duşca în Tesalia, atrage aici şi străini. In vremea lui Brâncoveanu se împuternicea în sat un grec Gheorghe din Ianina-Topoloveos — care prin căsătorie cu o fată de aici ajunge proprietar, zidind în 1706 frumoasa biserică din Inuri. După autor, din Topoloveni se trage cunoscutul mitropolit Daniil al Ungrovlahiei (1720—1732). Autorul îl socoate chiar socru al lui Gheorghe din Ianina-Topoloveanu.

«In comuna Topoloveni sunt patru biserici; două din secolul al XVIII-lea şi două din vremea noastră. Sătenii, clăcaşi, sunt împroprietăriţi pe moşia Nucetului în anul 1865. Şi prin sârguinţa lor dau faţă nouă satului. Astăzi Topolovenii, prin puternica lor cooperativă şi prin sprijinul câtorva oameni iubitori de sate, mai ales al lui I. Mihalache, fost învăţător aci, au ajuns un sat model.

« Este adevărat că nu-i uşor să încropeşti istoria unui sat, când sătenii au fost clăcaşi, adică dela care nu ne-au rămas alte acte decât unele plângeri la Domnie sau la igumenia Nucetului pentru vieaţă silnică. Pentru aceasta autorul, care este preotul Ioan Răuţescu, premiat altă dată de Academia Română pentru monografia Dragoslavelor, a trebuit să cerceteze asiduu bibliotecile şi arhivele din Bucureşti şi din Câmpulung, să citească pisanii de pe biserici şi de pe cruci, să culeagă amintiri dela bătrânii satului. In acest chip ne-a dat o monografie istorică a satului Topoloveni cu ştiri multe şi bune, cu unele comentarii nemerite, cu anexe de documente şi de fotografii şi cu dorinţa de a o întregi cu cercetarea laturilor economice, sanitare şi culturale.

« Lucrarea este vrednică de o parte din premiul Adamachi ».

15. Din *Premiul Statului Gh. Asachi*, de 100.000 lei, cu subiectul « Aşezările româneşti în Ungaria şi Transilvania în secolul XIV-lea şi XV-lea — studiu istorico-geografic », s'a acordat o parte de 50.000 lei d-lui Prof. *Ştefan Manciulea* pentru lucrarea în manuscris tratând subiectul dat de Academie, pe baza următorului raport al d-lor *S. Dragomir*, *I. Lupaş* şi *Alex. Lăpědatu* :

« *La premiul Gh. Asachi* din 1940 *(100 mii lei)* s'a prezentat o singură lucrare, cu un Motto citat din « Sate şi Preoţi » a d-lui prof. Iorga.

« Secţiunea stabilise un premiu atât de însemnat pentru a îndemna pe tinerii noştri istorici din Ardeal să cerceteze amănunţit problema vechimii aşezărilor româneşti de dincolo de Carpaţi şi să prezinte rezultatul cercetărilor într'un studiu « istorico-geografic ». E de regretat că o problemă atât de importantă pentru momentele de faţă nu a trezit interes în cercuri mai largi.

« Lucrarea: « Așezările românești în Ungaria și Transilvania în secolul XIV—XV. Studiu istorico-geografic », răspunde numai în parte așteptărilor noastre. Autorul a adunat foarte mult material din publicații vechi și noi silindu-se a-l expune sistematic pentru a ne da un tablou bine închegat al așezărilor românești din Ungaria și Ardeal în cursul celor două veacuri, în care izvoarele istorice vorbesc despre noi atât de des. Grupând acest material în 19 capitole și încercând să-l interpreteze cu ajutorul unei bogate literaturi ce i-a stat la dispoziție, a reușit într'adevăr să stabilească precis vechimea și întinderea așezărilor menționate de documentele oficiale ale timpului, cum și de alte izvoare. Meritul lucrării îl găsim în faptul, că autorul a făcut un examen serios pentru a dovedi romanitatea așezărilor discutate și apoi că a reușit să întocmească o listă aproape completă a satelor românești din Ardeal menționate documentar și repartizate pe unitățile geografice și politice care au existat în cele două veacuri dela sfârșitul evului mediu.

« Dacă totuși am afirmat că autorul n'a răspuns, decât în parte așteptărilor noastre, cauza e, că lucrarea are încă lipsuri, care îi scad valoarea. Vom releva mai întâi faptul că autorul nu e la curent cu literatura istorică mai nouă a Maghiarilor și în deosebi cu tendința școalei Melich, care în ultimele două decenii a dat o întreagă serie de studii filologice și istorice menite a dovedi așezarea târzie a Românilor în Ardeal. Publicațiunile ungurești în limbi străine au împrăștiat în largă măsură aceste păreri, de care trebue să ținem seamă pentru a-le reduce la ceea ce ele reprezintă în adevăr. Intreg capitolul, care tratează despre Unguri, așezarea lor în Panonia, Câmpia Tisei și pătrunderea lor în Transilvania trebue refăcut și pus la punct ținând seamă de cercetările nouă ale istoriografiei maghiare, pentru care îndreptarul de căpetenie al autorului, Henric Marczali, reprezintă o fază de mult depășită. Ținem să adaugăm apoi, că e inadmisibil să lipsească dintr'o asemenea lucrare o apreciere critică a părerilor lui Kadlec, Muller, Szadeczki, Csanki, Gyorffy și o discuție largă asupra listelor de cincizecimi publicate recent în Omagiul d-lor I. și Al. Lapedatu.

« A doua obiecțiune, ce suntem nevoiți să-o facem lucrării, e că autorul evită analiza critică a documentelor. Se mulțumește a le înregistra și a le interpreta, urmând pe alți istorici, fără o mai temeinică contribuție personală. Oriunde am deschide și am răsfoi expunerile sale vom întâmpina această lipsă de curaj, care scade valoarea cercetării.

« In fine, deși lucrarea e cerută să fie « istorico-geografică » autorul nu caută să aplice de loc argumentele pe care i le poate da mai ales antropogeografia. Hărțile, care le promite însă trebue sporite, dând câte o hartă specială pentru fiecare regiune tratată. Nu e permis să întrebuințăm numai numirile ungurești ale documentelor, ci să încercăm a le identifica numirea românească, chiar dacă ele nu s'au păstrat până în zilele noastre.

« Nu am fi drepți însă dacă cu toate aceste lacune și scăderi ale lucrării, ce ni-o prezintă, nu am recunoaște meritul autorului de-a fi strâns un material atât de vast, care poate fi de folos și istoriografiei noastre și, mai ales, cercetătorilor străini, care ar încerca să se apropie de aceste

prime veacuri ale simbiozei politice cu Ungurii. De aceea suntem de părere că fiind rodul unei munci stăruitoare lucrarea ar merita să fie premiată cu jumătate din premiul anunţat, iar dacă autorul va consimţi să refacă şi să întregească unele capitole, ea ar putea fi publicată chiar de Academie.

« *Cuprinsul lucrării:* I. Ungurii. Aşezarea lor în Panonia, Câmpia Tisei, pătrunderea în Transilvania. Prezenţa elementului român în aceste regiuni. II. Organizaţia politică şi bisericească a Românilor din Ardeal şi Ungaria, până în secolul XVI. III. Dările Românilor din Ardeal şi Ungaria în evul mediu. IV. Românii din comitatele Ungariei până la 1500. Aşezările lor. V. Aşezări româneşti în Maramureş VI. Românii din Crişana şi Sătmar până la 1500. Aşezări rurale şi urbane. VII. Aşezări româneşti în Banat până la 1500. VIII. Aşezări româneşti în Ţara Haţegului până la 1500. IX. Aşezări româneşti pe moşiile episcopiei şi capitlului rom.-catolic de Alba Iulia X. Aşezări româneşti în Valea Arieşului şi în comitatul Turda. XI Aşezări româneşti în com. Clujului. XII. Românii din Sălaj şi Crasna. XIII. Românii din Valea Rodnei şi Bistriţei. XIV. Românii de pe văile Târnavelor. XV. Românii din Săcuime. XVI. Românii din Ţara Bârsei. XVII. Aşezări româneşti în Ţara Oltului până la 1500. XVIII. Românii de pe pământul crăiesc. XIX. Concluzii ».

16. *Premiul Năsturel*, de 5.000 lei, cu subiectul « Date precise cu privire la vechimea Românilor în Secuime », s'a acordat d-rei *Maria I. Negreanu* pentru lucrarea în manuscris tratând subiectul dat de Academie, pe baza următoarei concluzii a raportului d-lui *N. Iorga:*

«... Dimpotrivă acela care prezintă preţioase documente privitoare la Secuime, cu o prefaţă bine făcută, merită premiul... ».

17. *Premiul I. Oroveanu*, de 70.000 lei, s'a împărţit astfel:

30.000 lei s'au acordat d-lui *Dr. Al. D. Rădulescu* pentru « Tratat de ortopedie chirurgicală. Cu 813 figuri în text » (Cluj, 1939), pe baza următorului raport al d-lui *Dr. C. I. Parhon:*

« Tratatul de ortopedie chirurgicală » al D-rului Al. D. Rădulescu este prima lucrare în româneşte de acest gen. Are 1000 de pagini şi 813 figuri în text (în imensa lor majoritate inedite şi personale), e tipărit pe hârtie « cromo » având o înfăţişare cu totul occidentală şi este înfăptuit prin propriile mijloace ale autorului, ceea ce înseamnă astăzi un foarte mare sacrificiu material.

« Este o lucrare cu totul originală, care cuprinde o întreagă disciplină medicală de o covârşitoare însemnătate, mai cu seamă în vremurile de astăzi, de industrialism excesiv, de locomoţiune mecanică rapidă, de sport practicat de mase, de război.

« Tratatul acesta încheagă materialul necesar într'un tot perfect armonic, fiindcă este expresia preocupării unui singur om, cu cunoştinţe vaste de specialitate, căpătate nu numai prin simplă erudiţie, ci mai cu

seamă printr'o mare activitate practică ce i-a dat posibilitatea de a-și valorifica darul de a imagina și de a crea.

« Autorul conduce după cum reiese din prefață de 20 de ani, un spital de specialitate pe care l-a creat și l-a perfecționat continuu, e înființătorul « Revistei de ortopedie și de chirurgie infantilă », e președintele « Societății române de ortopedie » pe care a creat-o, e membru de onoare al Societății de ortopedie din Bordeaux și membru al « Societății internaționale de ortopedie » și a celei de chirurgie, precum și al Societății franceze de ortopedie. A avut deci ocazia să-și pună în valoare aptitudinile, dând la iveală un număr impresionant de aparate originale de o valoare recunoscută, să pună în practică metode și procedee ortopedico-chirurgicale create de el și în fine să adune un imens material științific pe care l-a folosit la făurirea acestui tratat, căruia i-a dat astfel o înfățișare cu totul personală și originală.

« Judecând această lucrare din acest punct de vedere nu ne putem reține să nu simțim o mândrie românească, atunci când o comparăm cu cele mai recunoscute lucrări străine date la iveală în mod izolat de cei mai iluștri reprezentanți ai specialității.

« Pentru confirmarea celor spuse citez din « The journal of Bone and Joint Surgery » din Boston (Ianuarie 1940, vol. XII, Nr. 1 p. 231) care este organul oficial al Asociației ortopedice americane, al Asociației ortopedice britanice și al Academiei americane de chirurgie ortopedică, următoarele rânduri dintr'o recenzie:

« In recent years there have appeared a number of books on orthopaedic surgery written in several languages. Of these, this « Treatise on Orthopaedic Surgery », written in the Rumanian language, is probably one of the best.... It is an enciclopedia of orthopaedic surgery, embodying many features wich make it an excellent text and a very good reference book... Several original procedures by the autor are given a deserved place throughout the text...

« Is is the reviewer's opinion that a similar book in English would probably find a great many interested readers among the students and orthopaedic surgeons of the United States ».

« In desfășurarea tratatului autorul întrebuințează metoda didactică pentru motivul că vrea ca lucrarea să servească și celor neinițiați, ca și celor mai desăvârșiți specialiști.

« *In prima parte a cărții* se precizează cadrul specialității și se trec în revistă cu detaliile necesare toate noțiunile semiotice, biologice și de propedeutică ce pot forma ele înșile un complex de cunoștințe practice extrem de prețioase pentru orice practician.

« Noțiunile de embriologie, de anatomie clinică și de fiziologie, puse la îndemâna celui ce folosește cartea, sunt foarte bine venite, fiindcă numai așa se poate studia disciplina în mod temeinic.

« Capitolul grefelor și transplantărilor osoase este scris în mod erudit și cu competență recunoscută, fiindcă autorul s'a ocupat în special de această chestiune, iar numele lui este deseori citat de autori străini, după

cum reiese din dovezile ce se dau în descrierile făcute. De altfel din întreaga lucrare reiese că Dr. Rădulescu a executat peste o mie de transplantări osoase la om, ceea ce arată că e poate chirurgul european, ce are cele mai multe operații de acest gen la activul său. Autorul în această parte a lucrării face să fie cunoscute o serie de aparate ortopedice și chirurgicale imaginate și create de el care măresc interesul celor ce o folosesc.

« *In partea doua a lucrării* autorul tratează despre diformități în general, ce se pot ivi în mai multe părți ale organismului și sunt privite după elementele ce le-au dat naștere. Se dă o cât mai bună clasificare a lor și sunt studiate la locul cuvenit și după cea mai bună metodă didactică.

« Marea majoritate a cazurilor prezentate ca să ilustreze diferitele entități morbide sunt personale ale autorului, așa încât originalitatea lucrării este și mai evidentă și mai prețioasă.

« Există unele exemplificări personale rarisime, de abia aflătoare în literatura de specialitate, precum și un sindrom descris pentru prima oară de autor (Ipertrofia totală a membrului inferior cu naevus plan vascular, osteoscleroză parțială și acrocianoză).

« Aparatele personale precum și metodele operatoare împreună cu rezultatele obținute cu ajutorul lor sunt excelent documentate prin fotografii și radiografii originale.

« In « Journal international de chirurgie » (Tome IV, Nr. 6, p. XXXI) prof. Lorthioir spune:

« L'auteur y examine les traitements classiques et fait une large part à ses techniques personnelles qui constituent un des principaux attraits de ce beau volume ».

« Asupra împărțirii materialului și a plasării entităților morbide e caracteristică aprecierea prof. Tavernier trecută într'o recensie făcută asupra cărții în « România medicală » (din 11 Octomvrie 1939, p. 262).

« Tratatul D-voastră de ortopedie este *o operă magnifică ce face cinste atât D-voastră cât și chirurgiei românești.* Imi pare că este perfect pus la punct și în conformitate cu ideile noastre franceze. Nu mă minunez mai puțin găsind așezat la locul cel mai bun plasmocitomul solitar, pe care noi Francezii de abia l-am individualizat ».

« *In partea treia a lucrării* se trec afecțiunile ortopedice caracteristice fiecărei regiuni anatomice în parte.

« Și aici contribuția autorului este în tot locul prezentă prin așezarea materialului, prin darea la iveală a experienței sale personale, prin ilustrațiuni fotografice și radiografice autentice, prin desene alcătuite din punct de vedere documentar și artistic cât se poate de bine.

« In total « Tratatul de ortopedie chirurgicală » este scris într'o limbă românească foarte îngrijită, fiindcă autorul a ținut în special la acest lucru. Faptul este important pentru Academia Română, fiindcă apariția acestei cărți va fi un îndrumar și un îndemn de a se scrie și cărțile de medicină într'un stil potrivit și folosind un limbaj cât mai frumos și cât mai românesc.

« Cartea se ceteşte cu multă plăcere, fiindcă este perfect împărţită, metodic scrisă, aşa încât fiecare capitol stă sub controlul unei logice strânse fiind astfel mai bine înţeles şi mai uşor de reţinut.

« O caracterizare sumară dar justă a cărţii ce ne preocupă este aceea pe care a dat-o cel mai de seamă chirurg ortopedist din lume, prof. Putti, care spune autorului (citat în referatul din România medicală » din 11 Octomvrie 1939, Nr. 20 Anul XVII, p. 262):

« Aţi dat la iveală, indiscutabil, o lucrare care vă onorează, atât pe D-voastră cât şi patria D-voastră, care va trage fără îndoială folosul îndrumării ştiinţifice ce reiese din paginele volumului, cu atât de admirabilă înfăţişare tipografică ».

« In rezumat se poate afirma că *lucrarea d-lui Dr. A. Rădulescu constitue o operă cu totul remarcabilă din toate punctele de vedere.*

« Ea îmbogăţeşte literatura română de specialitate şi aduce o contribuţie importantă la literatura mondială din acelaşi punct de vedere.

« Ne facem o datorie să o recomandăm pentru premiul Oroveanu ».

15 000 lei s'au acordat d-lui *Dr. Grigore Benetato* pentru « Problema alimentaţiei pentru individ şi colectivitate » (Cluj, 1939), pe baza următorului raport al d-lui *Dr. M. Ciucă:*

« O monografie de 252 pagini, făcută sub auspiciile Soc. « Astra » şi cu încurajarea Ministerului Sănătăţii, asupra alimentaţiei ţăranului român. Problemă arzătoare pentru toate ţările agricole cu procent ridicat de populaţie rurală şi în special pentru pătura ţărănească din ţara noastră, unde deficienţa nutritivă este asociată cu o totală necunoaştere a modului de a utiliza produsele alimentare şi a prepara alimentele. Rezultatele acestei situaţii se cifrează, pe lângă altele, cu o mortalitate infantilă din cele mai ridicate şi existenţa boalelor de carenţă, pentru cari este destul a cita pelagra.

« Lucrarea d-lui Gr. Benetato aduce o contribuţie ştiinţifică şi de ordin social de o reală importanţă la studiile ştiinţifice asupra alimentaţiei, efectuate sub egida Societăţii Naţiunilor, în cele mai multe din ţările agricole din Europa şi de peste mare.

« Investigaţiile sale privesc o cercetare amănunţită a stării de nutriţie şi a alimentaţiei ţăranului în regiuni cu producţie agricolă multilaterală.

« Alimentaţia lucrătorului din fabrică este de asemenea luată în consideraţie şi cercetată. In prima parte a lucrării autorul tratează programul nutriţiei din punct de vedere fiziologic şi descrie metodele adecvate utilizate în acest scop. Factorii alimentari esenţiali şi accesorii; compunerea şi prepararea şi conservarea alimentelor; regimurile potrivite după grupurile de vârstă, etc. etc., fac obiectul unei descrieri clare şi utile oricărui medic de sănătate publică.

« In a II-a parte a lucrării se găsesc rezultatele cercetărilor originale ale autorului efectuate în 2 comune (din Bihor şi Munţii Apuseni). Metodele de lucru întrebuinţate se bazează pe cercetările cele mai recente. Alimentaţia unui număr însemnat de familii a fost cercetată zi de zi,

atât din punct de vedere cantitativ cât şi calitativ, determinându-se în urmă *valoarea energetică* şi cantitatea de principii alimentare pe 24 ore. Datele căpătate sunt puse în paralel cu salarizarea, veniturile şi starea economică a familiilor cercetate.

« Concluziunile acestor investigaţii şi cercetări arată pe bază de studii ştiinţifice deficienţa regimului alimentar la lucrători, şi în special printre femei şi copii. La aceştia starea de nutriţie este cu mult sub nivelul normal. Indreptarea regimului alimentar ar fi posibilă prin ridicarea consumului alimentelor ieftine, produse pe loc; operă de educaţie care a dat rezultate în ţările occidentale

« Problema alimentaţiei se prezintă în colori mai negre încă pentru ţăranii din Com. In... unde 50% au fost găsiţi având un regim alimentar insuficient atât din punct de vedere caloric cât şi calitativ. Restul populaţiei se găseşte sub un regim sărac în proteine, minerale, vitamine, etc., etc. După Prof. Benetato corijarea regimului alimentar ar putea fi rezolvată printr'o politică socială chibzuită şi prin educaţie.

« Intr'o altă comună — Mag... deficienţa totală a regimului alimentar este semnalată. Raţia alimentară este sub nivelul standardului fiziologic şi mai jos din punct de vedere calitativ. Paralelismul între rezultatele cercetărilor şi reaua stare economică este evident.

« Lucrarea Profesorului Benetato, alcătuită cu metodă şi o deosebită competinţă, aduce contribuţiuni valoroase la problemul alimentaţiei în populaţia rurală a ţării noastre. Merită a fi luată în consideraţie printre candidaturile premiului Oroveanu ».

15.000 lei s'au acordat d-lui *Dr. P. Râmneanţu* pentru « Elemente de Biometrie medicală şi statistică vitală » (Bucureşti, 1939), pe baza următorului raport al d-lor *Dr. M. Ciucă* şi *O. Onicescu :*

« Volum de 468 pagini, care sintetizează 10 ani de activitate pe teren sub auspiciile Institutului de Igienă din Cluj, condus de Prof. I. Moldovan.

« Autorul, vechiu elev al şcoalei de statistică americană, scoate în evidenţă importanţa biometriei şi statisticii vitale, cu instrumente ştiinţifice de bază pentru cunoaşterea desvoltării activităţii colectivităţilor umane şi valorificarea capitalului uman şi utilizează efectiv aceste instrumente în studiul populaţiei româneşti

« Descrierea precisă a metodelor de lucru şi a tehnicii unei bune statistici, cu folosirea aparatului matematic de care este nevoie, dar fără excese şi cu un remarcabil sentiment de măsură, dă acestui manual o valoare deosebită făcându-l indispensabil igieniştilor şi personalului auxiliar medical.

« Investigaţiunile şi cercetările autorului aduc elemente de prim ordin cunoaşterii populaţiei rurale din România. Prelucrarea datelor statistice este făcută asupra materialului românesc. Exemplificările necesare descrierii metodelor sunt luate din aceeaşi documentaţie românească în aşa măsură încât unele capitole dau acestui volum dreptul de a se considera ca cel dintâi tratat sistematic asupra populaţiei româneşti, deschizând toate perspectivele pentru prevederi în problemele noastre demografice.

« Prin aceasta volumul capătă şi un caracter de actualitate care trebue subliniat ».

« Lucrarea Doctorului Râmneanţu merită a fi luată în consideraţie pentru acordarea premiului Oroveanu ».

10.000 lei s'au acordat d-lor *Prof. G. Băltăceanu*, *Dr. C. Vasiliu* şi *S. Constantinescu* pentru « Metabolismul salicilaţilor în organism. Cercetări de farmacodinamie clinică şi experimentală » (Bucureşti, 1939), pe baza următorului raport al d-lui *Dr. C. I. Parhon :*

« Lucrarea d-lui Prof. Băltăceanu şi a colaboratorilor D-sale C. Vasiliu şi S Constantinescu intitulată « Metabolismul salicilaţilor în organism », reprezintă un interesant studiu de farmacodinamie clinică şi experimentală.

« Autorii studiază distribuţia salicilaţilor administraţi, în organism în genere şi în special în articulaţii, raportul între concentraţia în sânge şi ţesuturi, posibilitatea de a determina o concentrare mai mare în articulaţii.

« Au studiat de asemeni relaţiile între « şocul » proteinic sau mineral şi efectul terapeutic al salicilaţilor, relaţiile metabolismului dintre metabolismul glucidic şi salicilemic sau cantitatea salicilaţilor din ţesuturi. Relaţiile dintre salicilatul administrat şi variaţiile Ph articular, variaţiile determinate de acest medicament şi presiunea arterială generală şi coronară. Concluzii importante din punctul de vedere terapeutic decurg din aceste cercetări permiţând o mai bună administrare a salicilaţilor în ce priveşte soluţia (glucozată) şi prepararea prealabilă a organismului.

« E o lucrare de 100 pagini ce rezumă o activitate clinică şi experimentală de câţiva ani.

« Competinţa autorilor în materie de terapeutică şi de experimentaţie e bine cunoscută.

« Lucrarea merită să fie luată în consideraţie în vederea decernării premiului Oroveanu ».

18. *Premiul Ştefan Demetrescu-Vergu*, de 10 000 lei, s'a împărţit astfel: 7.000 lei s'au acordat d-lui *V. N. Stinghe* pentru « Amenajarea pădurilor ». (Bucureşti, 1939), pe baza următorului raport al d-lui *Traian Săvulescu :*

« Lucrarea prezentată e un tratat despre amenajarea pădurilor bazată pe lecţiunile pe care autorul le face din 1933 studenţilor facultăţii de Silvicultură şi întruneşte toate condiţiunile unei bune lucrări de acest fel: sistematizare, claritate, desvoltarea proporţională a materiei, folosirea judicioasă a literaturii.

‹Autorul tratează mai întâi bazele amenajării pădurilor; care sunt elementele ce se orânduesc în timp (exploatabilitatea = calitatea unui arbore de a fi exploatat: revoluţia = timpul ce trece dela întemeierea unei păduri până la exploatarea ei; clasele de vârstă, capitalul-lemn = rezerva de lemn ce se găseşte în picioare în pădure, graţie căreia pădurea este în măsură să dea anual produsul său; posibilitatea cantităţii de produse ce se poate recolta regulat dintr'o pădure; produsul (pădurii) şi elemente ce se orânduesc în spaţiu (diviziunea pădurii, regime şi tratamente, protecţia arboretelor şi aşezarea tăierelor).

« In partea II tratează despre organizarea punerii în valoare a pădurii. Orice lucrare de amenajament modern prezintă o preocupare de ordin economic şi alta de ordin tehnic; amândouă trebuesc armonizate în raport cu caracterul pădurii şi cu scopul ce se urmăreşte. Autorul analizează principiile de organizarea economică şi tehnică precum şi aplicarea acestor principii la punerea în valoare a pădurii prin exploatare.

« In partea III: studiază diferitele metode de amenajare: metoda parcelaţiei, metodele pe despărţăminte, metodele pe clase de vârstă, pe clase de diametru, pe creşteri şi capital lemn, exclusiv pe creşteri, pe capital lemn economic sau metoda controlului.

« In partea a IV-a şi ultima se studiază felul cum se execută în practică o lucrare de amenajament.

« Se execută mai întâi lucrările preliminare indispensabile ca: planul topografic al pădurii, împărţirea pădurii, statistica generală care să arate starea în care se găsese arboretele în pădurea ce se amenajează. După aceste operaţii preliminare se trece la alegerea principiilor viitoarei puneri în valoare a pădurii, a regimului şi a modalităţii de tratament, alegerea speciilor, fixarea exploatabilităţii şi revoluţiei, etc. Se întocmesc planurile de exploatare, care sunt scopul final al operei de amenajare şi care conţin dispoziţiuni în virtutea cărora se poate obţine dela pădure folosul aşteptat. In aplicarea unui amenajament raţional se urmăresc şi anumite prescripţiuni culturale atât pentru a asigura regenerarea pădurii cât şi pentru reuşita cât mai bună a exploatării, precum şi revizuirea la diferite termene a amenajării.

« Lucrarea se bazează nu numai pe literatura străină de specialitate ci şi pe practica în materie a autorului şi silvicultorilor români, de aceea întruneşte condiţiunile unui bun tratat scris cu discernământ care îmbogăţeşte bibliografia noastră silvică ».

3.000 lei s'au acordat d-lui *Ing. Valeriu Dinu* pentru « Politica forestieră naţională. Doctrina modernă şi realizările epocii 1918—1938 » (Bucureşti, 1939), pe baza următorului raport al d-lui *Traian Săvulescu :*

« O lucrare de « Politică forestieră » aplicată la ţara noastră. Cuprinde trei părţi. In partea întâi autorul precizează asupra ceea ce trebue înţeles prin « politică forestieră naţională », arată evoluţia concepţiilor economice şi etapele parcurse de politica forestieră, după diferiţi autori (Bücher, Schenz, Heske, Eberts), făcând consideraţiuni doctrinare asupra politicei forestiere naţionale.

« Examinând problemele de politică forestieră prin prisma naţionalismului autarhic, arată care sunt elementele prin care se poate influenţa economia forestieră şi modul cum poate fi organizată această influenţare.

« Punctul de plecare al oricărei organizaţii îl formează: *Cunoaşterea stărilor de fapt şi a capacităţii de producţie a economiei forestiere şi cunoaşterea ţelurilor ce trebuesc atinse pentru ca economia forestieră să-şi îndeplinească rolul în folosul naţiunii* şi anume: asigurarea situaţiei economice a proprietarului forestier, ridicarea productivităţii forestiere, asigurarea con-

tinuităţii, folosirea cât mai bună a materialului produs, repartiţia justă a producţiei forestiere.

« Economia forestieră trebue organizată astfel încât să i se asigure *unitatea* şi *independenţa sa.* De oarece în noua etapă a concepţiilor economice naţionale s'au tras linii de demarcaţie între economia forestieră şi celelalte ramuri de producţie, autorul consideră necesar pe de o parte să se înmănuncheze într'un tot unitar diferitele domenii (protecţia naturii, vânătoarea, pescuitul în apele de munte, economia forestieră) care au legătură organică cu economia forestieră şi pe de altă parte — separarea silviculturii de agricultură este condiţia primordială

« In partea II-a a lucrării, cea mai desvoltată (pp. 27—208) autorul se ocupă de politica forestieră naţională din diferite ţări, în lumina realizărilor. Din tratarea acestei părţi autorul desprinde două concluzii generale: importanţa crescândă ce se acordă de către toate naţiunile economiei forestiere şi noua concepţie a pădurilor ca bun economic al naţiunii, care pătrunde chiar în ţările cu liberalism economic.

« In partea III (pp. 209—283) autorul face studiul politicei forestiere româneşti. Arată mai întâi care sunt realizările forestiere româneşti (situaţia domeniului forestier, starea pădurilor, producţia, consumul intern, export); legislaţiile forestiere (codul silvic, diferite legi şi decrete legi, regulamente, deciziuni ministeriale); legislaţia cooperatistă forestieră (legislaţia vânătorească şi piscicolă); regimul juridic al monumentelor naturii. In total în decurs de două decenii s'au votat 24 de legi cu caracter silvic, în afară de alte legi cu caracter special (org. corpului silvic, a învăţământului silvic, etc.). Autorul face în încheierea acestui capitol câteva consideraţiuni critice asupra legislaţiunii forestiere româneşti. Intr'un alt capitol autorul se ocupă de evoluţia şi stadiul actual al instituţiilor forestiere de Stat (Casa pădurilor, regimul silvic, C.A P.S., consiliul tehnic al pădurilor, Institutul de cercetări şi experimentări forestiere, Facultatea de Silvicultură).

« In sfârşit în penultimul capitol al părţii a III-a autorul cercetează critic politica forestieră a României în lumina realizărilor: împăduriri, înfiinţări de pepiniere silvice, recoltarea seminţelor forestiere, crearea perdelelor de protecţie, operaţiuni culturale, ameliorarea terenurilor degradate, amenajarea pădurilor, amenajarea păşunilor împădurite, cooperaţia forestieră, etc. Din examinarea realizărilor economiei forestiere româneşti rezultă contribuţia covârşitoare a metodelor introduse de sistemul legislativ din 1930 şi aspectul categoric naţional al preocupărilor economice şi legislative faţă de pădurea românească.

« In ultimul capitol autorul schiţează planurile unei politice forestiere naţionale în România. Arată necesitatea separaţiei agriculturii de silvicultură şi crearea unui subsecretariat de Stat pentru economia forestieră, fie într'un « minister al culturii silvice » (în locul actualului minister al Agriculturii şi Domeniilor) fie în « Ministerul Economiei Naţionale ». Autorul insistă asupra acuităţii problemei statisticei forestiere pe care o consideră ca o problemă fundamentală pentru economia forestieră şi a

necesităţii modificării codului silvic, ale cărui principii trebuesc puse de acord cu concepţiile doctrinare moderne iar structura sa adaptată realităţilor de astăzi. Autorul arată necesitatea unei legi forestiere generale şi a unui număr de legi speciale, îmbinate şi coordonate între ele şi schiţează obiectivele unui plan de acţiune forestieră naţională constructivă.

« E o lucrare de doctrină şi politică forestieră scrisă cu claritate, cu pricepere şi discernământ, care poate servi ca un îndreptar general pentru cei ce se ocupă de problemele economiei naţionale ».

19. *Premiul Adina şi Colonel Paul Străjescu*, de 8.000 lei, s'a acordat d-lor *Dr. Mircea Palţa* şi *Drd. Constantin Popescu* pentru studiul « Asupra acţiunii apelor minerale în tulburările de metabolism al glucidelor. Cercetări cu apa minerală din Sângeorz-Băi ». Partea I experimentală. Partea II clinică. (Cluj, 1939), pe baza raportului d-lui *Dr. C. I. Parhon*.

20. Din *Premiul Statului Lazăr*, de 50.000 lei, s'a acordat o parte de 25.000 lei, care s'a împărţit astfel:

15.000 lei s'au acordat d-lui *Ing. Matei G. Marinescu* pentru invenţiunea D-sale « Micro-difuzorul », pe baza următorului raport al d-lui *Horia Hulubei* :

« Lucrarea d-lui Ing. M. Marinescu prezintă un progres în telefonie ce merită a fi relevat. Microdifuzorul urmează conversaţiile telefonice permiţând recepţia lor într'un difuzor. Calităţile lui au făcut că aparatul tip Siemens Halske care fusese înainte întrebuinţat la Căile ferate române a fost înlocuit cu aparatul D-sale la « regulatoarele de circulaţie ».

« Problema ce s'a pus autorului era să rezolve audiţia într'un difuzor evitând cunoscutul efect « Larsen ».

« Trec peste toate realizările anterioare, mai mult sau mai puţin practice, care nu au dus la aparate uşor utilizabile. (Greu de întreţinut, amplificări mijlocii, convorbirea numai într'un sens, etc.).

« D-l Marinescu prezintă un montaj care permite evitarea efectului « Larsen » chiar când ambele sensuri ale convorbirii rămânând deschise.

« In primul loc D-sa evită comutaţia mecanică, fragilă, incomodă şi greu de întreţinut. Efectul de « blocaj » e efectuat de înşişi curenţii microfonici cari, redresaţi, lucrează asupra grilelor amplificatorilor, sporind sau micşorând amplificarea după nevoie.

« Prin o cuplare ingenioasă a unui trasnformator diferenţial şi a reacţiei în joasă frecvenţă, D-sa poate ajunge la amplificări considerabile ale curenţilor microfonici fără a fi jenat de rezonanţele prea ascuţite care apar la amplificări mari. In adevăr, D-sa ajunge să turtească aceste rezonanţe fără a scădea amplificarea, cu ajutorul reacţiei în joasă frecvenţă.

« Montajele D-sale se arată a fi practice căci au găsit deja foarte multe întrebuinţări.

« D-l Marinescu are cunoştinţe vaste în domeniul telefoniei moderne. Realizarea de faţă arată că D-sa ştie şi să utilizeze cu ingeniozitate aceste cunoştinţe.

« Multiplele D-sale lucrări de specialitate publicate în revistele româneşti şi străine întăresc afirmaţiile de mai sus.

« Socotesc că d-l Inginer M. Marinescu merită cu prisosinţă să concureze măcar la o parte a premiului Gh. Lazăr de 50.000 lei ».

5.000 lei s'au acordat d-lui *Dr. George D. Vintilă* pentru « Istoricul Obstetricei şi Gynecologiei româneşti » (Bucureşti, 1938), pe baza următorului raport al d-lui *Dr. C. I. Parhon :*

« Lucrarea d-lui Dr. G. D. Vintilă. « Istoricul obstetricei şi ginecologiei româneşti » (Bucureşti, 1938), depusă în vederea premiului Lazăr (de 10.000 lei) e un volum în 8° de 571 pagini.

« E o lucrare conştiincioasă în care autorul expune într'o primă parte Istoricul obstetricei româneşti începând cu faza empirică până la înfiinţarea primelor şcoale de moaşe. In a 2-a parte se ocupă de învăţământul obstetrical în România trecând în revistă atât pe cel din şcoalele de moaşe cât şi pe cel universitar la Clinicele din Bucureşti, Iaşi, Cluj. In partea 3-a se studiază activitatea Institutelor obstetricale din ţară inclusiv acea a secţiilor obstetricale din Spitalele mai mari şi a micilor maternităţi.

« In partea 4-a găsim studiul biografic al acelora care au ilustrat mişcarea obstetricală şi ginecologică din ţară (Cziback, Fătu, Bejan, Alexianu, Capşa, Drăghiescu, C. Cantacuzino, Bonachi, Gheorghiu, Zaharescu-Karaman, Cristea Grigoriu, Aburel, Kiriac, Andronescu, Daniel).

« In partea 5-a se găseşte bibliografia obstetricală română în legătură cu diferitele clinici sau în afară de acestea.

« Volumul se încheie cu o bibliografie a lucrărilor consultate de autor.

« Este o contribuţie foarte conştiincioasă la Istoricul medicinei române care merită a fi luată în consideraţie pentru decernarea premiului Lazăr ».

5.000 lei s'au acordat d-lui *Valeriu Alaci* pentru « Trigonometria patratică » (Timişoara, 1939), pe baza următorului raport al d-lui *Dim. Pompeiu :*

« După cum însuşi autorul ne arată, ideea din care a izvorît lucrarea pe care o prezintă Academiei — se găseşte formulată într'o comunicare, din anul 1912, la Societatea română de Matematici.

« De atunci, timp de 28 ani, autorul s'a consacrat cu o rară stăruinţă, aproape exclusiv: desvoltării şi desăvârşirii ideii sale, de altfel destul de simplă :

« Luând, nu un cerc ca în Trigonometria clasică — ci *un pătrat*, autorul defineşte (în loc de funcţiile clasice ale Trigonometriei) alte funcţii periodice (neanalitice, în întregul lor interval de periodicitate) : ele sunt corespunzătoarele funcţiilor trigonometrice clasice şi de aceea autorul le-a şi păstrat nume care să reamintească corespondenţa — dar le-a distins prin adăugirea calificativului : *pătratic*.

« Urmărind analogia strânsă cu Trigonometria clasică, noua Trigonometrie a d-lui Alaci cuprinde, ca şi Trigonometria clasică : studiul funcţiilor *pătratice* şi aplicarea lor la probleme variate de geometrie şi de mecanică.

« Este, așezată în ordine sistematică, munca de 28 ani a d-lui Alaci, consacrată unei idei simple.

« Partea întâia cuprinde cercetarea, studiul teoretic al funcțiilor pătratice.

« Partea a doua și a treia: trigonometria, adecă problema rezolvirei triunghiurilor, cu ajutorul *funcțiilor pătratice*.

« Partea a patra, felurită prin cuprinsul ei ca materii — e destinată să arate cum se introduc în chestiuni destul de variate funcțiile pătratice.

« O dovadă de stăruința autorului și dorința lui de a duce până la ultimele amănunte desăvârșirea ideii sale e că lucrarea se termină cu *table numerice* pentru calcule cu logaritmi.

« Ne găsim, așa dar, în fața unei lucrări definitiv închegată în toate părțile ei esențiale.

« O dovadă de muncă stăruitoare, pentru care autorul merită toată lauda.

« Rămâne întrebarea: care este, care va fi, poziția Trigonometriei pătratice față de Trigonometria noastră clasică; care va fi soarta funcțiilor pătratice, care vin să se așeze alături de clasicele linii trigonometrice?

« Fără de a anticipa (căci pătrunderea prin aplicații efective e singura care hotărește de soarta inovațiilor în știință) trebue să cităm, ca exemple, încercările de introducere a diviziunii centesimale a quadrantului și cazul funcțiilor *iperbolice*, introduse acum *două sute* de ani de Riccati, și a căror întrebuințare se răspândește chiar astăzi cu greutate.

« Cred că lucrarea d-lui Alaci merită să fie distinsă de Academia Română ».

21. *Premiul Demostene Constantinide*, de 3 000 lei (divizibil) s'a împărțit astfel:

1.000 lei s'a acordat d-lui *Ing. Mihai Konteschweller* pentru scrierea « Telemecanică », (București, f. a.), pe baza următorului raport al d-lui *N. Vasilescu Karpen :*

« Această carte de 88 pagini, tratează despre comanda la distanță a aparatelor sau instalațiilor, cu ajutorul electricității, fie prin fir fie prin radio.

« Deși toate dispozitivele expuse sunt cunoscute, ele nu se găsesc încă strânse la un loc, în vederea aplicării lor la telemecanică, astfel cum a făcut D. Konteschweller: D-sa arată dificultățile telemecanice prin radio față de radiotelegrafie sau radiotelefonie și mijloacele de comandă mecanice la distanța.

« Autorul, bun specialist în materie, a și realizat cu succes o asemenea comandă la distanțe; — D-sale i s'a premiat de Academie altă carte: « Radio pentru toți » de 650 pagini.

« Prezenta lucrare merită și ea să fie încurajată ».

1.000 lei s'a acordat d-lui *Mihail Pizanty* pentru « La vitalité de l'industrie pétrolifère roumaine », (București, 1939), pe baza următorului raport al d-lui *L. Mrazec :*

« O broşură de 24 pagini cu o diagramă statistică în text şi 4 tablouri statistice în afară de text.

« Acest studiu a făcut obiectul unei conferinţe ţinute în vara 1939 la Universitatea populară « N. Iorga » dela Vălenii-de-Munte.

« Sub cuvântul de *vitalitate* economică autorul înţelege *putere de vieaţă economică* şi în cazul special acea a industriei de *petrol*.

« In totalitatea ei, lucrarea, este o scurtă privire generală, instructivă, asupra producţiei principalelor ţări petroliere şi rezervelor presupuse, insistându-se asupra diferitelor estimaţii de rezerve referitoare la România. In mod succint se dau date asupra industriei petroliere, sub toate variatele ale ei aspecte, punându-se în evidenţă mai ales raportul între situaţia în U S.A. şi eforturile făcute pentru a menţine producţia în România.

« Pentru România, expunerea este completată cu datele foarte elocvente arătând care era pentru 1938 venitul Statului şi al comunelor, provenit din industria de petrol. Din valoarea comercială de 13,6 miliarde lei, acestea au încasat 8,5 miliarde lei, adică 62%, rămânând 38% pentru cheltuelile mineritului, prelucrările, salariile, amortizările etc. ale întreprinderilor. Reţinem că, deşi producţia în U.S A. pe metru pătrat este de 9 tone iar în România de 25 tone, beneficiul în U.S.A. este cu mult superior celui obţinut în România graţie posibilităţilor tehnice şi financiare de care dispun.

« In concluziuni se arată rezultatele obţinute şi posibilităţile în industrializarea superioară a ţiţeiului şi se sugerează printre altele propuneri pentru intensificarea industriei extractive.

« *Un interes deosebit prezintă ilustrarea expunerii cu diagramele statistice următoare :*

« 1. Un tablou înfăţişând cantitatea benzinelor obţinute prin diferite procedee şi participarea lor procentuală pentru 1938 în România şi în U.S.A.

« 2. O schiţă de capacitate de prelucrare a rafinăriilor pe judeţe însoţită de o statistică documentară variată.

« 3. Repartiţia producţiei din ţară pe formaţiuni geologice, pe judeţe, pe întreprinderi şi după origina concesiunilor prezintă un interes cu totul deosebit. Aceasta expunere este însoţită de două diagrame dând producţia pentru 1938, la stat şi particulari, precum şi pe judeţe.

« 4. Urmează apoi o diagramă importantă, anume producţia totală a câmpurilor petrolifere dela început până la 1939.

« 5. In sfârşit într'o diagramă rezumativă se dă producţia totală a ţării dela 1857—1939 pe câmpuri de petrol, pe judeţe, pe întreprinderi şi pe concesiuni, Stat-particulari.

« Lucrarea este în ansamblul ei o schiţă în trăsături generale a potenţialului productiv al României, în comparaţie cu industria petroliferă de U.S.A. şi cu alte ţări mai importante cum este U.R.S.S., subliniată cu date statistice sumare. Propuneri pentru menţinerea acestui potenţial sunt indicate pe scurt.

« *O documentare valoroasă constitue statistica grafică*, cuprinzând puterea productivă a ţiţeiului dela începutul industriei până astăzi Statistica

aceasta permite de a urmări evoluţia industriei de petrol, şi de a cântări importanţa ei în cadrul economiei ţării. Ea permite de a face, o estimare mai reală a valorii miniere a formaţiunilor geologice petrolifere şi de a se putea lua în considerare deci posibilităţile viitorului.

« Autorul este directorul « Monitorului de petrol », o revistă de specialitate, care şi-a câştigat un loc de frunte între publicaţiie periodice de petrol de pretutindeni.

« Statisticele revistei sunt mult apreciate prin rigurozitatea lor şi adâncirea analizei cifrelor, şi aduc un folos real şi ştiinţei şi economiei naţionale. Autorul a fost distins de Academie în 1935, prin premiarea lucrării d-sale *Statistica*.

« In rezumat propun ca lucrarea să fie luată în considerare la acordarea premiului Demostene Constantinide, fie chiar numai parţial ».

1.000 lei s'a acordat d-lui *Dr. N. Vătămanu* pentru « Sfaturile Medicului. Volumul I şi II ». (Bucureşti, 1939), pe baza următorului raport al d-lui *Dr. C. I. Parhon :*

« Lucrarea d-lui Dr. N. Vătămanu « Sfaturile medicului » conţine 2 volume din care primul de 226 pagini, al 2-lea de 255 pagini.

« Este o lucrare de popularizare a medicinei şi în special a terapeuticei.

« Ordinea în care diferitele chestiuni sunt tratate nu a fost supusă niciunei sistematizări.

« Astfel spre exemplu găsim hemofilia alături de zona, epistaxis alături de reumatism şi boalele de inimă, spasmofilia alături de « boalele molipsitoare », etc.

« Lucrarea e prezentată pentru premiul Constantinide de 3.000 lei şi poate fi luată în consideraţie în acest sens ».

22. *Premiul Neuschotz*, de 3.500 lei, s'a acordat d-lui *P. Murea* pentru « Istoricul timbrelor poştale româneşti 1858—1938. Valoarea şi importanţa lor culturală şi filatelică ». (Timişoara, 1938), pe baza următorului raport al d-lui *I. Simionescu :*

« Nu este o lucrare folositoare numai pentru filatelişti, ci prin orânduirea materiei, prin consideraţiunile generale introductive reprezintă o privire scurtă asupra evenimentelor principale istorice, culturale, cu prilejul cărora s'au fabricat anumite timbre.

« Cele dintâi mărci postale emise în Moldova la 1858 arată începutul organizaţiunii sistematice a gospodăriei de stat. După Unirea Principatelor (1862) timbrele poartă efigia domnitorului Cuza, până la 1866 când încep a fi tipărite mărcile cu efigia Domnitorului Carol I. Urmează apoi diferite timbre comemorative, dela cele jubilare din 1891 până la ale comemorării de 20 ani a Unirii din urmă (1938).

« Seriile sunt complete, variate, cu reproduceri, unele în colori, reuşite. Studiul lor este metodic, descrierea clară.

« Lucrarea întreagă arată o muncă conştiincioasă, o pricepere de specialitate vădită, ceea ce merită o încurajare pentru autor.

« O recomand comisiunii pentru premiere, cu convingerea că prin aceasta Academia Română prețuește munca și cercetarea din orice domeniu ar fi ».

23. *Premiul de 100.000 lei instituit de Ministerul Aerului și Marinei*, s'a acordat d-lui *Maior I. Bungescu* pentru lucrarea în manuscris cu titlul « Memoriu asupra aparatului central de preparație și conducere a tragerii a.a. Sistem Maior Bungescu Md. 1935 », pe baza următorului raport al d-lui *N. Vasilescu Karpen :*

« După o introducere în care arată pericolul aerian și mijloacele de a-i face față, autorul descrie aparatele de tragere antiaeriană indirectă, construit de D-sa din anul 1926, și pe care le-a perfecționat succesiv, ajungând la aparatul Md. 1935 simplificat, care face obiectul principal al memoriului.

« Aparatul Bungescu centralizează regularea tragerii unei întregi baterii de tunuri, și este așezat la oarecare distanță de baterie. Ochirea nu se mai face la fiecare tun în parte, ci numai de aparat, iar tunurile urmează automat mișcarea aparatului.

« Dificultatea tragerii antiaeriene o constitue extrema mobilitate a țintei.

« Aparatul Burgescu, ține seama de poziția și mișcarea avionului, precum și de vânt, întrebuințând metoda grafică, mai puțin supusă greșelilor ca calculul.

« Din memoriu rezultă că aparatul a fost experimentat cu succes.

« Lucrarea d-lui Maior Bungescu are o valoare științifică și practică remarcabilă, rezultat al unei competințe desăvârșite, dar și al unei munci și preocupări continue timp de 15 ani.

« Merită încurajarea Academiei ».

24. *Premiul de Virtute Mavroyeni în București*, în valoare de 100.000 lei, s'a acordat soților Vasile și Ana Ioniță, din București (Fundătura Lotru, 4) (Grivița), pe baza următoarei propuneri a Comisiunii pentru acordarea premiului:

« Comisiunea adunându-se în sala secției științifice și ascultând referatul Părintelui NICOLAE M. POPESCU a constatat următoarele:

« I. Până la 31 Decemvrie 1940, au intrat la biurou 35 de cereri. Dintre acestea o cerere a fost respinsă de biuroul Academiei întrucât nu împlinea « dispozițiile concursului.

« II. Din cele 34 de cereri, 28 din ele prezentau cazuri care nu intrau iarăși în dispozițiile premiului (8 cereau premiul pe motiv de sărăcie sau bătrânețe; 3 pe motiv de văduvie cu copii; 9 că își îngrijesc părinții sau frații; 1 că-și îngrijește doi nepoți cu mamă, și cu trimiteri în străinătate; 5 pentru motive netemeinice; 1 i s'a dat premiul prima oară; 1 pentru că îngrijește de un coleg neputincios dar avându-și pensia lui).

« III. Din restul de șase cereri, Comisia, după bună chizbuință, s'a oprit la soții *Vasile* și *Ana Ioniță* din Fundătura Lotru Nr. 4 cartierul Grivița, pentru cuvintele următoare:

« 1. Vasile Ioniță în vârstă de 74 de ani, a fost 32 de ani factor postal, începându-și slujba cu doi lei pe zi. Dar s'a strâns din toate și și-a cumpărat un locșor pe care și-a ridicat o căsuță, lungită cu vremea ca un tramvaiu din cele prea folosite.

« 2. A avut 15 copii. Din aceștia îi trăiesc 7 (șapte). Pe toți i-a dat prin școli, și fiind și ei copii buni au ieșit oameni cu rost: unul este inginer electro-mecanic, deținătorul recordului național de distanță pe avion fără motor, alții sunt funcționari, alții ucenici, o fată măritată locuește la el, doi gemeni sunt ucenici, o fetiță de 13 ani învață la un liceu comercial.

« 3. A crescut la el acasă un nepot orfan de mamă și de tată, zicând: e păcat de acest copil să rămână în sat (în Sebeș) fără tată, fără mamă, fără frați, fără surori, pe mâini străine, slugă. Unde mănâncă ai mei șapte, mănâncă și el al optulea». Astăzi nepotul e ucenic, cu școală industrială, la U.C.B. Este de 18 ani și se chiamă: Vichentie Cerghit.

« 4. Cererea nu-i făcută de ei și nici nu știu de ea. Ci cunoscuții au înaintat-o adăugând că sunt pildă în cartier, cu impozitele la zi plătite, fără procese în vieață, chiar fără a fi fost vreodată martori.

« Eu am fost la fața locului și am constatat că toate cele scrise în cerere sunt adevărate.

« Pentru această vieață de muncă cinstită, pentru creșterea bună, în sărăcie, a atâtor copii, pentru creștineasca faptă a creșterii unui nepot orfan și pentru cuvintele cunoscuților, propunem la premiul de virtute din această sesiune pe soții Vasile și Ana Ioniță din Fundatura Lotru, Nr. 4 (Grivița) ».

D-l Președinte C. RĂDULESCU-MOTRU a adus la cunoștința plenului că ieri a fost primit în audiență de Majestatea Sa Regele Carol al II-lea, Protectorul și Președintele de Onoare al Instituțiunii noastre. D-sa a expus Majestății Sale programul discursurilor de recepțiune ținute de noii membri ai Academiei și lucrările efectuate în cursul actualei sesiuni generale.

D-l Președinte urează d-lui Alexandru Marcu bună venire printre noi.
D-l ALEX. MARCU, membru corespondent, mulțumește.

D-l Secretar general ALEX. LAPEDATU, în referire la Regulamentul pentru Serviciile Academiei, face următoarea propunere:

« In regulamentul pentru serviciile Academiei, votat în această sesiune generală, se stabilesc, cinci grade de funcțiuni, în care s'au încadrat toate funcțiunile din serviciile de administrație ale Academiei. Nu s'au încadrat însă și funcțiile din serviciul Bibliotecii, întru cât acestea, au cu totul alt caracter și alte denumiri. Delegațiunea roagă să fie autorizată să echivaleze și aceste din urmă funcțiuni cu cele cinci grade de funcțiuni ale Regulamentului nostru ».

— Se dă Delegațiunii autorizarea propusă.

D-l LIVIU REBREANU, în numele Comisiunii de trei membri numite pentru examinarea lucrărilor făcute în 1939—1940, citește următoarea Dare de seamă:

« Raportul secretarului nostru general oglindește fidel activitatea Academiei Române în anul 1939—1940.

« Ne-au bucurat distincțiile colegilor noștri, mai ales că ele se răsfrâng și asupra Academiei: d-nii N. Iorga și I. Petrovici au fost proclamați doctori *honoris causa* ai Universității din Alger, d-l S. Pușcariu membru corespondent al Academiei de Științe din Berlin, d-l D. Gusti membru corespondent al Academiei de Științe Morale și Politice din Paris, d-l Gr Antipa medaliat de Comisiunea Internațională pentru explorarea științifică a Mării Mediterane, etc. Asemenea cinstiri din partea străinătății dovedesc prețuirea crescândă de care se bucură reprezentanții culturii românești și peste hotare.

« Moartea lui N. Drăganu, ales abia în sesiunea trecută membru activ, a fost o grea pierdere pentru instituția noastră unde avea numai prieteni, ca și pentru filologia și istoria vechei literaturi române pe care le-a cultivat cu neobosită râvnă și mult apreciate rezultate. Deopotrivă ne-a îndurerat pierderea membrilor de onoare N. Condiescu, N. Costăchescu, Oscar Niculescu, Charles Bémont, Célestin Bouglé și a membrilor corespondenți Harold Temperley și Mathias Friedwagner a căror amintire o vom păstra cu toată pietatea.

« Imbucurătoare este creșterea constantă a comunicărilor. In 27 ședințe publice s'au ținut 35 conferințe din variate domenii. Ședințele publice mențin contactul direct cu prietenii și admiratorii cei mai frecvenți ai Academiei. Pentru a nu înstrăina acest public dela ședințele noastre, am vrea să sugerăm ca să se rezerve comunicările de strictă specialitate pentru ședințele cu public ale secțiilor, iar în ședințele plenare să se admită numai comunicări de interes mai general, accesibile unui număr mai mare de curioși. Astfel s'ar ajunge, credem, să se poată păstra o ședință pe lună pentru lucrările în secții, cum se prevede în regulament și cum ar fi nevoie spre o cât mai rodnică activitate a secțiilor.

« Două ședințe solemne au fost onorate de participarea M. Sale Regelui — comemorarea lui Eminescu și a lui Maiorescu, ambele cu răsunet puternic în conștiința mare românească. — Deopotrivă de interesante au fost și comunicările comemorative pentru Ion Creangă, N. Teclu, Teodor Șerbănescu și Adam Smith. Ar fi de dorit, ne îngăduim a adăuga, ca Academia să nu scape nicio ocazie de a-și aminti, prin astfel de solemnități de toți înaintașii de seamă din toate ramurile culturii naționale.

« Relațiile Academiei Române cu marile instituții similare străine și participarea colegilor noștri la toate marile manifestări intelectuale din lume au făcut progrese frumoase. Situația internațională a împiedecat mare parte din participările proiectate. Să sperăm că viitorul va permite reluarea legăturilor și intensificarea lor.

« Interesul ce-l arată instituțiile străine publicațiilor Academiei nu poate decât să ne măgulească și să ne îndemne să satisfacem toate cererile,

chiar dacă ar trebui să se mai sporească tirajul lucrărilor mai căutate.

« Cu toate că Academia nu urmărește beneficii pe urma publicațiilor sale, s'ar impune o difuzare a lor mai largă și mai comercială. Numai așa efectul lor ar deveni mai puternic și mai general...

« Au sporit și în acest an legatele și fundațiunile încât a fost nevoie de o mică sesiune extraordinară pentru a le omologa. Sunt semne ale încrederii constante ce o are toată lumea românească în gospodăria conștiincioasă a instituției noastre.

« Toate colecțiile Academiei se află în necontenită creștere spre îndreptățita noastră mândrie. Iar bursele, ajutoarele și subvențiile s'au acordat atât de conștiincios încât putem fi deplin asigurați că ele își vor atinge scopurile respective. Revizuirea regulamentului premiilor e într'adevăr o necesitate din ce în ce mai simțită în interesul revalorizării prestigiului acestor distincții prin care Academia ține contactul viu cu mișcarea culturală și o dirijează.

« Raportul atrage luarea aminte asupra datei însemnate ce o constitue împlinirea, în anul viitor, a trei sferturi de secol dela înființarea Academiei Române. Astfel se va putea pregăti o comemorare demnă a acestui eveniment de o importanță superioară pentru cultura noastră.

« Activitatea Academiei a fost rodnică și binefăcătoare în toate privințele. Gospodăria cuminte, prudentă și totuși dinamică a instituției noastre poate fi arătată ca exemplu tuturor organizațiilor și instituțiilor românești. Meritul de căpetenie pentru această gospodărie revine Secretarului nostru general a cărui muncă statornică și abnegație colegială se cuvinte să fie recunoscute și subliniate. Noi îi aducem aici toate mulțumirile »

— Se ia act și se exprimă mulțumiri Comisiunii.

D-l Secretar general ALEX. LĂPĔDATU cetește următoarea *Dare de seamă despre lucrările efectuate în actuala sesiune generală*:

Domnilor Colegi,

« Pentru împlinirea lucrărilor înscrise în programa actualei sesiuni generale am consacrat un număr de 16 ședințe, fiind necesar să prelungim durata reglementară a sesiunii cu o ședință. Patru din aceste ședințe au fost consacrate recepțiunii noilor noștri colegi, d-lor Liviu Rebreanu, Victor Slăvescu, Dr C I. Parhon și Gh Macovei, iar a cincea, cea de astăzi, proclamării premiilor decernute de Academie în acest an. Pentru comunicări publice s'a ținut o singură ședință, în care colegul nostru d-l I. Lupaș a făcut o comunicare despre Emanuel Gozsdu.

« In restul de 11 ședințe, am luat cunoștință, din rapoartele Comisiunilor respective de activitatea Bibliotecii în cursul anului încheiat, cu care prilej colegul nostru d-l General R. Rosetti ne-a înfățișat realizările la Bibliotecă în cei cinci ani de când i s'a încredințat mandatul de Conservator al Bibliotecii, — de mersul școalelor întreținute de Academie, — de bursele date în acest an, hotărînd în același timp și bursele ce urmează

a se acorda în viitorul an şcolar, — de marea lucrare a *Dicţionarului limbii române* avizând asupra măsurilor ce trebuesc luate pentru a accelera această lucrare şi alegând comisiunea specială a Dicţionarului pentru viitor, — de ajutoarele şcolare date din fondul I. Fětu în anul trecut, aprobând propunerea Comisiunii Fondului ca în viitorul an şcolar aceste ajutoare să se dea în judeţele Tighina şi Caraş, — de activitatea Cabinetului nostru numismatic în anul încheiat şi de desvoltarea pe care a luat-o Fundaţiunea Ioan I. Dalles în al optulea an de existenţă. In fine am luat cunoştinţă cu multă plăcere şi satisfacţie de distincţiunea acordată de Academia Regală de Ştiinţe din Belgrad colegului nostru d-l Pompeiu care a fost ales membru corespondent al acestei Academii.

« In altă ordine de lucrări, s'a acordat *Premiul de Vitrute Mavroyeni*, în valoare de 100.000 lei, din acest an şi aţi hotărît publicarea unui nou premiu din acest fond spre a fi dat în viitoarea sesiune generală ordinară.

« Ce priveşte fondurile noastre am fixat întrebuinţarea veniturilor fondurilor C. G. Vernescu şi Maria Antachi pentru anul viitor; ne-am dat consimţământul ca 200.000 lei din cei 300.000 donaţi de Ministerul Aerului şi Marinei să se folosească de Secţiunea ştiinţifică, am statornicit apoi normele de administrare a fondurilor Josefina Stoicescu, Matei Drăghiceanu, Amelia Aprihăneanu, Aristiţa şi Gheorghe Stan zis Roman, Ioan C. Michail, Mihail Vâlsan, Felicia Dr. Raţiu, Ing. Ion Teodoreanu, Arhitect Petre Antonescu, Prof. Ing. Cristea Otin, Elena General Perticari-Davilla, Victor Georgescu şi Dr. Grosovici, reglementându-le.

« In sfârşit am dat vot pentru acceptarea legatului testat Instituţiunii noastre de defuncta Rozina Jitianu şi pentru primirea daniei manuscriselor rămase pe urma regretatului nostru coleg Ovid Densusianu, pe care ne-a făcut-o d-na Elena Puşcariu. Asupra primirii altor legate şi donaţiuni s'a autorizat Delegaţiunea să decidă, după ce se va putea lămuri mai de aproape situaţia lor.

« Din grija de a asigura în viitor o cât mai bună administrare a domeniilor agricole şi forestiere, s'a ales Comisiunea Bunurilor mobiliare şi imobiliare. Necesitatea instituirii acestei Comisiuni, prevăzută de noul nostru Regulament General, a fost pusă în evidenţă şi prin expunerea situaţiei patrimoniale a Academiei Române, pe care am făcut-o într'un raport special prezentat tocmai în vederea alegerii Comisiunii de care e vorba.

« Preocuparea care ne-a reţinut însă mai mult atenţiunea a fost fără îndoială alegerea personalităţilor vrednice de a ocupa locurile rămase vacante de pe urma încetării din vieaţă a colegilor noştri dela Secţiunea literară Oct. Goga, — al cărui loc se afla liber încă de acum doi ani — şi N. Drăganu, a cărui moarte prematură nu i-a îngăduit să îndeplinească nici cel puţin un an dela chemarea sa printre noi ca membru activ.

« Insuşindu-ne prin votul nostru propunerea făcută cu unanimitate de voturi de Secţiunea literară, am ales cu mare majoritate de voturi pe d-l Nichifor Crainic membru activ în locul regretatului Oct. Goga. A rămas însă neocupat locul regretatului N. Drăganu, de oarece nici Secţia literară în termenul de 8 zile cerut de art. 25 din Statute, nici

Colegiul Extraordinar de candidare convocat conform aceluiași articol, în a 10-a zi a sesiunii, pentru a alege pe candidatul de propus votului plenului, n'au ajuns să întrunească în jurul vreunei din cele trei candidaturi propuse în Secțiunea literară voturile cerute de regulament. Acest loc a rămas așa dar, vacant, până la viitoarea sesiune generală ordinară.

« Printre membrii de onoare am trecut din rândul membrilor corespondenți pe scriitorul și folkloristul de seamă d-l Artur Gorovei și pe Rev. Părinte Vitalien Laurent, Directorul Institutului francez de Studii Bizantine din București. De asemenea am ales membru de onoare pe marele sculptor al vremurilor noastre Ivan Mestrović, realizatorul statuelor Regilor Carol I și Ferdinand I și pe distinsul scriitor sârb Iovan Dučić, fost ambasador al Jugoslaviei în țara noastră până acum câteva zile. In sfârșit tot printre membrii noștri de onoare am chemat pe unul din cei mai activi promotori ai amiciției italo-române și în același timp un distins linguist pe d-l Giulio Bertoni, profesor la Universitatea din Roma și membru al Academiei Italiei.

« Printre membrii corespondenți români au fost aleși la Secțiunea literară, în locul devenit vacant prin trecerea d-lui Artur Gorovei printre membrii de onoare, pe d-l Alexandru Marcu, profesor de limba și literatura italiană la Universitatea din Capitală, iar la Secțiunea științifică pe d-nii Ing. N. Caranfil, Ion Atanasiu, profesor de geologie la Universitatea din Iași și Radu Cernătescu, profesor de chimie la Universitatea din Iași.

« Aceste alegeri le-ați întregit cu alegerea Biroului Academiei pentru anul academic 1940—1941, realegând pe d-l Coleg C. Rădulescu-Motru ca Președinte și ca Vicepreședinți pentru aceeași perioadă de timp pe d-nii I. Petrovici din partea Secțiunii literare, Pr. N. M. Popescu din partea Secțiunii istorice și Gh. Ionescu-Șișești din partea Secțiunii științifice.

« Am adăugat, în sfârșit, la aceste alegeri, reînnoirea, prin vot, a mandatului d-lui coleg General R. Rosetti de Conservator al Bibliotecii și Colecțiilor, pentru o nouă perioadă de cinci ani.

« Un interes cu totul deosebit a fost dat chestiunii jubileului de 75 de ani, al Instituțiunii noastre. In raportul meu asupra lucrărilor Academiei Române din anul expirat, s'a arătat că în anul viitor se împlinesc 75 de ani dela înființarea Instituțiunii noastre. Această însemnată dată din istoria Academiei Române trebuind să fie sărbătorită, — după chibzuite desbateri, s'a conchis că programul festivităților să se stabilească după sugestiile emise în cursul discuției și după ce vom avea cuvântul în această privință al Majestății Sale Regelui, ca Patron și Președinte de Onoare al Instituțiunii noastre.

« Potrivit propunerii Secțiunii literare, Instituțiunea noastră va consacra în cursul lunii Octomvrie viitor o ședință pentru comemorarea lui Vasile Alecsandri cu prilejul semicentenarului morții poetului. Colegii noștri d-nii Dim. Caracostea și Nichifor Crainic au fost însărcinați de Secțiune să rostească cuvântările comemorative, înfățișând opera poetului sub diferitele ei aspecte. In afară de aceasta la 22 August, ziua morții marelui poet, se va oficia un parastas la mausoleul din Mircești.

« In ordinea financiară, am dat vot de descărcare asupra gestiunii Academiei pe anul expirat şi am aprobat proiectul de buget pentru anul 1940—1941, cu un spor excepţional şi temporar de scumpete la lefurile funcţionarilor, dând în acelaşi timp autorizare Delegaţiunii să modifice în cursul anului cifrele din buget potrivit împrejurărilor. In şedinţa de ieri am ales Comisiunea financiară pentru anul viitor bugetar.

« Am aprobat şi gestiunea pe 1939 şi proiectul de buget al Fundaţiunii şi spitalului Fundaţiunii Familiei « Menachem H. Elias » pentru anul viitor, menţinând mandatele delegaţilor noştri în Consiliul de conducere al acelei Fundaţiuni.

« In câteva şedinţe ne-am ocupat de perfectarea textelor unora din regulamentele noastre. O şedinţă am consacrat-o, astfel, punerii în concordanţă a Regulamentului Serviciilor Academiei cu prevederile Regulamentului general pentru lucrările Academiei.

« Printre lucrările acestei sesiuni se afla şi modificarea Regulamentului premiilor Academiei. Comisiunea însărcinată cu întocmirea noului regulament, după un studiu amănunţit al problemelor pe care le ridică reglementarea premiilor noastre, a fost de părere şi plenul a aprobat ca votarea acestui regulament să se amâne la o eventuală sesiune generală extraordinară sau la viitoarea sesiune generală ordinară. Intre timp Comisiunea va întocmi anteproiectul şi îl va distribui d-lor colegi, cu rugămintea de a-i comunica propunerile sau observaţiile Domniilor lor.

« O propunere pentru modificarea Statutelor la art. 15, 16 şi 18 a fost retrasă; în schimb s'a adăugat la art. 57 din Regulamentul General pentru lucrările Academiei un alineat care hotărăşte remunerarea, după anumite norme, şi autorilor din afară de Academie. Asemenea s'a limitat durata comunicărilor publice la aproximativ o jumătate de oră, pentru expunerea orală.

« Am încheiat lucrările în şedinţa de astăzi consacrată proclamării premiilor pe care Instituţiunea noastră le-a acordat în această sesiune potrivit hotărîrilor Secţiunilor şi propunerilor diferitelor Comisiuni speciale ».

D-l Dr. GR. ANTIPA, reluând chestiunea medaliei de aur propusă de D-sa spre a fi înfiinţată de Academie pentru distingerea personalităţilor sau lucrărilor de mare valoare, zice că această propunere va trebui să fie votată cât mai de grabă, eventual chiar într'o sesiune generală extraordinară. In acelaşi timp D-sa e de părere ca prima medalie să fie conferită Aceluia care protejează Instituţiunea noastră, Majestăţii Sale Regelui.

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU ridică şedinţa, declarând închisă actuala sesiune generală ordinară.

CONCURSURI PENTRU PREMIILE ACADEMIEI ROMÂNE

PUBLICATE ÎN 1940

1. PREMII PENTRU CĂRŢI PUBLICATE

I. PREMII GENERALE

1. *MARELE PREMIU NĂSTUREL*, de 12.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941 unei cărţi scrise în limba română, *cu conţinut de orice natură*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1937 până la 31 Decemvrie 1940.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru acest premiu, este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

NOTĂ. — In privinţa *Premiilor Năsturel* se pun în cunoştinţa publicului următoarele dispoziţiuni din codicilul răposatului C. Năsturel-Herescu:

« In tot anul Societatea Academică Română va avea a premia din veniturile Fondului *Năsturel* o carte tipărită originală, în limba română, care se va socoti de către Societate ca cea mai bună publicaţiune apărută în cursul anului; însă aceste premii vor fi de două specii:

« 1. In trei ani consecutivi, de-a-rândul, se va decerne câte un premiu de patru mii lei noi, No. 4.000 L. n., *minimum*, la cea mai bună carte apărută în cursul anului expirat.

« 2. Iară în al patrulea an, se va decerne un premiu fix de douăsprezece mii Lei noi, No. 12.000 L. n., carele se va numi « *Marele Premiu Năsturel* », operei care va fi judecată ca publicaţiunea de căpetenie ce va fi apărut în cursul celor patru ani precedenţi. Acest premiu nu se va putea decerne unei lucrări, care va fi obţinut deja unul din premiile anuale, decât defalcând dintr'însul valoarea premiului precedent.

«Operele ce se vor recompensa cu această a doua serie de premii vor trata cu preferință despre materiile următoare:

« *a)* Scrieri serioase de istorie și de științele accesorii ale istoriei, preferindu-se cele atingătoare de istoria țărilor române;

« *b)* Scrieri de religiune ortodoxă, de morală practică și de filosofie;

« *c)* Scrieri de științe politice și de economie socială;

« *d)* Tratate originale despre științele exacte;

« *e)* Scrieri enciclopedice, precum și dicționare de istorie și de geografie, în care să intre și istoria și geografia României; dicționare generale sau parțiale de științe exacte, de arte și de meserii, de administrațiune și jurisprudență și alte asemenea lucrări utile și bine întocmite;

« *f)* Cărți didactice de o valoare însemnată ca metodă și ca cuprins;

« *g)* Dicționare linguistice în limba românească, mai ales pentru limbile antice și orientale, adică limba latină, elenă, sanscrită, ebraică, arabă, turcă, slavonă veche și altele;

« *h)* Publicațiuni și lucrări artistice de o valoare serioasă, adică relative la artele plastice, arhitectura, sculptura, gravura, pictura și chiar opere muzicale serioase, pe care aceste toate Societatea Academică Română le va putea aprecia, atunci când își va întinde activitatea ei și asupra tuturor materiilor de bele-arte;

« *i)* Scrieri de pură literatură română, în proză și în versuri, precum poeme, drame și comedii serioase — mai ales subiecte naționale — și orice alte opere de înaltă literatură. Acestora mai cu seamă aș dori să se acorde « *Marele Premiu Năsturel* », când vor fi judecate ca având un merit cu totul superior, spre a se da astfel o încurajare mai puternică desvoltării literaturii naționale ».

2. *PREMIUL ASOCIAȚIUNII CRAIOVENE* pentru desvoltarea învățământului public, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941, pentru o carte didactică, în limba română, apărută în anii 1938—1940.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940.*

3. *PREMIUL N. CHRISSOVELONI*, de 2.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1941, prin comisiune specială de 7 membri, celor mai bune lucrări asupra comerțului, publicate în limba română, în anii 1938—1940.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940.*

4. *PREMIUL ARHITECT PETRE ANTONESCU,* de 15.000 lei, se va da în sesiunea generală din 1941 unui arhitect român, care va fi contribuit, prin construcțiuni de arhitectură românească, după planurile sale, la renașterea și propășirea arhitecturii naționale, prin continuarea și adaptarea tradițiilor la cerințele artei și tehnicei noi,

Premiul se va putea acorda și tinerilor arhitecți diplomați pentru lucrările de diplomă, atunci când proiectul de construcție, care a servit drept teză de diplomă, constitue o concepție artistică de arhitectură românească tradițională.

Termenul pentru depunerea cererilor de înscriere la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

5. *PREMIUL GENERAL GEORGESCU TEODOR*, de 10.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1942, celei mai bune lucrări *cu conținut de Drept sau științe*, apărută dela 1 Ianuarie 1938 până la 31 Decemvrie 1941.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1941*.

6. *PREMIUL «EUFIMIA și IOAN ANDREI PROFESORI»*, de 3.500 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1943 celei mai bune scrieri conținând *Predici bisericești duminicale și ale sărbătorilor sfinților prăznuiți de Sfânta Biserică creștină ortodoxă*, printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1939 până la 31 Decemvrie 1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1942*.

7. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei [1]), se va da în sesiunea generală din 1943 celei mai de seamă opere de compoziție: *Pictură* sau *Sculptură*, ce se va fi produs în cursul anilor 1938—1942.

Termenul înscrierii la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1942*.

8. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1944 celei mai de seamă *lucrări muzicale*, operă și simfonie, compusă și executată în cursul anilor 1938—1943.

Termenul înscrierii la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1943*.

NOTĂ. — In privința *Premiilor C. Hamangiu* pentru *pictură* sau *sculptură* și pentru *lucrări muzicale* se pun în vedere concurenților următoarele recomandațiuni, în conformitate cu dorința întemeietorului premiilor:

1. Lucrarea de pictură sau sculptură să fie expusă într'un salon oficial sau într'un local destul de accesibil publicului pentru a putea fi judecată de oricine.

2. Lucrarea muzicală să fie o lucrare superioară ca idee și concepție, de preferință inspirată de specificul sufletului românesc și să fi fost executată într'un concert public.

---

[1]) Premiile Hamangiu, trecute în actul de donație în sumă de 200 000 lei fiecare, au trebuit să fie micșorate la 100.000 lei, din cauza reducerii veniturilor fondului Hamangiu.

9. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1945 celei mai de seamă *lucrări juridice*, de filosofie sau de doctrină a Dreptului român, — de preferinţă cu subiect din istoria vechiului Drept românesc public şi privat. Pot lua parte la concurs lucrări publicate în cursul anilor 1939—1944. Se permite să se depună la concurs şi lucrări în manuscris. In acest caz, din valoarea premiului se va tipări lucrarea premiată, autorul acesteia rămânând cu drepturile de autor şi cu restul sumei neîntrebuinţate pentru tipărire.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs şi într'un exemplar a manuscriselor, este până la *31 DECEMVRIE 1944*.

10. *PREMILU ANASTASIE STOLOJANU*, de 3.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1946 pentru cea mai bună lucrare *cu cuprins de orice natură*, apărută dela 1 Ianuarie 1940 până la 31 Decemvrie 1945, sau pentru o descoperire sau invenţiune efectuată sau în curs de efectuare, de un vădit interes general, făcută dela 1 Ianuarie 1940 până la 31 Decemvrie 1945.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1945*.

II. PREMIILE SECŢIUNII LITERARE

11. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941, celei mai de seamă *lucrări dramatice* (dramă sau comedie) sau celui mai bun *volum de poezii*, printre cele publicate în cursul anilor 1935—1940.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

12. *PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE*, de 3.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1941, pentru scrieri de *literatură*, *filologie* sau *de artă*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1938 până la 31 Decemvrie 1940.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

13. *PREMIUL IOAN C. MIHAIL*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941 pentru cea mai bună lucrare *literară, în proză sau în versuri*, din cele publicate dela 1 Ianuarie 1936 până la 31 Decemvrie 1940.

Termenul depunerii, la cancelaria Academiei, în 5 exemplare a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

14. *PREMIUL ELENA ȘI GHEORGHE M. VLASTO*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941 pentru *opere de pictură*. (Deciz. 30 Mai 1939).

Termenul înscrierii la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

15. *PREMIUL ELENA ȘI GHEORGHE M. VLASTO*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941 pentru *opere de sculptură*. (Deciz. 30 Mai 1939).

Termenul înscrierii la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

16. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1942, celei mai de seamă lucrări de *critică literară*, printre cele publicate în cursul anilor 1936—1941.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1941*.

NOTĂ. — Cu privire la *Premiile C. Hamangiu* pentru *roman*, *lucrări dramatice* sau *volum de poezii* și lucrări de *critică literară*, se pun în vedere concurenților următoarele recomandațiuni, în conformitate cu dorința întemeietorului premiilor:

1. Lucrările de roman să aibă de preferință subiectul lor luat din vieața românească; să fie de o superioară înălțime morală și să fie scrise în cea mai curată și frumoasă limbă românească.
2. Lucrările dramatice, în afară de recomandațiunile de mai sus, să fie și de o deosebită valoare literară pe lângă valoarea lor scenică.
3. Lucrările de critică literară să ajute la îndrumarea și însănătoșirea creațiunilor literare românești.

17. *PREMIUL STATULUI ELIADE RĂDULESCU*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1942, pentru o scriere *literară* sau de *filologie*, care se va judeca cea mai meritorie printre cele publicate în anii 1940—1941.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la *31 DECEMVRIE 1941*.

18. *PREMIUL ECATERINA I. C. BOLINTINEANU*, de 2.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1942, celei mai bune publicațiuni asupra *Educației*, printre cele apărute în cursul anilor 1940—1941.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1941*.

19. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1942, pentru scrieri de *literatură* sau de *filologie* cu cuprinsul moral (în înțelesul că sunt excluse numai scrierile

contrare moralei), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate în anii 1939—1941.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1941*.

20. *PREMIUL C. RĂDULESCU-CODIN*, de 3.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1942 unei lucrări de folklor cuprinzând fie material nou folkloristic adunat de autor, fie mai ales un studiu asupra materialului existent, lucrare care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în cursul anilor 1939—1941.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1941*.

21. *PREMIUL Dr. CORNEL NICOARĂ*, de 12.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943, pentru o scriere de *literatură* sau de *filologie*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1940—1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1942*.

22. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1946 celui mai de seamă *roman*, printre cele publicate în cursul anilor 1940—1945.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs este până la *31 DECEMVRIE 1945*.

III. PREMIILE SECŢIUNII ISTORICE

23. *PREMIUL LEON GH. PALLADE*, de 80.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1941 cele mai bune lucrări *cu caracter economic*, apărută dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1940.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

24. *PREMIUL ELENA ŞI GHEORGHE M. VLASTO*, de 50.000 lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1941 pentru *lucrări juridice* apărute dela 1 Ianuarie 1936 până la 31 Decemvrie 1940.

Termenul depunerii la Cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

25. *PREMIUL ELENA ŞI GHEORGHE M. VLASTO*, de 50.000 lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1941 pentru *lucrări juridice* apărute dela 1 Ianuarie 1936 până la 31 Decemvrie 1940.

Termenul depunerii la Cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

26. *PREMIUL ELENA ȘI GHEORGHE M. VLASTO*, de 40.000 lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1941 pentru *lucrări juridice* apărute dela 1 Ianuarie 1936 până la 31 Decemvrie 1940.

Termenul depunerii la Cancelaria Academiei, în cinci exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

27. *PREMIUL VASILE PÂRVAN*, de 30.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941 pentru lucrări tipărite sau descoperiri *arheologice*, cele mai însemnate făcute în țară, printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1939 până la 31 Decemvrie 1940.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

28. *PREMIUL C. G. VERNESCU*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941 pentru *publicațiuni sociale și economice* apărute dela 1 Ianuarie 1936 până la 31 Decemvrie 1940.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propusc pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

29. *PREMIUL C. G. VERNESCU*, de 35.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941 pentru *publicațiuni juridice* apărute dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1940.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

30. *PREMIUL STATULUI GHEORGHE ASACHI*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941, pentru o scriere *istorică*, *economică*, *juridică*, *filosofică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1939 și 1940.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

31. *PREMIUL CAMEREI DE COMERȚ ȘI INDUSTRIE Circ. I Turnu-Măgurele*, de 15.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941, pentru o lucrare în legătură fie cu economia și productivitatea agricolă a județului Teleorman, fie cu istoria și starea lui socială.

Pot concura lucrări publicate dela 1 Ianuarie 1936 până la 31 Decemvrie 1940.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru acest premiu, este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

32. *PREMIUL Dr. CORNEL NICOARĂ*, de 12.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1941 pentru o scriere *istorică, economică, juridică, filosofică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1938—1940.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

33. *PREMIUL ECATERINA I. C. BOLINTINEANU*, de 2.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941 celei mai bune lucrări asupra *ştiinţei Dreptului*, dintre cele apărute în cursul anilor 1939—1940.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

34. *PREMIUL PROFESOR GEORGE VÂLSAN*, de 15.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941 celei mai bune lucrări *geografice* sau *etnografice* dintre cele apărute în cursul anilor 1936—1940.

Termenul depunerii la Cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMBRIE 1940*.

35. *PREMIUL HAGI VASILE*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1942, pentru scrieri privitoare la *comerţul român în trecut şi în prezent*, publicate în timpul dela 1 Ianuarie 1937 până la 31 Decemvrie 1941.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1941*.

36. *PREMIUL NEUSCHOTZ*, de 3.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1942 pentru o scriere de *istorie*, de *filosofie* sau *juridică*, care sa va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1939 până la 31 Decemvrie 1941.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE* 1941.

37. *PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE*, de 3.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1942, pentru scrieri *sociale* sau *istorice*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1939 până la 31 Decemvrie 1941.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1941*.

38. *PREMIUL GRIGORE C. ANGELESCU*, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943 pentru o scriere de *istorie*, de *filosofie* sau *juridică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1939 până la 31 Decemvrie 1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la *31 DECEMVRIE 1942*.

39. «*SUBVENȚIA TRIENALĂ C. CHIRU*», în valoare de 22.500 lei, se va da în sesiunea generală din 1943 pentru lucrări în curs de elaborare sau de desăvârșire, spre a permite unui cercetător lipsit de mijloace și meritos ca să-și continue sau să-și termine o lucrare de vădit interes.

Solicitarea subvenției se face printr'un memoriu adresat, în două exemplare, Cancelariei Academiei până la *31 DECEMVRIE 1942*, — memoriu în care se va arăta scopul și motivarea lucrării, starea în care se găsește și destinația ce se va da sumei primite.

Notă. — Membrii activi, de onoare și corespondenți ai Academiei nu pot solicita subvenția.

Membri activi pot însă — prin depuneri de memorii — propune alți cercetători, care consimt la aceasta în scris, până în ziua deschiderii sesiunii generale respective (Decız. 28 Mai 1938).

40. *PREMIUL GH. CHIȚU*, de 3.000 lei se va da în sesiunea generală din 1943 pentru o scriere de *istorie*, de *filosofie* sau *juridică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1940 până la 31 Decemvrie 1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1942*.

41. *PREMIUL V. ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1943 pentru scrieri *istorice*, *economice*, *juridice*, *filosofice*, cu cuprins moral (în înțelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1940 până la 31 Decemvrie 1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplre, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1942*.

IV. PREMIILE SECȚIUNII ȘTIINȚIFICE

42. *PREMIUL I. OROVEANU*, de 70.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941 celei mai meritoase lucrări sau descoperiri

în știința medicală, publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1940.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

43. *PREMIUL ȘTEFAN DEMETRESCU-VERGU*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941 pentru o scriere de *natură silvică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1940.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

44. *PREMIUL ADINA și COLONEL PAUL STRĂJESCU*, de 8.800 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941 celei mai bune lucrări, scrisă în limba română, tratând o temă, prin care, datorită cercetărilor personale experimentale de ordin bacteriologic, fiziologic sau farmacodinamic, făcute la om sau animale, să se fi adus o contribuțiune etiologiei, patogeniei, fizio-patogeniei sau terapeuticei unei afecțiuni din domeniul medicinei interne. Pot concura lucrări apărute dela 1 Ianuarie 1938 până la 31 Decemvrie 1940.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

45. *PREMIUL PROFESORULUI PETRE ANTONESCU dela POLITEHNICĂ*, de 7.000 Lei, pentru promovarea economiei forestiere române, se va da în sesiunea generală din 1941 pentru cea mai bună lucrare de amenajament aplicată pe teren, cu rezultate satisfăcătoare, timp de cel puțin cinci ani.

Termenul depunerii lucrărilor la cancelaria Academiei este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

NOTĂ. — Concurenților la acest premiu se pun în vedere următoarele dispozițiuni din regulamentul fondului:

« Tratamentul aplicat pădurii respective va fi codrul, cu tăieri progresive sau în formă de ochiuri sau grupe, iar masivele de rășinoase pure în amestec de foioase și chiar numai de foioase din regiunea muntoasă mai cu seamă dotată cu rețea complicată de drumuri sau care se vor crea; se va întrebuința metoda de amenajament zisă de control a lui Gurnaud-Biolley, iar în pădurile de stejar pedunculat din regiunea de câmpie a țării și anume acolo unde anii de sămânță bogați sunt foarte rari, fie din cauza înghețurilor târzii de primăvară, fie a atacului insectelor, etc., solul fiind în același timp foarte expus inerbării, în scopul de a se utiliza și anii parțiali de sămânță, se va aplica metoda codrului etajat, cum o numește

Puton, care a întrebuințat-o într'o pădure de fagi din Vosgi sau « futaie claire », cum o definește Huffel, care o preconizează pentru pădurile de stejar din Nord-Estul Franței aflătoare în condițiile de mai sus, din care cauză îi poartă și numele ».

46. *PREMIUL Dr. EM. RIEGLER*, de 12.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941 celei mai meritoase lucrări din *clinica terapeutică* sau din *terapeutica generală*, publicată dela 1 Ianuarie 1939 până la 31 Decemvrie 1940.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

47. *PREMIUL GRIGORE ALEXANDRESCU*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941 celei mai bune scrieri din domeniul *chimiei aplicate* — organică sau anorganică — cu caracter industrial, care va fi apărut dela 1 Ianuarie 1934 până la 31 Decemvrie 1940.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a scrierilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

48. *PREMIUL DR. VICTOR BABEȘ*, de 20.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941, unei lucrări tipărite în limbile română, franceză sau germană, de către un Român. Lucrarea se va referi la acele subiecte din domeniul medicinei, care vor fi în legătură directă cu lucrările defunctului Dr. Victor Babeș, fie că aduc date nouă la acele constatate de el, fie că confirmă constatările sale contestate de alții.

Se pot prezenta la concurs lucrări apărute în decursul anilor 1935—1940.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

49. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1941 pentru scrieri cu *conținut științific*, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științe aplicate în genere), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate în anii 1938—1940.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

50. *PREMIUL Dr. CALISTRAT GROSOVICI*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941 celei mai bune lucrări de *medicină* sau, în lipsă, unei lucrări *științifice*, printre cele apărute dela 1 Ianuarie 1938 până la 31 Decemvrie 1940.

Lucrările pot fi publicate în româneşte sau într'una din limbile: franceză, germană, italiană, engleză sau latină.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940.*

51. *PREMIUL INGINER ION APRIHĂNEANU*, de 20.000 lei se va da în sesiunea generală din 1941 pentru cea mai bună lucrare de *Electro-mecanică*, apărută în anii 1937—1940.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940.*

52. *PREMIUL STATULUI LAZĂR*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1942, pentru o scriere *cu conţinut ştiinţific*, în înţelesul ştiinţelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie şi ştiinţele aplicate în genere), care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1940 până la 31 Decemvrie 1941, sau pentru cea mai importantă *invenţiune ştiinţifică*, făcută dela 1 Ianuarie 1940 până la 31 Decemvrie 1941.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1940.*

53. *PREMIUL DE ENTOMOLOGIE AL PROFESORULUI GH. N. FINŢESCU*, de 2.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1942, celei mai bune lucrări care va trata despre una din insectele care vatămă pomii roditori şi fructele lor. Lucrarea va fi făcută sub formă de monografie şi va fi tratată numai din punct de vedere biologic şi cu aplicaţiuni practice relative la stârpirea acestor insecte. Observaţiile biologice vor trebui să fie făcute în ţara noastră şi relative la pomii cultivaţi de noi.

Se pot prezenta pentru concurs lucrări apărute dela 1 Ianuarie 1939 până la 31 Decemvrie 1941.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1941.*

54. *PREMIUL ION TEODOREANU INGINER INSPECTOR GENERAL*, de 25.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1942 pentru o lucrare originală din domeniul disciplinelor care se predau la Facultăţile de *Construcţii şi Electro-Mecanică*, sau din acela al disciplinelor *Aviaţie şi Armament*.

Se pot prezenta la concurs lucrări apărute dela 1 Ianuarie 1936 până la 31 Decemvrie 1941.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1941.*

55. *PREMIUL ION TEODOREANU INGINER INSPECTOR GENERAL* de 25.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1942

pentru cea mai bună lucrare relativă la *boalele respiratorii, în special tuberculoza.*

Se pot prezenta la concurs lucrări apărute dela 1 Ianuarie 1936 până la 31 Decemvrie 1941.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1941.*

56. *PREMIUL VICTOR GEORGESCU*, de 5.000 lei, se va da în sesiunea generală din 1942 pentru cea mai bună lucrare de *Chimie* făcută în România, privind în special utilizarea industrială a materiei prime indigene, apărută în cursul anilor 1936—1941.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1941.*

57. *PREMIUL Dr. CORNEL NICOARĂ*, de 12.000 lei, *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1942 pensru scrieri *cu conținut științific,* în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științele aplicate în genere), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate în anii 1939—1941.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemlpare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1941.*

58. *PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE*, de 3.000 Lei, *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1943, pentru scrieri cu *conținut științific*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1940 până la 31 Decemvrie 1942.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1942.*

59. *PREMIUL ILIE R. BOROȘIU*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1944 celei mai bune lucrări de *medicină chirurgicală*, publicată în decursul anilor 1938—1943, în românește sau într'una din limbile: franceză, germană, engleză, italiană sau latină.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1943.*

* * *

NOTĂ. — Se pun în vedere concurenților următoarele articole din *Regulamentul pentru premiile literare, istorice și științifice*, votat de Academie la 8 Martie 1906 cu modificările aduse la 27 Mai 1919, la 26 Mai 1924, la 27 Mai 1930 și 16 Mai 1933:

« *Art. 4. Operele publicate* vor fi prezentate la concurs în câte 5 exemplare, depuse cu o cerere scrisă și semnată de autor sau de un membru

activ ori corespondent al Academiei, cerere în care se va arăta totdeauna anume premiul la care concurează.

« Orice membru activ al Academiei poate propune spre premiare o lucrare apărută până la finele anului precedent, pe care o socoteşte că merită să fie luată în considerare. *Propunerea făcută cu adeziuuea autorului, însoţită de un raport motivat scris şi de 5 exemplare ale lucrării*, va fi adusă la cunoştinţa tuturor membrilor Comisiunii respective sau Secţiunilor cel mai târziu în primele trei zile ale sesiunii ordinare a Academiei, arătându-se premiul pentru care se face propunerea.

« Un autor nu poate prezenta în acelaşi an aceeaşi scriere la mai multe premii, nici mai multe scrieri la diferite premii.

« O scriere prezentată la un premiu nu mai poate fi mutată la altul după trecerea termenului de prezentare (31 Decemvrie), fixat în art. 3. *Această mutare se poate face însă prin deciziunea Secţiunii sau Comisiunii care decide asupra acordării premiilor.*

« *Art. 5.* O scriere prezentată într'un an la un premiu şi nepremiată poate fi prezentată în anii următori la concursul aceluiaşi sau al altui premiu, numai dacă este preînnoită în părţi esenţiale în nouă ediţiune, publicată de autor în vieaţă.

« *Art. 6.* Operele publicate de Academie, făcute din iniţiativa sau cu ajutorul ei, nu pot fi admise la concursul premiilor. De asemenea nu pot fi admise la concurs opere postume.

« *Art. 7.* La concursul premiilor poate fi admisă nu numai o operă întreagă, ci şi parte dintr'o operă cu condiţiune ca această parte să fie completă.

« *Art. 9.* La premiile Năsturel — conform testamentului — pot fi admise numai scrieri în limba română; *la premiile Eliade-Rădulescu, Lazăr, Adamachi, sunt admise şi opere scrise de autori români sau străini într'una din limbile latină, italiană, franceză, germană sau engleză, dacă întreg cuprinsul operei va trata despre pământul sau neamul românesc, despre istoria, limba sau literatura românească.*

« *Art. 10.* Traducerile din limbi străine în limba română pot fi premiate numai dacă sunt făcute de pe operele clasice şi, prin dificultăţile învinse ale unei perfecte traduceri în versuri româneşti, vor constitui adevărate opere literare ale limbii române ori — prin anexarea de explicări şi note ştiinţifice cu totul proprii traducătorului — îşi vor fi însuşit meritele unei lucrări originale în limba română.

« *Art. 11.* Toate lucrările, fie tipărite, fie manuscrise, prezentate la vreunul din premiile Academiei, trebue să fie scrise cu ortografia Academiei.

« *Art. 12.* Operele publicate anonime sau pseudonime vor putea fi admise la concurs, iar autorii, spre a primi premiile acordate vor trebui să probeze proprietatea lor ».

---

2. PREMII PENTRU LUCRĂRI PUSE LA CONCURS CU SUBIECTE DATE

I. PREMIILE SECŢIUNII LITERARE

1. *PREMIUL STATULUI ELIADE RĂDULESCU*, de 50.000 lei, se va da în sesiunea generală din 1941 celei mai bune lucrări prezentate în manuscris tratând subiectul :

Gheorghe Bariț, cu bibliografia analitică a periodicelor conduse de el. (Deciz 20 Mai 1939).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1940.*

2. *PREMIUL G-RAL CONSTANTIN și MARIA BURGHELE*, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941, celui mai bun manuscris de compunere *literară*, *istorică* sau *didactică*, având drept principal scop răspândirea și cultivarea în sufletul poporului nostru a frumoaselor principii de morală creștină. (Deciz. 24 Mai 1929).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1940.*

3. *PREMIUL V. ADAMACHI*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941 celei mai bune lucrări în manuscris, tratând subiectul:

Bibliografia analitică a revistei « Familia » din Oradea. (Deciz. 24 Mai 1938).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1940.*

4. *PREMIUL ALEXANDRU IOAN CUZA*, de 6.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941 celei mai bune lucrări în manuscris cu subiectul:

Traducerile românești în versuri din teatrul francez. (Deciz. 24 Mai 1938).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1940.*

5. *PREMIUL TH. D. SPERANŢIA*, de 10 000 lei, se va da în sesiunea generală din 1941 celei mai bune lucrări în manuscris, care va trata subiectul:

Simţul psihologic şi spiritul satiric în opera lui Th. D. Speranţia. (Deciz. 21 Aprilie 1939)

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1940.*

6. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5 000 lei, se va da în sesiunea generală din 1942 celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Ortografia română (principii de orientare). (Deciz. 20 Mai 1939).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1941.*

7. *PREMIUL PRINCIPESA ALINA ŞTIRBEI*, de 8.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1942 celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Ideile directive ale proiectelor de reformă şcolară în România dela 1866. (Deciz. 24 Mai 1938).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1941.*

8. *PREMIUL STATULUI ELIADE RĂDULESCU*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943 celei mai bune lucrări prezentate în manuscris tratând subiectul:

Neologismul în limba română dela 1800 (istoric, tendinţe, critică şi glosar). (Deciz. 27 Mai 1939).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1942.*

9. *PREMIUL STATULUI ELIADE RĂDULESCU*, de 50.000 lei, se va da în sesiunea generală din 1943 celei mai bune lucrări în manuscris, tratând subiectul:

Studiu critic comparativ asupra traducerilor evangheliilor, dela Coresi până astăzi. (Deciz. 27 Mai 1939).

Notă. — Se va ţinea seamă de isvorul slavon, grecesc şi latin. Lucrarea va avea un glosar comparativ, având ca bază textul grecesc.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1942.*

10. *PREMIUL AT. TONCOVICEANU*, de 1.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943 celei mai bune lucrări prezentate în manuscris, tratând subiectul:

Folklorul unui sat. (Deciz. 31 Mai 1940).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1942.*

II. PREMIILE SECŢIUNII ISTORICE

11. *PREMIUL ALEXANDRU IOAN CUZA*, de 20.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941 sau în oricare sesiune următoare, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor.

Punctele de căpetenie ale programului sunt cele următoare:

1. Teritoriul colonizaţiunii romane în ţările din dreapta şi din stânga Dunării de jos.
2. Teoriile vechi şi noi despre originea şi locuinţele Românilor în cursul evului mediu.
3. Migraţiunea popoarelor în ţările dunărene şi înrâuririle reciproce dintre barbari şi elementul roman, dela părăsirea Daciei Traiane până la înfiinţarea Imperiului bulgar.
4. Românii şi Bulgarii în timpul Imperiului bulgar şi al celui româno-bulgar şi relaţiunile lor cu popoarele din stânga Dunării.
5. Originea Principatelor Române.

Lucrarea va fi întemeiată pe un studiu cât mai amănunţit şi conştiincios al izvoarelor antice şi medievale: autori, inscripţiuni, documente şi orice resturi ale vechimii, utilizându-se şi toponimia, limba, şi în genere orice fântână ce ar putea contribui la lămurirea chestiunii.
— (Deciz. 5 Aprilie 1900 şi 25 Martie 1904).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1940.*

12. *MARELE PREMIU REGELE FERDINAND*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941 pentru cea mai bună lucrare despre:

Vieaţa şi faptele lui Tudor Vladimirescu şi starea socială şi culturală din timpul său. (Deciz. 7 Iunie 1921).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1940.*

13. *PREMIUL BASARABIEI IN MEMORIA LUI I. C. BRĂTIANU*, în efecte, de nominal Lei 6.500 şi 4.004 Lei în numerar, se va da în sesiunea generală din 1941 pentru cea mai bună lucrare despre:

Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei şi rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă. — (Deciz. 6 Iunie 1923).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1940.*

14. *PREMIUL GENERAL R. ROSETTI*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941 pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Figuri mai caracteristice din Războiul Independenţei din 1877—78. (Deciz. 31 Mai 1928).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1940.*

15. Un premiu de 2.000 Lei, oferit de d-l *Mihail Pizanty*, se va da în sesiunea generală din 1941, pentru cea mai bună lucrare, care va trata subiectul:

Problema exportului cerealelor româneşti în debuşeurile naturale în raport cu concurenţa cerealelor străine. — (Deciz. 28 Mai 1936).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1940.*

16. *PREMIUL EPISCOPIEI ARGEŞULUI*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1942, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Istoria Episcopiei Argeşului. (Deciz. 31 Mai 1940).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1941.*

17. *PREMIUL EPISCOPIEI HUŞILOR*, de 20.000 lei, se va da în sesiunea generală din 1941 celei mai bune lucrări cu subiectul:

Istoria Episcopiei Huşilor. (Deciz. 17 Mai 1938).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1940.*

18. *PREMIUL COMITETULUI NAŢIONAL COOPERATIST*, de 30.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941, celui mai bun manuscris despre:

Cooperaţie. (Deciz. 16 Aprilie 1937).

Manuscrisul va cuprinde trei părţi:

1. Scurt istoric al Cooperaţiei în România întregită.

2. Scurtă privire asupra stării actuale a cooperativelor la noi, cu arătarea celor care au o firească desvoltare.

3. Sistemul de cooperative care ar fi mai folositor și mai natural în România, bizuit pe particularitățile economice și etnice ale țării.

Manuscrisul va corespunde unei cărți, format obișnuit, cu cel mult 300 pagine de tipar.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1940.*

19. *PREMIUL AT. TONCOVICEANU*, de 1.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Monografia elementului românesc într'o localitate orășănească din Ardeal. — (Deciz. 19 Mai 1938).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1940.*

20. *PREMIUL MINISTERULUI CULTELOR ȘI ARTELOR*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1942 pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Biografii de ierarhi din sec. XVII, — (Deciz. 30 Mai 1940).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1941.*

21. *PREMIUL STATULUI GH. ASACHI*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1942 pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Contribuțiunea Românilor din Banat în veacul al XIX-lea la progresul Statului român.. — (Deciz. 27 Mai 1940).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1941.*

22. *PREMIUL V. ADAMACHI*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1942 pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Literatura de recomandații (morale) la Români în întâia jumătate a secolului al XIX-lea. — (Deciz. 19 Mai 1938).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1941.*

23. *PREMIUL G. SAN MARIN*, de 2.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1942 pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Directivele economice-politice ale lui Dionisie P. Marțian. — (Deciz. 19 Mai 1938).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1941*.

24. *PREMIUL IOAN și EMILIA Dr. RAȚIU*, de 25 000 lei, se va da în sesiunea generală din 1942 pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Vieața și activitatea D-rului Ioan Rațiu și a soției sale Emilia. — (Deciz. 27 Mai 1940).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1941*.

25. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Studiu asupra istoriei orașului Lugoj. — (Deciz. 27 Mai 1940).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1942*.

III. PREMIILE SECȚIUNII ȘTIINȚIFICE

26. *PREMIUL STATULUI GH. LAZĂR*, de 50.000 lei, se va da în sesiunea generală din 1941 petru cea mai bună lucrare tratând subiectul:

Despre biologia și migrațiunile scrumbiei albastre (Scomber scombrus) în apele Mării Negre. (Deciz. 27 Mai 1939).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

27. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941 celei mai bune lucrări cu subiectul:

Studii fitogeografice și ecologice asupra unei asociații halofite din țară. — (Deciz. 23 Mai 1938).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

28. *PREMIUL ANASTASIE FĔTU*, de 3.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941 celei mai bune lucrări cu subiectul:

Un manual cu subiect din Științele Naturale pure sau aplicate. — (Deciz. 23 Mai 1938).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1940*.

29. *PREMIUL GENERAL IOAN CARP și MARIA CARP*, de 7.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1942 pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Metode de luptă contra secetei în România. — (Deciz. 23 Mai 1938).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1941*.

30. *PREMIUL AT. TONCOVICEANU*, de 1000 lei, se va da în sesiunea generală din 1942 pentru o lucrare cu subiectul:

Studiul sistematic și fitogeografic al unei regiuni din țară. (Deciz. 27 Mai 1939).

Termenul prezentări manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1941*.

31. *PREMIUL Dr. VICTOR BABEȘ*, de 20.000 lei, se va da în sesiunea generală din 1943 pentru o lucrare cu subiectul:

Variantele virusului rabic; histopatologie și imunitate. — (Deciz. 28 Mai 1940).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1942*.

IV. PREMII SPECIALE

32. *PREMIUL TOMA și IOAN N. SOCOLESCU*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1943, celei mai bune lucrări cu subiectul:

Construcțiuni civile rurale, concepute, studiate și realizate ca opere de arhitectură românească. — (Deciz. 7 Iunie 1940).

Termenul prezentării lucrărilor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1942*.

* * *

NOTĂ. — Concurenților la premiile cu subiecte date se pun în vedere următoarele articole din *Regulamentul Premiilor Academiei:*

« *Art. 19.* Manuscrisele se vor prezenta la concurs în termenul fixat în art. 3 (până la 31 Decemvrie), fără nume de autor, purtând o deviză sau *motto;* ele vor fi însoțite de un plic sigilat, pe care va fi reprodusă deviza sau *motto* din fruntea manuscrisului și în care se va afla închis numele autorului. Acest plic se va deschide numai dacă lucrarea va fi premiată.

« Manuscrisele, care nu vor fi scrise curat și lizibil, nu vor fi luate în cercetare.

« *Art. 21.* Valoarea premiului acordat unei lucrări în manuscris se va număra autorului numai după ce lucrarea va fi tipărită.

« *Art. 22.* Manuscrisele nepremiate vor fi restituite autorilor, cari le vor cere şi îşi vor dovedi proprietatea la cancelaria Academiei prin deschiderea plicului cu numele lor; manuscrisele nereclamate în timp de un an dela pronunţarea rezultatului, vor rămânea proprietatea Academiei şi vor fi încorporate în Bibliotecă, în colecţiunea manuscriselor ».

* *

Se atrage atenţiunea că, în conformitate cu deciziunea luată în şedinţa dela 22 Mai 1932 şi cu deciziunea Delegaţiunii Academiei dela 23 Iunie 1933, Academia Română nu va plăti premiile publicate decât după încasarea veniturilor dela fondurile respective.

ACADEMIA ROMÂNĂ

LA 1 IUNIE 1940

DELEGAȚIUNEA

Președintele Academiei Române	RĂDULESCU-MOTRU, C.
Vice-președinți: din Secțiunea Literară . .	PETROVICI, I.
din Secțiunea Istorică	POPESCU, Pr. N. M.
din Secțiunea Științifică .	IONESCU-ȘIȘEȘTI, Gh.
Secretar general (pe 7 ani, 1939—1946) .	LĂPĔDATU, Alex.

MEMBRII ACTIVI

I. SECȚIUNEA LITERARĂ

Președinte: CIOBANU, St. (București). — Ales la 10 Octomvrie 1918.
Vicepreședinte: REBREANU, Liviu (București). — Ales la 25 Mai 1939.
Secretar: (pe 7 ani, 1937—1944): CAPIDAN, Th. (Buc.) — Ales la 23 Mai 1935.
BLAGA, Lucian (Cluj). — Ales la 28 Mai 1936.
BRĂTESCU-VOINEȘTI, I. Al. (București). — Ales la 10 Octomvrie 1918.
CARACOSTEA, Dim. (București). — Ales la 26 Mai 1938.
CRAINIC, Nichifor (București). — Ales la 20 Mai 1940.
ENESCU, George (București). — Ales la 27 Mai 1932.
MURNU, Gh. (București). — Ales la 4 Iunie 1923.
PETRAȘCU, Gh. (București). — Ales la 27 Mai 1936.
PETROVICI, I. (București). — Ales la 24 Mai 1934.
PUȘCARIU, Sextil (Cluj) — Ales la 19 Mai 1914.
RĂDULESCU-MOTRU, C. (București). — Ales la 4 Iunie 1923.
SADOVEANU, Mihail (Iași) — Ales la 1 Iunie 1921.
Loc vacant.

II. SECȚIUNEA ISTORICĂ

Președinte: RĂDULESCU, Andrei (București). — Ales la 2 Iunie 1920.
Vicepreședinte: POPESCU, Preot Nicolae M. (București). — Ales la 5 Iunie 1923.

Secretar: (pe 7 ani, 1938—1945): ROSETTI, General Radu (Bucureşti). — Ales la 24 Mai 1934.
BĂNESCU, Nicolae (Bucureşti). — Ales la 23 Mai 1936.
CUZA, A. C. (Iaşi). — Ales la 25 Mai 1936.
DRAGOMIR, Silviu (Bucureşti). — Ales la 25 Mai 1928.
GUSTI, Dim. (Bucureşti). — Ales la 4 Iunie 1919.
IORGA, Nicolae (Bucureşti). — Ales la 26 Mai 1910.
LĂPĔDATU, Alexandru (Bucureşti). — Ales la 10 Octomvrie 1918.
LUPAŞ, Ioan (Cluj). — Ales la 17 Mai 1916.
MEHEDINŢI, Simeon (Bucureşti). — Ales la 19 Mai 1915.
NEGULESCU, P. P. (Bucureşti). — Ales la 23 Mai 1936.
NISTOR, Ioan I. (Cernăuţi). — Ales la 19 Mai 1915.
SLĂVESCU, Victor (Bucureşti). — Ales la 20 Mai 1939.
TITULESCU, Nicolae (Bucureşti). — Ales la 28 Mai 1935.

III. SECŢIUNEA ŞTIINŢIFICĂ

Preşedinte: ANTIPA, Grigore (Bucureşti). — Ales la 14 Mai 1910.
Vicepreşedinte: POMPEIU, Dimitrie (Bucureşti). — Ales la 24 Mai 1934.
Secretar: (pe 7 ani, 1939—1946): SĂVULESCU, Traian (Bucureşti). — Ales la 25 Mai 1936.
BOGDAN, Petre (Iaşi). — Ales la 4 Iunie 1926.
CIUCĂ, Dr. M. (Bucureşti). — Ales la 24 Mai 1938.
INCULEŢ, Ion (Iaşi). — Ales la 10 Octomvrie 1918.
IONESCU-ŞIŞEŞTI, Gh. (Bucureşti). — Ales la 25 Mai 1936.
MACOVEI, Gh. (Bucureşti). — Ales la 22 Mai 1939.
MRAZEC, Ludovic (Bucureşti), — Ales la 11 Aprilie 1905.
PARHON, C. I. (Bucureşti). — Ales la 22 Mai 1939.
RACOVIŢĂ, Emil, (Cluj). — Ales la 2 Iunie 1920.
SIMIONESCU, Ioan (Bucureşti). — Ales la 18 Mai 1911.
SPACU, Gh. (Bucureşti). — Ales la 25 Mai 1936.
VASILESCU KARPEN, N. (Bucureşti). — Ales la 6 Iunie 1923.
VOINOV, Dim. (Bucureşti). — Ales la 1 Iunie 1927.

MEMBRII DE ONOARE

M. S. CAROL II, *Regele României*,
Membru de onoare, 17 Mai 1921
Preşedinte de onoare şi Protector al Academiei Române
8 Iunie 1930

M. S. VICTOR EMANUEL III, Regele Italiei, al Albaniei
şi Impărat al Etiopiei,
6 Martie 1890

A. S. R. NICOLAE, *Principe al României*,
28 Mai 1929

ACHARD Charles (Paris).— Ales la 27 Mai 1932.
ANGELESCU Dr. Const. (Bucureşti).— Ales la 24 Mai 1934. 5
ANTONESCU Petre (Bucureşti).— Ales la 30 Mai 1936.
BALDACCI Antonio (Bologna.— Ales la 29 Mai 1913.
BALTHAZARD Dr. V. (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919.
BÉDIER Joseph (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919.
BENEŞ Edouard (Praga). — Ales la 30 Mai 1934 10
BERTHELOT Daniel (Paris). — Ales la 11 Mai 1919.
BERTONI Giulio (Roma). — Ales la 25 Mai 1940.
BRUNSCHVICG Léon (Paris). — Ales la 31 Mai 1935.
BOREL Emile (Paris). — Alas la 24 Mai 1934.
BOMPIANI Enrico (Roma). — Ales la 26 Mai 1936. 15
CAGNAT René (Paris). — Ales la 10 Iunie 1926.
CANCICOV Mircea (Bucureşti) — Ales la 22 Iunie 1937.
CARADJA Aristide (Grumăzeşti). — Ales la 28 Mai 1930.
CARCOPINO Jérôme (Paris). — Ales la 8 Iunie 1926.
CARTAN Élie (Paris). — Ales la 27 Mai 1931. 20
CAULLERY Maurice (Paris). — Ales la 28 Mai 1928.
CAYEUX Lucien (Paris). — Ales la 26 Mai 1936.
CHALOUPECKY W. (Bratislava). — Ales la 31 Mai 1938.
CHARLÉTY Sebastien (Paris). — Ales la 31 Mai 1935.
CIOTORI D. N. (Londra). — Ales la 26 Mai 1936. 25
CLARK Dr. Charles Upson (New Haven, U. S. A.) — Ales la 26 Mai 1923.
COTTON Aimé (Paris).— Ales la 31 Mai 1938.

CROCE Benedetto (Neapol).— Ales la 12 Iunie 1921.
CUMONT Franz (Bruxelles).— Ales la 10 Iunie 1926.
DĂNĂILĂ N. (Bucureşti). — Ales la 29 Mai 1939. 30
DANIELOPOLU Dr. D. (Bucureşti).— Ales la 31 Mai 1938.
DAVID Emanuel (Bucureşti).— Ales la 25 Mai 1936.
DE LA RONCIÈRE Charles (Paris).— Ales la 7 Iunie 1919.
DELEHAYE Pr. Hippolyte (Bruxelles).— Ales la 12 Iunie 1924.
DEL VECCHIO Giorgio (Roma).— Ales la 29 Mai 1933. 35
DE MARTONNE Emmanuel (Paris).— Ales Corespondent la 26 Mai 1912, de onoare la 7 Iunie 1919.
DE SANCTIS Gaetano (Roma).— Ales la 12 Iunie 1924.
DIEHL Charles (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
DÖLGER Franz (Munchen). — Ales la 31 Mai 1939.
DONICI Nicolae (Dubosarii-Vechi).— Ales la 23 Mai 1922. 40
DRAGOMIRESCU Mihail (Bucureşti).— Ales la 4 Iunie 1938.
DUČIĆ Iovan (Belgrad). — Ales la 30 Mai 1940.
DUMAS Georges (Paris).— Ales la 25 Mai 1933.
FERMI Enrico (Roma).— Ales la 4 Iunie 1938.
FOCILLON Henri (Lyon).— Ales Corespondent la 1 Iunie 1922, de onoare la 8 Iunie 1926. 45
GÉNY Fr. (Nancy).— Ales la 31 Mai 1935.
GHEORGHIU Vasile (Cernăuţi).— Ales la 31 Mai 1938.
GHICA-BUDEŞTI N. (Bucureşti).— Ales la 28 Mai 1937.
GINI Corrado (Roma).— Ales la 4 Iunie 1938.
GOROVEI Artur (Folticeni). — Ales Corespondent la 28 Mai 1915, de onoare la 25 Mai 1940. 50
GRÉGOIRE Henri (Bruxelles).— Ales la 3 Iunie 1938.
GRIGNARD Victor (Lyon).— Ales la 11 Iunie 1925.
GUILLET Léon (Paris).— Ales la 27 Mai 1931.
HARTLEY Sir Charles (Londra) — Ales la 16 Aprilie 1907.
HEISENBERG W. (Leipzig).— Ales la 31 Mai 1938. 55
JACOB Charles (Paris).— Ales la 27 Mai 1938.
JOSSERAND L. (Lyon).— Ales la 4 Iunie 1938.
KENYON Sir Frederic (Londra).— Ales la 12 Iunie 1924.
KOLBENHEYER Erwin Guido (Munchen) — Ales la 31 Mai 1939
KROFTA Camil (Praga).— Ales la 3 Iunie 1938. 60
LACEA Const (Cluj) — Ales la 29 Mai 1939.
LACROIX Albert (Paris).— Ales la 28 Mai 1931.
LANCIANI Rodolfo (Roma).— Ales la 10 Iunie 1920.
LĂPĔDATU Ioan (Cluj).— Ales la 25 Mai 1936.
LAPICQUE Louis (Paris).— Ales la 30 Mai 1936. 65
LAURENT Vitalien, Rev. (Bucureşti). — Ales Corespondent la 1 Iunie 1938, de onoare la 28 Mai 1940.
LAVERAN Ch. L. A. (Paris).— Ales la 29 Mai 1914.
LEBESGUE Henry (Paris).— Ales la 6 Iunie 1923.

LEVADITI Dr. C. (Paris).— Ales Corespondent la 24 Mai 1910, de onoare la 10 Iunie 1916.
LUGEON Maurice (Lausanne).— Ales la 24 Mai 1934. 70
MAC IVER, Robert M (New York).— Ales la 4 Iunie 1938.
MANIU Iuliu (Bădăcin).— Ales la 7 Iunie 1919.
MARIE Pierre (Paris).— Ales la 28 Mai 1912.
MAUNIER René (Paris).— Ales la 4 Iunie 1938.
MAZURKIEVICZ Ştefan (Varşovia).— Ales la 24 Mai 1934. 75
MEISNER C. (Iaşi).— Ales la 31 Mai 1934.
MESTROVIĆ Ivan (Belgrad). — Ales la 28 Mai 1940.
MEYNIAL Dr. E. (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
MILLET Gabriel (Paris).— Ales la 12 Iunie 1921.
MIRONESCU Gh. G. (Bucureşti). — Ales la 31 Mai 1939. 80
MONTEL Paul (Paris).— Ales Corespondent la 22 Mai 1929, de onoare la 27 Mai 1932.
MOROZEWICZ Iosef (Varşovia).— Ales la 28 Mai 1928.
MOSCICKI Ignacy (Varşovia).— Ales la 22 Iunie 1937.
MYLLER Alex. (Iaşi). — Ales la 27 Mai 1938.
NEGULESCU Paul (Bucureşti).— Ales la 30 Mai 1936. 85
NICODIM Patriarhul României (Bucureşti).— Ales la 15 Oct. 1918.
NICOLAE Bălan, Mitropolit (Sibiu).— Ales la 10 Iunie 1920.
NICOLAE Colan, Episcop (Cluj).— Ales la 31 Mai 1938.
NIGGLI Paul (Zurich).— Ales la 28 Mai 1937.
OLIVIER-MARTIN Fr. (Paris).— Ales la 3 Iunie 1938. 90
ORTIZ Ramiro (Padova).— Ales Corespondent la 10 Iunie 1920, de onoare la 24 Mai 1934.
PANTAZI Emanuel (Bucureşti).— Ales la 28 Mai 1929.
PARIBENI Roberto (Roma).— Ales la 8 Iunie 1926.
PATERNO Em. (Roma).— Ales la 11 Iunie 1925.
PATSCH Karl (Viena).— Ales la 25 Mai 1933. 95
PENDE Nicola (Genova).— Ales la 31 Mai 1935.
PÉREZ Charles (Paris).— Ales la 26 Mai 1936.
PERRIN Jean (Paris).— Ales la 28 Mai 1930.
PERRONCITO Eduard (Torino).— Ales la 5 Iunie 1922.
PETROVITCH Michael (Belgrad).— Ales la 31 Mai 1938. 100
PICARD Emile (Paris).— Ales la 19 Mai 1911.
PICK Behrendt (Gotha).— Ales la 29 Mai 1914.
PLOPU George (Oradea).— Ales la 28 Mai 1934.
POPE William Jackson (Cambridge).— Ales la 11 Iunie 1925.
POPESCU Ştefan (Bucureşti).— Ales la 30 Mai 1936. 105
PRESAN Const. Mareşal (Bucureşti).— Ales la 7 Iunie 1923.
PUAUX Gabriel (Viena).— Ales la 26 Mai 1933.
RAMSAY Sir William (Edinburgh).— Ales la 12 Iunie 1924.
RAYLEIGH Lord John William Strutt (Londra).— Ales la 22 Mai 1924.
RIPERT Georges (Paris). — Ales la 31 Mai 1939. 110
RIST Charles (Paris).— Ales la 28 Mai 1931.

ROULE Louis (Paris).— Ales la 26 Mai 1936.
ROUSSY Dr. G. (Paris).— Ales la 24 Mai 1934.
SABATIER Paul (Toulouse).— Ales la 11 Iunie 1925.
SAINT-AULAIRE Comte (Paris).— Ales la 28 Mai 1929. 115
SERGENT Emile (Paris).— Ales la 28 Mai 1930.
SETON-WATSON R. W. (Londra).— Ales la 26 Mai 1923.
SEVERI Francesco (Roma).— Ales la 31 Mai 1938.
SIERPINSKI W. (Varşovia).— Ales Corespondent la 27 Mai 1932, de onoare la 28 Mai 1934.
SLAVIK Francisc (Praga).— Ales la 28 Mai 1937. 120
SOMBART Werner (Berlin).— Ales la 28 Mai 1931.
SOROKIN Pitirim A. (Cambridge, Massachusetts).— Ales la 4 Iunie 1938.
STURZA Dr. Marius (Cluj).— Ales la 3 Iunie 1938.
ŞTIRBEY Barbu (Bucureşti).— Ales la 28 Mai 1929.
TĂTĂRESCU G. I. (Bucureşti).— Ales la 22 Iunie 1937. 125
TĂUŞAN Gr. (Bucureşti).— Ales la 29 Mai 1939.
UEBERSBERGER Hans (Berlin).— Ales la 29 Mai 1939.
VĂCĂRESCU Elena (Paris).— Aleasă la 11 Iunie 1925.
VILLAT Henri (Paris).— Ales la 3 Iunie 1938.
VOLTERRA Vitto (Roma).— Ales la 29 Mai 1913. 130
ZAVORAL Metodiu (Praga).— Ales la 7 Iunie 1919.

MEMBRII CORESPONDENŢI

I. LA SECŢIUNEA LITERARĂ

Români:

ADAMESCU Gheorghe (Bucureşti). — Ales la 12 Iunie 1921.
AGÂRBICEANU Ioan (Cluj).— Ales la 5 Iunie 1919.
BĂRBULESCU Ilie (Iaşi).— Ales la 4 Aprilie 1908.
BASSARABESCU I. A. (Ploeşti).— Ales la 25 Mai 1909.
BEZA Marcu (Ierusalim).— Ales la 4 Iunie 1923.
BREDICEANU Tiberiu (Braşov).— Ales la 26 Mai 1937.
CARTOJAN Nicolae (Bucureşti).— Ales la 1 Iunie 1929.
GHIBU Onisifor (Cluj).— Ales la 5 Iunie 1919.
GIUGLEA GH. (Cluj).— Ales la 28 Mai 1936.
HALIPA Pantelimon (Chişinău).— Ales la 15 Octomvrie 1918.
HODOŞ Enea (Sibiu).— Ales la 23 Martie 1904.
IORDAN Iorgu (Iaşi). — Ales la 30 Mai 1934.
MANIU Adrian (Bucureşti).— Ales la 31 Mai 1933.
MARCU Alexandru (Bucureşti). Ales la 31 Mai 1940.
MUNTEANU Basil (Paris). — Ales la 25 Mai 1939.
OPRESCU G. (Bucureşti).— Ales la 27 Mai 1938.
PAPAHAGI Pericle (Silistra).— Ales la 26 Mai 1916.
PILLAT Ion (Bucureşti).— Ales la 26 Mai 1936.
PROCOPOVICI Alexe (Cluj).— Ales la 5 Iunie 1919.
RĂDULESCU-POGONEANU Ioan (Bucureşti).— Ales la 4 Iunie 1919.
SIMIONESCU-RIMNICEANU M. (Bucureşti). — Ales la 5 Iunie 1919.
ŞTEFĂNESCU-GOANGĂ Florian (Cluj).— Ales la 28 Mai 1937.
TOROUŢIU Ilie (Bucureşti) .— Ales la 26 Mai 1936.
TZIGARA-SAMURCAŞ Al. (Bucureşti).— Ales la 3 Iunie 1938.
VIANU Tudor (Bucureşti).— Ales la 28 Mai 1935.

Străini:

BARTOLI Matei (Turin).— Ales la 29 Mai 1914
BRÖNDAL Viggo (Copenhaga). —Ales la 30 Mai 1936.
GAMILLSCHEG Ernst (Berlin).— Ales la 30 Mai 1929.
GASELEE Stephan (Cambridge).— Ales la 25 Mai 1933.

JABERG Karl (Berna) — Ales la 29 Mai 1939. 5
JOKL Norbert (Wien) — Ales la 30 Mai 1929.
MESNARD Pierre (Alger) — Ales la 25 Mai 1939.
ROQUES Mario (Paris) — Ales la 29 Mai 1914.
SANDFELD-JENSEN Kr. (Copenhaga).— Ales la 18 Mai 1911.
SKOK Petar (Zagreb).— Ales la 30 Mai 1929. 10
TAGLIAVINI Carol (Bologna).— Ales la 1 Iunie 1928.
WARTBURG W. v. (Leipzig).— Ales la 28 Mai 1937.
WEDKIEWICZ Stanislau (Cracovia).— Ales la 30 Mai 1929.
ZAUNER Ad. (Graz) — Ales la 29 Mai 1914. 14

II. LA SECȚIUNEA ISTORICĂ

Români:

ANDRIEȘESCU I. (București).— Ales la 26 Mai 1928.
BRĂTESCU Constantin (Cernăuți).— Ales la 5 Iunie 1919.
BRĂTIANU Gh. I. (Iași) — Ales la 2 Iunie 1928.
CÂNDEA Romul (Cernăuți).— Ales la 30 Mai 1929
COSTĂCHESCU Mihail (Iași).— Ales la 20 Mai 1939. 5
DJUVARA Mircea (București).— Ales la 23 Mai 1936.
DRĂGHICEANU Virgil (București).— Ales la 4 Iunie 1926.
ERBICEANU Vespasian (București).— Ales la 30 Mai 1932.
FILITTI I. C. (București).— Ales la 19 Mai 1915
GRECU Vasile (București).— Ales la 23 Mai 1936. 10
IONESCU-DOLJ I. (București).— Ales la 26 Mai 1928.
LAMBRINO Scarlat (București).— Ales la 28 Mai 1934.
MANUILA Sabin (București).— Ales la 1 Iunie 1938.
MARINESCU Const. (Cluj).— Ales la 2 Iunie 1928.
METEȘ Preotul Ștefan (Cluj).— Ales la 7 Iunie 1919. 15
MIHĂILESCU VINTILĂ (București).— Ales la 20 Mai 1939.
MOISIL Constantin (București).— Ales la 7 Iunie 1919.
PÂCLIȘANU Zenovie (București).— Ales la 5 Iunie 1919
PANAITESCU P. P. (București).— Ales la 28 Mai 1934.
POPA-LISSEANU Gheorghe (București).— Ales la 7 Iunie 1919. 20
RĂDUCANU Ion (București).— Ales la 23 Mai 1936.
STOICESCU Const. (București).— Ales la 23 Mai 1936.
TAȘCĂ Gheorghe (București).— Ales la 4 Iunie 1926.
ZOTTA Sever (Iași).— Ales la 7 Iunie 1919. 24

Străini:

ANCEL Jacques (Paris).— Ales la 27 Mai 1932.
BONNECASE I. (Bordeaux).— Ales la 30 Mai 1934.
CATZAROW G. (Sofia).— Ales la 26 Mai 1936.
CHAPUISAT Edouard (Genève).— Ales la 4 Iunie 1925.
DVORNIK Francisc (Praga) — Ales la 1 Iunie 1938. 5

GHEDEON Emanuel (Atena).— Ales la 2 Aprilie 1891.
GÓRKA Olgierd (Lwów) — Ales la 27 Mai 1932.
GRONDIJS L. H.— Ales la 28 Mai 1937.
GUETZEVITCH B. M. (Paris).— Ales la 27 Mai 1933.
HENRI Paul (Clermond-Ferrand) — Ales la 1 Iunie 1938.
KERNER R. J (California).— Ales la 1 Iunie 1938.
LASCARIS M. (Salonic).— Ales la 25 Mai 1933.
LUGLI Giuseppe (Roma).— Ales la 8 Iunie 1926.
MERCATI Silvio (Roma) — Ales la 28 Mai 1937.
ORSI Pietro (Veneția).— Ales la 31 Mai 1930.
PERNICE Angelo (Florența).— Ales la 5 Iunie 1926.
PROTIČ Andrei (Sofia).— Ales la 31 Mai 1930.
PUIG Y CADAFALCH Ioseph (Barcelona) — Ales la 27 Mai 1931.
RADONIČ Iovan (Belgrad).— Ales la 29 Mai 1914.
RIKER T. W. (Texas U.S.A.).— Ales la 31 Mai 1933.
SISIČ Ferdo v. (Zagreb).— Ales la 31 Mai 1930.
SOTIRIU C. A. (Atena).— Ales la 31 Mai 1930.
STANOJEVIČ Stanoje (Belgrad).— Ales la 25 Mai 1933.
STRZYGOWSKI Iosif (Viena).— Ales la 29 Mai 1914.
TANNER Voino (Helsingfors).— Ales la 31 Mai 1935.
VULIČ N. (Belgrad) — Ales la 31 Mai 1930.

II. LA SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ

Români:

ANGELESCU Eugen (București).— Ales la 24 Mai 1939.
ATANASIU Ion (București).— Ales la 23 Mai 1940.
ATHANASIU Sava (București). Ales la 10 Iunie 1920.
BOTEZAT Eugeniu (Cernăuți).— Ales la 25 Mai 1913.
BUDEANU C. (București).— Ales la 27 Mai 1938.
CARANFIL N. (București).— Ales la 23 Mai 1940.
CERNĂTESCU Radu (Iași).— Ales la 23 Mai 1940.
CIUREA I. (București).— Ales la 6 Iunie 1927.
CONSTANTINESCU Gogu (Londra).— Ales la 10 Iunie 1920.
DAVID Mihail (Iași).— Ales la 31 Mai 1935.
GUȘULEAC M. (Cernăuți).— Ales la 26 Mai 1937.
HULUBEI Horia (Iași).— Ales la 26 Mai 1937.
HURMUZESCU Dr. Dragomir (București).— Ales la 21 Mai 1916.
IONESCU Ioan (București) — Ales la 5 Iunie 1919.
IONESCU-MIHAIEȘTI Dr. C. (București).— Ales la 27 Mai 1938.
IONESCU-ȘIȘEȘTI Dr. N. (București).— Ales la 24 Mai 1939.
MOLDOVANU Dr. I. (Cluj).— Ales la 10 Iunie 1920.
MOTAȘ Const. (Iași).— Ales la 26 Mai 1937.
ONICESCU Octav (București).— Ales la 27 Mai 1938.

POPA Dr. Gr. (Iași).— Ales la 25 Mai 1936. 20
SERGESCU Petru (Cluj).— Ales la 26 Mai 1937.
STOILOV S. (Cernăuți).— Ales la 25 Mai 1936.
TEODORESCU Em. C. (București).— Ales la 25 Mai 1909.
TEODORESCU G-ral Paul (București).— Ales la 27 Mai 1938.
VÂLCOVICI V. (București).— Ales la 25 Mai 1936. 25

Străini:

DUBOIS Dr. Léon (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.
FOURMARIER Paul (Liége).— Ales la 8 Iunie 1925.
GUIART Jules (Cluj și Lyon).— Ales la 12 Iunie 1924.
JEANNEL René (Cluj).— Ales la 26 Mai 1928.
KELLY Dr. Howard A. (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921. 5
KETTNER Dr. Radomir (Praga).— Ales la 1 Iulie 1928.
NICHOLAS Francisc C. (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.
PITTARD Eugène (Geneva).— Ales la 7 Iunie 1919. 8

MEMBRII ACADEMIEI DECEDAŢI

ALECSANDRI Vasile.— Numit la 2 Iunie 1867.— † la 22 August 1890.
AURELIAN Petre S.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 24 Ianuarie 1909.
BABEŞ Vincenţiu.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 Ianuarie 1907.
BABEŞ Dr. Victor.— Ales la 11 Martie 1893.— † 19 Octomvrie 1927.
BACALOGLU Emanoil.— Ales la 29 Iunie 1879 — † 30 August 1891. 5
BALŞ GH.— Ales la 4 Iunie 1923.— † 22 Septemvrie 1934.
BARIŢIU Gheorghe.— Numit la 22 Aprilie 1866. —† 21 Martie 1893.
BÂRSEANU Andrei.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 19 August 1922.
BENGESCU Gheorghe.— Ales la 4 Iunie 1921.— † 23 August 1922.
BIANU Ion.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 13 Februarie 1935. 10
BOGDAN-DUICĂ Gh.— Ales la 4 Iunie 1919.— † 21 Sept. 1934.
BOGDAN Ioan.— Ales la 29 Martie 1903.— † 1 Iunie 1919.
BRÂNDZĂ Dr. Dimitrie.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 3 August 1895.
BUNEA Augustin.— Ales la 28 Mai 1909.— † 18 Noemvrie 1909.
CANTACUZINO Dr. Ioan.— Ales la 30 Mai 1925.— † 14 Ianuarie 1934. 15
CARAGIANI Ioan.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 13 Ianuarie 1921.
CHIŢU Gheorghe.— Ales la 27 Iunie 1879.— † 28 Octomvrie 1879.
CIPARIU Timoteiu.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 22 August 1887.
COBĂLCESCU Grigorie.— Ales la 29 Martie 1886.— † 21 Mai 1892.
COŞBUC Gheorghe.— Ales la 20 Mai 1916.— † 26 Aprilie 1918. 20
COZACOVICI Dimitrie.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 August 1868.
CRAINICIANU Grigorie.— Ales la 18 Mai 1911.— † 1 Oct. 1935.
DENSUSIANU OVID. — Ales la 15 Octomvrie 1918. — † Iunie 1938.
DELAVRANCEA B. Şt.— Ales la 19 Mai 1912.— † 30 Aprilie 1918.
DIMITROVICI Ambrozie.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 3 Iulie 1866. 25
DRĂGANU Nic. — Ales la 20 Mai 1939 — † 18 Decemvrie 1939.
ELIADE RĂDULESCU Ioan.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 27 Apr. 1872.
ERBICEANU Constantin.— Ales la 8 Aprilie 1899.— † 7 Martie 1913.
FĂLCOIANU Ştefan.— Ales la 13 Septemvrie 1876.— † 22 Ianuarie 1905.
FELIX Dr. Iacob.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 20 Ianuarie 1905. 30
FĔTU Dr. Anastasiu.— Ales la 11 Septemvrie 1871.— † 3 Martie 1886.
FONTANINU Gheorghe M.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 24 Aprilie 1886.
GANE Nicolae. —Ales la 1 Aprilie 1908.— † 16 Aprilie 1916.
GHICA Ion.— Ales la 13 August 1874.— † 22 Aprilie 1897.
GIURESCU Constantin.— Ales la 14 Mai 1914.— † 28 Octomvrie 1918. 35
GOGA Octavian.— Ales la 4 Iunie 1919.— † 7 Mai 1938.

GRECESCU Dr. D.— Ales la 17 Aprilie 1907.— † 2 Octomvrie 1910.
HARET Spiru C.— Ales la 31 Martie 1892.— † 17 Decemvrie 1912.
HASDEU Bogdan P.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 25 August 1907.
HEPITES Ștefan.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 16 Septemvrie 1922. 40
HODOSIU Iosif.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 28 Noemvrie 1880.
HURMUZAKI Alex.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 8 Martie 1871.
HURMUZAKI Eudoxie.— Ales la 2 August 1872.— † 29 Ianuarie 1874.
IONESCU Nicolae.— Numit la 20 Iulie 1867.— † 24 Ianuarie 1905.
ISTRATI Constantin.— Ales la 7 Aprilie 1899.— † 17 Ianuarie 1919. 45
KALINDERU Ioan.— Ales la 13 Martie 1893.— † 11 Decemvrie 1913.
KOGĂLNICEANU Mihail.— Ales la 16 Sept. 1868.— † 20 Iunie 1891.
KRETZULESCU Nicolae.— Ales la 9 Sept. 1871.— † 26 Iunie 1900.
LAURIAN August Treb.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 25 Febr. 1881.
MAIORESCU Titu.— Numit la 20 Iulie 1867.— † 1 Iulie 1917. 50
MANIU Vasile.— Ales la 12 Septemvrie 1876.— † 10 Martie 1901.
MARIAN Simeon Fl.— Ales la 26 Martie 1881.— † 11 Aprilie 1907
MARIENESCU At. M.— Ales la 26 Martie 1881.— † 7 Ianuarie 1914.
MARINESCU Dr. Gh.— Ales la 9 Aprilie 1905.— † 15 Mai 1938.
MASSIMU Ioan C.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 2 Iunie 1877. 55
MELCHISEDEC Episcop.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 16 Mai 1892.
MOLDOVANU Ioan M.— Ales la 11 Aprilie 1894.— † 7 Sept. 1915.
MUNTEANU Gavril.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 17 Dec. 1869.
NAUM Anton.— Ales la 11 Martie 1893.— † 28 August 1917.
NEGRUZZI Constantin.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 25 August 1868. 60
NEGRUZZI C. Iacob.— Ales la 26 Martie 1881.— † 6 Ianuarie 1932.
NICOLAE Popea Episcop.— Ales la 8 Aprilie 1899.— † 26 Iulie 1908.
ODOBESCU Alexandru.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 10 Noemvrie 1895.
OLLĂNESCU Dimitrie C.— Ales la 11 Martie 1893.— † 20 Ian. 1908.
ONCIUL Dimitrie.— Ales la 11 Aprilie 1905.— † 20 Martie 1923. 65
PAPADOPOL-CALIMACH Alexandru.— Ales la 12 Septemvrie 1876.— † 18 Iunie 1898.
PAPIU-ILARIANU Alex.— Ales la 16 Sept. 1868.— † 11 Octomvrie 1878.
PÂRVAN Vasile.— Ales la 15 Mai 1913.— † 26 Iunie 1927.
PHILIPPIDE Alexandru.— Ales la 1 Aprilie 1900.— † 11 August 1933.
POENARU Petre.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 2 Octomvrie 1875. 70
PONI Petre.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 2 Aprilie 1925.
PORCIUS Florian.— Ales la 10 Martie 1882.— † 17 Mai 1906.
PUȘCARIU Ioan.— Ales la 4 Aprilie 1900.— † 24 Decemvrie 1911.
QUINTESCU Nicolae Gh.— Ales la 14 Sept. 1877.— † 12 August 1913.
ROMAN Alexandru.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 15 Sept. 1897. 75
ROSETTI Constantin A.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 8 Aprilie 1885.
SALIGNY Anghel.— Ales la 7 Aprilie 1897.— † 17 Iunie 1925.
SBIERA Ioan.— Numit la 11 Iunie 1866.— † Octomvrie 1916.
SION Gheorghe.— Ales la 16 Septemvrie 1868.— † 1 Octomvrie 1892.
STAMATI Constantin — Numit la 22 Aprilie 1866.— † 26 Mai 1876. 80

STEFANELLI Teodor V:— Ales la 26 Mai 1910 —† 23 Iulie 1921.
ŞTEFĂNESCU Grigorie.— Ales la 12 Sept. 1876.—† 20 Februarie 1911.
STRĂJESCU Ioan.— Numit la 22 Aprilie 1866; — Ales membru de onoare la 12 Septemvrie 1870.— † 4 Octomvrie 1873.
STURDZA Dimitrie A.— Ales la 15 Sept. 1871.—† 8 Octomvrie 1914.
SUTZU Mihail C.— Ales la 1 Aprilie 1908 —† 3 Iulie 1933.
TECLU Nicolae.— Ales la 2 Iulie 1879.—† Iulie 1916.
TOCILESCU Gr. G.— Ales la 22 Martie 1890.—† 28 Septemvrie 1909.
ŢIŢEICA Gh.— Ales la 15 Mai 1918.—† 5 Februarie 1939.
URECHIA Vasile A.— Numit la 2 Iunie 1867.—† 23 Noemvrie 1901.
VÂLSAN George.— Ales la 2 Iunie 1920.—† 6 August 1935.
VASICIU Dr. Paul.— Ales la 2 Iulie 1879.—† 20 Iunie 1881.
VASILE Mangra, Mitropolit.— Ales la 27 Mai 1909.—† 1 Oct. 1918.
VULCAN Iosif.— Ales la 30 Martie 1891.—† 26 August 1907
XENOPOL A. D.— Ales la 11 Martie 1893.—† 27 Februarie 1920.
ZAMFIRESCU Duiliu.— Ales la 1 Aprilie 1908.—† 3 Iunie 1922.

MEMBRII DE ONOARE DECEDAŢI

M. S. CAROL I, *Regele României,*
Protector al Academiei Române,
Preşedinte de onoare

Proclamat la 15 Septemvrie 1867,
Decedat la 27 Septemvrie 1914.

M. S. FERDINAND I, *Regele României*
Protector al Academiei Române,
Preşedinte de onoare

Proclamat la 15 Martie 1890,
Decedat la 20 Iulie 1927.

M. S. ELISABETA, *Regina României (Carmen Sylva)*
Proclamată la 31 Martie 1881,
Decedată la 18 Februarie 1916.

M. S. MARIA, *Regina României*
Proclamată la 1 Mai 1915,
Decedată la 18 Iulie 1938.

ADRIAN General Gheorghe.— Ales la 13 Septemvrie 1875.— † 15 Octomvrie 1889.
ANDREIU Şaguna, Mitropolit. — Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 16 Iunie 1873.
APPEL Paul.— Ales la 22 Mai 1914 — † 24 Octomvrie 1930.
ARION C. C.— Ales la 12 Mai 1912.— † 27 Iunie 1923.
ARRHENIUS Svante S.— Ales la 27 Mai 1913.— † Octomvrie 1927.
ASCOLI Graz. Isaia.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 21 Ianuarie 1907.
ATANASIE Mironescu, Mitropolit Primat.— Ales la 25 Mai 1909.— † 9 Octomvrie 1931.
AVERESCU Al. Mareşal. — Ales la 7 Iunie 1923. — † 3 Octomvrie 1938.
AVRIL Baron Adolphe d'.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 14 Octomvrie 1904.
BABELON Ernst.— Ales la 29 Mai 1914.— † 3 Ianuarie 1924.
BACCELI Guido.— Ales la 22 Martie 1906.— † 10 Ianuarie 1916.

BAILLON H.— Ales la 28 Martie 1887.— † 7 Iulie 1895.
BAROZZI General C.— Ales la 9 Aprilie 1905.— † 15 Aprilie 1921.
BARTHOU Louis.— Ales la 22 Iunie 1934.— † 9 Oct. 1934.
BATAILLARD Paul.— Ales la 30 August 1872.— † 1 Martie 1894.
BECHAMP A.— Ales la 28 Martie 1906.— † 18 Aprilie 1905.
BEERNAERT August M. F.— Ales la 25 Martie 1906.— † 6 Oct. 1912.
BÉMONT Charles.— Ales la 8 Iunie 1926.— † Octomvrie 1939.
BENNDORF Otto.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 20 Ianuarie 1908.
BERNAT-LENDWAY Dr. A. N.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 12 Februarie 1924.
BERTHELOT G-ral Henri Mathias.— Ales la 5 Iunie 1926.— † 28 Ianuarie 1931.
BERTHELOT M.— Ales la 28 Martie 1906.— † 5 Martie 1907.
BIDLO Jaroslav.— Ales la 31 Mai 1935.— † Decemvrie 1937.
BIONDELLI Bernardino.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 29 Iunie 1886.
BJOERKMAN Goran.— Ales la 25 Mai 1922.— † 22 Decemvrie 1923.
BLANCHARD Dr. Raphael.— Ales la 22 Mai 1914.— † 7 Februarie 1919.
BLASERNA Pietro.— Ales la 27 Mai 1913.— † 27 Februarie 1918.
BOCK Dr. Francisc.— Ales la 9 Sept. 1871.— † 19 Aprilie 1899.
BONAPARTE Principele Roland.— Ales la 10 Iunie 1920.— † 15 Aprilie 1924.
BORMANN Eugen.— Ales la 9 Aprilie 1897.— † 4 Martie 1917.
BOSIANU Constantin.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 21 Martie 1882.
BOUCHARD Dr. Charles.— Ales la 18 Mai 1911.— † 2 Martie 1915.
BOUGLÉ Célestin.— Ales la 4 Iunie 1938.— † 25 Ianuarie 1940.
BRANIȘCE Dr. Valeriu.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 1 Ianuarie 1928.
BRĂTIANU Ioan C.— Ales la 19 Martie 1885.— † 4 Mai 1891.
BRĂTIANU I. I. C.— Ales la 7 Iunie 1923.— † 24 Noemvrie 1927.
BRĂTIANU I. Vintilă.— Ales la 28 Mai 1929.— † 22 Decemvrie 1930.
BURY I. B.— Ales la 25 Mai 1913.— † 1 Iunie 1928.
BUZDUGAN George.— Ales la 28 Mai 1929.— † 7 Octomvrie 1929.
CÂMPEANU Petre.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 15 Aprilie 1893.
CAPELLINI Cav. Ioan.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 29 Mai 1922.
CAPITAN H.— Ales la 27 Mai 1933.— † 21 Septemvrie 1937.
CECCHETTI Bartolomeo.— Ales la 22 Martie 1890.— † 16 Martie 1892.
CHASLES Philarète.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 18 Iunie 1873.
CICHORIUS Conrad.— Ales la 24 Mai 1914.— † 1932.
CIHAC Alex.— Ales la 30 August 1872.— † 29 Iulie 1887.
CIHAC Dr. Iacob.— Ales la 30 August 1872.— † 17 Noemvrie 1888.
COMȘA Dimitrie.— Ales la 13 Iunie 1926.— † 15 Februarie 1931.
COLLINET Paul.— Ales la 26 Mai 1933.— † 9 Decemvrie 1938.
CONDIESCU G-ral Nic.— Ales la 1 Iunie 1938.— † 11 Iunie 1939.
COSTĂCHESCU N.— Ales la 30 Mai 1936.— † Iulie 1939.
COSTESCU Theodor.— Ales la 30 Mai 1934. † 25 Martie 1939.
CREȚIANU Gheorghe.— Ales la 22 Martie 1882.— † 6 August 1887.

CROOKES William.— Ales la 27 Mai 1913.— † 4 Aprilie 1919.
CUCIUREANU Dr. Gheorghe.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 10 Ianuarie 1886.
DAHN Felix.— Ales la 22 Aprilie 1894.— † 3 Ianuarie 1912. 60
DARBOUX Jean Gaston.— Ales la 27 Mai 1913.— † 23 Febr. 1917.
DE FLERS Robert.— Ales la 11 Iunie 1919.— † 30 Iulie 1927.
DESJARDINS Ernest.— Ales la 9 Sept. 1871.— † 9 Octomvrie 1886.
DIEFENBACH Lorenz.— Ales la 15 Aprilie 1880.— † 16 Martie 1883.
DIEZ Frederic.— Ales la 30 August 1872.— † 17 Mai 1876. 65
DIMA Gheorghe.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 5 Iunie 1925.
DOMASZEWSKI Alfred von.— Ales la 9 Aprilie 1897.— † 2 Iulie 1927.
DRĂGHICEANU Matei. — Ales la 23 Mai 1933. — † 2 Mai 1939.
DUPARC Louis.— Ales la 29 Mai 1913.— † 21 Octomvrie 1932.
EGGER Emil.— Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 18 August 1885. 70
EHRLICH Dr. Paul.— Ales la 18 Mai 1911.— † 20 August 1915.
FISCHER Emil — Ales la 27 Mai 1913.— † 14 Iulie 1919.
FOERSTER Wilhelm.— Ales la 27 Mai 1913.— † 18 Ianuarie 1921.
FOUGÈRES Gustav.— Ales la 11 Iunie 1919.— † 7 Decemvrie 1927.
FROEHNER Wilhelm.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 22 Mai 1925. 75
GASTER Moise. — Ales la 30 Mai 1929. — † 5 Martie 1939.
GAUDRY Albert.— Ales la 23 Martie 1904.— † 27 Noemvrie 1908.
GILLIÉRON J.— Ales la 6 Iunie 1923.— † 26 Aprilie 1926.
GOLDIŞ Vasile.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 10 Februarie 1934.
GONATA Ştefan.— Numit membru activ la 2 Iunie 1867.— Ales membru onorar la 22 Septemvrie 1870.— † 18 Septemvrie 1896. 80
GORE Paul.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 8 Decemvrie 1927.
GRĂDIŞTEANU Grigorie.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 28 Febr. 1892.
GRĂDIŞTEANU Petre.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 27 Sept. 1921.
GRANT DUFF Sir M.— Ales la 12 Sept. 1875.— † 12 Ianuarie 1906.
GRECIANU Ştefan D.— Ales la 9 Aprilie 1905.— † 1 August 1908. 85
GRIGORESCU Nicolae.— Ales la 8 Aprilie 1899.— † 21 Iulie 1907.
GRIGORIE Comşa, Episcop.— Ales la 28 Mai 1934.— † 25 Mai 1935.
GUBERNATIS Angelo de.— Ales la 28 Martie 1895. — † 14 Februarie 1913.
GUILLAUME Baron.— Ales la 16 Aprilie 1907.— † 22 Aprilie 1918.
GUYE Philippe.— Ales la 29 Mai 1913.— † 27 Martie 1922. 90
HALLER Albin.— Ales la 28 Mai 1909.— † 29 Aprilie 1925.
HAMANGIU Const.— Ales la 29 Mai 1930.— † 7 Ianuarie 1932.
HANN Iulius de.— Ales la 22 Mai 1914.— † 1 Octomvrie 1921.
HASDEU Alexandru.— Numit membru activ la 22 Aprilie 1866.— Ales membru onorar la 12 Septemvrie 1870.— † 2 Noemvrie 1872.
HAYNALD Cardinal Ludovic.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 4 Iulie 1891. 95
HEAD Barclay.— Ales la 29 Mai 1914.— † 12 Iunie 1924.
HENRY Louis.— Ales la 28 Mai 1909.— † 23 Februarie 1913.
HIRSCHFELD Otto.— Ales la 13 Aprilie 1894.— † 27 Martie 1922.
HOMOLLE Théophile.— Ales la 12 Iunie 1924.— † 14 Iunie 1925.

HURMUZAKI Const.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 23 Febr. 1937. 100
HURMUZAKI Nicolae.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 19 Sept. 1909.
IACOV Antonovici Episcop.— Ales la 7 Iunie 1919 — † 31 Dec. 1931.
ILARION Pușcariu, Arhiereu.— Ales la 24 Mai 1916.— † 8 Septemvrie 1922.
IOANID Gheorghe.— Ales la 10 Sept. 1871.— † 27 Noemvrie 1888.
IONESCU Ioan.— Ales la 1 Aprilie 1884 — † 17 Decemvrie 1891. 105
IONESCU Dr. Toma.— Ales la 5 Iunie 1925.— † 28 Martie 1926.
IOSIF Gheorghian, Mitropolit Primat.— Ales la 24 Martie 1901.— † 24 Ianuarie 1909.
IOSIF Naniescu, Mitropolitul Moldovei.— Ales la 16 Aprilie 1888.— † 26 Ianuarie 1902.
JAGIC Vatroslav.— Ales la 23 Martie 1904.— † 5 August 1923.
JANET Paul.— Ales la 11 Iunie 1919.— † Martie 1937. 110
JARNIK Dr. Ioan Urban.— Ales corespondent la 28 Mai 1879, Onorar la 7 Iunie 1919.— † 12 Ianuarie 1923.
JIRECEK Constantin.— Ales la 29 Mai 1914.— † 28 Decemvrie 1917.
JOUBIN Louis.— Ales la 28 Mai 1934.— † ... Mai 1935.
KISCH Gustav.— Ales la 25 Mai 1933.— † 1 Iunie 1938.
KLEIN Felix.— Ales la 29 Mai 1913.— † 22 Iunie 1925. 115
KLEINWAECHTER Friedrich.— Ales la 12 Iunie 1921.— † 12 Decemvrie 1927.
KONDAKOV Nicodem.— Ales la 12 Iunie 1924.— † 17 Febr. 1925.
KOTZEBUE Wilhelm de.— Ales la 1 Aprilie 1884.— † 24 Oct. 1887.
KRETZULESCU Constantin.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 20 Martie 1884.
KRUMBACHER Karl.— Ales la 28 Martie 1906.— † 12 Dec. 1909. 120
LACOUR-GAYET Georges.— Ales la 11 Iunie 1919 — † 8 Decemvrie 1935.
LAHOVARI Gheorghe.— Ales la 25 Martie 1901.— † 13 Iunie 1909.
LAMPRECHT Karl.— Ales la 23 Mai 1913.— † 10 Mai 1915.
LASTEYRIE Comte Ferdinand de.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 14 Mai 1879.
LÉGER Louis.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 30 Aprilie 1923. 125
LEPSIUS Richard.— Ales la 30 August 1875 — † 10 Iulie 1884.
LINAS Charles de.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 14 Aprilie 1887.
LIPPMANN Gabriel.— Ales la 28 Mai 1909.— † 31 Iulie 1921.
LONGINESCU G. G. — Ales la 30 Mai 1936 — † 7 Aprilie 1939.
LONGPERRIER Adrien de.— Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 14 Ianuarie 1882. 130
LORENZ Antoon Hendrich.— Ales la 29 Mai 1913 — † 4 Febr. 1928.
LUDWIG Dr. Ernest.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 14 Octomvrie 1915.
MANGIUCA Simeon.— Ales la 22 Martie 1890.— † 22 Noemvrie 1890.
MARSY Comte de.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 16 Mai 1900.
MARȚIAN Iuliu.— Ales la 27 Mai 1933.— † Dec. 1937. 135
MASARYK Th. Garigue.— Ales la 28 Mai 1934.— † 14 Septemvrie 1937.

MEILLET A.— Ales la 6 Iunie1923.— † . . . Aug. 1936.
METCHNIKOFF I.— Ales la 24 Mai 1911.— † 18 Iulie 1916.
MEYER-LUEBKE W. — Ales la 28 Martie 1906.— † 5 Oct. 1936.
MIKLOSICH Dr. Franz — Ales la 15 Apr. 1880.— † 7 Martie 1891. 140
MIRON Dr. Cristea, Patriarhul României.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 6 Martie 1939.
MISSIR Petre.— Ales la 10 Iunie 1926.— † 10 Iunie 1929.
MOCIONI Andrei.— Numit membru activ la 22 Aprilie 1866.— Ales membru onorar la 12 Septemvrie 1870.— † 23 Aprilie 1880.
MOMMSEN Teodor.— Ales la 3 Iulie 1879.— † 19 Octomvrie 1903.
MONLAU Filip.— Ales la 12 Septemvrie 1870.— † 16 Februarie 1871. 145
MOUREU Charles.— Ales la 11 Iunie 1925.— † 13 Iunie 1929.
MUELLER Max.— Ales la 12 Septemvrie 1875.— † 15 Octomvrie 1900.
MUREŞIANU Iacob.— Ales la 17 Septemvrie 1877.— † 17 Sept. 1887.
NICOLAE Ivan, Episcop.— Ales la 28 Mai 1934.— † 3 Febr. 1936.
NICULESCU Oscar.— Ales la 30 Mai 1934.— † 24 Iulie 1940. 39 150
NOAILLES Ana, Contesa de.— Aleasă la 11 Iunie 1925.— † 30 Aprilie 1339.
NYROP Kristoffer.— Ales la 8 Iunie 1926.— † 13 Aprilie 1931.
PAIS Ettore.— Ales la 12 Iunie 1924.— † . . . Martie 1939.
PETRUSZEWICZ A. S.— Ales la 22 Martie 1890.— † 11 Septemvrie 1913.
PICOT Emile— Ales la 31 Mai 1879.— † 13 Septemvrie 1918. 155
PICTET Amé.— Ales la 26 Mai 1933.— † 11 Martie 1937.
PIMEN Georgescu, Mitropolit.— Ales la 15 Octomvrie 1918.— † 12 Noemvrie 1934.
PIRENNE Henri.— Ales la 12 Iunie 1924.— † 1936
POINCARÉ Jules-Henri.— Ales la 28 Mai 1909.— † 4 Iulie 1912.
POINCARÉ Lucien.— Ales la 11 Iunie 1919.— † 9 Martie 1920. 160
POINCARÉ Raymond.— Ales la 27 Mai 1932.— † 15 Octomvrie 1934.
POLIZU Dr. Gheorghe A.— Ales la 10 Sept. 1871.— † 18 Oct. 1886.
POPOVICIU Eusebie.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 28 Septemvrie 1922.
POTTIER Edmond.— Ales la 10 Iunie 1926.— † . . . Septemvrie 1934.
PURKINE Cyril.— Ales la 1 Iunie 1928.— † 5 Aprilie 1937. 165
QUINET Edgar.— Ales la 15 Septemvrie 1869.— † 27 Martie 1875.
RADU Elie.— Ales la 5 Iunie 1926.— † 2 August 1931.
RAMBAUD Alfred.— Ales la 28 Martie 1895.— † 10 Noemvrie 1905.
RAMON Y CAJAL (Santiago).— Ales la 4 Iunie 1923.— † 17 Oct. 1934.
RAMSAY Sir William — Ales la 29 Mai 1913.— † 1 August 1916. 170
RICHET Ch.— Ales la 12 Iunie 1926.— † 3 Decemvrie 1935.
ROMAN Ciorogariu Episcop.— Ales la 12 Iunie 1921.— 25 Ianuarie 1936.
ROMNICEANU Victor.— Ales la 6 Iunie 1923 — † 29 Noemvrie 1933.
ROTH Victor.— Ales la 10 Iunie 1926.— † 7 Aprilie 1936.
ROSETTI Teodor.— Ales la 26 Martie 1891.— † 27 Iulie 1923. 175
ROUX Dr. Emile.— Ales la 24 Mai 1911.— † 3 Noemvrie 1933.
SCHLUMBERGER G. L. (Paris).— Ales la 28 Martie 1906.— † . . . Mai 1929.

SCHRIJNEN Jos — Ales la 28 Mai 1937.—† Febr. 1938.
SCHUCHARDT Hugo.— Ales la 13 Sept. 1877.—† 21 Aprilie 1927.
SCIALOJA Vittorio.— Ales la 23 Mai 1933.—† 19 Noemvrie 1933. 180
SELLA Quintino.— Ales la 2 Aprilie 1883.—† 15 Martie 1884.
SILAȘI Dr. Cr.— Ales la 13 Septemvrie 1877.—† 5 Ianuarie 1897.
SIMU Anastasie.— Ales la 29 Mai 1933.—† 28 Februarie 1935.
STANLEY OF ALDERLEY Lord Henry.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 10 Decemvrie 1903.
STEENSTRUP J. Jap. Smith.— Ales la 12 Sept. 1870.—† 8 Iunie 1897. 185
STROESCU Vasile.— Ales la 24 Mai 1910.—† 13 Aprilie 1926.
STURDZA-SCHEIANU Dimitrie.— Ales la 16 Aprilie 1907.—† 6 Februarie 1920.
SURUCEANU Ioan C.— Ales la 11 Aprilie 1888.—† 18 Noemvrie 1897.
SZABO Dr. Iosif.— Ales la 30 August 1872.—† 15 Decemvrie 1874.
TERMIER Pierre.— Ales la 28 Mai 1928.—† ... Octomvrie 1930. 190
TEUTSCH Dr. Friederich.— Ales la 7 Iunie 1919 —† 11 Februarie 1933.
TIKTIN H.— Ales la 7 Iunie 1919.—† 13 Martie 1936.
TOBLER Adolf.— Ales la 30 August 1875.— † 5 Martie 1910.
TORMA Carol.— Ales la 22 Martie 1882.—† 17 Februarie 1897.
UBICINI A.— Ales la 9 Septemvrie 1871.—† 15 Octomvrie 1884. 195
URBAIN Georges.— Ales la 1 Iunie 1938 —† ... Noemvrie 1938.
UVAROFF Alexis S.— Ales la 9 Septemvrie 1871.—† Februarie 1885.
VASILE Suciu, Mitropolit.— Ales la 11 Iunie 1919.—† 25 Ianuarie 1935.
VEGEZZI-RUSCALA G.— Ales la 15 Sept. 1869.—† 17 Decemvrie 1885.
VICTOR Mihályi, Mitropolit.— Ales la 12 Aprilie 1894.—† 17 Ianuarie 1918. 200
VIRCHOW Rudolf.— Ales la 6 Aprilie 1902.—† 23 August 1902.
VLADIMIR de Repta, Mitropolit.— Ales la 7 Iunie 1919.—† 24 Aprilie 1926.
WALDEYER Wilhelm von.— Ales la 28 Mai 1912.—† 23 Ianuarie 1921.
WHITE Sir William A.— Ales la 17 Martie 1885.—† 16 Dec. 1891.
WILAMOWITZ-MOELLENDORFF Ulrich — Ales la 29 Mai 1914.— † 25 Septemvrie 1930. 205

MEMBRII CORESPONDENȚI DECEDAȚI

ANDREADES A. M.— Ales la 28 Mai 1929 — † 17 Aprilie 1935.
ASSAKY Dr G.— Ales la 20 Martie 1890.— † 22 Aprilie 1899.
ASSER T. M. C.— Ales la 1 Aprilie 1903.— † 6 Iunie 1914.
ATHANASIU I.— Ales la 24 Mai 1911.— † 20 Iulie 1926.
BAMBERG Dr. Felix.— Ales la 2 Aprilie 1891.— † 31 Ianuarie 1893. 5
BARCIANU Sava Popovici.— Ales la 15 Sept. 1869.— † 17 Martie 1879.
BASTERRA Y ZABALA Ramon de.— Ales la 12 Iunie 1921.— † 17 Iunie 1928.
BOGREA Vasile.— Ales la 10 Iunie 1920.— † 8 Septemvrie 1926.
BOIU Zaharia.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 24 Octomvrie 1903.
BORCEA Ioan (Iași).— Ales la 5 Iunie 1919.— † 30 Iulie 1936. 10
BOTEZ Eugen.— Ales la 8 Iunie 1922 — † 12 Mai 1933.
BRĂTIANU General C. I.— Ales la 10 Aprilie 1889.— † 6 Ian. 1910.
BROȘTEANU Petre — Ales la 1 Aprilie 1889.— † Ianuarie 1920.
BURADA Teodor.— Ales la 25 Martie 1887 — † 18 Februarie 1923.
CĂLUGĂREANU Dr. D.— Ales la 10 Iunie 1920.— † 17 Decemvrie 1937. 15
CLIMESCU C — Ales la 31 Martie 1892.— † 6 August 1926.
CODRESCU Teodor.— Ales la 2 Aprilie 1886 — † 22 Martie 1894.
COSMOVICI Leon — Ales la 11 Martie 1893 — † 21 Iulie 1921.
CULIANU N — Ales la 1 Aprilie 1889.— † 28 Noemvrie 1915.
DAN Dimitrie.— Ales la 23 Martie 1904.— † 25 Mai 1927. 20
DEMETRIESCU Angel.— Ales la 6 Aprilie 1902.— † 22 Iulie 1903.
DENSUSIANU Aron.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 4 Sept. 1900.
DENSUSIANU Nicolae.— Ales la 6 Aprilie 1880.— † 25 Martie 1911.
DOBRESCU N — Ales la 11 Mai 1911.— † 10 Iulie 1914.
DOCAN Nicolae.— Ales la 26 Mai 1915.— † 25 Aprilie 1933. 25
ELIAD Pompiliu.— Ales la 21 Mai 1912 — † 24 Mai 1914.
ESARCU Constantin — Ales la 1 Aprilie 1884.— † 8 Iunie 1898.
FILIPESCU Gh. Em — Ales la 25 Mai 1936.— † 25 Noemvrie 1937.
FRĂȚIMAN Justin.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 23 Septemvrie 1927.
FRIEDWAGNER M. H.— Ales la 18 Mai 1911.— † 5 Aprilie 1940. 30
GEROTA D.— Ales la 21 Mai 1916.— † 14 Februarie 1939.
GLOTZ Gustave — Ales la 28 Mai 1929.— † 17 Aprilie 1935.
GOGU Constantin.— Ales la 3 Aprilie 1889 — † 30 Ianuarie 1897.
GHIBĂNESCU Gh.— (Iași) — Ales la 11 Aprilie 1905 — † 6 Iulie 1936.

GUICHEN Viconte de — Ales la 28 Mai 1929.— † 9 Octomvrie 1938. 35
GUILLOUARD Louis Vincent.— Ales la 1 Aprilie 1903.—† 26 Ianuarie 1925.
HÂRJEU General C. N.— Ales la 27 Mai 1909.—† 24 Mai 1928.
HERZOG Eugen — Ales la 29 Mai 1914.—† 17 Decemvrie 1928.
IONESCU-GION G. I.— Ales la 1 Aprilie 1889.—† 29 Iunie 1904.
IOSIF Goldiş, Episcop.— Ales la 22 Martie 1882.—† 23 Martie 1902. 40
JANCA Victor.— Ales la 22 Martie 1882.—† 9 August 1890
JUNG Dr. Julius.— Ales la 13 Septemvrie 1877 —† 1910.
KADLEC Karel.— Ales la 7 Iunie 1919.—† 3 Decemvrie 1928.
KALINDERU Dr. N.— Ales la 20 Martie 1890.—† 16 Aprilie 1902.
KALUZNIACKI Dr. E — Ales la 20 Martie 1890.—† 21 Iunie 1914. 45
KANITZ August.— Ales la 22 Martie 1882.—† 30 Iunie 1896.
LAMBRIOR Alex.— Ales la 2 Martie 1882.—† 20 Septemvrie 1883.
LAURIAN D. Aug.— Ales la 13 Septemvrie 1877.—† 25 Octomvrie 1906.
LECOMTE DU NOÜY A.— Ales la 25 Martie 1887.—† 11 Noemvrie 1914.
LEGRAND Emile— Ales la 13 Sept. 1877.—† 15 Noemvrie 1902. 50
LONGINESCU Ştefan.— Ales la 24 Mai 1910.—† 2 August 1931.
MĂRGĂRIT Apostol.— Ales la 3 Aprilie 1889.— † 22 Iulie 1903.
MEŞIOTA Ioan.— Ales la 13 Sept. 1877.—† 19 Ianuarie 1878.
MIHALYI Ioan.— Ales la 25 Martie 1901.—† 14 Octomvrie 1914.
MINOVICI Ştefan.— Ales la 8 Iunie 1925.—† 30 Decemvrie 1935. 55
MONTANDON A L.— Ales la 11 Aprilie 1905.—† 3 Martie 1922.
MONTESSUS DE BALLORE Conte Fernando.— Ales la 27 Mai 1913.— † ... Martie 1923
MURGOCI G. M.— Ales la 6 Iunie 1923.—† 5 Martie 1925.
NEGREANU Dimitrie.— Ales la 11 Martie 1893.—† 30 Aprilie 1908.
NENIŢESCU Ioan.— Ales la 18 Martie 1896.—† 23 Februarie 1901. 60
NYS Ernest.— Ales la 1 Aprilie 1903.—† 4 Septemvrie 1920.
OBEDENARU Dr. Mihail G.— Ales la 10 Sept. 1871.—† 9 Iulie 1885.
ODHNER C. T.— Ales la 20 Martie 1890.—† 11 Iunie 1904.
ONIŢ Virgil.— Ales la 3 Aprilie 1902.—† 21 Octomvrie 1915.
PANAITESCU Scarlat G-ral.— Ales la 7 Iunie 1919.—† 22 Martie 1938. 65
PAPACOSTEA Cezar (Iaşi).— Ales la 29 Mai 1935.—† Iulie 1936.
PETCOVIČ Vladimir (Belgrad).— Ales la 1 Iunie 1928. † 1935.
PETRESCU Dr. Z.— Ales la 18 Martie 1885.—† 16 Decemvrie 1901.
PETRINO Dimitrie.— Ales la 17 Sept. 1877.—† 29 Aprilie 1878.
POP Gavril — Ales la 7 Septemvrie 1871.† 27 Mai 1883. 70
POPESCU Ioan — Ales la 13 Septemvrie 1877.—† 3 Martie 1892.
POPOVICI Gh.— Ales la 11 Aprilie 1905 —† 12 Iulie 1905.
POPOVICI Gh.— Ales la 29 Mai 1909.—† 27 Decemvrie 1927.
RIEGLER Dr. Em.— Ales la 23 Martie 1904.—† 31 August 1929.
ROBESCU C. F.— Ales la 10 Septemvrie 1871.—† 1920. 75
ROMAN Visarion.— Ales la 13 Septemvrie 1877.—† 29 Aprilie 1885.

ROMNICEANU Dr. Gr.— Ales la 20 Martie 1890.—† 1 Mai 1915.
ROMNICEANU M.— Ales la 23 Martie 1904.—† 4 Octomvrie 1915.
ROMSTORFER Karl.— Ales la 29 Mai 1914.—† 22 Noemvrie 1917.
ROSNY Léon de.— Ales la 13 Septemvrie 1877.—† 28 August 1914. 80
RUSSO Demostene.— Ales la 5 Iunie 1919.—† 5 Octomvrie 1938.
SALIGNY Alfons.— Ales la 3 Aprilie 1902.—† 4 Mai 1903.
SANDU-ALDEA Const.— Ales la 5 Iunie 1919.—† 21 Martie 1927.
SCHRADER Otto.— Ales la 30 Martie 1891.—† 21 Martie 1919.
SCHUYLER Eugen.— Ales la 12 Martie 1885.—† 16 Iulie 1890. 85
ŞERBĂNESCU Colonel T.— Ales la 12 Aprilie 1894.—† 2 Iulie 1901.
SLAVICI Ioan.— Ales la 22 Martie 1882.—† 10 August 1925.
SPERANŢIA TEODOR D.— Ales la 30 Martie 1891.—† 9 Martie 1929.
ŞTEFĂNESCU Sabba.— Ales la 11 Martie 1893.—† 16 August 1931.
SUŢU Dr. Alexandru.— Ales la 11 Aprilie 1881.—† 1920. 90
TAFRALI Orest.— Ales la 26 Mai 1936.—† 5 Noemvrie 1937.
TANOVICEANU Ioan.— Ales la 9 Aprilie 1897.—† 8 Aprilie 1917.
TEMPERLEY Harold.— Ales la 25 Mai 1933.—† 11 Iulie 1939.
TOPÂRCEANU Gh. (Iaşi).— Ales la 28 Mai 1936.—† 8 Mai 1937.
TRAUGOTT Tamm.— Ales la 2 Aprilie 1891.—† 28 Iulie 1938. 95
URSU Ioan.— Ales la 25 Mai 1910.—† 17 Octomvrie 1925.
VÂRGOLICI Ştefan.— Ales la 25 Martie 1887.—† 29 Iulie 1897.
VITZU Dr. Alex. N.— Ales la 7 Aprilie 1897.—† 25 Decemvrie 1902.
WEIGAND Gustav.— Ales la 31 Martie 1892.—† 9 Iulie 1930. 99

COMISIUNILE ACADEMIEI ROMÂNE ÎN ANUL 1939—1940

I. Comisiunea coordonării activității culturale și a publicațiunilor: RĂDULESCU-MOTRU C., PETROVICI I., POPESCU Preot N. M., IONESCU-ȘIȘEȘTI Gh., LĂPĔDATU Alex., CIOBANU St., CAPIDAN Th., RĂDULESCU Andrei, ROSETTI General R., ANTIPA Dr. Gr., SĂVULESCU Tr.

II. Comisiunea Bibliotecii: CIOBANU St. (Secțiunea literară). GUSTI Dim. (Secțiunea istorică). MACOVEI Gh. (Secțiunea științifică). ROSETTI General R., Conservatorul Bibliotecii și Colecțiunilor.

III. Comisiunea financiară: NISTOR I., POMPEIU Dim., SLĂVESCU Victor, VASILESCU KARPEN N.

IV. Comisiunea școlară: BĂNESCU N., CAPIDAN Th., IONESCU-ȘIȘEȘTI Gh.

V. Comisiunea Bunurilor mobiliare și imobiliare: LĂPĔDATU Alex., Secretarul general al Academiei, Președinte; CAPIDAN Th. SADOVEANU Mihail, (Secțiunea literară); NISTOR I., SLĂVESCU Victor (Secțiunea istorică); ANTIPA Dr. Gr., IONESCU-ȘIȘEȘTI Gh. (Secțiuna științifică).

VI. Comisiunea Marelui Premiu Năsturel, de 12.000 lei din 1941: CARACOSTEA Dim., MURNU Gh., REBREANU L., SADOVEANU M. (Secțiunea literară). — BĂNESCU N., CUZA A. C., DRAGOMIR Silviu, GUSTI Dim. (Secțiunea istorică). — ANTIPA Dr. Gr., MACOVEI Gh., RACOVIȚĂ Em., VOINOV Dim. (Secțiunea științifică).

VII. Comisiunile pentru lucrările intrate la concursul premiilor cu subiecte date, din 1941:

a) Premiul *Statului Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei, despre: « Gheorghe Barițiu cu bibliografia analitică a periodicelor conduse de el »:
CARACOSTEA Dim., CIOBANU St., PUȘCARIU Sextil

b) Premiul *General Constantin și Maria Burghele*, de 4.000 lei, pentru lucrări manuscrise, tratând despre morala creștină:
CARACOSTEA Dim., CRAINIC N., PETROVICI I.

c) Premiul *V. Adamachi*, de 5.000 lei, cu subiectul: « Bibliografia analitică a revistei « Familia » din Oradea »:
CAPIDAN Th., CARACOSTEA Dim., PUȘCARIU S.

d) Premiul *Alexandru Ioan Cuza*, de 6.000 lei, cu subiectul: « Traducerile românești în versuri din teatrul francez »:
BLAGA L., CRAINIC N., MURNU Gh.

e) Premiul *Th. D. Speranția*, de 10.000 lei, despre: « Simțul psihologic și spiritul satiric în opera lui Th. D. Speranția »:
CRAINIC N., REBREANU L., SADOVEANU M.

f) Premiul *Alexandru Ioan Cuza* de 20.000 lei, despre: « Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor »:
IORGA N., LĂPĔDATU Alex., NISTOR I.

g) Marele Premiu *Regele Ferdinand*, de 10.000 lei, despre: « Vieața și faptele lui Tudor Vladimirescu și starea socială și culturală din timpul său »:
IORGA N., LUPAȘ I. RĂDULESCU Andrei.

h) Premiul *General R. Rosetti*, din 5.000 lei, despre: « Figurile mai caracteristice din Războiul Independenței din 1877—1878 »;
IORGA N., NISTOR I., LĂPĔDATU Alex.

i) Premiul *Basarabiei în memoria lui I. C. Brătianu*, în efecte nominale, lei 6.500 și 2 243 lei în numerar, despre: « Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei și rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă »:
CIOBANU St., INCULEȚ I., NISTOR I.

j) Premiul *Ministerului Cultelor și Artelor*, de 50 000 lei, cu subiectul: « Biografii de ierarhi din secolul al XVII-lea »:
DRAGOMIR S., LUPAȘ I., POPESCU Preot N. M.

k) Premiul *Episcopiei Hușilor*, de 10.000 lei, cu subiectul: « Istoria Episcopiei Hușilor »:
BĂNESCU N., LUPAȘ I., POPESCU Preot N. M.

l) Premiul *At. Toncoviceanu*, de 1.000 lei, cu subiectul: « Monografia elementului românesc într'o localitate orășenească din Ardeal »:
GUSTI Dim., MEHEDINȚI S., NISTOR I.

m) Premiul *Comitetului Național Cooperatist*, de 30.000 lei, cu subiectul: « Despre cooperație »:
GUSTI Dim., RĂDULESCU Andrei, SLĂVESCU Victor.

n) Premiul *Statului Gh. Lazăr*, de 50.000 lei cu subiectul: « Despre biologia și migrațiunile scrumbiei albastre (Scomber scombrus) în apele Mării Negre »:
ANTIPA Dr. Gr., MOTAȘ C., RACOVIȚĂ Em.

o) Premiul *Năsturel*, de 4.000 lei, cu subiectul: « Studii fitogeografice și ecologice asupra unei asociații halofite din țară »:
ANTIPA Dr. Gr., GUȘULEAC M., SĂVULESCU Tr.

p) Premiul *Anastasie Fĕtu*, de 3.000 lei, cu subiectul: « Un manual cu subiect din Științele Naturale pure sau aplicate »:
IONESCU-ȘIȘEȘTI Gh., SIMIONESCU I., VOINOV Dim.

VIII. Comisiunea pentru *Premiul de virtute Mavroyeni în Bucureşti:* Preşedinte: RĂDULESCU-MOTRU C., Preşedintele Academiei Române; BRĂTESCU-VOINEŞTI I. Al., CIOBANU St. (Secţiunea literară); BĂNESCU N, POPESCU Preot N. M. (Secţiunea istorică); ANTIPA Dr. Gr., POMPEIU Dim. (Secţiunea ştiinţifică).

IX. Comisiunea *Fondului Adamachi:* BOGDAN P, LĂPĔDATU Alex., SIMIONESCU I.

X. Comisiunea *Fondurilor Antachi şi Chiru:* BĂNESCU N., CIUCĂ Dr. M., PETRAŞCU Gh., RĂDULESCU Andrei, RĂDULESCU-MOTRU C., SĂVULESCU Tr.

XI. Comisiunea *Fondului I. Fĕtu:* LUPAŞ I, MACOVEI Gh., PETRAŞCU Gh., POPESCU Pr. N. M., SPACU Gh.

XII. Comisiunea pentru burse din fondurile C. G. Vernescu, Maria Antachi, Profesor Cristea Otin, Leon S. Arié, Ilie Ştefănescu, Inginer Petre şi Maria Lucaciu, N. Rătescu şi A. Papadopol: CAPIDAN Th., RĂDULESCU Andrei, SIMIONESCU I.

XIII. Comisiunea pentru modificarea Regulamentului Premiilor Academiei şi a regulamentelor fondurilor cu venituri mici: ANTIPA Dr. Gr., BRĂTESCU-VOINEŞTI I. Al, CAPIDAN Th, DRAGOMIR S., RACOVIŢĂ Em., RĂDULESCU Andrei, RĂDULESCU-MOTRU, C., LUPAŞ I., SIMIONESCU I.

XIV. Comisiunea *Dicţionarului limbii române:* CAPIDAN Th., CARACOSTEA Dim., SADOVEANU M. (Secţiunea literară); GUSTI Dim., NISTOR I. (Secţiunea istorică); ANTIPA Dr. Gr., SIMIONESCU I. (Secţiunea ştiinţifică).

XV. Comisiunea pentru unificarea limbii cărţilor bisericeşti: MURNU Gh., SADOVEANU M. (un loc vacant).

XVI. Comisiunea pentru stabilirea planului bibliografiei române dela 1830 încoace, extinsă şi la periodice: CAPIDAN Th., CARACOSTEA Dim. (Secţiunea literară); BĂNESCU N., ROSETTI General R. (Secţiunea istorică); SĂVULESCU Tr., SIMIONESCU I. (Secţiunea ştiinţifică).

XVII. Comisiunea pentru localul Academiei: ANTIPA Dr. Gr., IONESCU-ŞIŞEŞTI Gh., LĂPĔDATU Alex., NISTOR I., PETRAŞCU Gh., RĂDULESCU-MOTRU C., ca Preşedinte al Academiei, ROSETTI General R., VASILESCU KARPEN N.

XVIII. Comisiunea pentru ridicarea unui monument în Capitală lui Mihail Eminescu: IORGA N. preşedinte, CUZA A. C., CARACOSTEA Dim., MURNU Gh., PUŞCARIU Sextil.

XIX. Comisiunea pentru întocmirea proiectului de organizare a *Consiliului Naţional de cercetări şi a Asociaţiei prietenilor ştiinţei:* PETROVICI I., RĂDULESCU-MOTRU C. (Secţiunea literară); GUSTI Dim., LĂPĔDATU Alex. (Secţiunea istorică); ANTIPA Dr. Gr., MRAZEC L, POMPEIU Dim., RACOVIŢĂ Em., SPACU Gh., VASILESCU KARPEN N. (Secţiunea ştiinţifică).

Comisiunea restrânsă: GUSTI Dim., MRAZEC L., RACOVIŢĂ Em.

XX. Delegaţi în Consiliul de conducere şi administraţie al *Fundaţiunii familiei Menachem H. Elias:* Titulari: ANTIPA Dr. Gr., CAPIDAN Th., POMPEIU Dim., SIMIONESCU I.; supleanţi: MURNU Gh., MEHEDINŢI S., PUŞCARIU S., VASILESCU KARPEN N.

CUPRINSUL

PARTEA I
ȘEDINȚELE ORDINARE
2 IUNIE 1939 — 10 MAI 1940

1. *ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 2 IUNIE 1939.* Pag.

D-l Prof. GEORGE OPRESCU, membru corespondent, comunicare: *Probleme românești de artă țărănească* 3

2. *ȘEDINȚA DELA 9 IUNIE 1939.*

D-l Președinte C. RĂDULESCU-MOTRU salută pe d-l Prof. Vintilă Mihăilescu, ... 3

— Se completează cu d-l N. Iorga delegațiunea ce reprezintă Academia Română la Uniunea Internațională din Bruxelles . . . 3

3. *ȘEDINȚA PUBLICĂ SOLEMNĂ DELA 16 IUNIE 1939.*

D-l Președinte C. RĂDULESCU-MOTRU, cuvântare la comemorarea celor 50 de ani dela moartea lui Mihail Eminescu 3

Cuvântarea M. S. REGELUI CAROL II 5

D-l DIM. CARACOSTEA, comunicare despre *Simbolurile lui M. Eminescu* 6

D-l G. MURNU: *Inchinare* lui M. Eminescu 6

D-l Președinte C. RĂDULESCU-MOTRU aduce omagiu memoriei lui N. Condiescu fost membru de onoare 6

D-l Președinte C. RĂDULESCU-MOTRU salută pe d-l Gr. Tăușan, ca membru de onoare. D-l Gr. TĂUȘAN răspunde . . . 6

4. *ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 23 IUNIE 1939.*

D-l N. IORGA face comunicările: 1. *O descoperire la biserica Sf. Nicolae din Scheii Brașovului.* 2. *Incă o formațiune romanică: Luxemburgul* 7

D-l I. I. Nistor, comunicare: *Primele încercări de restaurare a oștirilor pământene* 7

— Se comunică scrisorile de mulțumire ale d-lor N. Dănăilă, C. Lacea și E. G. Kolbenheyer, aleși membri de onoare 7-8

19*

5. *ŞEDINŢA DELA 30 IUNIE 1939.* Pag.

— Se comunică scrisoarea de mulţumire a d-lui Ch. Ripert pentru alegerea sa ca membru de onoare şi a d-lui K. Jaberg, ca membru corespondent 8
— Scrisoarea de mulţumire a d-lui Prof. Mihai Costăchescu, ales membru corespondent 9
D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU salută pe d-l G. G. Mironescu ca membru de onoare. D-l G. G. MIRONESCU răspunde 9
D-l I. PETROVICI cuvântarea rostită de d-sa în numele Academiei la solemnitatea desvelirii monumentului ridicat la Focşani lui Duiliu Zamfirescu 9

6. *ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 7 IULIE 1939.*

D-l G. G. MIRONESCU, membru de onoare, comunicare: *Contribuţiuni la biografia lui Constantin Negri (din corespondenţa dintre C. Negri şi Mihail Kogălniceanu)* 12
D-l I. PETROVICI vicepreşedinte salută pe d-l Horia Hulubei, ca membru corespondent 12
— Se comunică scrisorile de mulţumire ale d-lor Hans Ueberseger şi F. Dölger aleşi membri de onoare şi a d-lui Pierre Mesnard, ales membru corespondent 13

7. *ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 14 IULIE 1939.*

D-l I. PETROVICI anunţă moartea membrului de onoare N. Costăchescu şi a lui Harold Temperley, membru corespondent 14
D-nii General R ROSETTI şi I. LUPAŞ se asociază la cuvintele omagiale rostite despre H. Temperley 15
D-l D. GUSTI face o dare de seamă asupra organizării pavilionului României la Expoziţia din New-York . . . .
D-l I. LUPAŞ comunică scrisoarea primită de d-sa dela d-l Hans Uebersberger 15

8. *ŞEDINŢA DELA 22 SEPTEMVRIE 1939.*

D-l I. PETROVICI deschide prima şedinţă după vacanţă şi anunţă încetarea din vieaţă a lui Armand Călinescu primul ministru şi a lui Oscar Niculescu fost membru de onoare . 15
D-l General R. ROSETTI face I-a dare de seamă: *Invăţăminte din războiul în curs* 16

9. *ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 29 SEPTEMVRIE 1939.*

D-l N. IORGA, comunicare: *Observaţii şi probleme bănăţene.*
D-l General R. ROSETTI face a 2-a dare de seamă: *Invăţăminte din războiul în curs* 16

10. *ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 6 OCTOMVRIE 1939.* Pag.

D-l I. I. NISTOR, comunicare: *Un proiect de organizare a oştirilor pământene din 1812* 17

— Se comunică scrisoarea d-lui Carlo Anti privitoare la bustul Stolnicului Constantin Cantacuzino pe care Academia Română intenţionează a-l dărui Universităţii din Padova 17

D-l General R. ROSETTI face a 3-a dare de seamă: *Invăţăminte din războiul în curs* 17

11. *ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 13 OCTOMVRIE 1939.*

D-l N. BĂNESCU, comunicare: *Mauro-Castrum—Mo(n)castro—Cetatea Albă* 17

— Telegrama adresată M. S Regelui la a 46-a aniversară a naşterii M. S. 17

— D-nii N. IORGA şi I PETROVICI, doctori *honoris causa* ai Universităţii din Alger 17

D-l General R. ROSETTI face a 4-a dare de seamă· *Invăţăminte din războiul în curs* 18

12. *ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 20 OCTOMVRIE 1939.*

D-l O. GORKA, membru corespondent, comunicare: *Ştefan cel Mare coborîtor direct din Dragoş întemeietor al Moldovei* 18

— Răspunsul M. S Regelui la telegrama omagială a Academiei . 18

D-l General R. ROSETTI face a 5-a dare de seamă: *Invăţăminte din războiul în curs* 18

13. *ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 27 OCTOMVRIE.*

Telegrama omagială Marelui Voevod Mihai cu prilejul majoratului Măriei Sale 18

D-l General R. ROSETTI face a 6-a dare de seamă: *Invăţăminte din războiul în curs* 19

D-l I. IONESCU-DOLJ, comunicare: *Contribuţiuni la istoria luptei duse de Domnitorii români contra introducerii şi aplicării regimului capitulaţiunilor în Principate* 19

SESIUNEA GENERALĂ EXTRAORDINARĂ

3—5 NOEMVRIE 1939

1. *ŞEDINŢA DELA 3 NOEMVRIE 1939.*

— Răspunsul Măriei Sale Marelui Voevod Mihai la telegrama Academiei 20

— Se primeşte înştiinţarea că funcţionarii Arhivelor Statului vor prezenta d-lui C. Moisil, membru corespondent, un volum omagial 20

D-l Secretar General A. LĂPĔDATU comunică donaţiunea de 300.000 lei făcută Academiei de d-l General Paul Teodorescu, ministrul Aerului şi Marinei 20

Pag.

D-l Președinte C. RĂDULESCU-MOTRU elogiază memoria lui Charles Bémont, fost membru de onoare al Academiei . 20
D-l ANDREI RĂDULESCU, asupra legatelor făcute Academiei: 1 Emil I. V. Socec («Premiul I. V. Socec și donația Maria I. V. Socec»). 2. D-na Iosefina Stoicescu (Fondul «Elena G. San Marin»). 3 Inginer Matei Drăghiceanu. 4 Dr. A. Steopoe («Premiul Victor Georgescu»). 5. Amelia Aprihăneanu («Bursa Inginer Ion Aprihăneanu») 21
D-l Secretar General ALEX LĂPĔDATU asupra *Regulamentului general pentru lucrările Academiei*, pus la ordinea de zi . . 22
D-l Președinte C. RĂDULESCU-MOTRU pune în discuțiune proiectul. D-l GR. ANTIPA, raportor . 22
D-l Secretar General AL. LĂPĔDATU, asupra principiilor călăuzitoare ale proiectului 22
Desbaterea proiectului de Regulament general pentru lucrările Academiei 23
D-l General R. ROSETTI face a 7-a dare de seamă. *Invățăminte din războiul în curs* 27

2. *ȘEDINȚA DELA 4 NOEMVRIE 1939.*

— Se continuă desbaterea Regulamentului general pentru lucrările Academiei 27

3. *ȘEDINȚA DELA 5 NOEMVRIE 1939.*

— Se continuă și se încheie lucrarea Regulamentului general . 33-41

14. *ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 10 NOEMVRIE 1939.*
D-l TH CAPIDAN, comunicare: *Limba noastră națională* 42
D-l General R. ROSETTI face a 8-a dare de seamă: *Invățăminte din războiul în curs* 42

15. *ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 17 NOEMVRIE 1939.*
D-l N. IORGA, comunicare: *Eminescu în și din cea mai nouă ediție* 42
D-l Președinte C. RĂDULESCU-MOTRU salută pe d-l Basil Munteanu, membru corespondent 42
D-l General R. ROSETTI face a 9-a dare de seamă: *Invățăminte din războiul în curs* 42

16. *ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 24 NOEMVRIE 1939.*
D-l I. LUPAȘ, comunicare: *Descendența transilvană a lui Gheorghe Magheru și relațiunile lui cu țărani Săliștení, în deosebi cu familia lui Dumitru Răcuciu* 43
D-l C MOISIL, membru corespondent, comunicare: *Probleme de numismatică românească* 43

17. *ŞEDINŢA PUBLICĂ SOLEMNĂ DELA 1 DECEMVRIE 1939.* Pag

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU despre a 21-a aniversară a zilei de 1 Decemvrie 1918 43
D-l C. BUDEANU, membru corespondent, comunicare: *Metrologia în Serviciul Ştiinţei* 44
— Se comunică alegerea d-lui membru corespondent I. Ciurea ca membru titular al Academiei Imperiale Leopold Carolina a naturaliştilor din Halle 44
D-l General R ROSETTI face a 10-a dare de seamă: *Invăţăminte din războiul în curs* . . . 44

18. *ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 8 DECEMVRIE 1939.*

D-l General R. ROSETTI, comunicare: *Ambulanţa doamnelor din Iaşi în Războiul din 1877—1878.* . . . 44
D-l General R ROSETTI face a 11-a dare de seamă: *Invăţăminte din războiul în curs* 44

19. *ŞEDINŢA DELA 15 DECEMVRIE 1939.*

— Comisiunea Internaţională pentru exploraţia ştiinţifică a Mării Mediterane trimite o medalie de bronz şi mulţumeşte d-lui Gr Antipa pentru colaboraţia d-sale 44
— Se comunică alegerea d-lui Sextil Puşcariu ca membru corespondent al Academiei de Ştiinţe din Berlin . . 45
D-l General R. ROSETTI face a 12-a dare de seamă: *Invăţăminte din războiul în curs* 45

20. *ŞEDINŢA DELA 22 DECEMVRIE 1939.*

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU anunţă moartea lui Nicolae Drăganu, membru al Academiei 45
D-l Secretar General ALEX LĂPĚDATU, asupra însărcinării de a reprezenta Academia la funeraliile lui Nicolae Drăganu 46
D-l Preşedinte C RĂDULESCU-MOTRU, cuvântare la decernerea Premiului de virtute Mavroyeni 46
Păr. N. M. POPESCU ceteşte raportul . . . 49
D-na ALEXANDRINA B CATARGI, preşedinta Soc « Leagănul Sf. Ecaterina », cuvântare la primirea Premiului Mavroyeni . . . 49
D-l Preşedinte C RĂDULESCU-MOTRU salută pe d-l M. Costăchescu, ca membru corespondent 50
D-l General R. ROSETTI face a 13-a dare de seamă· *Invăţăminte din războiul în curs* 50

21. *ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 12 IANUARIE 1940.*

D-l M. SADOVEANU, comunicare comemorativă: *Cincizeci de ani dela moartea lui Ion Creangă* 51

Pag

D-l I. TOROUȚIU, membru corespondent, comunicare: *Teodor Șerbănescu, la 100 de ani dela nașterea lui* 51
D-l General R. ROSETTI face a 14-a dare de seamă: *Invățăminte din războiul în curs* 51
— Lista concurenților la Premiile Academiei ce sunt a se acorda în Mai 1940 51

22. *ȘEDINȚA DELA 19 IANUARIE 1940.*

D-l DIM. GUSTI, comunicare: *Considerațiuni asupra unui sistem de Sociologie etică și politică* 58
D-l General R. ROSETTI face a 15-a dare de seamă: *Invățăminte din războiul în curs* 58

23. *ȘEDINȚA DELA 26 IANUARIE 1940.*

D-l Președinte C. RĂDULESCU-MOTRU salută pe d-l Vasile Gheorghiu, membru de onoare 59
D-l Dr. VASILE GHEORGHIU, răspunde 59
D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU dă lămuriri asupra donației de 300.000 lei a d-lui General Paul Teodorescu, ministrul Aerului și Marinei 61
D-l Secretar General ALEX LĂPĔDATU, despre donația defunctei Fotinia Anastasie Gusti 61

24. *ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 2 FEBRUARIE 1940.*

D-l Președinte C. RĂDULESCU-MOTRU anunță moartea membrului de onoare Célestin Bouglé 61
D-l HORIA HULUBEI, membru corespondent, comunicare: *Asupra elementului de număr atomic 87* . . . 62
D-l N. IORGA, asupra unor pasaje din lucrarea lui Dem. Russo: *Studii greco-române* 62
D-nii General R. ROSETTI și VASILE GRECU, membru corespondent, asupra aceleiași chestiuni (Invățăturile lui Neagoe) . . 64
D-l General R. ROSETTI face a 16-a dare de seamă: *Invățăminte din războiul în curs* 64

25. *ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 9 FEBRUARIE 1940.*

D-l DIM. CARACOSTEA, comunicare: *Preromantismul lui Gh. Asachi* 65
D-l TRAIAN SĂVULESCU, comunicare: *Științele biologice, locul și rostul lor în învățământ* 65
D-l Președinte C. RĂDULESCU-MOTRU salută pe d-l M. Gușuleac, ca membru corespondent. D-l M GUȘULEAC răspunde 65
D-l General R. ROSETTI face a 17-a dare de seamă: *Invățăminte din războiul în curs* 65

Pag

26. *ŞEDINŢA PUBLICĂ SOLEMNĂ DELA 16 FEBRUARIE 1930.*

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU, cuvântare asupra lui Titu Maiorescu 66
Cuvântarea M. S. REGELUI 67
D-l I. PETROVICI, cuvântare comemorativă: *La centenarul lui Titu Maiorescu* 68

27. *ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 23 FEBRUARIE 1940*

D-l N. IORGA, comunicare: *Două pagini din istoria Fanarioţilor* . 68
D-l GR. TĂUŞAN, membru de onoare, comunicare: *Câteva sisteme metafizice româneşti* 68
D-l General R ROSETTI face a 18-a dare de seamă: *Invăţăminte din războiul în curs* 68

28. *ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 1 MARTIE 1940.*

D-l ANDREI RĂDULESCU, comunicare: *Influenţa italiană asupra Dreptului român* 69
D-l General R. ROSETTI face a 19-a dare de seamă: *Invăţăminte din războiul în curs* 69

29. *ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 8 MARTIE 1940.*

D-l I. RĂDUCANU, membru corespondent, comunicare: *Adam Smith, o comemorare* 69
D-l General R ROSETTI face a 20-a dare de seamă: *Invăţăminte din războiul în curs* 69

30. *ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 15 MARTIE 1940*

D-l DIM. GUSTI, comunicare: *Planul de lucru al monografiei sociologice* 69
D-l General R. ROSETTI face a 21-a dare de seamă: *Invăţăminte din războiul în curs.* 69
— D-nii N. IORGA, ALEX. LĂPĔDATU şi G. OPRESCU, delegaţii Academiei Române la al VIII-lea centenar al fondării Portugaliei şi al III-lea centenar al independenţei 69

SESIUNEA GENERALĂ EXTRAORDINARĂ

ŞEDINŢA DELA 15 MARTIE 1940

D-l I. NISTOR, propunere asupra unei bibliografii complete a chestiunilor privitoare la nouăle provincii 70
D-l ANDREI RĂDULESCU raportează asupra succesiunilor şi donaţiunilor: Fotinia Gusti, Chiriacescu, Const Orghidan şi Elena General Perticari-Davilla 70

Pag.

— Propunere și hotărîre asupra remunerării autorilor cari nu sunt membri activi ai Academiei 70

31. *ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 22 MARTIE 1940.*

D-l DIM GUSTI, comunicare: *Metoda de lucru a monografiei sociologice* 71

D-l General R. ROSETTI face a 22-a dare de seamă: *Invățăminte din războiul în curs* 71

32. *ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 29 MARTIE 1940.*

D-l Dr. D. DANIELOPOLU, membru de onoare, comunicare: *Asupra unei metode de reanimare a inimei Utilitatea sa în cursul războiului* 71

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU, comunică scrisoarea d-lui Prof. G. Breazul prin care dăruește Academiei colecția pe 1814 și 1821 a revistei « Allgemeine musikalische Zeitung » 71

D-l General R ROSETTI face a 23-a dare de seamă: *Invățăminte din războiul în curs* 74

33. *ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 5 APRILIE 1940.*

D-l GR ANTIPA, comunicare: *Rolul Academiei Române în combaterea campaniilor de ponegrire a poporului și Statului român* . 74

D-l General R ROSETTI face a 24-a dare de seamă *Invățăminte din războiul în curs.* . 74

34. *ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 12 APRILIE 1940.*

D-l G. SPACU, comunicare comemorativă. *Din vieața și opera științifică a savantului ardelean Nicolae Teclu* . 75

D-l N. IORGA, comunicare: *Proiecte austriece de anexare a țărilor noastre 1782—1789* . -

D-l General R. ROSETTI face a 25-a dare de seamă. *Invățăminte din războiul în curs* . . . 75

35. *ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 19 APRILIE 1940.*

D-l I NISTOR, comunicare: *Tudor Vladimirescu și Sfânta Alianță.* 75

D-l Dr. N. IONESCU-ȘIȘEȘTI, membru corespondent, comunicare: *Encefalite cu germeni vizibili* 75

D-l Președinte C RĂDULESCU-MOTRU anunță moartea membrului corespondent străin Mathias Friedwagner 75

D-l General R. ROSETTI face a 26-a dare de seamă: *Invățăminte din războiul în curs* . . . 76

36. *ȘEDINȚA DELA 10 MAI 1940.*

D-l Președinte C. RĂDULESCU-MOTRU despre sărbătorirea zilei de 10 Mai 76

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU comunică o scrisoare a d-lui M. Măgureanu privitoare la Mathias Friedwagner . . 77

PARTEA II

SESIUNEA GENERALĂ

15 MAI — 1 IUNIE 1940

1. *ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 15 MAI 1940* — Pag.

D-l Preşedinte C. RĂDULESCU-MOTRU, cuvântare de deschidere . . . 78
D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU: *Raport despre activitatea Academiei Române în anul 1939—1940* . . . 79
— Telegramă M. S. Regelui . . . 99
D-l I. NISTOR: *Raportul Comisiunii şcolare asupra şcoalelor Academiei* 100
— Alegerea Comisiunii şcolare pe 1940—41 . . . 102
D-l I. SIMIONESCU: *Raportul Comisiunii pentru împărţirea cărţilor didactice din venitul fondului I. Fĕtu* . . . 102
D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU. *Raport asupra burselor acordate în acest an din fondurile C. G. Vernescu, Maria Antachi, Cristea Otin, Leon S. Arié, Ilie Ştefănescu, N. Rătescu şi A. Papadopol* . . . 103

2. *ŞEDINŢA DELA 16 MAI 1940*

— Se adoptă *Regulamentul pentru serviciile Academiei Române* . . 104
D-l I. SIMIONESCU: *Raportul Comisiunii Fondului V. Adamachi despre bursele acordate în 1939—1940* . . . 113
— Realegerea Comisiunii Fondului V. Adamachi . . . 115

3. *ŞEDINŢA DELA 17 MAI 1940.*

D-l TH. CAPIDAN citeşte procesul-verbal al Secţiunii literare din 16 Mai c. privitoare la alegerea a doi membri activi în locurile vacante . . . 115
D-l SEXTIL PUŞCARIU. *Raport asupra Dicţionarului limbii române* 115
— D-l Th. Capidan cooptat în Comisiunea Dicţionarului . 119
D-l General R. ROSETTI: *Raport despre activitatea Bibliotecii Academiei în anul 1939* . . . 119
D-l General R. ROSETTI: *Dare de seamă generală despre Biblioteca Academiei în cursul mandatului d-sale de 5 ani de Conservator al Bibliotecii şi Colecţiunilor* . . . 137

Pag.

D-l I. NISTOR: *Raportul Comisiunii financiare asupra activității gestionare a Academiei Române pe exercițiul 1 Iulie 1938 — 30 Iunie 1939* 140
D-l I. NISTOR: *Raportul Comisiunii financiare a Academiei asupra gestiunii Fundațiunii Familiei « Menachem H. Elias », pe anul 1939* . 140
D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU: *Raport asupra mersului Fundațiunii « Ioan I. Dalles » pe anul 1939—1940* . . . 141

3. *ȘEDINȚA DELA 18 MAI 1940.*

— Se comunică telegrama de răspuns a M S Regelui . . 142
D-l ANDREI RĂDULESCU raportează asupra legatelor: Rozina I. Jitianu și Dr. Elena Pușcariu 142
— Deciziuni privitoare la donațiile Aurel Vulpe, Arhitect Edm. Van Saanen Algi, Eugenia Colonel Niculescu 143
D-l CONST. MOISIL, membru corespondent: *Raport despre activitatea Cabinetului numismatic în anul 1939* 143
D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU, în chestiunea jubileului de 75 de ani al Academiei 145
D-nii GR. ANTIPA, I. NISTOR și C. RĂDULESCU-MOTRU în aceeași chestiune 146

4. *ȘEDINȚA PUBLICĂ SOLEMNĂ DELA 20 MAI 1940*

D-l C. I. PARHON își rostește Discursul de recepțiune: *Insemnătatea teoretică și practică a endocrinologiei și despre necesitatea de a se organiza mișcarea științifică endocrinologică la noi în țară.* D-l N. VASILESCU-KARPEN cetește răspunsul 147
D-l TRAIAN SĂVULESCU comunică procesul-verbal al ședinței Secțiunii științifice din 18 Mai c. privitor la alegerea a 3 membri corespondenți români și propuneri pentru alegeri de membri corespondenți străini 147
D-l DIM. CARACOSTEA, propunere pentru alegerea d-lui Nichifor Crainic ca membru activ 148
— Alegerea d-lui Nichifor Crainic ca membru activ . . 150

5. *ȘEDINȚA DELA 21 MAI 1940.*

— D-nii DIM. GUSTI și I. NISTOR, asupra raportului Comisiunii Bibliotecii 150
D-l TH. CAPIDAN cetește *Raportul Comisiunii Dicționarului limbii române* 151

6. *ȘEDINȚA DELA 22 MAI 1940.*

D-l Președinte C. RĂDULESCU-MOTRU salută pe d-l Nichifor Crainic, membru activ. D-l NICHIFOR CRAINIC, răspunde 151

Pag.

D-l I. NISTOR: *Raport al Comisiunii financiare a Academiei asupra proiectului de buget al Fundațiunii Familiei « Menachem H. Elias » pentru exercițiul 1940* 152
— Se aleg delegații titulari și supleanți ai Academiei în Consiliul Fundațiunii Elias pe 1940—41 153

7. *ȘEDINȚA DELA 23 MAI 1940.*
D-l I. LUPAȘ, comunicare: *Emanuil Gozsdu Originea și opera sa*. 153
— Se comunică nota d-lui Tzigara-Samurcaș, membru corespondent, despre defunctul Traugott Tamm . . . 154
D-l Secretar General ALEX. LĂPEDATU propune convocarea colegiului extraordinar de candidare pentru alegerea unui membru activ în locul regretatului N. Drăganu 154
D-l I SIMIONESCU, raport asupra activității d-lui Inginer N. Caranfil. 154
— D-l N. Caranfil e proclamat membru corespondent al Academiei în Secțiunea științifică 155
D-l L. MRAZEC, raport asupra activității științifice a d-lui Ion Atanasiu 155
— D-l Ion Atanasiu e proclamat membru corespondent al Academiei în Secțiunea științifică 155
D-l PETRE BOGDAN, raport asupra activității științifice a d-lui Radu Cernătescu. 156
— D-l Radu Cernătescu e proclamat membru corespondent al Academiei în Secțiunea științifică 156

8. *ȘEDINȚA DELA 24 MAI 1940.*
D-l TH. CAPIDAN citește procesul verbal încheiat de Colegiul extraordinar de candidare pentru locul vacant în urma încetării din vieață a lui N. Drăganu 157

9. *ȘEDINȚA PUBLICĂ SOLEMNĂ DELA 25 MAI 1940.*
D-l G. MACOVEI își rostește discursul de recepțiune: 1. *Profesorul G. Țițeica 1873—1939*. 2. *Contribuțiunea românească la cunoașterea petrolului*. D-l I. SIMIONESCU citește răspunsul . . 157
D-l SEXTIL PUȘCARIU citește propunerea pentru alegerea d-lui Giulio Bertoni ca membru de onoare 157
— D-l Giulio Bertoni proclamat membru de onoare. . . . 158
D-l SEXTIL PUȘCARIU citește propunerea pentru alegerea d-lui Artur Gorovei ca membru de onoare 158
— D-l Artur Gorovei e proclamat membru de onoare al Academiei Române 158

10. *ȘEDINȚA DELA 27 MAI 1940.*
Votarea regulamentelor fondurilor: 1. *Amelia M. Aprihăneanu*, 2. *Mihail Vâlsan*, 3. *Iosefina Stoicescu*, 4. *Arhitect Petre Antonescu*,

Pag

5. *Prof. Cristea Otin*, 6. *Ing. Ion Teodoreanu*, 7 *Ion C Mihail*, 8. *Victor Georgescu*, 9. *Dr. Calistrat Grosovici*, 10. *Elena General Perticari-Davilla și* 11. *Felicia Dr. Rațiu* 158
D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU cetește propunerea pentru introducerea în Regulament, la art. 57 a unui alineat privitor la onorariul autorilor cari nu sunt membri activi. Votarea propunerii 165
D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU: *Dare de seamă despre situația patrimonială a Academiei Române* 165
— Deciziune privitoare la alegerea Comisiunii Bunurilor 171
D-l N. BĂNESCU cetește propunerea pentru modificarea art. 15, 16 și 18 din Statute 171
D-l I NISTOR: *Raport asupra executării bugetului Academiei pe primele 10 luni ale exercițiului 1939—1940* 171
— Se aprobă gestiunea Academiei pe primele 10 luni din exercițiul 1939—1940 172
D-l I. NISTOR cetește Expunerea de motive la proiectul de buget al Academiei Române pe exercițiul 1940—1941 172
— Se aprobă bugetul pe 1940—41 173
— D-nii I. NISTOR și C. RĂDULESCU-MOTRU aduc mulțumiri d-lui Victor Slăvescu pentru supravegherea lucrărilor de contabilitate ale Academiei 173
— *Bugetul Academiei Române pe exercițiul 1940—1941* 174

11. *ȘEDINȚA DELA 28 MAI 1940.*

D-l *I. Simionescu* comunică propunerile Comisiunii pentru acordarea burselor 191
D-l TH. CAPIDAN citește procesul-verbal al Secțiunii literare privitor la alegerea d-lui Al. Marcu, membru corespondent . . 191
D-l ANDREI RĂDULESCU, Raport despre *Fondul Maria Antachi* 192
— Deciziune pentru acordarea a două burse de câte 100.000 lei . 192
D-l ANDREI RĂDULESCU, dare de seamă asupra *Fondului C. G. Vernescu* 193
D-nii C. RĂDULESCU-MOTRU și ALEX. LĂPĔDATU, în chestiunea instituirii unui Premiu al Academiei 193
D-l EM. RACOVIȚĂ, cu privire la o nouă regulamentare a Premiilor 194
D-l GR. ANTIPA, pentru instituirea unei medalii înafară de premii 194
— Se amână discuția asupra Regulamentului premiilor 195
D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU cetește propunerea pentru alegerea, ca membru de onoare, a d-lui Ioan Mestrović. 195
— D-l Ioan Mestrović e proclamat membru de onoare al Academiei Române 195
D-l N. BĂNESCU cetește propunerea pentru alegerea, ca membru de onoare, a Păr. Vitalien Laurent 195

Pag

— Păr. Vitalien Laurent e proclamat membru de onoare al Academiei Române 195

12. *ŞEDINŢA PUBLICĂ SOLEMNĂ DELA 29 MAI 1940.*

D-l LIVIU REBREANU îşi rosteşte discursul de recepţiune: *Lauda ţăranului român* 195
D-l I. PETROVICI ceteşte răspunsul 195

13. *ŞEDINŢA DELA 30 MAI 1940.*

D-l I. NISTOR propune şi se admite autorizarea Delegaţiunii de a putea modifica bugetul în cursul anului 195
D-l SILVIU DRAGOMIR ceteşte propunerea de alegere ca membru de onoare a d-lui Iovan Dučić 196
— D-l Iovan Dučić e proclamat membru de onoare al Academiei Române 196
— D-l C. Rădulescu-Motru e proclamat ales Preşedinte al Academiei Române 196
— D-l C. RĂDULESCU-MOTRU mulţumeşte pentru alegerea d-sale 196
— D-nii I. Petrovici, Pr. N. M. Popescu şi d-l G. Ionescu-Şişeşti sunt realeşi Vicepreşedinţi 197
— D-l G. IONESCU-ŞIŞEŞTI mulţumeşte în numele vicepreşedinţilor 197
— D-l General R. Rosetti e proclamat ales Conservator al Bibliotecii şi Colecţiunilor 197
D-l General R. ROSETTI mulţumeşte pentru alegerea d-sale . . 197

ŞEDINŢA PUBLICĂ SOLEMNĂ DELA 31 MAI 1940.

D-l VICTOR SLĂVESCU îşi rosteşte discursul de recepţiune: *Vieaţa şi opera lui Dionosie Pop Marţian* 198
D-l ANDREI RĂDULESCU ceteşte răspunsul 198
— Se comunică scrisoarea de mulţumire a d-lui Artur Gorovei pentru alegerea d-sale ca membru de onoare . . . 198
D-l DIM. CARACOSTEA ceteşte propunerea pentru alegerea d-lui Alex. Marcu ca membru corespondent 198
— D-l Al. Marcu e proclamat membru corespondent al Academiei Române, la Secţiunea literară 199
D-l VICTOR SLĂVESCU ceteşte propunerea pentru alegerea d-lui Mihail Şerban ca membru corespondent. 199
— Decernerea Premiului de virtute Mavroyeni în Bucureşti . . 200
D-l ANDREI RĂDULESCU propune publicarea unui nou Premiu de virtute Mavroyeni pentru anul viitor şi realegerea Comisiunii respective 200

Pag.

D-l GR. ANTIPA prezintă propunerea pentru instituirea *Marii medalii de aur a Academiei Române* spre a se avea în vedere la întocmirea regulamentelor premiilor 200
D-l ALEX. LĂPĔDATU citeşte raportul despre activitatea Şcoalei române din Roma, primit din partea d-lui Em. Panaitescu, directorul Şcoalei 200

ŞEDINŢA DELA 1 IUNIE 1940.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU face *Darea de seamă asupra premiilor Academiei din anul 1940* 204
D-l I. SIMIONESCU, raport: Al. Ciciо Pop, V. Puşcariu şi Al. Bădăutză, *Guide de la Roumanie* 205
D-l D. POMPEIU, raport: Al. Andronic şi Gh. Demetrescu, *Aritmetică I—II, Geometrie, Algebră* 206
D-l ST. CIOBANU, raport: Ion Buzdugan, *Păstori de timpuri* 207
D-l LIVIU REBREANU, raport: Ionel Teodoreanu, *Prăvale Baba*. 208
D-l TH. CAPIDAN, raport: Gh. N. Dragomirescu, *Sintaxa propoziţiunilor independente* 208
D-l M. SADOVEANU, raport: Gh. Banea, *Zile de lazaret* . . . 210
D-l ILIE BĂRBULESCU, raport: Mircea Ştefan Cioroiu, *O viaţă de prestigiu, Alexandru Averescu, mareşal al României* 210
D-l I. PETROVICI, raport: Iancu Constantinescu, *Octavian Goga*. 212
D-l DIM. CARACOSTEA, raport: V. Ghiacioiu, C. Negruzzi, *Păcatele tinereţelor* 213
D-l DIM CARACOSTEA, raport: Pavel T. Vitănescu, *Monografia comunei Bălăneşti, jud. Olt* 213
Subvenţia trienală « C. Chiru » d-lui Virgil Vătăşianu 213
D-l VICTOR SLĂVESCU, raport: Eugen Pavlescu, *Economia breslelor în Moldova* 213
D-l ANDREI RĂDULESCU, raport: Vintilă Dongoroz, *Tratat de Drept penal* 214
D-l EM. PANTAZI, raport: M. G. Constantinescu, *Contractele judiciare* 215
D-l ANDREI RĂDULESCU, raport: Aurelian R. Ionaşcu, *Actele de stare civilă în Dreptul român* 216
D-l I. I. NISTOR, raport: Bogdan G. Agapie, *Problema jurătorilor români* 216
D-l I. LUPAŞ, raport: Candid C Muşlea, *O dinastie de preoţi şi protopopi: Radu Tempea* 217
Păr. N. M. POPESCU, raport: Ioan Răuţescu, *Topoloveni. Monografie istorică* 219
D-nii S. DRAGOMIR, I. LUPAŞ şi ALEX. LĂPĔDATU, raport: Ştefan Manciulea, *Aşezările româneşti în Ungaria şi Transilvania în sec XIV şi XV* 220

Pag.

D-l N. IORGA, raport. Maria I. Negreanu, *Date precise cu privire la vechimea Românilor în Secuime* 222
D-l C. I. PARHON, raport: Dr. Al. C. Rădulescu, *Tratat de ortopedie chirurgicală* 222
D-l Dr. M. CIUCĂ, raport: Dr. Gr. Benetato, *Problema alimentației pentru individ și colectivitate* 225
D-nii M. CIUCĂ și O. ONICESCU, raport: Dr. P. Râmneanțu, *Elemente de biometrie medicală și statistică vitală* 226
D-l C. I. PARHON, raport: Prof. G. Băltăceanu, Dr. G. Vasiliu și S. Constantinescu, *Metabolismul salicilaților în organism* . . . 227
D-l TRAIAN SĂVULESCU, raport: V. N Stinghe, *Amenajarea pădurilor* 227
D-l TRAIAN SĂVULESCU, raport: Eug. Valeriu Dinu, *Politica forestieră națională* 228
D-lor Dr. Mircea Palița și Drd. Constantin Popescu, premiul Străjescu, pentru studiul: *Asupra acțiunii apelor minerale în tulburările de metabolism al glucidelor*. Raportor Dr. C. I. PARHON 230
D-l HORIA HULUBEI, raport: Matei G. Marinescu, *Microdifuzorul* 230
D-l C. I. PARHON, raport: George D. Vintilă, *Istoricul obstetricei și ginecologiei românești* 231
D-l DIM. POMPEIU, raport: Valeriu Alaci, *Trigonometrie pătratică* 231
D-l N. VASILESCU KARPEN, raport: Mihai Konteschweller, *Telemecanică* 232
D-l L. MRAZEC, raport: Mihail Pizanti, *La vitalité de l'industrie pétrolifère roumaine* 232
D-l C. I. PARHON, raport: Dr. N. Vătămanu, *Sfaturile medicului I—II* 234
D-l I. SIMIONESCU, raport: P. Murea, *Istoricul timbrelor postale românești* 234
D-l N. VASILESCU KARPEN, raport: Maior I. Bungescu, *Memoriu asupra aparatului central de preparație și conducere a tragerii a. a.* 235
Pr. N. M. POPESCU, referat: Premiul de virtute Mavroyeni în București 235
D-l C. RĂDULESCU-MOTRU, despre audiența avută la M. S. Regele 236
D-l Președinte salută pe d-l Alex. Marcu ales membru corespondent 236
D-l Secretar General ALEX. LĂPEDATU face o propunere referitoare la Regulamentul pentru serviciile Academiei, care se aprobă 236
D-l LIVIU REBREANU cetește *Raportul Comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute în 1939—1940* 237

Pag.

D-l Secretar General ALEX. LĂPĔDATU cetește *Darea de seamă despre lucrările efectuate în actuala sesiune generală* 238
D-l GR. ANTIPA vorbește în chestiunea Medaliei de aur, propuse de d-sa 241

— Concursuri pentru Premiile Academiei Române, publicate în 1940. 242
— Academia Română la 1 Iunie 1940. Delegațiunea, membrii activi, de onoare, corespondenți 265
— Comisiunile Academiei Române în anul 1939—1940 287